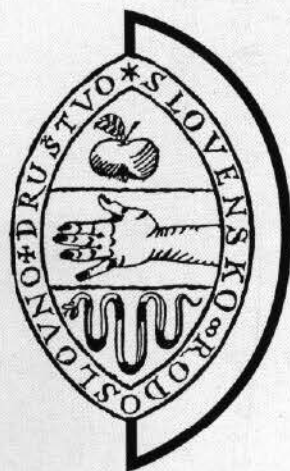

Bilten
slovenskega
rodoslovnega
društva

Letnik 7
števila 3–4
december 2000

PREVEŠA

Kazalo

Uvodnik	3	Jurij Šilc	
dr. Milko Matičetov		Prebivalstvo podšmarnogorskih vasi skozi stoletja	36
Slovenskim Orlicam pristržene peruti	4	Dagmar Slekovec	
Orlice - nove objave	9	Ali jih kdo pozna	38
Janez Keber		Janez Toplišek	
Razlaganje izvora priimkov v Sloveniji	11	Anton Martin Slomšek - zbirna tabela družinskih priimkov	40
Silvo Torkar		Peter Hawlina	
K slovenskim priimkom na -ar	15	Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije (XXI.)	42
Irena Tršinar		Kaj delamo	
Centralni register prebivalstva	16	Anton Zvone Bah, Bahovi s Kozjanskega	43
Marko Zupančič		Anton Pavlovčič, Rodoslovje je zanimivo	43
Rodovi na gradu Smlednik	19	Nenad Labus	
Nenad Novaković		Kaj delajo	44
Od Luksemburga do gradu Jama pri Postojni	20	Rekorderji	45
Janez Toplišek		Nela Urbančič	
Manj znani krajevni viri	27	Izpolnjevanke s številčnico	46
mag. Franc Šmid		Peter Hawlina, A. Pavel Florjančič	
Ali še žive potomci andeških grofov?	27	Knjige	46
mag. Franc Šmid		Koledar prireditelj Slovenskega rodoslovnega društva za leto 2001	47
Kdo je bil lotarinški kralj Svetopolk?	28	Novi člani	47
Johan Galjot		Pregled dosedanjih predavanj za člane SRD,	
Biti slovenske krvi, ... Hlapci, za hlapce rojeni... ?	29	Pregled drugih dogodkov	48
Marjan Paternoster		Poročila o delu	48
Kratko premišljevanje o korenincah, imenih, osebni lastnini in srednjeročnem planu	31	Peter Hawlina	
Janez Toplišek		Pregled vsebine dosedanjih številčnik časopisa Drevesa	49
Kolikšne so naše rodoslovne zbirke?	31	Pregled po avtorjih	53
Jasmina Stanojević		Rodoslovna konferenca / Genealogy Conference	59
Obveščanje po elektronski pošti	36		

Uvodnik

Náš časopis ni dnevni časopis z aktualno vsebino. Večina prispevkov ima za rodoslovce in za rodoslovje trajen pomen. Če bi hoteli biti aktualni, bi se ukvarjali z vsakič novimi vidnejšimi predstavniki našega javnega življenja. Bi bil naš časopis kaj zanimivejši, če bi objavljali rodovnike in sorodstvena razmerja osebnosti, ki si podajajo visoke oblasne položaje? Bi postali rumeni tisk? Bi postali neokusni in vsiljivi? Bi se nas bilo celo treba bati?

Ravno zdaj se je razpletla zadeva s preštevanjem, ponovnim preštevanjem in ročnim preštevanjem. Če so bili med volilci tudi rodoslovno 'prizadeti' radovedneži, so lahko podrobne rodovnike obeh protagonistov spoznavali prek interneta. Že dolgo so vsakomur, tudi nam, dostopne številne datoteke, ki nam razkrivajo poreklo in sorodstvena razmerja svetovno znanih osebnosti.

Pri nas kaj takega ni mogoče. Je že kdaj kdo od nas volilcev mogel potešiti svojo radovednost in ugotoviti vsaj najplitvejšo poreklo tistega, ki se poteguje za volilčev glas? Za razliko od zahodnih sosedov, smo pri nas pripravljeni objavljati bolj ali manj raziskane rodovnike tistih, ki so se vsi po vrsti že zdavnaj iz vic preselili v nebesa, pa naj je bilo njihovo življenje še tako skregano z uveljavljenimi predstavami in pričakovanji. Pomislili smo sicer v našem društvu, da bi bilo primerno slediti tujim vzorom tudi v tem, da bi pomagali graditi zbirko rodovnikov znanih ali znamenitih Slovencev. Nismo prišli daleč. Obrnili smo se na nekatere od njih in jih obzirno vprašali, če bi želeli sodelovati. Razen nadškofa ni odgovoril nihče.

Čigavo reakcijo je treba pohvaliti in katero obsoditi? Je ameriški in evropski odnos do védenja in objavljanja porekla in sorodstva nezdržljiv s slovenskim? Se bo tudi to kaj spremenilo, ko bomo postali 'sestavni del Evrope'? Bo to celo pogoj za vstop? Je dosedanja nepripravljenost državnih ustanov, da bi početju našega društva naklonila vsaj moralno podporo – za resnejši razvoj našega delovanja bi seveda rabili tudi materialno – pogojena zgolj s prizanesljivo strpnostjo do tega početja?

Ta vprašanja budijo še mnoga druga. Pa jih pustimo za kdaj drugič. Če se vrnemo na v uvodnem stavku uporabljeno aktualnost (v primerjavi s trajnejšo vrednostjo), bi se na kratko ustavil pri prispevku, ki obravnava 'kronano glavo' v neki, nam (in morda tudi ostalemu svetu in vesolju) dokaj nezanimivi deželi – Luksemburgu, ki je še vedno tako zaostala, da voli svojega 'velikega vojvodo'. Za nas bi bil aktualen, če bi si priznali, da ni vseeno, da so nekateri njegovi predniki živeli na Kranjskem, ne glede na to, da je danes skoraj nemogoče ugotavljati, koliko kapljic njegove krvi bi bilo lahko tudi kranjskih.

Navidezno aktualno bi bilo danes objavljati rodovnik Franceta Prešerna (njegovega rodovnika na spletu nismo predstavili samo na straneh našega društva, lahko pa se vsakdo prepriča, kateri je bolj popoln, pregleden in všečen).

Z aktualnostjo se lahko spogledujeta tudi prispevka o Andeških, saj so jim pred nedavnim v Kamniku posvetili nekaj pozornosti (da bi jih po tem še bolj spokojno pokopali). Ob tem ni odveč pripomniti, da se člani našega društva zvečine ukvarjamo z 'navadnimi' ljudmi. Večina nas med svojimi predniki nima 'kronanih glav', tudi grofi in baroni se izjemoma najdejo med njimi. To dejstvo večina med nami sprejema skoraj s ponosom: mi nismo 'plavi' – smo (čisto navadni) 'rdeči'. Tovrstno razmišljanje prepuščam kasnejšim piscem.

Z vidika aktualnosti bi se lahko zaustavil še pri nekaterih drugih prispevkih v tej številki. Pa naj bo dovolj.

V teh dneh je najbolj aktualno poslavljanje od starega leta in pričakovanje naravnost usodnih dogodkov v prihodnjem. Sam ne mislim, da je koledarski prehod kakršnakoli prelomnica. Vseeno želim, da bi v prihajajočem letu doživeli kakšno vznemirljivo odkritje, pa naj se uvršča med aktualne ali trajne.

DREVESA

ISSN 1318-6221

Leto 7, številka 3-4 / december 2000

Bilten Drevesa izdaja Slovensko rodoslovno društvo.

Vse pravice pridržane. Ponatis prispevkov je možen samo po dogovoru z uredništvom.

Urednik: Peter Hawlina

Lektorirala: Zdenka Lampič

Teh. ureditev in grafična priprava: GApr design, Ljubljana

Tisk: Embalažno grafični servis, Trata - Škofja Loka

Naklada: 500 izvodov

Naslov: Lipica 7, 4220 Škofja Loka, Slovenija

e-naslov: srd1@guest.arnes.si

Slovenskim Orlicam pristrižene peruti

*Ženska onomastika v zgodovini našega jezika in kulture od srednjega veka do danes.**

dr. Milko Matičetov

I.

Iz Micnega hišnega arhiva je v moje veliko veselje še zmerom ohranjen del kupoprodajne pogodbe, napisane pred štiristo leti po latinsko na rihemberškem gradu. Iz pisanja zvemo, da so Micni kupili kos zemlje od sovaščanke Marine **Orlice**. Ta nevsakdanja, meni dotlej neznana ženska oblika priimka Orel mi je bila ne samo odkritje, ampak hkrati veselo presenečenje, saj sem – po svoji stari materi – tudi sam rodovno povezan z Orlóvimi. V Tomaju v matičnih knjigah (začenjajo se 1625) nisem mogel zvedeti kaj več o Orlici, ki je odprodala kos grunta, zato pa sem našel najmanj ducat drugih Orlic: vpisane so od 1627 naprej kot botre. In če jim pridružimo precej starejšo sestro, odkrito v prvi matriki iz Mengša, se listinsko življenje Orlic podaljša kar na 142 let: 1586–1727.

Kakor jaz v Tomaju (in nato še v Slávini, Prvačini, Črničah, na Vogrskem, v Solkanu, Ospu, Bertokih, Tinjanu, Mengšu, Starem trgu in še kje), tako so tudi drugi bravci starih matrik po Slovenskem opazili, da so malone vse ženske – in prav posebno botre – vpisane po žensko in ne po moško. M. Goričar iz Mozirja (1877–1941) je ob svojem poznavanju matičnih knjig iz Savinjske, Šaleške, Mislinjske dol. in od drugod s Štajerskega lepo povedal: dokler so jih pisali v latinščini, “so uporabljali pri osebah ženskega spola izključno le žensko obliko priimka v zvezi s krstnim imenom, včasih res da nemško obliko s končnico na **in**, ali v pretežni večini slovensko **na**. To pravilo ne pozna nobene izjeme v starih maticah” (Etnolog 12, 1939, 111). V resnici brez izjem tudi tu ne gre in sčasoma se jih bo najbrž nabralo še več, ne bojo pa mogle spodnesti Goričarjevih spoznanj; le njegova toga “pravila” bo treba nekaj preformulirati, ko bo v evidenci gradivo s celotnega našega jezikovnega prostora. Beseda “Orlica”, ki sem jo zaradi simboličnega naboja in svoje osebne, čustvene navezanosti nanjo dal v naslov, mi pomeni dosti več kot samo nekaj Kraševk in Gorenjk z Mengeškega polja, ki so se s tem priimkom ponašale vsaj od 16. do 18. stoletja. Orlica mi je včasih mobilizacijsko geslo, včasih skorajda občno ime (pisati bi ga mogli celo z malo začetnico), kot sinonim za vse ženske priimke.

Morda pred štiridesetimi leti mi je sosed v Koprivi, rajniki Jože Micin, ponudil v “odkup” sveženj orumenelih, od miši nagrizenih papirjev, ki jih je staknil ob pregledu suhot, ko je odovlel. Ceno je določil sam kar načez: “Za pol litra boš dal, Milko, in bova oba kontent!” Ne da bi pogledal, kaj se skriva v listinah, sem Jožetu odšel za nekaj litrov vina in zraven tudi za tobak, vseeno pa si še danes očitam, da nisva šla tudi dobesedno “na pol litra”: to je posedet in pokramljat v gostilno. Danes ni več ne njega ne gostilne ne Micne hiše...

Ob Orlici so še: Hudomalka, Plevka, Čepinka...

Že pred uvedbo prvih matrik – po napotkih tridentinskega zbora – poznamo npr. literarna pričevanja z Margareto Hudakončevko (Trubar 1558) ali z Uršulo Ferligojnico “ex oppido Gargarensi”, ki se ji je prikazala Marija med pašo na gori učenega imena Aquarium, po domače (vulgo) Skaunica. Še malo nazaj nas lahko popeljejo urbarialni zapiski: Neža Pleščevka (1527), Uršana Hudomalka (1517–19), Fričevka, Klemenica, Čepinka, Kralia (ok. 1515), vdovo Plevko pa lahko spremeljamo celo v 15. stoletje: 1496. Čeprav bi se verjetno dalo še kaj napaberkovati tudi iz 15. stoletja, npr. M. Danelčica (1480–1500) in B. Kodermačevica (1490–1500, obe s Stare Gore), prav daleč nazaj le ne bo šlo več, saj smo malone na meji, ko so se priimki pri nas začeli oblikovati.

Leta 1882, pri predstavljanju romarskih podpisov iz Štivanja – največ jih je s konca devetega st. in z začetka desetega – je Simon Rutar izrekel lepo misel, da ima štivanski evangeliar za nas “vrednost Krstnih bukev” (LZ 2, 471). Imena štivanskih romarjev so sicer že večkrat vzeli v precep zgodovinarji, še zmerom pa čakajo, kdaj se jih bo temeljito lotil filolog (O. Kronsteiner se jim je 1975 – kot nealpskim? – žal izognil). Mikavno je, da ne samo med ducatom, ki jih bom zdajle omenil (Belica, Črna, Ljuta, Mala, Millena, Mlada, Mojslava, Rada, Slavka, Slavenka, Zla), ampak prav tako med drugimi štivanskimi romaricami nobena nima svetniškega imena. Druga – sicer redka – pričevanja iz istega časa in tudi še iz prvih stoletij po letu tisoč kažejo – vsaj pri ženskah – precej podobno stanje. Srečujemo se z imeni, kot so Deva, Mirica (9. st.), Lepa (9.–12. st.), Krasa (10. st.), Ljuba (10.–13. st.), Ljubina, Moyca, Nedilka, Predobra, Slava, Zverica, Zvirka (vse 12. st.) itn. Ob zadnjih dveh imenih pa naj mi bo dovoljen poseben ekskurz.

Prikupna Veverica in plemenita Kunica

Tako F. Kos 1915 kot O. Kronsteiner 1975 navajata žensko ime Wewera (Veverica, 12. st.) iz okolice Ljubna (Leoben) na

* Z vprašanji, ki jih nakazuje ta podnaslov, sem prvič stopil pred javnost v lingvističnem krožku Filozofske fakultete v Ljubljani 21. februarja 1994. Da bi delo, ki sem ga opravil z zbiranjem gradiva in z oblikovanjem predavanja, ne ostalo omejeno samo na nekaj poslušavcev iz strogo strokovnih vrst, sem ga ob Osmem marcu istega leta ponudil v objavo “Književnim listom” Dela. Tam je tudi izšlo – razdeljeno na dve – 10. in 17. marca 1994. Bilo je seveda nekaj odmevov, vendar pri takih stvareh noben sejav ne more pričakovati, da bo vsako zrno vzkliko, kaj šele, da bi hitro dalo sad. V zadoščenje mi je, ko se še zdaj včasih kdo ogreje za preiskovanje v taki ali podobni smeri. – Kajpada sem se posebej razveselil povabila za ponatis tega šest let starega pisanja, ki ga v bistvu puščam nespremenjeno. Tudi podnaslove, ki jih je izkušeni, svojim bravcem in piscem naklonjeni uredniški mojster pri KL natresel med besedilo, da razdobi predolge odstavke in s tem vsakomur olajša branje, sem pustil pri miru. Za vsakdanjo rabo se mi ta način (gl. Hudomalka, Šentica, Najdenka “Štengarca”, “Mic z Brega” itn.) zdi še zmerom prijaznejši od vpletanja progresivnih števil (podštevil/nadštevil), kakor je že nekaj časa sem prišlo v modo in se zmerom bolj uveljavlja na čelu odstavkov. V ponatisu sem si včasih dovolil le droben popravek, kako jezikovno izboljšavo ali zasuk za lažje razumevanje sobesedila. Vsak drug poseg bi bil odveč, saj bom – ob naklonjenosti uredništva revije “Drevesa” – na koncu prispevka na kratko spregovoril še o novostih 1994–2000 (v prispisu, str. 9) naj bi že začeta vprašanja aktualiziral in morda še koga spodbudil k nadaljevanju in poglobitvi takega dela. To je vsakemu resnemu delavcu tudi najlepše priznanje.

Štajerskem; ker pa je dajanje imen psihološka kategorija – ogenj, ki nikoli ne zamre – bi slovenske narodopisce v ti zvezi spomnil, da smo še pred nekaj desetletji v svojih vrstah tudi mi imeli (in prezgodaj zgubili) prikupno kolegico, ki smo ji rekli "Veverica". Dalje: plemenita gospa Kūnica (Chuniza – "nobilis prosapiae matrona") je sredi 12. stoletja darovala admontskemu samostanu svoje posestvo pri Judenburgu. O. Kronsteiner tega živalskega imena v svojem pregledu ni porabil; pri nekem drugem, ki bi ga bilo prav tako mogoče pojasniti v živalskem ključu, je ubral zavito pot: Lazziza naj bi bila Vlašica "die Romanin"; namesto tega pa bi se dalo zlahka pomisliti tudi na Lasico, alternativno ime za "podlasico". Zdaj, ko smo mimogrede ujeli Kunico in Lasico, stopimo še v volčji brlog. Za vsakega od moških priimkov Volk-Vouk-Voučič-Vuk imam dokumentiran ženski pendant: Volčica* (Dragomelj 1584), Volkuljica (Smokuč 1670), Voučica (Dobravlj na Krasu 1647), Voučičinja (Kotmara vas 1650), Vkica (Tomaj 1629); menim pa, da bi se tudi Kronsteinerjeva redovnica Bendel Wlzciechin (12. st.), vpisana z nemškim obrazilom –in, smela preleviti v Wlčico, pač po analogiji k ženskim oblikam priimka, kot je denimo Boštjančič na Koroškem: Woshtiantschizschin/Woshtiantshinia/Woshtiantschiza/Wostiankha ipd.). Če bi se taki 400 ali 500-letni preskoki med 12. in 16./17. stoletjem komu zdeli morda predrzni, naj pridam še en podoben zgled iz živalskega sveta. V letih 1006–1039 je freisinski škof v kraju Lind na Gor. Štajerskem prepustil plem. Sigihardu 22 svojih podložnih ljudi, med katerimi je na desetem mestu vpisana Uraniza (F. Kos, Gradivo III, 19). Celih 600 let kasneje – 1. avgusta 1629 – je župnik J. Križaj vpisal v tomajsko krstno knjigo botro iz vasi Kazlje takole: Cath. Vraniza. Prav ta žena gre do leta 1641 za botro še desetkrat – zmerom vpisana do črke enako – dokler ne dobi zamenjave v Faroni (1644), Jeri (1648) in novih Vranicah, ki pa jim nisem več sledil. In kakšen je razloček med obema Vranicama, srednjeveško in novoveško? Starejša (štajerska) se loči od mlajše (kraške) samo v enem: v 600 letih, ko je bila skrita in se nam je 1629. leta na vsem lepem spet prikazala – nespremenjena – v svoji prvotni zunanji podobi, je dobila prde, kot pridelek, svetniško ime in s tem "napredovala" za nekaj klinov na vrednostni lestvici: kar je bilo v enajstem stoletju še osebno ime, je v času dokumentacijskega "mrka", do 17. st., postalo že priimek.

V mojo kartoteko slov. ženskih priimkov se je do danes nateklo več kot 500 različnih enot, ki sem jih nabral: 1. po matičnih knjigah, največ sam (1990–1993), nekaj tudi s pomočjo gimnazijskega sošolca E. Mozetiča (Biljana in Kojsko, 1994) ali so mi jih – v prepisu ali posnetku – ljubeznivo prepustili: akademik B. Grafenauer (Brdo v Ziljski dol., 1937), g. Nada Gspan (Ljubljana Šentklavž, 1813, lasten izpisek o Štengarci; Radovljica, ok. 1927, posnetek izpiskov r. A. Gspana), g. B. Zuanella (Podutana in Špeter v Nadiških dol., Register starogorske bratovščine) in g. S. Torkar (Sorica/za Podporezen, izpisano 1992); 2. po objavah: R. Andrejka (GMDS 20, 1939, 310); M. Goričar (Et 12, 1939, 82; S 29. 1. 1939); F. Kidrič (ČJKZ 6, 1928, 165), P. B. Kotnik (Zgodovina hiš J. Koroške, že 82 nadaljevanj v mesečniku MD Družina in dom; knjižici "Bilčovs" 1992 in "Kotmara vas" 1993), J. Makovec (Korenine, Murska Sobota 1987), J. Mrdavič (Krajevna in domača imena v Črni... Ravne na Kor., 1988), A. Zdešar (Et. 10–11, 1937–39, 288), B. Zuanella (dolgoletna rubrika z raz-

lago priimkov iz podutanske in špeterske občine v 15-dnevniku "DOM", Čedad); 3. po izpiskih S. Torkarja iz tolminskih in drugih urbarjev (večinoma ne obj.) in iz raznih objav v zvezi s tolm. zgodovino. S tem popisom sem se želel in bil dolžan zahvaliti vsem, ki so doslej – čeprav morda le po naključju – našli in če že ne objavili, vsaj popisali in s tem rešili pozabe naj si bo sto ženskih priimkov ali enega samega; prav tako hvala tistim, ki so mi pomagali z bibliografskimi opozorili.

Šentica, Čudnica itn.: [Poimenovanja po stanu, poklicu, narodnosti, krajih; po telesnih ali duševnih posebnostih; po rastlinah, živalih idr.]

Da ne bi koga utrujal s suhim naštevanjem sadov svojega "vkup spravljanja", se bom omejil le na nekaj privlačnejših zgledov in obšel bogato dediščino priimkov, ki se vežejo na svetniška imena, saj se je o nji – že od Koštiāla in Breznika sem – pisalo največ (čeprav ne z moje današnje perspektive). Iz obsežne skupine žensk, imenovanih po poklicu, stanu, delu ipd. (67 na dan 1. 3. 1994), naj omenim le tele: Dobrodēla/ Drewodella, Gódcina/Gódečina, Kmetovka, Knezica, Županja, Kozarica, Lovčevka, Pevka/Singerin, Prelka/Prevka, Rajevka/Rajovica, Svečkarica, Tarlikarica, Vitezica. Tudi po narodni in deželni pripadnosti je dobila priimek marsikatera ženska, in še po imenu mesta ali vasi, od koder je prišla sama ali kdo od prednikov (1. 3. 1994 ok. 40 zgledov te vrste); že omenjeni štivanski romarici z imenom **Sclauuēna** pridejo po 600 letih delat družbo Vindiška, Furlana/Furlanka (prva je starejša – prim. kraški pregovor "Furlana je vzdignila krilo, da bi šla čez vodo": furlanica pa je oddana za "majhno sekiro"), Lah/Lahovica/Lahovka, Španjolica/Španola, Tajčica/Tajčovica/Tajčovka, Žvaba/Žvabica/Žvabovka; če iz srednjega veka poznamo samo obliko Gorianin (Rezija), po 300-letni vrzeli stopijo na plan Gorjanka (Prvačina 1584, Vogrsko 1634) in Gorka (Prvačina 1593, Dol 1644), Blokarica, Vipavka (Črniče 1590, Koče 1631); Gropajka, Mažerouka, Znojilka itn.

K nastanku imen in priimkov so nekdanj prispevale tudi razne telesne in duševne posebnosti, prednosti in pomanjkljivosti, dobre in slabe značajske črte ipd. (v ti nehomogeni rubriki imam 38 zgledov). Kakor v sr. veku naletimo npr. na karakteristiko "valde bonus vir" in včasih na ženska imena tipa Dobrica, Ljuta in Zla, tako tudi po nekajstoletni "pavzi" srečujemo nosivke priimkov à la Černica/Černovica, Grbka/Grbica, Rjavka, Šepa/Šepulica, Majcenela/Majcenovka, Vodopivka, Čudnica, Medēna, Prešerna/Preshernin/Prešernovka, Šentica (ker preklinja, "šentuje"), Vragovka, Zlobica/Zlobka itn. Zajetna je skupina priimkov (31) ki se navezujejo na rastlini svet: Breznica, Čebulečka, Grozdička, Hajdinica, Hrastica/Hrastarica, Ječmenka, Kresnica, Orešnica, Smrečnica/Smrekarica, Topoušica, Vrbalica/Vrbošica; žene Petra Jagode iz Ospa matičar ni vpisal po možu, ampak Catha Jagodiza (1646).

Živalski svet, ki sem mu že prejle namenil poseben ekskurz, pa zasluži, da se ga dotaknemo še enkrat. Nemškega slavista Kronsteinerja je razveseljevalo nekaj naših živalskih imen, ki jih je naštel 1975. pod geslom Jagne; če bi se pa še enkrat vrnil k ti imenski kategoriji, bi – začuden nad neslutnim novoveškim bogastvom (ki mu korenike seveda segajo v sr. vek!) – moral razširiti in drugače naravnati tudi svoj nekdanji komentar. V priimke so se vgnezdile celo živali iz posebnih skupin: Pakovica, Rakovica, Kuščerka; od žuželk m. dr. Mramorka/Mramurica, Mravljica/Mravljakinja, Obadica, od rib Ščukica, od sesavcev m. dr. Košutnica, Lisica/Lisjakovica, Medvedka/Medve-

* Nepričakovano nastala vrzel mi tu omogoča pokazati na tržaško Volčico iz leta 1310 (gl. str. 14, št.22).

šnica, Polhinja, Zajka/Zejka. Tu bi se moral ustaviti, ker je bilo v vsaki skupini le ducat zgledov, vendar naj tokrat – samo na ljubo Orlici – pride v ptičnico še nekaj njenih sester: Kosja/Kosinja/Kusinja/Kosinica/Kosovka/Kosica (v teh izpeljankah se poleg moškega priimka Kos skriva tudi Kosič), Labodka/Labodovka, Lastovka (Mengeš 1586 in psihološka paralela "Lastovica" iz 20. stoletja: Brje pri Koprivi, kjer smo srečevali večno nemirno, zmerom veselo ženico z drobno glavo, kot pri dekletcu), Škerlja/Škerlica/Škarlovica (po priimkih, nastalih iz drugih naših imen za škrjančka: škrli, škrlec, škrlija; Škrljevec je tudi pogostno ledinsko ime), Vugica, Žerjalica/Žerjavica.

Tudi "meteorološki" priimki: Burjákovica, Gromka, Oblačica

Včasih pa začne človeku red presedati, preprosto se naveliča tega, da bi moralo stati vse "po vrsti ko hiše v Trsti", spravljeno v predalčke. "Lépo" se včasih tudi sramežljivo skriva, ne mara za gnečo, družino, povezave ipd. Na kratko: hotel sem povedati, da mi je ostalo še nekaj privlačnih ženskih priimkov za v rubriko "Razno" ali – lepše rečeno – "Ne-vemo-kam-ž-njimi". Škoda bi jih bilo odložiti za "kdaj drugič" in nevarno je čakati na "boljšo priložnost", saj ta včasih res pride, lahko pa tudi ne! K moškemu priimku Gubána (=potica) imajo Nadiževci ž. Gubanico; ker pa so se tudi te oblike začeli polaščati moški, so ženske naredile še korak naprej in pristale pri samo svoji Gubánovici.

Daleč od prazničnega peciva je Pirjevica ("pirjevico", piro, sočivje ubogih, so nekoč gojili na Krasu, danes jo morda poznajo le še kje na Stajerskem). Bránica: ženska se pač ni mogla/hotela identificirati z m. priimkom Brana. Dimnica in Slemenica ne potrebuje razlage, kakor tudi Pródnica in Skálarica ne. Če je pri Húmnici začetni h samo bergla, bi bilo ž njo v krogu abstraktnih, duhovnih pojmov (Umnica), podobno kot pri Bistrici, da o Duševki ne govorimo; drugače se bomo morali pač zadovoljiti z geografsko razlago (Hum, prim. Húmarica), prav kakor si bo Bistrica morala iskati drugačno, mokro družino: Vodóvnica, Stúdenčnica. Za Srebrčnico in Srebrnico ne bo treba na pot v Idrijo: srebrne nitke v laseh se bojo marsikdaj razločno pokazale kar v domačem ogledalu. Burja, grom in oblaki so botrovali "meteorološkimi" priimkom Burjákovica, Gromka in Oblačica. Živčica/Živica/Živka pa najbrž dolguje svoj nastanek nemiru, neugnanosti, živahnosti in ne anatomsko gledanemu živčevju (v Skopem na Krasu imajo po Živcih tudi hišno ime; mogočen "Živcov hrast" ob cesti so morali požagati, ker ga je razklala strela; vendar v ustnem izročilu še zmerom stoji in rabi za orientacijo, čeprav je padel že pred dobrimi 60 leti).

Najdenka "Stengarza"

O ženskih priimkih govorim vseskozi kot o kategoriji, ki je popolnoma samostojna, in delam to zavedno, ker mi je še kako jasno medsebojno razmerje med ženskimi in moškimi priimki. Ne gre za nobeno odvisnost, ampak za ustaljeno danost, ki se je ž njo treba sprijazniti. Ker so zgledi dosti jasnejši od teorije, si oglejmo enega ali dva. "Marina Siucka uxor Gregorii Siuiz de Schoppo" (Marina Živka, žena G. Živca, iz Skopega). Tu se ne da nič pomagati: Marina in Gregor sta sicer žena in mož, ampak gresta lepo vsak po svoji samostojno začrtani poti: ona kot Živka, on kot Živec! In – za Tomaže nevernike – še dodaten zgled: "Vrsa Garmiza v(idua) Michaelis Garmach" (Urša Grmica, vdova po Mihaelu Grmku: Uršin rajnik je namreč vpisan kot Garmak-Grmek – Dobravljje).

Danes ta dan poznam samo eno žensko bitje, z ničimer obremenjeno, ne s tradicijo, ne z rodovnimi zvezami, lahko kot puh pod ptičjim vratom ali kot regratovo seme, ki ga dih vetra nese na svojih perutih: v matičnih knjigah šenklaške fare v Ljubljani 1791–1825 na str. 331 piše, da je gospod Martin Rak krstil Terezijo Štengarco, ki sta ji šla za botra g. Joseph Schulz in g. Hellena Sandlerin, vdova. Otrok je bil že 16. oktobra 1803 najden na stopnišču hiše barona Žige Cojza v Ljubljani na Bregu. Tisti, ki ga je tam odložil ali vsaj naročil, kje naj se odloži, je najbrž sklepal takole: Tu bojo že poskrbeli zanj! Ko pa je punčka toliko zrasla, da je bilo čas misliti, kako jo dati v šolo ali kamorkoli drugam, kjer bi potrebovala takrat edini spoznavni dokument – krstni list, so jo peljali v cerkev h krstu. In matičar je zapisal, da malo Terezijo krščuje pogojno (conditionate – če bi jo bila morda krstila že mati, preden jo je zavrгла). Glede priimka, brez katerega na pragu 19. stoletja kajpada ni bilo mogoče več shajati, pa so si pomagali prav domiselno: punčka, ki so jo najbrž že od začetka klicali za Rezko, je bila najdena na "štengah" (in scallis), zato sta boter, g. Jožef, oskrbnik hiše barona Cojza, in botra Helena, oba sicer vpisana v nemški obliki, (ne da bi bila že zato Nemca!) odločila, naj bo najdenka kar po domače "Štengar(i)ca" (Stengarza).

Stare matične knjige na Slovenskem, naj bojo pisane v kateremkoli jeziku (v latinščini, italijanščini, nemščini, hrvaščini čakavsko-ikavskega tipa, s kakšno slovensko primesjo) ali črkopisu (v latinici, gotici, glagolici) prinašajo tako imena kakor priimke v obliki, ki daje čutiti, da so si matičarji – kljub nerodnosti in takrat še ne izdelanim pravilom slov. pisanja – skoraj zmerom prizadevali kolikor mogoče zvesto odslikati domačo glasovno podobo.

Da bi to dosegli, so pač rabili pisavo, ki jo je vsak posameznik najbolje obvladal in je bila vsakomur najbližja. Ker se nameravam k ti temi še vrniti strokovno poglobljeno, za tole časniško objavo marsikaj poenostavljam in pretapljam v današnji črkopis, razen tam, kjer bi rad kaj posebej poudaril v izvirniku.

Slovenske rozine med tujim testom

Slovenščina je v večini matičnih knjig tako redka gostja, da kar ostrmiš, od kod neki se je vzela, ko tuintam naletiš nanjo. "Drobtinice so to", je zapisal M. Goričar (1939, 112) in jih nekaj tudi navedel: Daj Bug srečo inu eniga mladiga sinu (Braslovče 1634); v Volunski koči, na Tomazinovem stanu; pa sorodstvene ipd. zveze: žena, hči/hčer, sin, sestrična, sestrič, sneha, zet, vnok (!), pastorka, rejenka, gospodin(j)a, hlapic/hlapec, ki bi jim zdaj lahko dodali vnuka (Prvačina), mater in nevesto (Mengeš). Če bi hoteli slovenski delež še malo obogatiti, bi morali s povečevalom iskati skrite sledove slovenščine med drugim celo v sklanjatvi imen, kjer namesto normalnega latinškega genitiva – npr. "filius Garguri Gomaseili" – srečamo slovenskega: "Filia Anseta Gomasela" (Tomaj 1626) ali "uxor Janseta Orla" (prav tam, 1628).

Na vso srečo pa so tu knjige iz Mengša, kjer so matičarji poskrbeli za pomembno izjemo. Kooperator Isaac Bohemus (Izak Böhm ali Čeh?) je bil nemara prvi, ki se je na straneh uradne župnijske knjige začel poigravati s slovenskimi verzi in s tem nehote izzval k posnemanju naslednike. To čudno pesnikovanje je v Mengšu trajalo – s presledki – 68 let (1594 – 1662), vendar do danes ni bilo še deležno kritične filološke objave; pisanje A. Zdešarja 1939 in B. Otorepca 1954 (zbornik "800 let Mengša" I

30 – 35) je namreč le dobra napoved ali "pokušina", medtem ko je B. Orel (NS I 1944) omenil pojav bolj mimogrede, kot ilustracijo h krstnim šegam.

Za zgled naj navedem samo enega od mengeških vpisov:

*Ex Jariš je keršen Boštjan
kir je pankert jemenuan
saj je njega oča Smrekarčič
je hodel k Alenki hud tatič
on je ta vintin* veselu dal
kir je imel per nje noge mal
boter je Jakob Smole inu Tomaž
ž njima duema Klepouko botro imaš.*

(Prvič obj. v Et 9–11, 290 A. Zdešar, ki pa je to in ono bral malo drugače in celo izpustil 6. vrstico; morda se mu je zdela nespodobna.)

Čeprav v šaljivem tonu, imamo tule v osmih verzih navedeno vse, k čemur je matičarje obvezoval tridentinski zbor: krščenca in njegov rojstni kraj, očeta, mater, botre; manjka samo datum krsta – 9. 1. 1596 – prav zato dodan – po nemško – na dnu pesmice, s pripisom – latinskim – da so oče, mati in botri že imenovani zgoraj (v slovenskem besedilu).

Starinski dvočlenski priimki

Razni tipi srednjeveških dvočlenskih imen so že zdavnaj odmrli. Tu bi se za hip ustavil le pri takih na -goj, ki jih danes srečujemo največ na zahodnoslovenskih tleh. Nekaj jih je šlo med toponime (Bodigoi/Budigoi, zah. breg Idrije v Benečiji), več se jih je prelevilo v priimke. Po žensko so dokumentirane, zraven že omenjene Ferligojnice (Mengeš 1585), Anica Pušigojka (prav tam 1591), Margarita Šinigojka iz Prvačine (kmalu po letu 1600), Lenka Šuligojka iz Solkana (1604). Brez dvoma je precej takih starinskih imen pristalo tudi med hišnimi imeni, vendar nad njimi za zdaj nimamo pregleda.

Prešerna / Prešernica / Prešernovka

Ob velikanu slovenskih pesnikov – Francetu iz Vrbe – ki so ga "obdelovali" že z vseh strani, sem si obetal, da bo morda prišlo kaj tudi v mojo torbo in bom našel kar na pladnju vrsto nosivk tega ponosnega priimka, vendar je ostalo le pri želji. F. Kidrič (1927: Prešerni od konca 15. do srede 19. stoletja), ki si je krčil pot skozi prešernovsko džunglo tako, da je odlagal vse, kar ni vsaj posredno povezano s pesnikom, navaja eno samo "Prešernouko" iz Ljubljane (u. 12. 12. 1735). V rodovniku, s katerim se je neki Tomaž Pr. potegoval 1752. za štipendijo iz "Prešernove ustanove" (po proštu Janezu Krstniku Prešernu, prvem predsedniku Academiae Operosorum), so kot "Prešernin" vpisane še druge tri ženske. To skromno bero pa lahko lepo dopolnim z lastnimi izpiski iz Mengša in z izpiski r. A. Gspana iz Radovljice. Sorodstvene zveze s pesnikom so mi zdajle kajpada deveta skrb; tu mi gre le za tipologijo priimka, ki so ga nosile pesnikove prednice, z njegovo materjo vred. Jera iz Homca, vpisana v mengeško knjigo 1584 kot Prešernouka, se natanko čez deset let spet prikaže kot botra – Praefhernauka. Prešerni so doma tudi v Solkanu; ker pa od jeseni 1993 nisem več mogel tja, ne vem, ali je vpisan in kako je vpisan ženski

priimek morebitne botre. V Mengšu je kolega B. Otorepec našel in mi ljubeznivo posredoval enkrat obliko Neža Prešernca (1640), r. prof. Gspan pa je v radovljiških matrikah srečal pet vpisov drugačnega, čisto novega tipa tega priimka: Helena Prešerna (Poljče 1659), Helena Prešerna (u. 1712, Doslovče), Katarina Prešerna (vdova, u. 1716) in Marina Prašhierna (Vrba, 1732). (Mimogrede naj omenimo pri neki Urši – 1700 – vpis Presernin.) Vpisi tipa "Prešerna" so med ženskimi priimki velika redkost in mikavnost. Priimek "Prešeren" je bil takrat še občuten kot pridevnik, zato je avtomatično terjal zraven sebe tudi ustrezen ženski priimek – "Prešerna" – enako kot v ruščini: Tolstoj – Tolstaja.

Prababicam prizadejana krivica še traja (in boli)

Če želimo, da bi se odprlo novo poglavje tako pri raziskavah kakor v uveljavljanju slovenske ženske onomastike, bo treba priti na dan s kakšnim stvarnim predlogom, malo utopije pa tudi ne more škoditi.

Igravki Mileni Župančički se je na predvečer slovenskega kulturnega praznika 1994 bržčas zdelo neskromno poudarjati, da jo je kot **prvo** iz vrst nežnega spola doletela čast govoriti na osrednji Prešernovi proslavi in je resnico malo ublažila, češ da "redko... dobi ob takih priložnostih besedo "ženska". Nato pa je ne brez kančka grenkobe pristavila: "Smo pač v pretežni meri družba, kjer moški vladajo in upravljajo, ženske pa smo pomočnice, sopotnice, tajnice. Okrasek, tolažba in podpora."

Proti moškemu "vlada(nju) in upravlja(nju)" je antida zmerom mogoč upor. Tudi v našem primeru je ženskemu svetu dana lepa priložnost za uporništvu. Prvi korak v to smer bi bil, da Slovenke odprejo oči in se zavejo, kakšna krivica je bila pred dvesto leti (tu malo prej, tam malo kasneje) prizadejana njihovim prababicam. Po lepo utečeni, najmanj dve stoletji trajajoči mirni rabi domače, spontane onomastike (bila je hkrati "ljudska" in "uradna") se je strupena birokratska sapa iz cesarskih pisarn na Dunaju pogubno dotaknila tudi naših ženskih priimkov. Treščilo jo je z dunajske strani – "patent" Jožefa II. leta 1780 – grmenje pa se zmerom širi počasneje od bliska. Cerkveni matičarji so morali pač poslušati priporočila (beri: ukaze) od zgoraj in pri vpisovanju ženskih priimkov so se začela neusmiljeno opuščati lepa slovenska obrazila -a, -ca, -ka, -la, -nja, -ečka, -evka ipd. Dokazno gradivo, kako se je to v praksi dogajalo v raznih naših krajih, ni še zbrano in prepričljivo predstavljeno. Proces je bil pač sprožen in šel svojo pot, vendar so mogoča tudi precejšnja razhajanja v ocenah, čemur se ne smemo čuditi. Maks. Goričar (1939) postavlja ta pojav v sredo 18. stoletja, Alfonz Gspan (Linhartovo ZD I 470) pa je 1950 – ob imenu Sternfeldovke – pisal: "še sredi prejšnjega stoletja je jela zginjati navada, da so priimkom omoženih žensk pritikal obrazila -ovka, -evka, -ka, -ica (n. pr. Kumerdejka, Makovčevka, Smrekarica itd.)." Pavšalnim in prenapljenim sklepom se je treba izogibati; držijo le pričevanja, kot je tisto o najdenki, ki so jo v hiši barona Cojza dali krstiti za "Štengarco" še leta 1813.

Imenoslovna stara pravda

Druga faza vztrajnih ženskih prizadevanj, ki bi morala slediti spoznavi o siromašenju in s tem pačenju priimkov Slovenk nekako od preloma 18./19. stoletja naprej, pa ni več nekaj preprostega. Izdelati bi bilo treba nadrobne načrte, kako se organizacijsko lotiti "rehabilitacije", in potlej tudi bedeti nad

* Vintin = dvajsetak, dvajsetica (po ital. "ventino"). Podobno so naši predniki prevzeli od severnih sosedov "cvāncarico" ali "cvāncgarco" (po n. zwānzig = 20).

izvajanjem sklepov. Ker sta bila prizadeta ponos in čast najmanj polovice slovenske populacije, se menda že spodobi, da po svojih najboljših močeh skušamo popraviti dvesto let stare krivice. Vprašanje je le, kako izbojevati vrnitev nečesa, kar je bilo slovenskemu žensstvu odvzeto; kako priklicati spet v življenje nekaj lepega, našega, pristnega; kako obuditi prvotno stanje, za katero so bile naše prababice ogoljufane, oropane; čaka nas, skratka, boj za neke vrste imenoslovno "staro pravdo".

To, za kar se potegujem, se bo nekaterim sicer zdela čista utopija, vendar velja poskusiti, saj za naprej nikoli ne veš, kaj se bo posrečilo in kaj ne. Kdo bi npr. nekoč sanjal, da se bo ženski, ki se je prebila do ministrskega stolčka, namesto "minister" smelo reči ministrica, zdravnici ali profesorici nam. "gospa dr." / "g. prof.", kar doktorica in profesorica, direktorici direktorica itn., kakor se danes zmerom pogosteje sliši in bere. Le čudno, da včasih celo tam, kjer naj bi šli "z dobrim zgledom naprej", tak pozitivni razvoj (hoté?) zavirajo: samo odprite SSKJ 5 1991, pa boste v avtorskem pregledu našli kar 8 "svétnikov" ženskega spola ("dva" sta vzeta iz narodopisnih publikacij, kjer izvirno seveda nastopata kot "svetnici", tako da jima je bila dobesedno storjena sila; zato smo tembolj radovedni, kaj bo s "svétnicami" v drugi izdaji SSKJ, ki jo v eni knjigi napovedujejo za konec leta 1994). [Zdajle vemo, da je ostalo pri stari formulaciji - pri "svétnikih"].

"Jaz sem Mic z Brega!"

Nekatera znamenja kažejo, da boj ne bo lahek. Slišal sem (ne sicer na lastna ušesa, vendar iz zanesljivega vira!), kako se je ljubljanska zdravnica uprla, ko ji je nekdo rekel "dr. Tratarjeva":

"Jaz nisem nobena **Tratarjeva**, jaz sem **doktor Tratar**!" (Razen imena tu ni nič izmišljeno.)

Predlanskim je pri Prešernovi družbi izšla mikavna knjiga Ivana Sivca "Ženin proti svoji volji". V vasi Breg vzhodno od Kamnika radijski reporter naleti na čudaško, odrezavo žensko, ki govori na moškega in se predstavi:

"Jaz sem Mic z Brega!"

Ta kraj - Breg - je sredi enega od treh slovenskih jezikovnih otokov. Kjer se ženske izdajajo za moškega: pas med Bohinjem in Bledom, Porabje in Breg z nekaj vasmi pri Kamniku. Ne vem, v katerem od teh treh naših "moških" jezikovnih otokov je doma zdravnica "Doktor Tratar", jaz zase jo imenujem kar "Mic z Brega". In vem tudi to, da ima po naši mili domovini kup sester in sorodnic, ki nočejo biti "Tratarjeve" in se (deloma upravičeno!) upirajo ogovarjanju s priimkom, prilepjenim svojilnim obrazilom -eva/-ova. Vendar se zato še ne bi bilo treba izdajati za moškega, saj je slovenski jezik izoblikoval drugačen, boljši način reševanja kompleksov: Tratarica, Tratarjeva - po želji. Ta način je bil pri nas v navadi še poldrugo ali dve stoletji od tega **uradno**, poluradno je pa zmerom živ in danes bi mu bilo treba samo spet vrniti nekdanjo veljavo.

Ženski priimki še niso mrtvi

Predvidevam živahne ugovore. Vsaj enega moram prestreči, še preden bi bil izrečen. Če mi kdo hoče oponesti, da je Kristus obudil Lazarja brž po tistem, ko je umrl in bil - v prtenino povit kot mumija - položen v grobnico, jaz pa da predrzo kličem k vstajenju nekaj, kar je umrlo že pred 200 (± 50) leti, moram primerjavo zavrniti kot neustrezno. Ženski priimki na Slovenskem namreč - hvalabogu! - niso mrtva kategorija. Upira se mi o tem prepričevati sloveniste, vendar moram to napraviti.

Prvih dvanajst let po prihodu v Ljubljano (1945) sem stanoval v Zg. Šiški za remizo, onstran gorenjske železniške proge, kjer je takrat zrasel Litostroj. V primestnem, pretežno upokojenskem naselju "Kolonija" je živelo kakih dvajset družin, v katerih so gospodinje: Boštjanka iz Prelóž v Brkinih, Marušička iz Opatjega sela na Krasu, Štálčevka od nekod z Gorenjskega, Zamidovka z Dolenjskega, Koróščevka iz Zagorja ob Savi etc. Tako smo o njih govorili, v osebnem stiku pa smo jim slejkoprej pridajali blažilno "gospo": g. Boštjančič, g. Marušič, Štalc, Zamida, Korošec itn. Seveda ni nič drugače tudi bliže centru, npr. v naši stanovanjski zadrugi, kjer so nam od 1957. sosedje same meščanke, kot: Kraljica, Ravnica, Léšnica, Káčevka, Strúnica, Šášelca, Hádžijevka idr.

Ženski priimki na šolskih tleh

Moje poznavanje stanja v samem središču mesta je, žal, tako pomanjkljivo, da si tudi tega, kar po naključju vem, ne upam objavljati. Spregovoril bi le o tem, kako je na šolskih tleh. Bera ženskih priimkov je nenavadno pisana po šolah vseh stopenj (od osnovne do univerze) in tipov - od obveznih splošno izobrazbenih mimo poklicnih do večernih ali kaj vem kakšnih. Naj gre za poimenovanje učiteljic/profesorice s strani učencev, naj gre za sproščeno komuniciranje med sošolci in sošolkami (kadar se ne ogovarjajo z imeni), naj gre za obzirno sporazumevanje med učnim osebjem samim, ko teče beseda o kolegicah, preoblikovanje "normalnih" (moških) priimkov s tem ali onim karakterističnim ženskim pridatkom, zmerom pridemo do enakih ali neverjetno podobnih rešitev, kot so tiste, ki jih poznamo iz starih matičnih knjig. Strogo osebnih skušenj sicer nimam; moje šolanje pod Italijo je potekalo samo med moškim učnim osebjem, vendar sem kasneje doma v ženi in otrocih desetletja imel več kot zanesljive informatorje iz raznih šol v Ljubljani. Zaradi tega se mi je ne enkrat zazdelo, kakor da so tudi mene učile Podgórница, Strela in Fajfarica; da so bile razne Mehléčke, Plésnice in Škrinjarice tudi moje sošolke; vse mogoče Kopáčice, Linharce in Smoléčke, Avčinke in Levke, Potiske, Sajétke, Črnivke in Srebótke pa malone tudi moje kolegice.

Ali po vsem tem še kdo sme govoriti o ženskih priimkih kot nečem odmrlem?! Ker se vsakomur izteče njegov čas, so nas resda že zapustile nekatere znane pedagoginje s tako častitljivimi ženskimi priimki kot Angela Piskernica, Marija Pérparica, Marja Boršnica in druge, vendar se današnji rod hvaležno spominja vsake izmed njih pod prav takim "ilegalnim" priimkom, kakor ga je bila deležna za živa in ki nikakor ni žaljiv. (K prvemu listu pravkar omenjene triperesne deteljice bi lahko navedel najstarejšo paralelo že iz 16. stol., ko je v Mengšu 1584. šla za botro Marjeta Piskernica.) Čeprav ženski priimki še niso mrtvi, pa moram priznati - rad ali nerad - da jih danes, žal, uradno "ni nikjer", da na vrednostni lestvici začasno stojijo precej nižje od "normalnih" (beri: moških) priimkov in da bi nam njih nosivke z redkimi izjemami celo zamerile, če bi jih tako imenovali; zato si jih upamo izrekati samo, ko jih ni zraven ali za hrbtom, ko nas ne slišijo in ne vidijo.

Kako spet rehabilitirati ženske priimke?

Do take degradacije slovenskih ženskih priimkov, ob svojem času prav tako vitalnih kot njih nosivke, je prišlo zato, ker so bili izločeni iz uradne **pisne** rabe in porinjeni na stranski, **ustni** tir. Zdaj sicer imamo svojo lastno državo in nam ni treba čakati na predpise ne z Dunaja ne iz Beograda. Vseeno pa je nerealna

misel, da bi se tako klavarno stanje ženske onomastike moglo izboljšati namah, recimo z neko odločbo, dekretom ali z zakonom, sprejetim po hitrem postopku.

In zdaj – kaj narediti? Poskrbeti za dvoje: prvič, dobro poučiti Slovenke, kako so se v preteklosti prosto, samodejno in vendar **uradno** pisale njih prababice po celotnem ozemlju, koder je zvenela naša beseda; drugič, Slovenkam vliti potrebno samozavest, da bi se začele same potegovati za uradno priznanje morebitne svoje drzne izbire novega, ženske uglasenega priimka.

Če bi se te ali one od vas, ki danes to berete, morda kaj prijel, zakaj bi že jutri tega ne potrdila v praksi in se tudi podpisala – začasno magari samo, kot da gre za psevdonom – tako kakor stoji črno na belem v štiristo do dvesto let starih matrikah? Upravičeno bi se lahko vprašali, ali je za predstavnicu ženskega spola res nujno viseti na moški obliki priimka? Dovoljujem si ponuditi nekaj zgledov. Tako bi npr. k moškim oblikam Pogorelec ali Pogorevec vsak hip mogli dokumentirati tudi ustrezne oblike Pogorevka, Pogorelica in še kakšno. Dalje: če bi Albinca Lipovec šla pred tristo leti komu za botro, bi jo takratni matičar brez pomislekov vpisal za Lipovko. Tinka Orožen pa bi v stilu Hrenovega-Valvasorjevega-Lionellijevega stoletja imela za svoj priimek na izbiri kar tri oblike: pridevniško Orožna (po zgledu Prešerna, Medéna) in samostalniški Orožnica/Orožnovka.

Pol za šalo pol zares sem omenil tri lingvistke ljubljanske univerze v upanju, da bojo moji utopični predlogi mogli biti

deležni podpore najprej pri njih. Vendar svojega donkihotskega obhoda za iskanje privrženek ne mislim končati pri lingvistikah. Kaj se ve, morda pa bom kot "romantični vitez" imel več sreče pri izobraženkah drugačnih profilov, ki jih mislim vtakati v ta pregled, pri čemer sem posebej poskrbel, da se nobeden od izbranih priimkov ne bi tepel z variantami iz matrik.

Tik za slavistkami bodi omenjena romanistka in prevajavka Elza Jerébica. In ker sem sklepno besedovanje začel pri M. Zupančički, ji moram za družbo postaviti zraven še dve ženski iz istega poklicnega kroga: Ivanka Mežanko in Majdo Potokarico. Od igravk prehajam k likovnim umetnicam. Ena je s svojim priimkom že kolikor toliko na mestu, saj se je pisala Ivana Kobilica. Z drugo – Melito Vouk – tudi ne bi smelo biti težav, ker ima na izbiri – kakor smo videli v živalskem poglavju – največ volčjih variant. Pri tretji – Metki Krašovec – pa navsezadnje tudi ne gre za nerešljiv problem, če pomislimo, kako nerodno mora biti ženski hoditi okoli in se predstavljati za "Krašovca", ko pa je vendar le "Krašovka". Med tistimi, ki ustvarjajo s peresom, sem si izbral svojo kraško rojakinjo Jolko Miličko, zraven pa še Berto Golobico in Marijo Mercinko. Krog pa naj diplomatsko zaprem s političarkami; spet sem izbral tri, kolikor je vseh dobrih stvari: Polonco Dobrajko, Sonjo Lokarico in Viko Potočnico. Njihova imena se v medijih pojavljajo tako pogosto, da bi bil ženski priimek (če bi se katera od njih odločila zanj) najboljša podpora stvari, ki sem ji posvetil – seveda s presledki – kar nekaj let vabljivega dela.

II.

Orlice - nove objave od marca 1994 do novembra 2000

1. P. Merkù in slovenska predkrščanska imena žensk v Trstu

Nič ni še tragičnega, je pa vseeno smola, ko se dva vbadata s čim zelo podobnim in potlej nanese, da gresta drug mimo drugega, ne da bi za to vedela in se pravi čas pomenila, kaj ju družijo, v čem se razhajata in kako bi se bila mogla med sabo dopolnjevati. Nekaj takega se je, žal, dogodilo nama s Pavletom Merkùjem, ki je v Ljubljani, le dva mesca za mano, predaval o slovenskih predkrščanskih imenih v srednjeveškem Trstu. Kakor je v večini simpozijev navada, je bilo tudi na tistem o Brižinskih spomenikih (14.–16. aprila 1994) za tri dni napovedanih kar 56 predavanj. (Pre)natrpan program te odbije, da vzdihneš: "Saj mi glavo raznese, če bi vse poslušal; počakajmo rajši na komodno branje v zborniku!" Zato ne greš nič zraven, pa smo tam: ko težko pričakovani zbornik z zamudo le izide, si (zares ali tudi samo diplomatsko rečeno) obremenjen z nečim bolj nujnim, in tako se ti stvar, ki bi jo ne samo moral, ampak tudi želel vzeti v roke, neopazno zdrsne mimo, vtone...

Tokrat je za posrednika med dvema starima prijateljema, ki se nista srečala, ko bi bilo za oba dobro, moral stopiti Silvo Torkar. Ko sem mu doma pri nas nedavno predstavil vnukinjo Sončico, se je začudil, od kod ji to sončno ime. Skazalo se je, da nihče pri Matičetovih ne ve za Merkùjevo odkritje imena **Sončica** iz leta 1395 v Trstu. Že naslednji dan mi je Torkar ljubeznivo postregel s kopijo članka iz zbornika Brižinski spomeniki; zraven "konja" je bila seveda tudi "uzda": obsežen izbor spremnega Gradiva, iz

katerega je Merkù med pripravo simpozijskega prispevka črpal podatke, po sami predstavitvi zbornika pa je Torkar to dobil v dar.

Brez odlašanja sem vzel Merkùja v roke in si iz članka in iz "Gradiva" (še neobjavljenega, zato z avtorjevim telefonsko dobljenim privoljenjem!) izpisal tam najdena ženska imena; preden pa spregovorim o njih pomenu, naj jih naštejemo, po abecedi, zaradi preglednosti oštevilčena:

1. Bela 104* (domina Bella 1395, 1399). – 2. Belča 107, 99 (Belča sclaba 1310, Belce 1310), 108 (matris Belče 1316). – 3. Bratohna 159 (domina Bratocna 1318, Bra(c)točna 1320). – 4. Črnula 653 (Cernula 1308). – 5. Družjana 323 (domine Druixiane 1389). – 6. Golobica 196 (Golobiza 1360; Cholobica). – 7. Grdoša/Grduša 397 (Gerdoxa 1308, 1352; domina Garduxa 1335). – 8. Hvalica 782 (domine Qualice 1308). – 9. Jagoda 458 (Iagoda 1366) – 10. Jelka 466 (Jelcha 1317). – 11. [L]jubanka 485 (Jubanche 1359; Lubanche 1310). – 12. Lušna 537 (Lusna sclava 1309/10). – 13. Machna(?) 526, 540 (Machna mater Lubanche 1310). – 14. Marsa (?) 486 (Marsa 1309). – 15. Mirka 626 (Mirche 1317). – 16. Nedeljka 627, 626 (Nedelcha sclaba 1310, Nedelicha 1348). – 17. Radka 797 (Ratcha 1310). – 18. Rožica 819 (Roxica 1368). – 19. Sončica 869 (filie Sončice, Sونسice 1395). – 20. Stanka 878 (Stanc(h)a slava 1310). – 21. Svetoslava 855 (domine Sfetoslave 1315). – 22. Volčica 1003 (Volciča mater Juri 1310).

Skupina teh 22 slovenskih predkrščanskih imen, ki jih je prof. Merkù našel v tržaških arhivih, pomeni nesluteno pridol-

* To je nekakšna 'matična številka', ki jo nosi vsako ime v Merkùjevem rkp. tržaškem Gradivu

bitev in je – glede na čas nastanka (14. stoletje) in kraj (mesto Trst z zaledjem) – trden vezni člen ali most med časom starejših pričevanj (9.–13. stoletje) in med časom uveljavitve rednih matičnih knjig, vpeljanih od redkih začetkov v 16. stoletju (Prvačina, Mengeš) – tu prej tam kasneje – nekako do konca 17. stoletja). Pri tem prispevku za poznavanje zgodnje slovenske onomastike je ob primerjavi med starimi srednjeveškimi zapisi in novoveškimi načrtnimi vpisi mogoče opaziti kvalitetni premik od poprejšnjih imen k novo uveljavljenim priimkom. Za nekdanja srednjeveška imena – npr. Golobica, Volčica, Vranica ipd., kolikor se jih je pač rešilo s prelevitvijo v priimke – velja, da nastopajo bolj "v senci" (umaknjeno) in ne tako samostojno kot v srednjem veku. V Merkujevem tržaškem imenskem svežnju (pa seveda) stojijo še zmerom ponosno vsaka zase Bela, Črnula, Domka, Grdoša, Hvalica, Jagoda, Ljubanka, Sončica itn.; pri več kot enem je v listinah zraven celo pridatek "gospa" (domina Bela, Bratohna, Družjana, Garduša, Hvalica, Svetoslava ipd.). K Merkujevemu dvomu (str. 452), ali v ozadju imenskega para Nedel/Nedeljka ne tiči morda hagianim Dominicus, nam daje odklonilen odgovor "Nedilka" iz 12. stoletja (gl. zgoraj, na str. 4; kvečjemu bi lahko šlo za morebitno podporo mlajšega tujega imena staremu, domačemu!).

2. Imenoslovno delo B. Zuanella o Nadiških dolinah za zdaj še teče

Iz svojega bivališča v vasi Matajur na prisojnem pobočju gore enakega imena nas trčmanski župnik – neuničljivi gospod Božo Zuanella v Domu, "petnajstdnevniku katoliških Slovencev viden-ske" pokrajine" še zmerom osrečuje z objavami starih beneško-slovenskih priimkov. Od številke do številke tega "kulturno-verskega lista" zraven priimkov skrbno navaja tudi osebna imena, naj bo za moške ali ženske osebe, ki se mu ponujajo pod pero, zraven pa v časovnem zapovrstju našteva letnice vpisov in kraje, od koder imenovani ljudje prihajajo. Ženske oblike priimkov iz Doma si že dolga leta sproti izpisujem na listke. Zgoraj na strani 4 sem v tem pisanju omenil priimek, častitljiv zaradi starosti (konec 15. stoletja, iz registra starogorske bratovščine); zdaj pa se mi zdi enkrat že primerno po istem viru navesti dve ženski izpeljanki tega priimka – Kodermac – v celoti. B. Z. nam sporoča: Bida Codermacoviča (1490–1500) in Marina Codermazica (1617 – Dom 35, št. 19, 15. nov. 2000, 2). Tudi če bi se kdo ne mogel strinjati z deklariranim pomenom "človeka s kodrastimi lasmi", sem prepričan, da ga med nami ni, ki bi vztrajnemu zbiravcu ne bil hvaležen ne samo za navedbo današnjih alternativnih oblik, med sabo časovno oddaljenih 120 let, ampak za vse, s čimer nas nepretrgoma hrani že štirinajst let (od 1987)! Po Zuanellovi prizadevnosti smo v letošnjem letu kar na lepem prikorakali v "práponsko" občino (Prapotno, it. Prepotto). Zato ne morem drugače, ko da dam duška svojemu upanju in vsesplošni želji, da bi se pisec občudovanja vredne imenoslovne panorame Nadiških dolin, ko bo to delo – verjetno kmalu – pripeljal h koncu, ojunačil in pogledal malo tudi k sosedom na bolj zanemarjeni (ne po lastni krivdi!) zahod. Tam bi s svojimi preskušeni prijemi, ki so se mu na domačih nadiških tleh tako obnesli, vzel v pretres tudi še

ozemlje terskega narečja. Le kdo bi mogel predvideti, kaj vse se skriva v matičnih in drugih dokumentih v Fojdi (Faedis), Nemah (Nimis), Čenti (Tarcento) in še kje!

3. B. Kotnik "Zgodovina hiš južne Koroške" – (Imenoslovje ima viden delež)

Že 1994. smo omenili delo patra Bertranda Kotnika (gl. zgoraj, str. 5) in njegovo poljudnoznanstveno nadaljevanje v mesečniku celovške MD "Družina in dom"; do marca 1994 je izšlo 82 nadaljevanj, ki ne vem, ali še tečejo naprej. Pač pa izhajajo posebne knjižice, ki jih pod skupnim naslovom "Zgodovina hiš južne Koroške" od leta 1992 izdaja Mohorjeva družba (Celovec-Ljubljana-Dunaj; je Gorica izpadla iz "španovije"?). Zadnja knjižica obravnava župnijo Šmihel pri Pliberku (1999), pred tem so bile na vrsti občine Bistrica v Rožu (1995), Rožek (1996) in Šentjakob v Rožu (1997). Nobene izmed zadnjih štirih nisem še videl in priznam, da sem v zadregi, saj mi tako ostajajo prikriti stvari, ki bi jih lahko s pridom upošteval pri svojem delu.

4. Naša Enciklopedija (9, 1995, 335) pozna samo Ano "Cestnikovo". Ali se drugim slovenskim ženskim priimkom res slaba piše?

Uvod "Priimku" posvečenega članka v ES 9 (F. J., 1995, 335–6) ne zadene bistva resnične, v domačih logih zrasle "emancipacije" ženskih priimkov; zdi se, ko da bi dajal prednost po češkem modelu posnetemu svojilno-pridevniškemu načinu pri-krojevanja moških priimkov. V resnici je to samo ena od mogočih razvojnih smeri (s precejšnjo oporo predvsem v športnih krogih), česar pa nikakor še ne gre šteti za usoden fait accompli in še manj se kar tako brez boja vdati, prepustiti zakonu vztrajnosti. V nemestnem okolju pisec pravilno ugotavlja vsaj deloma še živo rabo, v isti sapi pa govori tudi o nekakšnem "slabšalnem odtenuku" (?), medtem pa da pri meščanih "raba dobiva še druge, negativne odtenke, npr. ironičnost, podcenjevanje ipd.". O vsem tem (in zraven še o marsičem) bo treba seveda spregovoriti obsežneje, brez predsodkov, in vsako trditev podpreti z zgledi. Proces naravne rasti, oblikovanja, osamosvajanja ženskih priimkov je bil s t.i. "patentom" Jožefa II. (1780) onemogočen, na silo pretrgan. Posledice je še danes čutiti: Želeti bi bilo, da zraven teoretikov jezikoslovja, tudi sociolingvistov, etnolingvistov idr. tudi raziskovalci zgodovine (srednjeveške, moderne, pravne, verske), narodopisja, rodoslovja, pripadniki te ali one mlajše šole, veje, panoge, ki si šele utira pot za vstop v humanistično raziskovalno družino, pozitivno sodelujejo pri premagovanju tujih, od zunaj vsiljenih ali (v novejšem času) nepremišljeno prevzemanih vzorcev za poimenovanje Slovencev.

5. "Slovenska lastnoimenskost"

Tak je naslov simpozija, ki ga je v Pleteršnikovem rojstnem kraju Pišce na Štajerskem organizirala 15. septembra 1999 "Komisija Maks Pleteršnik". V programu predavanj vidim nekaj takih, ki bi bilo dobro spregovoriti o njih tudi tukajle. Na primer, J. Toporišič: Ženske oblike 500-tih najpogostejših priimkov v Sloveniji; Irena Orel: Ženske oblike priimkov v uradovnih besedilih do 19. stoletja. Vendar pogovora ne more biti, če simpozijsko gradivo ni dostopno v tiskani obliki. Še tako skrben povzetek namreč ne bo nikdar enakovreden integralnemu besedilu.

* Uredništvo "Doma" dosledno skrbi za pisanje domačih oblik Viden, Vidna, ki so še zmerom žive med slovenskimi Benečani (z Rezijo vred), v kobariškem Kotu in morda še kje med zahodnoslovenskim življenjem. Ljubljanci in razni "Slovenci na beki" pa danes tako in tako rajši hodijo kupovat in zijala prodajat kar v "Udine"!

Razlaganje izvora priimkov v Sloveniji

Janez Keber

Izvleček

Avtor najprej pojasni, kaj je po njegovem mnenju *izvor* priimka. Ta je zanj nekdanji pomen priimka, prvi ali zgodnji zapisi v starih dokumentih oziroma virih, oblika, besedotvorna sestava, pogostnost in prostorska razporejenost. Razlaganje izvora priimkov torej pomeni razlaganje, obravnavanje priimkov z omenjenih vidikov.

V nadaljevanju podaja kratek pregled dosedanjega raziskovanja. V njem omenja najpomembnejše raziskovalce priimkov in njihova dela. Ugotavlja, da je bilo doslej na tem področju raziskovanja narejenega zelo veliko, da pa manjka delo, ki bi strnilo dosedanja raziskovanja.

V osrednjem delu prispevka avtor obravnava posamezne vidike raziskovanja izvora priimkov. Ti bi morali biti upoštevani v bodočem in dolgo pričakovanem delu o izvoru priimkov v Sloveniji. Na čas izdelave bo gotovo vplivala tudi številnost priimkovnega fonda – skoraj 70.000 priimkov.

Glede na naslov se mi zdi potrebno najprej pojasniti, kaj je po mojem mnenju *izvor* priimka. Ta je zame nekdanji pomen priimka, prvi ali zgodnji zapisi v starih dokumentih oziroma virih, oblika, besedotvorna sestava ter pogostnost in prostorska razporejenost priimka. Raziskovati *izvor* priimkov torej pomeni raziskovati priimke z vidikov njihovega *nekdanjega pomena*, *izpričanosti v virih*, *oblike*, *besedotvorne sestave* ter *pogostnosti (frekvence)* in *prostorske razporejenosti (areala)*.¹

Moj prispevek je sestavljen iz dveh delov. V prvem bom podal kratek pregled dosedanjega raziskovanja izvora priimkov v Sloveniji. Ta pregled seveda ne bo popoln, ker bi to precej preseglo za prispevek dovoljeni obseg, bo pa vseboval glavne nosilce obravnavanega raziskovanja.² V drugem delu se bom nekoliko podrobneje ustavil pri v uvodu omenjenih vidikih razlaganja oziroma raziskovanja izvora priimkov. Z omenjenih vidikov namreč že nekaj časa raziskujem skoraj 70.000 enot obsegajoč slovenski priimkovni fond, da bi o njem napisal prvo celovito delo, ki ga slovenska javnost že dolgo nestrpno pričakuje.

I.

Za utemeljitelja znanstvenega raziskovanja slovenskih in slovanskih osebnih imen velja **Franc Miklošič** s svojimi imenoslovnimi razpravami (*Die Bildung der slavischen Personennamen*, Wien 1860; *Die slavischen Ortsnamen aus Appellativen I, II*, Wien 1872, 1874). Te so vzpodbudile tudi zgodovinarje k nadaljnjim raziskovanjem, katerih rezultat so obsežne zbirke zgodovinskega imenskega gradiva in nadaljnja temeljna dela, kot so jih npr. objavili **Franc Kos** (*Gradivo za zgodovino Slovencev v srednjem veku I-V*, 1902–1928), **Milko Kos** (*Slovenska osebna imena v "Liber confraternitatum Seccoviensis"*, ČZN 10, 8–25; *Urbarji salzburske nadškofije, Srednjeveški urbarji za Slovenijo, Zvezek prvi*, AZU v Ljubljani 1939; *Urbarji Slovenskega Primorja, Srednjeveški urbarji za Slovenijo, Zvezek drugi*, SAZU v Ljubljani 1948; *Gradivo za historično topografijo Slovenije, Za Kranjsko do leta*

1500, I–III, Ljubljana 1975), **Pavle Blaznik** (*Kolonizacija Selške doline*, Ljubljana 1928; *Kolonizacija Poljske doline*, GMDS 19, 1–62; *O metodah proučevanja kolonizacijske zgodovine*, ČZN 25, 33–39; *Historična topografija Slovenije, II, Slovenska Štajerska in jugoslovanski del Koroške do leta 1500, I–2*, Maribor, 1986, 1988), **Otto Kronsteiner** (*Die alpenlawischen Personennamen*, Wien 1975), **Janko Polec** (*Svobodniki na Kranjskem*, GMDS 17, 1936, 3–142), **Johann Scheinigg** (*Slovenska osebna imena v starih listinah*, IMK 3, 1893, 8 d., 47 d., 94 d., 140 d.), **Karel Štrekelj** (*"Das älteste datierte slovenische Sprachdenkmal"* 1891, Poseben natisek iz AfslPh 14, 192–235, LZ 12, 1892, 635–639).

France Kos je poskusil tudi z raziskovanjem priimkov (gl. Črtice o priimkih, *Ljubljanski zvon* 1893, 13, 170–172). Še pred njim je o imenih in priimkih pisal **A. Marušič** leta 1867 v *Domovini* (št. 33, 35, 37, 38, 40, 43, 46–52), ki se kritično odziva zlasti na sprejemanje tujih imenskih oblik, na diletantsko razlaganje in razmejevanje domačega in tujega, medtem ko priimkom namenja dosti manj prostora in tudi v razlagah njihovega izvora ni vedno prepričljiv. O priimkih svojih sodobnikov in njihovih pomenih je razmišljal slovenski pesnik France Prešeren in jih uporabil za besedne igre (npr. **Slomšek**: **Zlomšek** z asociacijo na **zlomek** 'hudič'). V okviru razprav o mitoloških bitjih je priimke omenjal tudi **Davorin Trstenjak** (gl. npr. **Brahm**, najvišje božanstvo Indov in njegovi sledi in indo-slovenskih spomenikih, *Novice* 11, 1853, 391; *Korant – Kurent*, *Novice* 13, 1855, 15). Kljub temu da so imeli njegove etimologije za fantastične, je med drugim opozoril na priimke na -onja: *Fekonja*, *Kravanja*, *Laponja*, *Letonja*, *Ritonja*, *Samonja*, *Svetonja*.

Med prvimi sistematskimi raziskovalci priimkov v Sloveniji sta **Anton Breznik** in **Ivan Koštiál**. **Breznik** je razen dveh znanih razprav (*O zloženkah v slovenščini*, *Razprave AZU II*, 55–76, in *Rodbinski priimki iz starih svetniških imen*, *Koledar Mohorjeve družbe* 1942, 68–70) raziskoval priimke tudi po starih virih. V Etimološko-onomastični sekciji Inštituta za slovenski jezik je med drugim njegovo gradivo z izpisi iz matičnih knjig ljubljanske šempetrske župnije. **Ivan Koštiál** je prvi sistematsko obravnaval priimke po pomenskih skupinah, pisal je o zloženih priimkih, kot tudi o priimkih iz rastlinskih ter krajevnih in rojstnih imen (Nekaj o naših imenih. *Rodbinski priimki in krajevna imena*, napravljena iz imen svetnikov, *Dom in svet* 17, 1904, 562–564, 626–629; *Rodbinski priimki*, napravljeni iz krajevnih imen, *Dom in svet* 18, 1905, 44–45, 110–111, 174–175, 243–244, 367–368, 439, 496, 562–563, 627–628, 691; *O slovenskih priimkih*, *Dom in svet* 18 (1905), št. 12, 732–734; *Krstna, rodbinska in krajevska imena*, dana po času rojstva oz. odkritja, *Mladika* 15, 1934, 351–352; *Rodbinski priimki iz rastlinskih imen*, *Dom in svet* 19, 1906, 500, 562–563, 630–631, 705–706; *Priimki pri raznih narodih s pomenom "mesar"*, *Slovenski narod*, 30. nov. 1910; *Priimki pri raznih narodih s pomenom "kovač"*, *Slovenski narod*, 10. dec. 1910).

Dotakratno vedenje o osebnih imenih, zlasti priimkih, je v *Slovarju slovenskega jezika* leta 1936 uporabil **Joža Glonar**, ki je pojasnil izvor precejšnjega števila priimkov. Z raziskovanjem izvora osebnih imen so se pred drugo svetovno vojno ukvarjali še **Rudolf Andrejka** (*Župani Selške doline v letih 1500–1800*, GMDS 15, 1933, 95–102; *Doneski k postanku in razvitku rodbinskih imen v Selški dolini*, GMDS 20, 1939, 313–316), **Maks Goričar** (*Doneski k postanku in pisavi rodbinskih priimkov in hišnih imen med Slovenci*, *Etnolog* 12, 1939, 82–102), **Fran Ilesič** (*Neke kajkavske, slovenačke i hrvatsko-kajkavske jezičke pojave, naročito u prezimenima*, *Južnoslovenski filolog*

16, 1937, 99–143), **Fran Mišič** (O ledinskih in hišnih imenih okoli Solčave, *ČZN* 33, 1940, 191–201; Ledinska in hišna imena okoli Luč, *ČZN* 35, 1940, 40–49), **Josip Mravljak** (Vulgarna imena kmetij v vuzeniškem okolišu, *ČZN* 32, 1937, 221–224), **Mihael Napotnik** (Imenopis konjiške nadfare, *Kres* 6, 1886, 37 d., 122 d., 193 d., 289 d.) in **Ivan Simonič** (Migracije na Kočevskem v luči priimkov, *Etnolog*, 7 1934, 107–138).

Precej osebnih imen je v svojih raziskavah starejšega slovenskega jezika pojasnil jezikoslovec **Fran Ramovš**. Tako je med drugim pojasnil priimka **Kraigher** in **Kregar** (gl. Od kod rodbinsko ime slovenskih Kraigherjev?, *LZ* 39 (1919), 190–191), pomemben pa je tudi njegov prispevek k raziskovanju priimkov v Istri, ki ga je v soavtorstvu s **Petrom Skokom** in **Mirkom Deanovičem** objavil leta 1946 pod naslovoma *Cadastre national de l'Istrie d'après le recensement du 1er octobre 1945* in *Criteres adopter pour la différenciation des noms de famille en Istrie*.

Omenjeni hrvaški etimolog **Petar Skok** je v svojem etimološkem slovarju, ki je v štirih delih izšel v letih 1971–1974, pojasnil tudi mnoga slovenska lastna imena ter imenske in priimkovne sufikse. Že precej prej pa je npr. opozoril na kajkavsko-slovensko paralelo pri priimkih na *-šek* (gl. Slovenačko-kajkavska paralela u porodičnim imenima, *ČJKZ* VII, 1928, 155–156).³

Z rekonstrukcijo starih slovenskih osebnih imen iz krajevnih imen so se kasneje ukvarjali tudi **France Bezljaj**, **Dušan Čop**, **Maja Košmrli** (gl. Dvočlenska antroponima v slovenskih krajevnih imenih, *Onomastica jugoslavica* 2, Ljubljana 1970, 102–117), posamezna imena pa so raziskovali še **Rajko Nahtigal** (**Kocelj**, **Horvat**, **Svetovit**), germanist **Jakob Kelemina** (gl. Langobardski spomini pri Slovencih, *SR* 4, 1951, 191–192) in primerjalni jezikoslovec **Karel Oštrir**.

Zgodovino imenoslovnih raziskovanj do druge svetovne vojne je leta 1951 pregledno predstavil **Stanko Bunc** v članku Pogled v slovensko onomastiko (*Slavistična revija* 4, 77–86), o rezultatih njegovega raziskovanja priimkov pa lahko beremo v članku O nastanku, razvoju in pomenu priimkov (*Jezik in slovnost* 8, 1962, 174 d.). Že pred tem je raziskal, kateri priimki so nastali iz dveh zelo znanih imen (gl. *Janez* v slovenskih priimkih, *Slovenski narod* 26. 3. 1945, *Jurij* v slovenskih priimkih, *Slovenski narod* 30. 4. 1945).

Najbolj znan raziskovalec slovenskih imen po drugi svetovni vojni je bil **France Bezljaj**. Je avtor več knjig, mnogih člankov in razprav o imenoslovju, etimologiji in leksikologiji. Velja za utemeljitelja modernega slovenskega imenoslovja in etimologije (gl. Stratigrafija Slovanov v luči onomastike, *Slavistična revija* 11, 1958, 35–56; *Slovenska vodna imena I, II*, 1958, 1961; *Eseji o slovenskem jeziku*, Ljubljana 1967; Slovenski imenotvorni proces, *Jezik in slovnost* 10 (1965), 113–118; Onomastika in leksikologija, *Onomastica jugoslavica* 1, 1969, 10–21; *Začasni slovar slovenskih priimkov*, Ljubljana 1974). Nekatera njegova dela so posvečena tudi aktualnemu stanju, nalogam in povezanosti slovenske onomastike z etimologijo in leksikologijo (gl. Naloge in poti slovenskega imenoslovja, *Onomastica jugoslavica* 1, 1969, 243–248; Onomastika v etimoloških slovarjih, *Onomastica jugoslavica* 5, 1975, 3–8; *Etimološki slovar slovenskega jezika* I, II, III, Ljubljana 1976, 1982, 1995).

S sistematičnim raziskovanjem slovenskih priimkov v statističnem in morfološkem pogledu, kot tudi s stališča besedotvorja, naglaševanja in geneze, se v zadnjih desetletjih ukvarja **Franc Jakopin**, ki je leta 1979 doktoriral z delom *Poglavja iz slovenske antroponimije* (gl. Jezikovna in pisna adaptacija imen v besedilih 16. stoletja, *Zbornik Družbena in kulturna podoba slovenske reformacije*, SAZU Ljubljana 1986, 69–75; O naših

imenih in priimkih, *Slovenski koledar* 1979, 153–155; Osebna imena na Slovenskem ob prehodu v 16. stoletje, *XX. seminar slovenskega jezika, literature in kulture* 1984, 275–284; Struktura slovenskih priimkov v statistični osvetlitvi, *SRL* 25 (1977), kongresna, 5–25). Razen tega je pojasnil precej priimkov svojih znanih sodobnikov.

S področja imenoslovja je leta 1983 doktoriral tudi **Dušan Čop**, in sicer iz imenoslovja zgornjesavskih dolin. Razen drugih imen je pojasnil izvor številnih priimkov s tega področja, a tudi s Koroške (gl. Slovenska krajevna imena in priimki na Koroškem in vzhodnem Tirolskem, *Onomastica jugoslavica* 5, 25 d.).

Juš Makovec se je leta 1987 vpisal med imenoslovce s knjigo *Korenine, priimki s Ptujkega polja (1669–1900)*, kateri je predgovor napisala **Alenka Šivic Dular**.

Alenka Šivic Dular, ki se sicer ukvarja tudi z geografsko terminologijo in načeli pri pisanju slovenskih zemljepisnih imen, je raziskala sufikse *-java*, *-en*, *-et* in *-ent* v slovenskih priimkih ter osebna imena in priimke v *Požganici* Prežihovega Voranca (gl. Slovenski priimki na *-en*, *Četrta jugoslovanska onomastična konferenca*, Ljubljana 1981, 507–518; O osebnih imenih in priimkih v *Požganici* Prežihovega Voranca, *Odmev živega človeka in krajine*, Ravne na Koroškem, 1983, 94–103; Slovenski priimki na *-et* in *-ent*, *Zbornik referata i materiala V. jugoslovenske onomastične konferencije*, Sarajevo 1985, 167–177).

Med najbolj plodovite sodobne raziskovalce imen se je po svoji upokojitvi uvrstil **Pavle Merku**, sicer znani skladatelj iz Trsta. Med številnimi članki in več knjigami o imenih bi omenil zlasti dve knjigi: *Slovenski priimki na zahodni meji*, Trst 1982, in *Svetniki v slovenskem imenoslovju*, Trst 1993. V slednji je raziskal okrog 200 najbolj znanih svetniških imen in iz njih nastale priimke in krajevna imena. Zanimivost knjige *Svetniki v slovenskem imenoslovju* je, da so v njej na koncu prispevki z odzivi na *Svetnike*, ki jih je avtor prej več let objavljaval v *Mladiki*. Avtorji teh prispevkov so **Franc Jakopin**, **Janez Keber** in **Dušan Čop**. Merkuju je to uspelo tudi zato, ker je med objavljanjem v *Mladiki* omenjenim avtorjem sproti pošiljal v branje svoje članke. Ob koncu njegovega objavljanja *Svetnikov* v *Mladiki* smo se omenjeni trije bralci najprej zaporedoma s pripombami oglasili v *Mladiki*, nakar so bili naši prispevki vključeni še v knjigo. **Dušan Čop** se je kot tretji bralec kritično lotil tudi Jakopinovega in mojega prispevka.

O slovenskih priimkih kot tudi krajevnih imenih onkraj zahodne meje z upoštevanjem zgodovinskih virov že dlje časa piše tudi Božo Zuanella v slovenskem časopisu *Dom*. Njegovi prispevki so pisani v italijanščini, dodani pa so jim slovenski povzetki.

Imenoslovje rodne Baške doline, v njegovem okviru pa tudi priimke, raziskuje **Silvo Torkar** (O nekaterih priimkih iz nemških podstav v Zgornji Baški dolini, *Razprave SAZU* 1996, 125–136; O priimkih v Baški dolini, *Drevesa*, Ljubljana, nov. 1996, let. 4, št. 2/3, 16).

Moj prispevek k raziskovanju priimkov je razviden iz posebnega uvodnega poglavja o priimkih v dveh izdajah mojega *Leksikona imen* leta 1988 in 1996 in iz posameznih imenskih gesel, v katerih omenjam tudi priimke, ki so nastali iz imen. O priimkih iz posameznih živalskih nazivov pišem tudi v živalskih zgodbah v knjigah *Živali v prispodobah* I, 2. V drugi knjigi je na koncu tudi razprava z naslovom *Živalski nazivi v imenoslovju*. Nadaljevanje v raziskovanju živalskih priimkov pomeni moj članek *Živalske metafore kot vir imen, vzdevkov in priimkov* (gl. *Jezikoslovni zapiski* 5, 1999, 135–149). V članku *Priimki v Skoko-*

vem in Bezlajevem etimološkem slovarju (*Onomastica jugoslavica* 8, 1979) sem primerjal pristop obeh takrat vodilnih jugoslovan-skih etimologov do razlaganja izvora priimkov. V reviji *Slovenija*, ki jo izdaja *Slovenska izseljenska matica* v angleščini štirikrat na leto, od leta 1992 pojasnujem izvor priimkov Slovencev v Ameriki in drugod po svetu. Leta 1995 je pri založbi Walter de Gruyter izšel 1. zvezek *mednarodnega priročnika za imenoslovje* v nemščini, angleščini in francoščini z naslovom *Namenforschung, Name Studies, Les noms propres*. V prispevku *Namenforschung in Slowenien* sem na kratko opisal zgodovino in stanje imenoslovnih raziskav, med katerimi imajo priimki pomembno vlogo.

S priimki in imeni so tesno povezana *hišna imena*. Kljub upadanju so zlasti v kmečkem okolju še danes živa in ohranjajo imena, vzdevke in priimke nekdanjih gospodarjev ali kažejo še kako drugo posebnost glede naselitve, lokacije, pri nekmečkih hišah tudi dejavnost prednikov. Zaradi tega so za raziskovalca priimkov pomemben vir.

Med že omenjenimi starejšimi raziskovalci sta o hišnih imenih pisala npr. **Fran Mišič** (gl. O ledinskih in hišnih imenih okoli Solčave, *ČZN* 33, 191–201; Ledinska in hišna imena okoli Luč, *ČZN* 35, 40–49) in **Josip Mravljak** (Vulgarna imena kmetij v vuzeniškem okolišu, *ČZN* 32, 221–224). V obdobju po drugi svetovni vojni sta o hišnih imenih pisala **Janez Mrdavišič** (gl. *Krajevna in domača imena v Črni na Koroškem in njeni širši okolici*, Ravne na Koroškem 1988 in koroški Slovenec **Bertrand Kotnik**, ki je napisal več knjig (gl. *Zgodovina hiš južne Koroške*, 1. knjiga (občina Bilčovs), 2. knjiga (občina Kotmara vas), 3. knjiga (občina Bistrica v Rožu), 4. knjiga (občina Rožek), 5. knjiga (občina Št. Jakob v Rožu), 6. knjiga (Župnija Šmihel pri Pliberku), Celovec – Ljubljana – Dunaj 1992; 1993, 1995, 1996, 1997, 1999).

Pomembno vlogo pri raziskovanju priimkov ima v najnovejšem času tudi *Slovensko rodoslovno društvo*, ki je nastalo v letu 1994, ko je v aprilu izdalo prvo številko svojega biltena, ki se je z letom 1995 poimenoval **Drevesa**, *bilten slovenskega rodoslovnega društva*. V njih so dozdej izšli številni prispevki rodoslovcev, imenoslovcev in zgodovinarjev, ki raziskujejo priimke z najrazličnejših vidikov. V odsotnosti specializiranega slovenskega imenoslovnega časopisa je poslanstvo *Dreves* hvalvredno in bi zaslužila vsaj toliko podpore, da bi lahko redno izhajala.

Ob koncu prvega dela ugotavljam, da je bilo na področju raziskovanja priimkov veliko narejenega, da je bilo zbranih že mnogo virov, narejenih precej raziskav za posamezne predele Slovenije, o posameznih kategorijah priimkov, o njihovi obliki, njihovem besedotvorju, naglasu, o njihovi pogostnosti in prostorski razporejenosti. Manjka pa celovito delo, v katerem bi bili upoštevani objavljeni viri in dosedanja dognanja za celotno ozemlje Slovenije.

II.

V nadaljevanju bom nekoliko podrobneje, a še vedno zelo pregledno, opisal v uvodu omenjene *vidike* raziskovanja izvora priimkov. Vrstni red obravnavanja teh vidikov bo tak, kot si sledijo v moji raziskavi, tj. *pogostnost, prostorska razporejenost, izpričanost v starejših virih, oblika, besedotvorna sestava in pomen priimkov*.

Pogostnost (frekvenca)

Takoj na začetku moram poudariti, da gre, ko govorimo o raziskovanju priimkov, za obsežno gradivo, ki je po podatkih

Centralnega registra prebivalstva pri Zavodu za statistiko Republike Slovenije konec leta 1997 obsegalo blizu **70.000** enot (natančno **69.779**), torej skoraj dvakrat več, kot je bilo rojstnih imen (1997: **35.691**).⁴ Še bolj presenetljiv je podatek, da je med temi priimki okrog **31.000** unikatnih, tj. s samo enim nosilcem.⁵ To pomeni, da se omenjeno skupno število lahko v ne tako dolgem obdobju kar precej zmanjša. Ko govorimo o *pogostnosti* ali *frekvenci* posameznega priimka, je torej brez dvoma največ različnih priimkov s *frekvenco 1*, tj. že omenjenih **31.000**. Nasprotno sta samo 2 priimka s frekvenco nad **10.000** (*Novak, Horvat*), 3 priimki s frekvenco nad **5000** (*Krajnc, Kovačič, Zupančič*), 6 priimkov s frekvenco **4000–5000** (*Kovač, Potočnik, Mlakar, Vidmar, Kos, Golob*), 9 s frekvenco **3000–4000**, 18 s frekvenco **2000–3000**, 37 s frekvenco **1000–2000**, 450 s frekvenco **500–1000**. Torej je s frekvenco od **501** do *Novaka* različnih le **525** priimkov.

Za raziskovalca priimkov, ki ima *pogostnost priimkov* za enega od kriterijev za izbor priimkov v določeni raziskavi, je zanimiv tudi podatek, da ima **3167** priimkov frekvenco **100** in več, kar je npr. za izbor po iztočnicah kar veliko število. Seveda v primeru, če hočemo izvor priimkov pojasnjevati po omenjenih vidikih. Z gnezdenjem po priimkovnih podstavah in z zniževanjem kriterija frekvence pod **100** pa bi bilo najbrž mogoče razložiti izvor okrog **20.000** priimkov, kar bi bilo zelo veliko za raziskavo po obravnavanih vidikih. Za primerjavo naj povem, da sodobni nemški priročnik o priimkih vsebuje nekaj nad **12.000** priimkov na 320 straneh (gl. Horst Naumann, *Das große Buch der Familiennamen*, Niederhausen 1994). Pri tem je morda koristno tudi vedeti, da je v Nemčiji okrog 150.000 različnih priimkov.

Vidik *pogostnosti* priimkov se da popestriti tudi s tem, da izberemo dve časovni obdobji. Primerjava pogostnosti določenega priimka npr. v letu 1971 in 1997 nam pokaže padajočo, rastočo ali uravnoteženo frekvenco. Pri priimkih so spremembe frekvence večinoma zelo majhne v primerjavi z rojstnimi imeni, pri katerih so bile spremembe v enakem obdobju tudi po več 100-odstotne.⁷

Prostorska razporejenost (areal)

Prostorska razporejenost ali *areal* priimkov je pri razlaganju izvora pomemben podatek, zlasti pri priimkih, katerih nastanek je povezan s krajevnimi imeni. Pri takih priimkih velja nekakšno pravilo: *Povej mi, kako se pišeš, in povem ti, od kod si!* Današnja prostorska razporejenost priimkov je glede na prvotno že precej spremenjena. Nanjo so vplivali velika preseljevanja po drugi svetovni vojni, industrializacija, in s tem odseljevanje s podeželja v industrijska središča, ter dotok priseljencev. Zato so za ugotavljanje prvotne prostorske razporejenosti priimkov bolj zanesljivi starejši viri. Med njimi je npr. *Začasni slovar priimkov*, Ljubljana 1974, ki temelji na podatkih ljudskih štetij 1931 na področju nekdanje Dravske banovine, izpopolnjenih s podatki ljudskih štetij na drugih področjih iz leta 1949, s podatki adresarja iz leta 1935 za mesti Ljubljana in Maribor, za okraje Kočevje in Novo mesto pa s podatki italijanskega ljudskega štetja med okupacijo. Uporabni so tudi podatki iz *Krajevnega leksikona Slovenije*, v katerem so za posamezne kraje razen znanih osebnosti navedeni tudi najpogostejši priimki.

Današnji podatki o prostorski razporejenosti po regijah in (ali) okrajih so bolj uporabni in zanimivi za *rojstna imena*, ki izvirno niso vezana na posamezne kraje in se zanimanje zanje spreminja že v manjših časovnih obdobjih.

Izpričanost v (starejših) virih

Prvi ali zgodnji zapisi v starih dokumentih ali virih so najboljši pokazatelj za ugotavljanje časa in kraja nastanka priimkov, a tudi njihove prvotne oblike. Ker so priimki na slovenskem ozemlju večinoma nastajali od 14. do 16. stoletja, so glavni vir za imena in priimke iz 14., 15. in 16. stoletja srednjeveški urbarji. Iz njih se vidi, kako in kdaj so nastajali priimki na slovenskem ozemlju, zlasti na podeželju. Od 15. stoletja naprej pa se začnejo pojavljati tudi krstne, poročne in mrljske matične knjige, ki so danes najbolj bogat vir za raziskovanje imen in priimkov. Srednjeveških urbarjev je pri nas več kot sto, a jih je objavljenih komaj desetina. Tudi vseh matičnih knjig kljub prizadevanjem Arhiva Slovenije še vedno nimamo zbranih na enem mestu. Nekateri so shranjeni tudi v Nadškofijskem arhivu v Ljubljani, mnoge pa se še vedno nahajajo v župnijah. Iskanje podatkov v njih je lahko zelo zamudno, odvisno od dobre volje župnikov. Ponekod je gradivo zaradi nepravilnega hranjenja v slabem stanju, a tudi izgubljeno ali uničeno, posebno med drugo svetovno vojno. Zaradi tega je predvsem raziskovanje rodovnikov pri nas za zdaj še vedno skoraj Siziŕovo delo.

Oblika

Z zgodnjimi zapisi v dokumentih in virih je tesno povezana tudi oblika priimkov, ki se je lahko zelo spreminjala, posebno zato, ker so jih v starejših obdobjih pogosto zapisovali tuji uradniki. Posledice napačnega, različnega zapisovanja prvotno enakih priimkov so vidne še danes. Nekateri priimki, ki sicer izhajajo iz iste priimkovne ali imenske podlage, se danes med seboj razlikujejo. Glede na izvor so to samo različice enega priimka, uradno pa so različni priimki, ki skupaj z imenom identificirajo posamezne osebe. Tako je tretji najpogostejši slovenski priimek *Krajnc*, manj pogosti pa sta njegovi različici *Kranjc* in *Kranjec*. S stališča današnjega pravopisa bi bil *Kranjec* edina pravilna oblika. Tudi drugi najpogostejši priimek v Sloveniji *Horvat* ima različice *Hrovat*, *Hrvat*, *Krobat*. Primerov, ko je lahko pravopisno napačna ali narečna oblika priimka pogostejša, je precej, npr. pri priimkih iz živalskih nazivov: *Zajc* (2445): *Zajec* (819): *Zavec* (516): *Vovk* (1330): *Volk* (1164): *Žerjav* (574): *Žerjal* (367): *Brglez* (875): *Berglez* (377): *Erjavec* (1843): *Rijavec* (748): *Lesjak* (1749): *Lisjak* (437): *Lesica* (34): *Lisica* (15): *Škrjanec* (490): *Škerjanc* (321): *Škorjanc* (431): *Pajk* (721): *Pajek* (232): *Pajenk* (61): *Povh* (150): *Polh* (321): *Kert* (150): *Krt* (175): *Ptičar* (34): *Ftičar* (88): *Ščurek* (24): *Ščurk* (43): *Vrabec* (291): *Vrabel* (35): *Vrabelj* (58): *Vrabič* (250): *Vrabl* (236).⁷

Besedotvorna sestava

Z obliko in nastankom priimkov je povezana tudi besedotvorna sestava priimkov. Zgoraj omenjeni raziskovalci priimkov so raziskali posamezne sufikse, s katerimi so bili v priimkovnem procesu tvorjeni priimki, npr. sufikse *-šek*, *-en*, *-man*, celovito pa npr. **Franc Jakopin** v razpravi *Struktura slovenskih priimkov* v statistični osvetlitvi (SRL 25 (1977), kongresna, 5–25). V etimološkem slovarju je sufikse, tudi priimkovne in imenske, kot samostojne iztočnice obdelal že omenjeni hrvaški etimolog **Petar Skok**. Njegove ugotovitve so zaradi sorodnosti hrvaškega in srbskega jezika zelo uporabne tudi za slovensko imensko in priimkovno besedotvorje. Poznavanje funkcij posameznih sufiksov imenoslovca lahko pomaga tudi pri razlagi prvotnega

pomena priimkov. Tako je npr. pri priimkih na *-šek* in *-nik* predvidljiv nastanek iz krajevnih imen, prav tako pri priimkih na *-ar*. Sufiks *-ar* lahko kaže tudi na nastanek iz imena delujoče osebe, poklicnega naziva, funkcije ipd. Sufiksi, kot *-ič*, *-ovič*, *-e*, *-(e)c* itd., kažejo na izpeljavo iz imena očeta, so torej *patronimični*. V začetnem obdobju priimkovnega procesa so se sufiksi v določenih skupinah priimkov lahko celo medsebojno menjavali. Tako je npr. v zgodovinskih virih na področju Savinjske doline zapisano izmenjavanje sufiksa *-šek* in *-nik* na isti priimkovni podstavi (*Grobelšek*: *Grobelnik*),⁸ in to na isti hišni številki, drugod, npr. na področju Bučke, menjavanje sufiksov *-čič*, *-šič* itd. Pri določenem sufiksu je lahko prišlo tudi do razširitve njegove prvotne funkcije – verjetno odvisno od priimkovne podlage. Tako npr. sufiks *-šek*, ki običajno tvori priimke iz krajevnih imen, lahko nastopa tudi v vlogi *patronimičnega* sufiksa, npr. *Kramaršek*, *Kebršek*: *Kramarič*, *Kramaršič*, *Kebrič*.

Pomen

Ta vidik raziskovanja izvora je pravzaprav najbolj pomemben in tudi najbolj iskan. To dokazuje tudi najbolj običajno vprašanje, ki se pojavi, ko začnemo kjerkoli govoriti o priimkih: *Kaj pomeni ta priimek?* Imenoslovec bi moral odgovoriti: Ta priimek je nekoč, tj. ob nastanku, pomenil to in to. Torej moramo govoriti le o *nekdanjem pomenu priimkov*, o pomenu v času njihovega nastanka. Dandanes priimki nimajo več svojega pomena in se ga v vsakdanji rabi tudi večinoma ne zavedamo. Prav tako, razen čisto naključno, ta pomen ni v ničemer povezan s tem, kar je, predstavlja njegov današnji nosilec.⁹ Skupaj z imenom torej priimki opravljajo le svojo razpoznavno, identifikacijsko funkcijo.

Priimki so nastali v glavnem iz naslednjih poimenovanj: iz *rojstnih imen*, njihovih skrajšanih in izpeljanih oblik, npr. *Andrejčič*, *Petrič*, *Jerin*, *Janko*, *Jurčič*, *Mihelič*;

iz *stanovskih nazivov*, posebno po poklicu, obrti, funkciji, npr. *Kovač*, *Miler*, *Šmid*, *Suštar*, *Kramar*, *Kovačič*, *Suštaršič*, *Sodja*, *Sodin*, *Dvanajšček*, *Cvelbar*, *Knez*, *Zupan*;

iz *krajevnih, ledinskih, zaselskih in sploh imen okolij*, iz katerih je prišla določena oseba, npr. *Korošec*, *Kranjc*, *Horvat*, *Turk*, *Ogrinc*, *Gorišek*, *Dolinar*, *Jamnik*;

iz *vzdevkov po značilnih telesnih ali značajskih lastnostih*, npr. *Bevc*, *Černe*, *Mali*, *Debeljak*, *Rus*, *Lepaglava*, *Kos*, *Volk*, *Zajc*.

Te skupine imajo še celo vrsto podskupin glede na pomen podlag, iz katerih nastajajo priimki. Tako sta zelo močni *prva* in *druga* skupina priimkov, tj. iz *rojstnih* in *krajevnih imen*. Za tvorbo priimkov so bila uporabljena tudi staroslovenska imena, zato so današnji priimki tudi dokaz o njihovem obstoju. Priimki iz krajevnih imen so najbolj izvirno slovenski v primerjavi s *prvo* in *tretjo* skupino. V slednji je namreč mnogo tujega, ker so bili poklicni nazivi v času nastajanja priimkov večinoma še nemški. Tako obstaja zelo pogost priimek *Suštar* z mnogimi različicami in izpeljanimi oblikami. V času nastajanja priimkov poklicni naziv *čevljar* še ni bil v rabi, zato je za priimkovno podlago prišel v poštev iz nemščine sprejeti naziv *šustar*. Priimkov, ki so nastali iz iz nemščine sprejetih nazivov, je pri nas še veliko, npr. *Arbajter*, *Cvelbar*, *Hafner*, *Maurer*, *Müller*, *Tislar*, *Žnidar*. Nekateri od njih imajo danes tudi že ustrezne slovenske priimkovne ustreznike, npr. *Delavec*, *Dvanajšček*, *Lončar*, *Mlinar*, *Zidar*.

Na meji med *tretjo* in *četrtro* skupino so npr. priimki *Kralj*, *Car*, *Cesar*, *Kajzer*, *Škof* itd., ki formalno izhajajo iz vladarskih in drugih stanovskih nazivov ali funkcij, v resnici pa so nastali iz

vzdevkov, ki so jih dobili posamezniki, ki so bili morda samo v službi pri kralju, škofu itd., ali pa so samo po kaki lastnosti spominjali nanje.

V četrth skupini so npr. zelo številni priimki iz živalskih nazivov, ki so nastali prek vzdevkov iz živalskih metafor po primerjanju značilnih živalskih lastnosti z lastnostmi določene osebe. Zaradi priimkov, ki so nastali iz nekaterih pomensko zelo kočljivih vzdevkov, so se v preteklosti mnogi njihovi nosilci celo izseljevali. Dandanes je možno brez večjih težav zamenjati ali spremeniti neljubo ime ali pomensko spotakljiv priimek.

To je bil kratek pregled raziskovanja priimkov v Sloveniji in prikaz vidikov, s katerih lahko dokaj celovito pojasnujemo izvor priimkov. Raziskovanje izvora priimkov je glede na povedano zelo zahtevno in je zanj potrebno široko večjezikovno, jezikoslovno in interdisciplinarno znanje. Približno dve tretjini priimkov v Sloveniji je možno razložiti iz domačih ali podomačenih priimkovnih ali imenskih podstav. Izvor preostale tretjine priimkov pa je težje razložljiv predvsem zaradi različnih tujih vplivov v določenih zgodovinskih obdobjih ter zaradi mnogih preseljevanj in priseljevanj.¹⁰

Kratice

AZU – Akademija znanosti in umetnosti
ČJKZ – Časopis za jezik, književnost in zgodovino
ČZN – Časopis za zgodovino in narodopisje
GMDS – Glasnik Muzejskega društva Slovenije
IMK – Izvestja Muzejskega društva za Kranjsko
LZ – Ljubljanski Zvon
SAZU – Slovenska akademija znanosti in umetnosti
SRL – Slavistična revija, Ljubljana

Pomembnejši viri in literatura

Bunc, Stanko: Pogled v slovensko onomastiko, *Slavistična revija* 4, 1951, 77–86.

Hafner, Jana: Bibliografija Franca Jakopina ob sedemdesetletnici, *Slavistična revija* 39, 1991, 355–369.

Jakopin, Franc: Imenoslovje, *Enciklopedija Slovenije* 4, 1990, 116–117.

Keber, Janez: *Leksikon imen*, Celje 1988, 76–80.

Keber, Janez: *Leksikon imen*, druga, dopolnjena izdaja, Celje 1996, 71–76.

Keber, Janez: Namenforschung in Slowenien, *Namenforschung, Name Studies, Les noms propres, 1. Teilband / Volume 1 / Tome 1*, Berlin – New York 1995, 233–235.

Šivic-Dular, Alenka: Bibliografija Franceta Bezlaja, *Onomastika jugoslavica* 9, 1982, 1–22.

Vzajemna baza podatkov COBISS/COBIB (priimki).

Opombe

- Na tak način pojasnujem izvor priimkov v svojih raziskavah, člankih in knjigah. Glede na zelo ugoden odziv ti vidiki zajemajo prav to, kar bralci želijo vedeti o priimkih.
- Vsekakor bi popoln pregled lahko zapolnil celoten dovoljeni obseg prispevka, je pa vsaj za starejša obdobja dovolj izčrpen, da je v pomoč raziskovalcem, ki se lotevajo raziskovanja priimkov v Sloveniji. Za najnovejše obdobje pa jim priporočam, da pogledajo v vzajemno bazo podatkov COBISS/COBIB, kjer se lahko kar za svojo mizo prek računalnika poučijo o najnovejših člankih in delih o priimkih. Pod iskalno besedo **priimki** sem nazadnje našel 173 naslovov.

- Ta članek me je vzpodbudil k raziskavi slovenskih priimkov na -šek. Izvleček iz te raziskave z naslovom Izvor priimkov na -šek sem objavil leta 1982 v *Onomastici jugoslavici* 9, 229–236.
- Statistične podatke o priimkih sem leta 1998 s posredovanjem Mohorjeve družbe v Celju dobil od omenjenega Zavoda z omejitvijo, da smem podatke o pogostnosti objaviti samo v omenjenem delu ter samo priimke s frekvenco 6 in več, in to zaradi določil Zakona o varstvu podatkov. Podatek o imenih za leto 1997 je vzet iz knjige Snježane L. Štuhec, *Kako ti je ime? Imena državljanov Slovenije 31. 12. 1997*, ki je izšla leta 1999. Ta kaže, da se je število imen od 31. 12. 1994 (tj. 34.707), tj. v treh letih, povečalo za 984.
- Pri imenih je bil odstotek unikatnih imen še veliko večji: 68,7%.
- Podrobneje o tem gl. *Leksikon imen*, druga, dopolnjena izdaja, Celje 1996.
- Številke o pogostnosti priimkov v oklepajih so navedene po podatkih iz leta 1971.
- Glej v opombi 3 omenjeni članek!
- Tako je nosilec priimka **Kovač** samo naključno lahko po poklicu kovač, **Mlinar** mlinar itd., v resnici pa je lahko **Kovač** profesor, sodnik, nosilec priimka **Kralj** kmet, nosilec priimka **Majcen** pa velik. Zadnji primer je tudi resničen, saj so bili npr. člani družine **Majcen** iz Šentjanža na Dolenjskem, iz katere izhaja narodni heroj **Milan Majcen**, veliki ljudje.
- Priimki, ki dokazujejo priseljevanje iz sosedstva v nekih preteklih zgodovinskih obdobjih, so npr. **Horvat**, **Ogrin**, **Turk**. Na priseljevanja iz nekdanjih jugoslovanskih republik v obdobju po drugi svetovni vojni pa kažejo številni muslimanski, hrvaški, srbski, makedonski in šiptarski priimki. Mnogi nosilci le-teh so po osamosvojitvi Slovenije pridobili slovensko državljanstvo, kar je razvidno tudi iz povečanega števila različnih priimkov v Sloveniji v tem obdobju (gl. Centralni register prebivalstva pri Zavodu za statistiko Republike Slovenije).

K slovenskim priimkom na -ar

Silvo Torkar

Za slovenske priimke je značilnih nekaj priponskih obrazil, ki močno vodijo daleč pred vsemi drugimi. Na prvem mestu je obrazilo -ič (14,5%), takoj za njim je že -ar (9%). Če ostanemo pri dvočrkovnih končajah (ki niso vselej tudi že priponska obrazila), si sledijo: -ik (7%), -ek (6%), -ec (5%), -an (4,2%), -er (4,15%), -ak (3,6%) itd.¹ Starosta slovenskih raziskovalcev priimkov akad. F. Jakopin priimke na -ar označuje predvsem kot priimke, ki označujejo poklic, obenem pa poudarja, da "po številu ne zaostajajo priimki po krajevni pripadnosti".² Opazovanje t.i. stanovniških imen (novejši izraz je prebivalska imena) me je napotilo na pretres te skupine slovenskih priimkov in hitro se je pokazalo, da se v naših priimkih na -ar veliko večkrat skrivajo stanovniška imena, kot bi v prvem trenutku pomislili. Še več: ta skupina je nemara celo močnejša kot tista s pomenom poklicne dejavnosti. Obenem se izkaže, da so med slovenskimi stanovniškimi imeni tista z obrazilom -ar bistveno bolj zakoreninjena in razširjena, kot bi to radi videli nekateri pravopisci, ki želijo po vsej sili predpisati rabo stanovniških imen na -čan skoraj povsod tam, kjer se v živi rabi pojavlja obrazilo -ar.³ Argument za tovrstno predpisovanje je domnevna neslovenskost, neknjižnost tega obrazila pri stanovniških imenih (prebivalci Mosta na Soči naj zato ne bi bili Mostarji, pač pa

Mostovčani, Kroparji bi po tej logiki morali postati Kropovčani, vendar se jih zaradi prevelike razglašenosti niso upali prekršče(vati). V tem prispevku na problematiko priimkov na -ar samo opozarjam, saj bi izčrpnejša predstavitev zahtevala obširno in temeljito razpravo.

Poglejmo nekaj primerov dokaj razširjenih slovenskih priimkov z obrazilom -ar, nastalih v pomenu stanovniškega imena (marsikdaj za prebivalce zaselkov ali s pomenom hišnih imen): Bizovičar, Brdar, Bregar, Brezovar, Brišar, Češnovar, Črešnar, Črnologar, Dolar, Dular, Dolinar, Dolničar, Dragar, Golar, Gomilar, Gradišar, Hribar, Humar, Jančar, Jevnikar, Klančar, Klavžar, Klinar, Koblar, Kočevar, Kozlevčar, Laharnar, Lazar, Leskovar, Logar, Lokar, Lužar, Mlakar, Močilar, Polajnar, Ponikvar, Potokar, Rekar, Robar, Rupar, Rutar, Seliškar, Slapar, Stražišar, Torkar, Ulčar, Zadnikar. Med njimi ni malo takih, ki imajo še danes nemške dvojnice na -er: Grabnar - Grabner, Trojar - Trojer, celo Železnikar - Železinger (zamenjava -nikar za -inger), po drugi strani pa imamo tudi glasoslovno poknjžene različice k nemškemu imenom, kot npr. *Petauer* - *Petovar* ('Ptujčan'), *Kunaver* - *Kunovar*. Povsem mogoče je sicer, da so nekateri od teh priimkov vsaj v nekaterih žariščih vendarle nastali iz občnih in ne iz krajevnih imen, npr. *Dolinar*, *Hribar*, *Mlakar*, *Potokar*, *Rutar*, zato bi bila potrebna za določnejšo presojo podrobnejša historičnoonomastična študija.

Mnogi od teh priimkov imajo tudi vzporednice s slovanskimi obrazili -šek, -an, -nik, -ec ipd., npr. *Brdnik*, *Brežan*, *Dolnšek*, *Gradišnik*, *Jelovšek*, *Klančnik*, *Laznik*, *Leskovšek*, *Lužnik*, *Poljanec*, *Potočnik*, *Potočnjak*, *Rupnik*, *Slapnik*.

Posebnost so tisti priimki - stanovniška imena na -ar, ki imajo pred tem obrazilom morfem -k-, npr. *Seliškar*. Od kod ta -k-? Podstava Selišče (ali selišče) je tu poprej dobila pridevniško obrazilo -ski (seliški), saj bi sicer dobili obliko Seliščar ali Selišar (prim. *Strniščar*, *Stražišar*).

Iz podstave Selišče (selišče) sta nastala še priimka *Selšek* oz. *Selšek* (ski + jak > ščak, gl. Bajec I, 82), iz podstave selo pa priimek *Seljak*. Priimek *Petelinjak* ima za podstavo najverjetneje krajevno ime Petelinjek. Podobno je od krajevnega imena Stržišče (v Baški dolini) nastalo stanovniško ime Stržiškar, vendar je v tem primeru izpričana narečna oblika kr. i. Stržiške kakor tudi Strdišče, ki sta nastali zaradi vpliva tirolske nemščine, materinega jezika Stržiškarjev od naselitve v 13. stol. in vse tja nekam do 18. stol. (zapis iz 16. stol. potrjuje to obliko: Tradischk). Tudi stanovniško ime od kr. i. Porezen (narečno Porzen) je Porzenkar. Morfem -k- je tu mogoče razložiti kot prežitek nekdanjega obrazila -nik v krajevnem imenu - Porezenik. Edini zapis, ki potrjuje to nekdanje obrazilo, je iz l. 1560 (za gorsko ime) - Possenickh.

- Priimek *Učakar* je očitno stanovniško ime iz kr. i. Učak (Volčak).
- Priimek *Vodiškar* je najverjetneje iz podstave Vodiško, kajti iz podstave Vodice imamo priimek *Vodičar*. Ni pa izključeno, da gre za razvoj Vodice > vodiški > *Vodiškar*.
- Tudi za vse naslednje priimke se brez prevelikega truda da dokazati izvor v krajevnih imenih ali imenih manjših zaselkov:

Arhar < Arch 'Raka', *Bačar* < Bača (vas in reka), *Belar* < Bela, *Bravničar* < Bravnica (1377 in celo še 1885 Braunica, poknjženo Borovnica, lokalno Brnica, zaselek Podmelca).

Čemažar < Čemaž, *Finžgar* < Finsinger < Finsing (mesto na Bavarskem), *Globokar* < Globoko, *Govekar* < Govejek (o. Idrija), prim. Govekarjev vrh, zaselek Jeličnega vrha pri Dolah (pri Idriji), *Gričar* < Grič, *Grčar* < Grča, *Grohar* < Grochauer <

Grahovo, *Hlevišar* < Hleviše (o. Logatec), *Hrastar* < Hrast, *Jamar* < Jama, *Karničar* < Karnica, krnica, *Kermauner* > Cremaun 'Krmín', Cormons, *Kropar* < Kropa, *Malečkar* < Malečnikar < Malečnik (kr. i., Maribor Pobrežje), *Megušar*, *Magušar* < Megušnica (v Selški dolini), *Nadižar* < Nadiža (prim. tudi *Nadižovec*), *Obolnar* < Obolno, *Osredkar* < Osredek, *Plesničar* < Plesno, *Polajnar*, *Polajner* = *Poljanec* < Poljanska dolina, *Rehberger* < Rechberg 'Rebrca' (Koroška), *Remškar* (Remžgar) < 1. *Remšnikar* < Remšnik ali 2. < Remsko, *Rostohar* < Rostoha (apel. 'zajeda med dvema hriboma', cgn. Krško, Bezljaj III, 198), *Smolnikar* < Smolnik, *Strážar* < Straža, *Ščančar* < Ščavnica, *Šlebinger* < Šlebing < Žlebnik, *Štolcar* < Stolvizzer (Solbica v Reziji), *Tolmajner*, *Tolmajnar* - *Tominc*, *Tominec* < Tolmin, *Tratar* < Trata, *Travnikar* < Travnik, *Trojer*, *Trojar* < Troje ('stegne'), *Tušar* < Tuše (na Cerkljanskem), *Vidregar* < Vidrga (kr. i., pri Kandršah, Vače pri Litiji), *Zabkar* < Žabjek, Žabjak, Žabljek.

Opombe:

- 1 Primož Jakopin, Entropija imena i prezimena u Sloveniji, Magistarski rad, Zagreb 1981, 122. Če pa vzamemo zadnje tri črke, vidimo, da je velika večina priimkov na -ik pravzaprav s pripniškim obrazilom -nik, več kot polovica tistih na -ek pa ima pripniško obrazilo -šek.
- 2 F. Jakopin, Struktura slovenskih priimkov v statistični osvetlitvi, SR 25 (1977), kongresna številka, 24.
- 3 A. Bajec v Besedotvorju slovenskega jezika I, 124, v pregledu obrazil, tvornih v današnjem knjižnem jeziku, pravi o tem obrazilu: čez mero tvorna tuja pripona, izpodriva celo domače sufikse (iz stvn. -ari < lat. -arius. Obrazilo pomeni osebe glede na njih delo, to se pravi, izglagolske tvorbe so nomina agentis (čuvar, izveličar, klepar, klicar, tesar), izimenske pa povedo, s čim je oseba zaposlena ali v zvezi (govečar, rudar itd.). Bajec ne omejuje stanovniških imen s tem obrazilom, čeprav med več kot sto zgledi našteje kar nekaj takih, ki so nastala kot hišna oz. stanovniška imena, npr. bregar, dolinar, gričar, grivar, hribar, lazar, kopiščar, logar, potokar, rovtar.

Navedenki:

Bajec I - Bajec, A.: Besedotvorje slovenskega jezika I, Ljubljana 1950

Bezljaj III - Bezljaj, F.: Etimološki slovar slovenskega jezika, tretja knjiga P-S, Ljubljana 1995.

Centralni register prebivalstva

Irena Tršinar

I. Kaj je CRP

Centralni register prebivalstva, ki ga s kratico popularno imenujemo CRP, je osrednja zbirka osnovnih podatkov o prebivalstvu Slovenije. Njen namen je spremljanje stanja in gibanja prebivalstva za potrebe državnih organov in drugih uporabnikov, ki imajo za uporabo teh podatkov pravno podlago.

V sedemdesetih letih 20. stoletja se je Slovenija odločila za registrsko usmeritev, danes pa že govorimo o registrski organizaciji, saj so pogoji za to dani. V tem prispevku bomo opisali CRP kot jedro registrske ureditve Slovenije za področje prebivalstva.

II. Vsebina

Ker so vsebina CRP osebni podatki, z njimi ravnamo v skladu z Zakonom o varstvu osebnih podatkov. To pomeni, da jih zbiramo, obdelujemo in hranimo v skladu z zakonom, pa tudi uporabljamo jih tako, kot je to določeno v zakonih.

V CRP zbiramo podatke o posameznikih, ki državo Slovenijo zanimajo, delimo pa jih v tri skupine, ki so določene v 3. členu Zakona o centralnem registru prebivalstva (Uradni list RS, št. 1/1999):

Najpomembnejša in največja skupina so v Sloveniji živeči prebivalci: državljani s stalnim ali začasnim prebivališčem in tujci, ki imajo dovoljenje za začasno ali stalno prebivanje v Sloveniji.

Druga skupina so državljani Republike Slovenije, ki so stalno ali začasno, za več kot tri mesece, odsotni iz Slovenije. Začasno odsotni so zdomci – ti so v Sloveniji ohranili stalno prebivališče in imajo enake pravice kot tukaj živeči državljani. Stalno odsotni pa so izseljenci, ki lahko uresničujejo nekatere pravice, pa tudi izpolnjujejo kakšno obveznost: so na primer vpisani v rojstno matično knjigo, imajo volilno pravico, prejemajo pokojnino, so lahko zdravstveno zavarovani, če pa so lastniki nepremičnine, so dolžni plačevati davke v Republiki Sloveniji.

Tretja skupina pa so tujci, ki v Sloveniji uresničujejo pravice ali izpolnjujejo dolžnosti do države, tu pa nimajo prebivališča. To so na primer tisti tujci, ki imajo v Sloveniji lastnino, torej plačujejo davke ter so zapisani v zemljiškem katastru in v zemljiški knjigi, ali pa osebe, ki so bile nekoč v Sloveniji zaposlene in prejemajo pokojnino.

Podatki, ki se v CRP o teh osebah zbirajo, so prav tako določeni v zakonu. To so: EMŠO, ime in priimek, kraj rojstva, državljanstvo, stalno in/ali začasno prebivališče, prejšnje ali bodoče prebivališče ob selitvi, zakonski stan, šolska izobrazba in volilna pravica. Podatkov o šolski izobrazbi še ne zbiramo, saj v Sloveniji ni podatkovnega vira, ki bi bil urejen za večnamensko zbiranje podatkov, kot je to urejeno za druge podatke. Novost po Zakonu o centralnem registru prebivalstva pa so podatki o družinskih članih. S pomočjo EMŠO staršev, zakoncev in otrok naj bi namreč omogočili povezavo med družinskimi člani, ko bo urejeno zbiranje vseh za to potrebnih podatkov.

Vsi podatki še niso enako dobro urejeni. Zaenkrat so zelo kakovostni podatki o državljanih Republike Slovenije, bodisi o tukaj živečih ali začasno odseljenih. Ostalo je v pripravi, predvsem ureditev podatkov, za katere je pristojno Ministrstvo za notranje zadeve. To so podatki o izseljencih, ki v Sloveniji uresničujejo volilno pravico, o začasnih prijavljenih državljanih ter o tujcih, ki imajo dovoljenje za prebivanje v Sloveniji. Za podatke o tretji skupini pa so odgovorni upravljavci zbirke podatkov številnih drugih področij, zato bo CRP z njimi verjetno pozneje dopolnjen.

Vsebinski CRP se dopolnjuje na osnovi dogodkov, ki se vpisujejo v podatkovno bazo. Dogodki so razdeljeni v nekaj skupin, za katere veljajo trdna pravila – ta igrajo vlogo logične kontrole podatkov. Pred vpisom se namreč podatki na vse

načine kontrolirajo, tako da se prepreči večina napak in zagotovi njihova kakovost. Spremljamo vitalne in selitvene dogodke, to je dogodke, ki vplivajo na osebna stanja in na teritorialno porazdelitev prebivalstva. Podatke o dogodkih posredujejo upravljavci zbirke podatkov, ki dogodke prvi zabeležijo ob njihovem nastanku. Podatke o rojstvih, smrtih in razvezah posredujejo matičarji, ki vodijo rojstno matično knjigo, matično knjigo umrlih in poročno matično knjigo. Rojstna matična knjiga je tudi vir za nekatera druga matična dejstva, predvsem pa referenčna podatkovna baza za osnovne identifikacijske podatke. Podatke o razvezah pošiljajo okrožna sodišča, podatke o selitvah pa registri prebivalstva na upravnih enotah. Slednji so odgovorni za spremljanje stanja in gibanja prebivalstva, tako za državljane kot za tujce, bodisi stalno ali začasno prijavljene v Sloveniji. Kot glavni podatkovni vir za CRP in kot organ, ki ima stik s prebivalstvom na terenu, pa so tudi pristojni za razčiščevanje podatkov v primeru dvoma o pravilnosti. Teritorialne podatke (prostorske enote, hišne številke, imena ulic, naselij in občin ter podobno) pridobimo iz Registra prostorskih enot, ki ga vodi Geodetska uprava Republike Slovenije.

Centralni je CRP v dvojnem pomenu: po eni strani je to podatkovna baza na nacionalni ravni, poleg tega pa je tudi v središču med viri in uporabniki. Ker se podatki o prebivalstvu v CRP zberejo iz tako številnih podatkovnih virov, na centralni ravni kontrolirajo, uredijo, zajemajo in arhivirajo, prav tako pa tudi uporabljajo iz enega centralnega mesta, imenujemo CRP tudi "vozlišče podatkov o prebivalstvu".

III. Pravni predpisi in uporaba podatkov CRP

Pri zbiranju, obdelovanju in uporabi osebnih podatkov gre za občutljivo področje varstva pravic zasebnosti in osebnostnih pravic ter varstva osebnih podatkov, kar so ustavne pravice posameznikov, določene v 35. in 38. členu Ustave Republike Slovenije. Zato mora upravljavec CRP pri svojem delu upoštevati številne predpise in mednarodne konvencije.

Osnovni je že omenjeni Zakon o centralnem registru prebivalstva, ki določa vsebino CRP, podatkovne vire, način določanja enotne matične številke občana ali EMŠO, način vodenja in vzdrževanja podatkovne baze CRP in uporabo podatkov. Na podlagi tega zakona sta bili izdani uredba o določanju EMŠO in uredba o postopkih CRP.

Zakon o varstvu osebnih podatkov (Uradni list RS, št. 59/1999) zavezuje slehernega upravljavca zbirke z osebnimi podatki in določa pravila za zbiranje, obdelovanje, hranjenje in uporabo osebnih podatkov, kar se z eno besedo imenuje obdelovanje osebnih podatkov. Bistveno je, da se smejo osebni podatki obdelovati samo na podlagi pravne podlage in za vnaprej določen namen. Kot pravna podlaga pa štejeta zakon, s katerim je urejena neka zbirka osebnih podatkov, in pisna privolitev posameznika za obdelovanje njegovih osebnih podatkov.

Za področje, ki ga pokriva CRP, je pomembnih preko 80 zakonov. Nekateri med njimi urejajo podatkovne vire, drugi pa določajo, da je CRP podatkovni vir za različne podatkovne zbirke ali da le-te vključujejo EMŠO. Uporabnikom sme upravljavec CRP posredovati podatke samo na podlagi zakona, zato od vsakega uporabnika zahtevamo, da ob vlogi za pridobitev podatkov navede pravno podlago in namen, za katerega bo podatke uporabil. Uporabniki CRP (9., 22. in 23.

člen Zakona o CRP) so s področij statistike, notranjih zadev, zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja, davkov in carine, obrambe, geodetske službe, urejanja prostora in ekološke zaščite, zaposlovanja in spremljanja delovne sile, pokojninskega in invalidskega zavarovanja, pravosodja, šolstva in socialnega varstva ter številni drugi, če le imajo pravno podlago, ki jim nudi pravico do pridobitve podatkov CRP.

Dva zakona prinašata pomembne novosti za uporabnike – predvidoma tudi za člane Slovenskega rodoslovnega društva, zato ju želimo kratko omeniti.

Prva novost je Zakon o elektronskem poslovanju in elektronskem podpisu (Uradni list RS, št. 57/2000), ki daje pravno podlago za posodobitev upravljanja podatkovnih zbirk, za uvedbo e-poslovanja pri pridobivanju in posredovanju podatkov CRP ter za posodobitev postopkov državne uprave ter prijaznejši in sodobnejši pristop do poslovanja z občani. Pomemben je za slehernega strokovnjaka in občana, Slovenija pa je med prvimi državami, ki so se odločile za pravno ureditev poslovanja, kot ga omogočajo nove tehnologije.

Drugo novost prinaša že omenjeni Zakon o varstvu osebnih podatkov (11. člen), ki upravljavcu CRP nalaga novo nalogo pri posredovanju podatkov tistim uporabnikom, ki za pridobitev podatkov CRP nimajo zakonske podlage, pa bi jih potrebovali za raziskovalne ali statistične namene. Gre za novo evidenco, ki smo jo poimenovali "Evidenca zadržkov". Priprave na vzpostavitev te nove evidence so se pričele, tako da bo po razglasu v sredstvih javnega obveščanja kmalu stekla akcija, s pomočjo katere bomo od občanov zbrali soglasja ali zadržke za tovrstno uporabo njihovih osebnih podatkov. Z vzpostavitvijo te nove evidence bo mogoče pripraviti podatke tudi tistim uporabnikom, ki nimajo zakonske osnove za pridobitev podatkov iz CRP, vendar le za raziskovalne ali statistične namene in za tiste občane, ki ne bodo izrazili zadržka.

IV. Zgodovina

CRP ima tridesetletno tradicijo. Pisanje o razvoju in preteklih izkušnjah bi bilo na tem mestu preobširno, zainteresirani bralec pa ima na voljo obširen opis v literaturi. Kratko pojasnilo pa je vendarle potrebno, če želimo prikazati stanje v Sloveniji in naše mesto na področju registracije prebivalstva v svetu.

Leta 1970 je bil sprejet prvi zakon za CRP, vendar je bilo to šele obdobje iskanja pravih rešitev. Ena od teh se je ponudila z uvedbo EMŠO leta 1980, sledilo je obdobje uvajanja in potrjevanja registrske usmeritve. Po letu 1988 so z vse večjo uporabo podatkov CRP področju statistike sledile številne racionalizacije dela na različnih področjih v javni upravi (zdravstvo, obramba, davčno področje, pokojninsko in invalidsko zavarovanje, geodezija...). Leta 1998 je Statistični urad Republike Slovenije kot prejšnji upravljavec CRP na podlagi zakona prenesel upravljanje registra s Statističnega urada na Ministrstvo za notranje zadeve. Razlogi za tako odločitev so bili strokovni – upravljanje registra in posebej posredovanje individualnih podatkov pač niso statistične naloge. S sprejetjem sedanjega zakona za CRP in s posodobitvijo podatkovne baze v letu 1999 smo v novem tisočletju na pragu novih nalog, med katerimi so na prvem mestu racionalizacije poslovanja na področju upravnih notranjih zadev in na drugih področjih dela javne uprave, to pa si obetamo tudi s pomočjo novih tehnologij,

ki omogočajo uvajanje e-poslovanja in učinkovitejšega pristopa k pridobivanju in posredovanju podatkov.

V. Kaj pomeni registrska organizacija

Država, katere delo je urejeno na osnovi registrov, se imenuje registrsko organizirana. Seveda si prav vse države na svetu pomagajo z vodenjem različnih evidenc, tudi registrov, vendar so kot registrsko usmerjene države priznane le tiste, ki so tovrstno odločitev tudi uzakonile in izpolnjujejo določene pogoje. Enega prvih je pomenila uvedba računalniške tehnologije v sedemdesetih letih 20. stoletja. Takrat se je v skandinavskih državah začelo neke vrste gibanje za realizacijo registrske organizacije, pri čemer je v vseh teh državah pomembna vloga državnih statističnih uradov. To pojasnjuje tudi dejstvo, da je v Sloveniji CRP uvajal Statistični urad, saj se je ta že takrat povezal s pristojnimi za notranje zadeve in idejo o registrski organizaciji prenesel na naša tla.

Pogoj za registrsko organiziranost so torej z zakonom urejeni osnovni registri, ki podatke pri nastanku dogodka prvi zabeležijo, pa tudi registri na centralni ravni. Prvi so podatkovni viri, ki morajo dogodke in podatke zabeležiti na način, ki omogoča njihovo večnamensko uporabo. Vloga centralnega registra pa je, da te podatke zbira, uredi in posreduje uporabnikom, kar mora biti prav tako urejeno z zakonom. To imenujemo pretok podatkov, katerega korist je, da se podatki enkratno zajemajo, so pri vseh sodelujočih v tem sistemu sočasni in enaki, s tem pa tudi točnejši, saj se morebitna napaka kmalu izkaže (zato pa tudi prej odpravi in popravljen podatek ponovno posreduje vsem sodelujočim). S tem je vodenje podatkovnih baz cenejše, zagotovljena je boljša ažurnost, podatki pa so kakovostnejši. Vse to pa je možno le z uporabo enotnega identifikacijskega znaka, kar mora biti prav tako z zakonom predpisano. Za fizične osebe je to osebna identifikacijska številka, pri nas EMŠO.

Koristi od registrsko urejene države pa imajo tudi občani, saj je pravilnost osebnih podatkov interes slehernega dobro mislečega posameznika. Kadar pride do napake pri naših osebnih podatkih, imamo lahko hude težave, zato je eden od ciljev registrske usmeritve tudi razbremenjevanje posameznika, kateremu naj bo olajšano tako dajanje podatkov, kot tudi uresničevanje pravic in opravljanje dolžnosti do države.

Registrsko organizirana država se torej od drugih razlikuje po tem, da ima takšno ureditev regulirano z zakoni in da je na vseh področjih izkazana pripravljenost po vnaprej predpisani izmenjavi podatkov.

VI. Drugod po svetu

Sledi zgolj kratka navedba registrsko usmerjenih držav, podrobna mednarodna primerjava pa je zainteresiranemu bralcu na razpolago v strokovni literaturi. Kot najbolj napredne veljajo Finska, Švedska, Danska in Norveška, sledita Belgija in Luksemburg, Slovenija pa se v strokovni literaturi omenja takoj za temi. Na mednarodnih konferencah smo že bili deležni mednarodnega priznanja. Na žalost pa ne obstoja mednarodna institucija, ki bi pripravila priporočila za vodenje evidenc in registrov in države povezovala. Zato so se morale države same organizirati in šele marca letos je bila prva konferenca, posvečena zgolj vodenju registrov. Na tej so se zbrali predstavniki vseh obaltiških držav. Pod pokroviteljstvom Finske so jo organizirali v Talinu v Estoniji, prerasla pa naj bi v vsakoletno

srečanje registrskih držav. Za podrobnejše informacije o tem obiščite: <http://www.regno.ee>

Leta 1999 so na Švedskem v čast 250. obletnice registracije prebivalstva pripravili slavnostno konferenco z mednarodno udeležbo. Ob tej priložnosti so predstavili Center za raziskovanje prebivalstva in Demografsko podatkovno bazo Univerze v Umei na Švedskem, ki je organizirala to konferenco. Ena od nalog tega centra je tudi pospeševanje raziskovalnega dela, kamor spadajo na primer sociološke, statistične, epidemiološke, genetske in rodoslovne raziskave. Delo je razdeljeno na tri centre, za rodoslovne študije je zadolžen center v Jurnu. Zaenkrat pokrivajo 3–4 % švedskega prebivalstva 19. stoletja, postopoma pa vključujejo nove regije. Konferenca je mimogrede odigrala tudi pomembno vlogo pri popularizaciji zgodovinskih podatkovnih baz, ki jih po svetu niti ni tako malo.

Če želite več informacij o švedskem Centru za raziskovanje prebivalstva, obiščite: <http://www2.ddb.umu.se>

Če vas zanima več o zgodovinskih podatkovnih bazah, obiščite: <http://www.rhd.uit.no/nhdc/micro.htm>

Literatura:

Irena Tršinar: Centralni register prebivalstva: oris razvoja, komentar zakona in prevod v angleški jezik. Uradni list Republike Slovenije, Ljubljana 1999, 194 str. (Iz vsebine: zgodovinski oris, zakon s komentarjem, Uredba o načinu določanja osebne identifikacijske številke, pregled zakonov, ki določajo uporabo CRP ali EMŠO, izčrpana literatura, Kdo-je-kdo, najpogostejša osebna imena ter najpogostejša moška in ženska imena po stanju CRP 31. decembra 1998, povzetek in prevod zakona v angleški jezik).

Rodovi na gradu Smlednik

Marko Zupančič

V drobni knjižici o zgodovini gradu Smlednik, ki leži na severni strani znamenite izletniške točke Ljubljancanov – Šmarne gore, se med zgodovinskim orisom graščine in posestva lahko izlušči tudi bogata rodoslovna poročila. Knjižico, ki je izšla leta 1987 kot 165. zvezek zbirke vodnikov Kulturni in naravni spomeniki Slovenije, je napisal Branko Reisp, ponatis pa je pripravilo krajevno turistično društvo Smlednik spomladi 1998.

Iz ohranjenih zgodovinskih virov ni natančno razvidno, kdaj so grad postavili, ime Smlednik pa se prvič pojavi okoli leta 1118 in sicer v nemški obliki Flendnic. Grad, ki je bil sprva verjetno le utrjeni stolp (t.i. stolpasti grad), je bil v lasti grofov iz Andehsa, ki so podedovali in priženili to posest, ko je okoli leta 1101 Popon, zadnji iz rodu Weimar-Orlamunde, umrl brez moških potomcev, prva njegovih dveh hčera, Sofija, pa je imela za moža Bertolda II. iz rodbine Andechs.

Bertoldu II. sta sledila sin in vnuk istega imena, dediščino je skupaj z drugimi posestvi po smrti vnuka prevzel leta 1204 drugorojeni sin Henrik. Leta 1297 so grad z obzidjem in posestvi že upravljali Planinsko-Svibenski gospodje ali Ostrovrharji. Leta 1328 so Planinski zastavili in nato prodali smled-

niški grad in gospostvo Frideriku Žovneškemu. Slednji je bil med predniki mogočnih grofov in knezov Celjskih, s prevzemom Smlednika pa so Celjani na Gorenjskem pridobili pomembno postojanko. Celjani so imeli Smlednik dobrih 120 let.

Leta 1457 je bil večji del celjske dediščine v mejah Rimsko-nemške države že v rokah Habsburžanov. V času najhujših turških vpadov v slovenske dežele je cesar Friderik III. pisno ukazal svojemu gradiščanu na Smledniku, Gašperju Črnomaljskemu, naj spodbudi gradnjo tabora na Šmarni gori – "da omenjenim ljudem in podložnikom dopustiš to cerkev utrditi, pripraviti za obrambo in graditi". Tabor na Šmarni gori so začeli graditi najpozneje leta 1477 in z gradnjo z izrecnim cesarjevim privoljenjem v naslednjem letu nadaljevali.

Po velikem slovenskem kmečkem uporuh leta 1515 – uporni smledniški podložniki so morali zaradi sodelovanja v uporuh letno plačevati svojim gospodom t.i. uporniški denarič (dva krajcarja) – je leta 1535 prišlo smledniško gospostvo v roke znanemu vojskovodji Janezu Kacijanerju. Slednji je kmalu umrl, za njim pa so na grad prišli drugi fevdalci. Na gradu Smlednik se je zvrstilo tudi veliko oskrbnikov slovenskega rodu, med njimi je bil (po imenu sodeč) prvi leta 1559 Andrej Nastran. S širjenjem graščinske uprave in pismenega poslovanja se je močno pomnožilo pisno gradivo, ki je vse bolj podrobno opisovalo povezave med podložniki in gospostvom. V naslednjih stoletjih je to gradivo naraslo v obsežen arhiv.

Ker je bila skrb za graščinske arhive pri nas v 19. stoletju in tudi pozneje zelo pomanjkljiva, saj so iz arhivov prvenstveno odbirali listine, urbarje in dokumente, pomembne za zgodovino gradu in njihovih lastnikov, drugo pa so zavrgli ali prodali kot odpadni papir, in ker je med zadnjo vojno precej arhivov pogorelo ali bilo kako drugače uničenih, je do danes ohranjenih razmeroma malo tovrstnih fondov. Smledniški graščinski arhiv je med tistimi redkimi, ki so ohranjeni. V skoraj popolnem obsegu ga hranijo v Arhivu R Slovenije v Ljubljani.

Potem ko je prišlo leta 1792 smledniško gospostvo v stečaj, ga je leta 1795 z dolgovi vred kupil baron Franc Ksaver Ignac Lazarini (rodbina Lazarini je bila beneškega porekla). Leta 1860 je prevzel graščino Henrik Lazarini. V nasprotju s svojimi predniki, ki so se ženili v rodbinah visokega plemstva, se je leta 1872 poročil s Katarino Hočevnar, kmečko hčerjo iz sosesčine. Njuni potomci so ju posnemali, tako da je smledniška linija rodbine v zadnjih generacijah slovenska (potomci jablaniške in čušperške linije pa žive danes v Italiji oz. v Avstriji).

Smlednik je leta 1915 prevzel njegov vnuk Henrik. Med obema vojnama (1918–1941) je posestvo dobro uspevalo. Okupacija je Smledniku prinesla nemško vojaško posadko, Heinrich Lazarini, čeprav Slovenec, je moral postati nemški župan. Po vojni se je ta funkcija maščevala celotni družini s smrtjo in izgnanstvom. Konec vojne 1945 je prinesel zaplembo in odnesel posestvo in premoženje. Grad je bil izropan, posestvo konfiscirano. Del družine je bil izgnan v Avstrijo, del družine pa je ostal v domovini.

Od leta 1946 do leta 1992 je bil v graščini vzgojni zavod, imenovan po pisatelju Franu Milčinskemu. Z osamosvojitvijo Slovenije je družina Lazarini ponovno pridobila odvzete lastninske in posestne pravice graščine Smlednik in postaja sestavni del Smlednika z okolico.

Od Luksemburga do gradu Jama pri Postojni

Nenad Novaković

7. oktobra 2000 je v Luksemburgu prišlo do zamenjave vladarja. Veliki vojvoda Ivan je odstopil v korist sina Henrika. Ob tej priložnosti Slovensko rodoslovno društvo v Drevesih objavlja rodovnik Velikega vojvode Henrika, in sicer rodovnik prednikov (v dveh delih).

V prvem delu rodovnika prednikov je prikazano sedem (osem) generacij prednikov, med katerimi prevladujejo predvsem katoliške rodbine južne, srednje in zahodne Evrope (več vej Bourbonov – parmska, neapeljska, španska, francoska, habsburško-lotarinska dinastija), nekaj pa je tudi drugih vladarskih in plemiških ter nekaj meščanskih rodbin. V tem prvem delu prednikov je tudi grof Jožef Nikolaj Windischgraetz, katerega

rodbina je bila tesno povezana tudi s slovenskimi deželami. Zato podajam tudi drugi del rodovnika prednikov Velikega vojvode Henrika, in sicer prednike grofa Jožefa Nikolaja Windischgraetza.

Med predniki grofa Jožefa Nikolaja Windischgraetza je poleg predstavnikov rodbine Windischgraetz moč zaslediti tudi predstavnike drugih rodbin, ki so bile tesno povezane s slovenskimi deželami, in sicer Lamberge, Herbersteine, Jamske (Luegerje), Khevenhüllerje... Kot zanimivost velja opozoriti, da je bil Jurij III. Herberstein starejši brat znanega diplomata Žige Herbersteina, njuna mati Barbara Jamska (Lueger) pa sestra Erazma Jamskega (Luegerja), znanega predvsem po nemirni naravi in včasih imenovanega roparski vitez. Erazem je bil ubit leta 1484 po dolgotrajnem obleganju v svojem gradu Jama pri Postojni. Njegov in Barbarin oče Nikolaj je bil tudi znan po nasilništvu, saj je bil zaradi tega večkrat odstavljen, a potem zopet postavljen na različne položaje. Vprašanje je, ali ni morda tudi "nemirna kri" Jamskih prispevala k številnim potovanjem, ki jih je opravil Žiga Herberstein.

Prikaz prednikov

1. Henrik Vel. Vojv. Luksemburški *16.4.1955.

Starši

2. Ivan Vel. Vojv. Luksemburški *5.1.1921, = 09.4.1953, Jožefina Pc. Belgijska, *11.10.1927.

3. Jožefina Pc. Belgijska *11.10.1927.

Stari starši

4. Feliks Pc. Bourbon-Parmski *28.9.1893, = 06.11.1919, Šarlota Vel. Vojv. Luksemburška, *23.1.1896, †9.7.1985. Feliks †8.4.1970.

5. Šarlota Vel. Vojv. Luksemburška *23.1.1896, †9.7.1985.

6. Leopold III. K. Belgijski *1901, = 1926, Astrid Pc. Švedska, *1905, †1935. Leopold †1983.

7. Astrid Pc. Švedska *1905, †1935.

Pra-stari starši (1. pra-stari starši)

8. Robert I. Vojv. Parmski *1848, = 1884, Marija Antonija Inf. Portugalska, *1862, †1959. Robert †1907.

9. Marija Antonija Inf. Portugalska *1862, †1959.

10. Viljem Vel. Vojv. Luksemburški *22.4.1852, = 21.6.1893, Marija Ana Inf. Portugalska, *1861, †1942. Viljem †25.2.1912.

11. Marija Ana Inf. Portugalska *1861, †1942.

12. Albert I. K. Belgijski *1875, = 1900, Elizabeta Vojv. na Bavarskem, *1876, †1965. Albert †1934.

13. Elizabeta Vojv. na Bavarskem *1876, †1965.

14. Karel Pc. Švedski *1861, = 1897, Ingeburga Pc. Danska, *1878, †1958. Karel †1951.

15. Ingeburga Pc. Danska *1878, †1958.

Pra-pa stari starši (2. pra-stari starši)

16. Karel III. Vojv. Parmski *1823, = 1845, Lujza Pc. de Bourbon-Artois, *1819, †1864. Karel †1854.

17. Lujza Pc. de Bourbon-Artois *1819, †1864.

18. Mihael K. Portugalski *1802, = 1851, Adela Pc. Löwenst.-Wertheim-Rosenberška, *1831, †1909. Mihael †1866.

19. Adela Pc. Löwenst.-Wertheim-Rosenberška *1831, †1909.

20. Adolf Vel. Vojv. Luksemburški *24.7.1817, = 23.4.1851, v Dessau. Adela Pc. Anhalt-Dessauska, *25.12.1833, Dessau, †1916. Adolf †17.11.1905.

21. Adela Pc. Anhalt-Dessauska *25.12.1833, Dessau, †1916.

22. Mihael K. Portugalski (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 5) *1802, = 1851, Adela Pc. Löwenst.-Wertheim-Rosenberška, *1831, †1909. Mihael †1866.

23. Adela Pc. Löwenst.-Wertheim-Rosenberška (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 5) *1831, †1909.

24. Filip Pc. Belgijski *1837, = 1867, Marija Pc. Hohenzollernska, *1845, †1912. Filip †1905.

25. Marija Pc. Hohenzollernska *1845, †1912.

26. Karel Teodor Vojv. na Bavarskem *9.8.1839, = 1874, Marija Jožefa Inf. Portugalska, *1857, †1943. Karel †30.11.1909.

27. Marija Jožefa Inf. Portugalska *1857, †1943.

28. Oskar II. K. Švedski *1829, = 1857, Sofija Pc. Nassauska, *1836, †1913. Oskar †1907.

29. Sofija Pc. Nassauska *1836, †1913.

30. Friderik VIII. K. Danski *1843, = 1869, Lujza Pc. Švedska, *1851, †1926. Friderik †1912.

31. Lujza Pc. Švedska *1851, †1926.

3. pra-stari starši

32. Karel II. Ludvik Vojv. Parmski *1799, = 1820, Marija Tereza Pc. Savojska, *1803, †1879. Karel †1883.

33. Marija Tereza Pc. Savojska *1803, †1879.

34. Ferdinand de Bourbon-Artois *1778, = 1816, Marija Karolina Pc. Bourbon-Sicilska, *1798, †1870. Ferdinand †1820.

35. Marija Karolina Pc. Bourbon-Sicilska *1798, †1870.

36. Ivan VI. K. Portugalski *1767, = 1790, Šarlota Inf. Španska, *1775, †1830. Ivan †1826.

37. Šarlota Inf. Španska *1775, †1830.

38. Konstantin Pc. Löwenst.-Wer.-Rosenberški *1802, = 1829, Agnes Pc. Hohenlohe-Langenburška, *1804, †1835. Konstantin †1838.

39. Agnes Pc. Hohenlohe-Langenburška *1804, †1835.

40. Viljem Vojv. Nassauski *1792, = (1) 1813, Lujza Pc. Sachsen-Hildburghausenska, *1794, †1825, = (2) 1829, Pavlina Pc. Württemberška, *1810, †1856. Viljem †1839.

41. Lujza Pc. Sachsen-Hildburghausenska *1794, †1825.

42. Friderik Pc. Anhalt-Dessauski *23.9.1799, = 11.9.1832, Marija Pc. Hessenska, *9.5.1814, †28.7.1895. Friderik †4.12.1864.

43. Marija Pc. Hessenska *9.5.1814, †28.7.1895.

48. Leopold I. K. Belgijski *1790, = 1832, Lujza Pc. Orleanska, *1812, †1850. Leopold †1865.

49. Lujza Pc. Orleanska *1812, †1850.

50. Karel Anton Kn. Hohenzol.-Sigmaringenski *7.9.1811, = 21.10.1834, v Karlsruhe, Jožefina Pc. Badenska, *21.10.1813, Mannheim, †19.6.1900, Sigmaringen. Karel †2.6.1885, Sigmaringen.

51. Jožefina Pc. Badenska *21.10.1813, Mannheim, †19.6.1900, Sigmaringen.

52. Maksimilijan Vojv. na Bavarskem *4.12.1808, = 09.9.1828, Ludovika Pc. Bavarska, *30.8.1808, †26.1.1892. Maksimilijan †15.11.1888.

53. Ludovika Pc. Bavarska *30.8.1808, †26.1.1892.

54. Mihael K. Portugalski (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 5) *1802, = 1851, Adela Pc. Löwenst.-Wertheim-Rosenberška, *1831, †1909. Mihael †1866.

55. Adela Pc. Löwenst.-Wertheim-Rosenberška (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 5) *1831, †1909.

56. Oskar I. K. Švedski *1799, = 1823, Jožefina de Beauharnais, *1807, †1876. Oskar †1859.

57. Jožefina de Beauharnais *1807, †1876.

58. Viljem Vojv. Nassauski (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 6) *1792, = (1) 1813, Lujza Pc. Sachsen-Hildburghausenska, *1794, †1825, = (2) 1829, Pavlina Pc. Württemberška, *1810, †1856. Viljem †1839.

59. Pavlina Pc. Württemberška *1810, †1856.

60. Kristijan IX. K. Danski *8.4.1818, Gottorp, = 26.5.1842, v Kopenhagen, Lujza Pc. Hessen-Kasselska, *7.9.1817, Kassel, Rumpenheim, †29.9.1898, Bernstorff. Kristijan †29.1.1906, Kopenhagen, Amalienborg.
61. Lujza Pc. Hessen-Kasselska *7.9.1817, Kassel, Rumpenheim. †29.9.1898, Bernstorff.
62. Karel XV. K. [vedski] *1826, = 1850, Lujza Pc. Nizozemska, *1828, †1871. Karel †1872.
63. Lujza Pc. Nizozemska *1828, †1871.
- 4. pra-stari starši**
64. Ludvik Pc. Bourbon-Parmski *1773, = 1795, Marija Lujza Inf. [panska, *1782, †1824, Ludvik †1803.
65. Marija Lujza Inf. [panska *1782, †1824.
66. Viktor Emanuel I. K. Sardinski *1759, = 1789, Marija Ter. Nadvojv. Avstrijsko-Estenska, *1773, †1832. Viktor †1824.
67. Marija Ter. Nadvojv. Avstrijsko-Estenska *1773, †1832.
68. Karel X. d'Artois, K. Francoski *1757, = 1773, Marija Tereza Pc. Savojska, *1756, †1805. Karel †1836.
69. Marija Tereza Pc. Savojska *1756, †1805.
70. Franc I. K. Obeg Sicilij *19.8.1777, Neapelj, = 1797, v Foggia, Klementina Nadvojv. Avstrijska, *1777, Firence, okolica, †1801, Neapelj, pokop.: Neapelj. Franc †8.11.1830, Neapelj, pokop.: Neapelj.
71. Klementina Nadvojv. Avstrijska *1777, Firence, okolica, †1801, Neapelj, pokop.: Neapelj.
72. Peter III. tit. K. Portugalski *5.7.1717, = 06.6.1760, Marija I. K. Portugalska, *17.12.1734, †20.3.1816. Peter †25.5.1786.
73. Marija I. K. Portugalska *17.12.1734, †20.3.1816.
74. Karel IV. K. Španski *1747, = 1765, Lujza Inf. Španska, Pc. Bourbon-Parmska, *1751, †1819. Karel †1819.
75. Lujza Inf. Španska, Pc. Bourbon-Parmska *1751, †1819.
76. Karel Kn. Löwenst.-Wertheim-Rosenberški *18.7.1783, = 29.9.1799, Sofija Lujza G. Windischgraetz, *21.6.1784, †7.7.1848. Karel †3.11.1849.
77. Sofija Lujza G. Windischgraetz *21.6.1784, †7.7.1848.
78. Karel 3. Kn. Hohenlohe-Langenburški *10.9.1762, Langenburg, = 1789, Amalija G. Solms-Baruthska, *30.1.1768, Klitschdorf, Šlezija, †31.10.1847, Karlsruhe, Šlezija. Karel †4.4.1825, Langenburg.
79. Amalija G. Solms-Baruthska *30.1.1768, Klitschdorf, Šlezija, †31.10.1847, Karlsruhe, Šlezija.
80. Friderik Kn. Nassau-Weilburški *1768, = 1788, Lujza Bg. Kirchberška, *1772, †1827. Friderik †1816.
81. Lujza Bg. Kirchberška *1772, †1827.
82. Friderik Vojv. Sachsen-Altenburški *29.4.1763, = 03.9.1785, Šarlota Pc. Mecklenburg-Streliška, *17.11.1769, †14.5.1818. Friderik †29.9.1834.
83. Šarlota Pc. Mecklenburg-Streliška *17.11.1769, †14.5.1818.
84. Friderik ded. Pc. Anhalt-Dessauski *27.12.1769, = 12.6.1792, Amalija Pc. Hessen-

Homburska, *29.6.1774, †3.2.1846. Friderik †27.5.1814.

85. Amalija Pc. Hessen-Homburska *29.6.1774, †3.2.1846.
86. Viljem Lg. Hessen-Kasselski *24.12.1787, = 10.11.1810, Šarlota Pc. Danska, *30.10.1789, †28.3.1864, Viljem †5.9.1867.
87. Šarlota Pc. Danska *30.10.1789, †28.3.1864.
96. Franc Frid. Vojv. Sachsen-Kob.-Saalfeld *15.7.1750, = 13.6.1777, Avgusta Karolina G. Reuss-Ebersdorfska, *19.1.1757, †16.11.1831. Franc †9.12.1806.
97. Avgusta Karolina G. Reuss-Ebersdorfska *19.1.1757, †16.11.1831.
98. Ludvik Filip K. Francoski *6.10.1773, Pariz, Francija, = 25.11.1809, v Palermo, Marija Amalija Pc. Bourbon-Sicilska, *26.4.1782, Caserta, †24.3.1866, Claremont, pokop.: Dreux. Ludvik †26.8.1850, Claremont, pokop.: Dreux.
99. Marija Amalija Pc. Bourbon-Sicilska *26.4.1782, Caserta, †24.3.1866, Claremont, pokop.: Dreux.
100. Karel Kn. Hohenzollern-Sigmaringenski *1785, = 1808, Marie Antoinette Pc. Murat, *3.1.1793, †19.1.1847. Karel †1853.
101. Marie Antoinette Pc. Murat *3.1.1793, †19.1.1847.
102. Karel Vel. Vojv. Badenski *8.6.1786, = 19.4.1806, Stephanie de Beauharnais, *28.8.1789, †29.1.1860. Karel †8.12.1818.
103. Stephanie de Beauharnais *28.8.1789, †29.1.1860.
104. Pij Vojv. na Bavarskem *1.8.1786, = 26.5.1807, Amalija Pc. Arenberška, *10.4.1789, †4.4.1823. Pij †3.8.1837.
105. Amalija Pc. Arenberška *10.4.1789, †4.4.1823.
106. Maksimilijan I. K. Bavarski *27.5.1756, = (1) 1785, Vilhelmina Lg. Hessen-Darmstadt-ska, *14.4.1765, †30.3.1796, = (2) 1797, Karolina Pc. Badenska, *1776, †1841. Maksimilijan †13.10.1825.
107. Karolina Pc. Badenska *1776, †1841.
112. Karel XIV. K. Švedski *1763, = 1798, Desiree Clary, *1777, †1860. Karel †1844.
113. Desiree Clary *1777, †1860.
114. Evgen Beauharnais *3.9.1781, = 1806, Avgusta Pc. Bavarska, *21.7.1788, †13.5.1851. Evgen †21.2.1824.
115. Avgusta Pc. Bavarska *21.7.1788, †13.5.1851.
118. Pavel Pc. Württemberški *1785, = 1805, Šarlota Pc. Sachsen-Hildburghausenska, *1787, †1847. Pavel †1852.
119. Šarlota Pc. Sachsen-Hildburghausenska *1787, †1847.
120. Viljem Vojv. Schleswig-H-S-Glücksburški *1785, = 1810, Lujza Pc. Hessen-Kasselska, *1789, †1867. Viljem †1831.
121. Lujza Pc. Hessen-Kasselska *1789, †1867.
122. Viljem Lg. Hessen-Kasselski (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 7) *24.12.1787, = 10.11.1810, Šarlota Pc. Danska, *30.10.1789, †28.3.1864, Viljem †5.9.1867.
123. Šarlota Pc. Danska (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 7) *30.10.1789, †28.3.1864.
124. Oskar I. K. Švedski (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 6) *1799, = 1823, Jožefina de Beauharnais, *1807, †1876. Oskar †1859.

125. Jožefina de Beauharnais (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 6) *1807, †1876.

126. Friderik Pc. Nizozemski *1797, = 1825, Lujza Pc. Pruska, *1808, †1870. Friderik †1881.

127. Lujza Pc. Pruska *1808, †1870.

5. pra-stari starši

128. Ferdinand Inf. Španski, Voj. Parmski *1751, = 1769, Marija Amalija Nadvojv. Avstrijska, *1746, †1804. Ferdinand †1802.
129. Marija Amalija Nadvojv. Avstrijska *1746, †1804.
130. Karel IV. K. Španski (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 7) *1747, = 1765, Lujza Inf. Španska, Pc. Bourbon-Parmska, *1751, †1819. Karel †1819.
131. Lujza Inf. Španska, Pc. Bourbon-Parmska (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 7) *1751, †1819.
132. Viktor Amadeus III. K. Sardinski *1726, = 1750, Marija Antonija Inf. Španska, *1729, †1785. Viktor †1796.
133. Marija Antonija Inf. Španska *1729, †1785.
134. Ferdinand Nadvojv. Avstrijsko-Estenski *1754, = 1771, Marija Beatrica d' Este, *1750, †1829. Ferdinand †1806.
135. Marija Beatrica d' Este *1750, †1829.
136. Ludvik Delf. Francoski *1729, = 1747, Jožefa Pc. Saška, *1731, †1767. Ludvik †1765.
137. Jožefa Pc. Saška *1731, †1767.
138. Viktor Amadeus III. K. Sardinski (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 8) *1726, = 1750, Marija Antonija Inf. Španska, *1729, †1785. Viktor †1796.
139. Marija Antonija Inf. Španska (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 8) *1729, †1785.
140. Ferdinand IV. K. Neapeljski *1751, = 1768, Karolina Nadvojv. Avstrijska, *1752, †1814. Ferdinand †1825.
141. Karolina Nadvojv. Avstrijska *1752, †1814.
142. Leopold II. Avstrijski *1747, = 1765, Marija Ludovika Inf. Španska, *1745, †1792. Leopold †1792.
143. Marija Ludovika Inf. Španska *1745, †1792.
144. Ivan V. K. Portugalski *22.10.1689, = 27.10.1708, Marija Ana Nadvojv. Avstrijska, *7.9.1683, †14.8.1754. Ivan †31.7.1750.
145. Marija Ana Nadvojv. Avstrijska *7.9.1683, †14.8.1754.
146. Jožef I. K. Portugalski *6.6.1714, = 19.1.1729, Marija Ana Inf. Španska, *31.3.1718, †15.1.1781. Jožef †24.2.1777.
147. Marija Ana Inf. Španska *31.3.1718, †15.1.1781.
148. Karel III. K. Neap. 1734, K. Španski *1716, = 1738, Marija Amalija Pc. Saška, *1724, †1760. Karel †1788.
149. Marija Amalija Pc. Saška *1724, †1760.
150. Filip Inf. Španski, Voj. Parmski *1720, = 1739, Elizabeta Pc. Francoska, *1727, †1759. Filip †1765.
151. Elizabeta Pc. Francoska *1727, †1759.
152. Dominik Kn. Löwenst.-Werth.-Rosenberški *1762, = 1780, v Bartenstein. Marija Leopoldina Hohenl.-Bartensteinska, *1761, Bartenstein, †1807, Kleinheubach. Dominik †1814.
153. Marija Leopoldina Hohenl.-Bartensteinska *1761, Bartenstein, †1807, Kleinheubach.

154. Jožef Nikolaj G. Windisch-Graetz *6.12.1744, Dunaj, Avstrija, = 30.8.1781, v Bruselj, Leopoldina Pc. in Vojv. d' Arenberg, *31.7.1751, Bruselj, †26.8.1812, Praga, Češka. Jožef †24.1.1802, Štekna, Slovenija.
155. Leopoldina Pc. in Vojv. d' Arenberg *31.7.1751, Bruselj, †26.8.1812, Praga, Češka.
156. Kristijan 2. Kn. Hohenlohe-Langenburški *27.3.1726, = 13.4.1761, Karolina G. Stolberg-Gedernska, *27.6.1731, †28.5.1796. Kristijan †4.7.1789.
157. Karolina G. Stolberg-Gedernska *27.6.1731, †28.5.1796.
158. Ivan Kristijan II. G. Solms-Baruthski *29.6.1732, Baruth, = 10.3.1767, Friderika Lujza Sofija G. Reuss-Köstritz, *15.2.1748, Kopenhagen, †5.2.1798, Klitschdorf. Ivan †1.10.1800, Klitschdorf.
159. Friderika Lujza Sofija G. Reuss-Köstritz *15.2.1748, Kopenhagen, †5.2.1798, Klitschdorf.
160. Karel Krist. Kn. Nassau-Weilburški *1735, = 1760, Karolina Pc. Nassau-Oranska, *1743, †1787. Karel †1788.
161. Karolina Pc. Nassau-Oranska *1743, †1787.
162. Viljem Jurij Bg. Kirchberški *23.4.1751, = 01.6.1771, Avgusta G. Reuss-Greiz, *7.8.1752, †10.10.1824. Viljem †7.2.1777.
163. Avgusta G. Reuss-Greiz *7.8.1752, †10.10.1824.
164. Ernest Frid. III. Vojv. Sachsen-Hildburg *1727, = 01.7.1758, Ernestina Pc. Sachsen-Weimar-Eisenaska, *5.1.1740, †10.6.1786. Ernest †1780.
165. Ernestina Pc. Sachsen-Weimar-Eisenaska *5.1.1740, †10.6.1786.
166. Karel II. Vel. Vojv. Mecklenb.-Streliški *10.10.1741, = 08.9.1768, Friderika Lg. Hessen-Darmstadtka, *20.8.1752, †22.5.1782. Karel †6.11.1816.
167. Friderika Lg. Hessen-Darmstadtka *20.8.1752, †22.5.1782.
168. Leopold III. Kn. Anhalt-Dessauski *1740, = 1767, Lujza Pc. Brandenburg-Schwedtska, *1750, †1811. Leopold †1817.
169. Lujza Pc. Brandenburg-Schwedtska *1750, †1811.
170. Friderik V. Lg. Hessen-Homburški *30.1.1748, = 27.9.1768, Karolina Pc. Hessen-Darmstadtka, *2.3.1746, †18.9.1821. Friderik †20.1.1820.
171. Karolina Pc. Hessen-Darmstadtka *2.3.1746, †18.9.1821.
172. Friderik Lg. Hessen-Kasselski *1747, = Karolina Pc. Nassau-Usingenska, *1762, †1823. Friderik †1837.
173. Karolina Pc. Nassau-Usingenska *1762, †1823.
174. Friderik Pc. Danski *1753, = 1774, Sofija Pc. Mecklenburg-Schwerinska, *1758, †1794. Friderik †1805.
175. Sofija Pc. Mecklenburg-Schwerinska *1758, †1794.
192. Ernest Frid. Vojv. Sachsen-Kob.-Saalf. *1724, = 1749, Sofija Pc. Brunswick-Wolfenbüttelska, *1724, †1802. Ernest †1800.
193. Sofija Pc. Brunswick-Wolfenbüttelska *1724, †1802.
194. Henrik XXIV. G. Reuss-Ebersdorfski *1724, = 1754, Karolina G. Erbach-Schönberška, *1727, †1796. Henrik †1779.
195. Karolina G. Erbach-Schönberška *1727, †1796.
196. Ludvik Filip II. Vojv. Orleanski *1747, = 1769, Adela de Bourbon, *1753, †1821. Ludvik †1793.
197. Adela de Bourbon *1753, †1821.
198. Ferdinand IV. K. Neapeljski (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 8) *1751, = 1768, Karolina Nadvojv. Avstrijska, *1752, †1814. Ferdinand †1825.
199. Karolina Nadvojv. Avstrijska (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 8) *1752, †1814.
200. Anton Alojz Kn. Hohenzollern-Sigmaring. *20.6.1762, = 1782, Amalija Zefirina Pc. Salm-Kyrburška, *6.3.1760, †17.10.1841. Anton †17.10.1831.
201. Amalija Zefirina Pc. Salm-Kyrburška *6.3.1760, †17.10.1841.
202. Pierre Murat *1748, = Louise Dastorg, *1762, †1832. Pierre †1792.
203. Louise Dastorg *1762, †1832.
204. Karel Ludvik ded. Pc. Badenski *14.2.1755, = 15.7.1774, Amalija Friderika Lg. Hessen-Darmstadtka, *20.6.1754, †21.7.1832. Karel †16.12.1801.
205. Amalija Friderika Lg. Hessen-Darmstadtka *20.6.1754, †21.7.1832.
206. Claude de Beauharnais *26.9.1756, La Rochelle, = 17.6.1786, v Saint Julien sur Suran, Claudine de Lezay-Marnesia, *5.4.1768, Moutonne, †9.8.1791, Saint Julien sur Suran. Claude †10.1.1819, Pariz, Francija.
207. Claudine de Lezay-Marnesia *5.4.1768, Moutonne, †9.8.1791, Saint Julien sur Suran.
208. Viljem Vojv. na Bavarskem *10.11.1752, = 30.1.1780, Marija Ana Pg. Zweibrück-Birkenfeldska, *18.7.1753, †4.2.1824. Viljem †8.1.1837.
209. Marija Ana Pg. Zweibrück-Birkenfeldska *18.7.1753, †4.2.1824.
210. Ludvik Marija Pc. Arenberški *19.2.1757, = 26.6.1788, Anne G. de Mailly-Nesle, *1766, †24.12.1789. Ludvik †30.3.1795.
211. Anne G. de Mailly-Nesle *1766, †24.12.1789.
212. Friderik Pg. Zweibrücken-Birkenfeldski *1724, = 1746, Marija Frančiška Pg. Sulzbaška, *1724, †1794. Friderik †1757.
213. Marija Frančiška Pg. Sulzbaška *1724, †1794.
214. Karel Ludvik ded. Pc. Badenski (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 8) *14.2.1755, = 15.7.1774, Amalija Friderika Lg. Hessen-Darmstadtka, *20.6.1754, †21.7.1832. Karel †16.12.1801.
215. Amalija Friderika Lg. Hessen-Darmstadtka (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 8) *20.6.1754, †21.7.1832.
224. Jean Henri Bernadotte *13.10.1711, = 20.2.1754, Jeanne de Saint Vincent, *1.4.1728, †8.1.1809. Jean †31.3.1780.
225. Jeanne de Saint Vincent *1.4.1728, †8.1.1809.
226. Francois Clary *24.1.1725, = 26.6.1759, Rose Francoise Somis, *30.8.1737, †28.1.1815. Francois †20.1.1794.
227. Rose Francoise Somis *30.8.1737, †28.1.1815.
228. Aleksander Vk. de Beauharnais *1760, = 1779, Jožefina Tascher de la Pagerie, *24.6.1763, Martinique, †29.5.1814, Malmaison. Aleksander †1794.
229. Jožefina Tascher de la Pagerie *24.6.1763, Martinique, †29.5.1814, Malmaison.
230. Maksimilijan I. K. Bavarski (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 7) *27.5.1756, = (1) 1785, Vilhelmina Lg. Hessen-Darmstadtka, *14.4.1765, †30.3.1796, = (2) 1797, Karolina Pc. Badenska, *1776, †1841. Maksimilijan †13.10.1825.
231. Vilhelmina Lg. Hessen-Darmstadtka *14.4.1765, †30.3.1796.
236. Friderik I. K. Württemberski *1754, = 1780, Avgusta Pc. Brunswick-Wolfenbüttelska, *1764, †1788. Friderik †1816.
237. Avgusta Pc. Brunswick-Wolfenbüttelska *1764, †1788.
238. Friderik Vojv. Sachsen-Altenburški (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 7) *29.4.1763, = 03.9.1785, Šarlota Pc. Mecklenburg-Streliška, *17.11.1769, †14.5.1818. Friderik †29.9.1834.
239. Šarlota Pc. Mecklenburg-Streliška (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 7) *17.11.1769, †14.5.1818.
240. Friderik Vojv. Schleswig-H.-Sond.-Beški *1757, = 1780, Friederike G.von Schlieben, *1757, †1827. Friderik †1816.
241. Friederike G.von Schlieben *1757, †1827.
242. Karel Lg. Hessen-Kasselski *1744, = 1766, Lujza Pc. Danska, *1750, †1821. Karel †1836.
243. Lujza Pc. Danska *1750, †1821.
252. Viljem I. K. Nizozemski *1772, = 1791, Vilhelmina Pc. Pruska, *1774, †1837. Viljem †1843.
253. Vilhelmina Pc. Pruska *1774, †1837.
254. Friderik Viljem III. K. Pruski *1770, = 1793, Lujza Pc. Mecklenburg-Streliška, *1776, †1810. Friderik †1840.
255. Lujza Pc. Mecklenburg-Streliška *1776, †1810.
- 6. pra-stari starši**
256. Filip Inf. Španski, Vojv. Parmski (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 8) *1720, = 1739, Elizabeta Pc. Francoska, *1727, †1759. Filip †1765.
257. Elizabeta Pc. Francoska (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 8) *1727, †1759.
280. Karel III. K. Neap. 1734. K. Španski (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 8) *1716, = 1738, Marija Amalija Pc. Saška, *1724, †1760. Karel †1788.
281. Marija Amalija Pc. Saška (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 8) *1724, †1760.
286. Karel III. K. Neap. 1734. K. Španski (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 9) *1716, = 1738, Marija Amalija Pc. Saška, *1724, †1760. Karel †1788.
287. Marija Amalija Pc. Saška (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 9) *1724, †1760.
292. Ivan V. K. Portugalski (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 8) *22.10.1689, = 27.10.1708, Marija Ana Nadvojv. Avstrijska, *7.9.1683, †14.8.1754. Ivan †31.7.1750.
293. Marija Ana Nadvojv. Avstrijska (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 8) *7.9.1683, †14.8.1754.
308. Leopold Karl Jožef G. Windisch-Graetz *15.11.1718, = 17.2.1743, Marija Antonija G.

- Khevenhueller, *29.3.1726, †17.1.1746. Leopold †13.2.1746.
309. Marija Antonija G. Khevenhueller *29.3.1726, †17.1.1746.
418. Friderik Pg. Zweibrücken-Birkenfeldski (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 8) *1724, = 1746, Marija Franciška Pg. Sulzbaska, *1724, †1794, Friderik †1757.
419. Marija Franciška Pg. Sulzbaska (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 8) *1724, †1794.
510. Karel II. Vel. Vojv. Mecklenb.-Strelški (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 8) *10.10.1741, = 08.9.1768, Friderika Lg. Hessen-Darmstadt-ska, *20.8.1752, †22.5.1782. Karel †6.11.1816.
511. Friderika Lg. Hessen-Darmstadt-ska (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 8) *20.8.1752, †22.5.1782.
- 7. pra-stari starši**
616. Leopold Victorin G. Windisch-Graetz *17.9.1686, Regensburg, = 16.8.1714, Marija Ernestina G. Strassoldo, *16.1.1695, Gorica, †2.7.1766, Dunaj, Avstrija. Leopold †19.12.1746, Dunaj, Avstrija.
617. Marija Ernestina G. Strassoldo *16.1.1695, Gorica, †2.7.1766, Dunaj, Avstrija.
618. Ludvik Andrej G. Khevenhüller *30.11.1683, Linz, = 28.9.1718, Filipina Marija Ana Jožefa G. Lamberg, *17.3.1695, †28.11.1762, Dunaj, Avstrija. Ludvik †26.1.1744, Dunaj, Avstrija.
619. Filipina Marija Ana Jožefa G. Lamberg *17.3.1695, †28.11.1762, Dunaj, Avstrija.
- 8. pra-stari starši**
1232. Gottlieb I. Amadeus G. Windischgraez *13.3.1630, Regensburg, = 25.2.1683, Marija Terezija G. Saurau, *14.12.1657, †7.10.1713, Pferov, Moravska. Gottlieb †25.12.1695, Dunaj, Avstrija.
1233. Marija Terezija G. Saurau *14.12.1657, †7.10.1713, Pferov, Moravska.
1234. Marzio G. Strassoldo *21.1.1663, = 08.2.1688, Aurora G. Strassoldo-Klingenfels, Marzio †11.5.1732.
1235. Aurora G. Strassoldo-Klingenfels
1236. Franc Krištof Ml. G. Khevenhüller *22.9.1634, = 1680, Ernestina Barabara Pc. de Montecuccoli, *25.5.1663, Dunaj, Avstrija, †6.5.1701, Dunaj, Avstrija. Franc †11.9.1684.
1237. Ernestina Barabara Pc. de Montecuccoli *25.5.1663, Dunaj, Avstrija, †6.5.1701, Dunaj, Avstrija.
1238. Leopold I. Kn. Lamberg *23.2.1667, = 05.12.1690, Marija Klavdija G. Künl, *1669/1670, †6.12.1710, Dunaj, Avstrija. Leopold †10.3.1711.
1239. Marija Klavdija G. Künl *1669/1670, †6.12.1710, Dunaj, Avstrija.
- 9. pra-stari starši**
2464. Bartolomej G. Windisch-Graetz *3.1.1593, = 6.1620, Ana Sidonija B. Herberstein, *CIR 1598, †1654. Bartolomej †23.11.1633.
2465. Ana Sidonija B. Herberstein *CIR 1598, †1654.
2466. Volfgang Rudolf G. Saurau *20.11.1618, = 11.4.1644, Elizabeta G. Wagen-Wagensperg, *21.10.1626, †27.8.1700. Volfgang †24.4.1664.
2467. Elizabeta G. Wagen-Wagensperg *21.10.1626, †27.8.1700.
2468. Vid G. Strassoldo *19.9.1642, = 19.2.1662, Ludovika G. Thurn-Valsassina, *7.10.1644, †22.7.1724. Vid †9.9.1683.
2469. Ludovika G. Thurn-Valsassina *7.10.1644, †22.7.1724.
2470. Janez Matija G. Strassoldo-Klingenfels = 26.9.1658, Marija Kunigunda G. Paradeiser, Janez †1685.
2471. Marija Kunigunda G. Paradeiser
2472. Franc Krištof G. Khevenhüller *21.2.1588, Celovec, Koroška, = 06.5.1613, Barbara B. Teuffel, *CIR 1592, †3.10.1634. Franc †13.6.1650, Baden pri Dunaju.
2473. Barbara B. Teuffel *CIR 1592, †3.10.1634.
2474. Raimondo Pc. de Montecuccoli *21.2.1609, Montecuccoli, Modena, = 21.5.1657, v Dunaj, Avstrija, Marjeta Pc. Dietrichstein, *18.4.1637, †15.12.1736, Dunaj, Avstrija. Raimondo †16.10.1680, Linz.
2475. Marjeta Pc. Dietrichstein *18.4.1637, †15.12.1736, Dunaj, Avstrija.
2476. Franc Jožef I. Kn. Lamberg *29.10.1637, = 03.2.1663, Ana Marija G. Trauttmansdorff-Weinsberg, *1640/1642, †21.4.1727. Franc †2.11.1712.
2477. Ana Marija G. Trauttmansdorff-Weinsberg *1640/1642, †21.4.1727.
2478. Janez Jurij G. Künl *23.3.1628, = 1660, Marija Ana G. Vitzthum, Janez †18.8.1697, Innsbruck, Tirolska.
2479. Marija Ana G. Vitzthum
- 10. pra-stari starši**
4928. Andrej II. G. Windisch-Graetz *1567, = 10.12.1583, v Gradec, Štajerska, Regina B. Dietrichstein-Hollenburška, *18.9.1567, †1618, Gradec, Štajerska. Andrej †1600.
4929. Regina B. Dietrichstein-Hollenburška *18.9.1567, †1618, Gradec, Štajerska.
4930. Jurij Krištof B. Herberstein *14.2.1556, = 27.10.1585, Helena Katarina B. Hallegg, Jurij †1613.
4931. Helena Katarina B. Hallegg
4932. Karel G. Saurau = Suzana Katarina B. Teuffenbach, †24.11.1647. Karel †15.6.1648.
4933. Suzana Katarina B. Teuffenbach †24.11.1647.
4934. Janez Žigmund G. Wagen-Wagensperg *18.4.1574, = Marija Elizabeta B. Herberstein-Neuberg, †1651. Janez †28.11.1640.
4935. Marija Elizabeta B. Herberstein-Neuberg †1651.
4936. Martin G. Strassoldo-Villanova = 26.2.1634, Eleonora B. Dornberg, †11.9.1667. Martin †6.9.1663.
4937. Eleonora B. Dornberg †11.9.1667.
4938. Janez Filip G. Thurn-Hofer-Valsassina = 19.5.1625, v Dunaj, Avstrija, Eleonora Marija Mk. Gonzaga-Luzzara.
4939. Eleonora Marija Mk. Gonzaga-Luzzara
4940. Jerolim G. Strassoldo-Ranzano = Eleonora Mk. Monte Santa Maria.
4941. Eleonora Mk. Monte Santa Maria
4942. Rudolf G. Paradeiser = Dorotea B. Haller-Hallerstein, *1608, †14.6.1659, Ljubljana, Kranjska. Rudolf †29.1.1647.
4943. Dorotea B. Haller-Hallerstein *1608, †14.6.1659, Ljubljana, Kranjska.
4944. Bartolomej B. Khevenhüller *22.8.1539, Beljak, Koroška, = 04.2.1582, Blanka Ljudmila G. Thurn-Valsassina, *CIR 1562, †16.1.1595. Bartolomej †16.8.1613, Spittal, Koroška.
4945. Blanka Ljudmila G. Thurn-Valsassina *CIR 1562, †16.1.1595.
4946. Karel Teuffel *CIR 1560, = Judita B. Eitzing-Schrattenthal, †1.1618.
4947. Judita B. Eitzing-Schrattenthal †1.1618.
4948. Galeotto IV. G. di Montecuccoli *4.1570, = 26.11.1605, v Modena, Anna Bigi, *1586, †5.3.1638. Galeotto †29.5.1619, Brescello, Mantova.
4949. Anna Bigi *1586, †5.3.1638.
4950. Maksimilijan Kn. Dietrichstein *27.6.1596, = 23.4.1618, Ana Marija Franc. Pc. Liechtensteinska, *7.12.1597, †26.4.1638. Maksimilijan †6.11.1655.
4951. Ana Marija Franc. Pc. Liechtensteinska *7.12.1597, †26.4.1638.
4952. Janez Maksimilijan G. Lamberg *23.11.1608, Brno, Moravska, = 25.7.1635, v Dunaj, Avstrija, Judita Rebeka G. BRUNTÁLSKÁ Z VRBNA, *1612, †16.3.1690, Dunaj, Avstrija. Janez †12.12.1682, Dunaj, Avstrija.
4953. Judita Rebeka G. BRUNTÁLSKÁ Z VRBNA *1612, †16.3.1690, Dunaj, Avstrija.
4954. Adam Matjaž G. Trauttmansdorff-Weinsberg *1617, = 02.3.1642, Eva Jana Marija B. Sternberg, †2.12.1674. Adam †2.11.1684.
4955. Eva Jana Marija B. Sternberg †2.12.1674.
4956. Vid Ernest G. Künl-Ehrenburg *1594, = Kunegunda Elizab. G. Königsegg-Aulendorf, *1601, †6.10.1663. Vid †1664, Innsbruck, Tirolska.
4957. Kunegunda Elizab. G. Königsegg-Aulendorf *1601, †6.10.1663.
4958. Avgust G. Vitzthum-Eckstadt = Suzana G. Khuen-Belasi, *1610, †15.11.1669.
4959. Suzana G. Khuen-Belasi *1610, †15.11.1669.
- 11. pra-stari starši**
9856. Erazem G. Windischgraez *CIR 1519, = 1554, Marija Marjeta Ungnad, *CIR 1530, †3.1.1573. Erazem †7.1573.
9857. Marija Marjeta Ungnad *CIR 1530, †3.1.1573.
9858. Sigismund B. Dietrichstein-Hollenburški *2.9.1526, = 12.5.1554, Ana s Starhemberga, *1537, †26.4.1597. Sigismund †25.7.1593.
9859. Ana s Starhemberga *1537, †26.4.1597.
9860. Jurij Žigmund B. Herberstein *18.7.1518, = 1542, Marjeta pl. Poetschach, Jurij †8.2.1578.
9861. Marjeta pl. Poetschach
9864. Volfgang B. Saurau-Ligist = Elizabeta pl. Gera. Volfgang †CIR 1613.
9865. Elizabeta pl. Gera
9868. Baltazar II. Wagen-Wagensperg = Katarina Schrott, Baltazar †1612.
9869. Katarina Schrott
9870. Bernardin II. B. Herberstein *1566, = Margarita di Valmarana, Bernardin †30.7.1624.
9871. Margarita di Valmarana
9876. Rajmund G. Thurn-Valsassina = Ludovika B. Hoffer, †1610. Rajmund †17.8.1623, Dunaj, Avstrija.
9877. Ludovika B. Hoffer †1610.

9878. Friderik Mk. Gonzaga-Luzzara = Elizabeta Mk. Gonzaga-Proviglio, ♀1620. Friderik ♀1630.
9879. Elizabeta Mk. Gonzaga-Proviglio ♀1620.
9888. Krištof B. Khevenhüller *CIR 1504, = 1535, Elizabeta z Mansdorfa, *10.6.1519, Ortenburg (grad), Koroska, ♀22.7.1541. Krištof ♀4.4.1557.
9889. Elizabeta z Mansdorfa *10.6.1519, Ortenburg (grad), Koroska, ♀22.7.1541.
9890. Franc Napon G. Thurn-Valsassina = 1560, Barbara G. Šlik, *CIR 1541, ♀1581. Franc ♀1586.
9891. Barbara G. Šlik *CIR 1541, ♀1581.
9892. Andrej B. Teuffel *1516, = Marija Ana z Valdštejna, *CIR 1532, ♀28.3.1593. Andrej ♀15.7.1592.
9893. Marija Ana z Valdštejna *CIR 1532, ♀28.3.1593.
9900. Sigismund G. Dietrichsteinski *1560, = Johanna della Scala, *2.5.1574, ♀17.8.1644. Sigismund ♀1602.
9901. Johanna della Scala *2.5.1574, = (1) Sigismund G. Dietrichsteinski, *1560, ♀1602, = (2) 25.2.1607, Jurij Žigmund B. Lamberg, ♀1631, Kitzbühel, Tirolska, pokop.: Dietmaring. Johanna ♀17.8.1644.
9902. Karel Kn. Liechtensteinski *30.7.1569, = Ana Marija Černohorská z Boskovic, *1571, ♀1625. Karel ♀12.2.1627.
9903. Ana Marija Černohorská z Boskovic *1571, ♀1625.
9904. Jurij Žigmund B. Lamberg = 25.2.1607, Johanna della Scala, *2.5.1574, ♀17.8.1644. Jurij ♀1631, Kitzbühel, Tirolska, pokop.: Dietmaring.
9905. Johanna della Scala (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 14) *2.5.1574, = (1) Sigismund G. Dietrichsteinski, *1560, ♀1602, = (2) 25.2.1607, Jurij Žigmund B. Lamberg, ♀1631, Kitzbühel, Tirolska, pokop.: Dietmaring. Johanna ♀17.8.1644.
9906. Jiří BRUNTÁLSKÝ Z VRBNA *CIR 1578, = 08.4.1609, Alina Eliška BRUNTÁLSKÁ Z VRBNA, *CIR 1591, ♀PO 1625. Jiří ♀20.5.1625.
9907. Alina Eliška BRUNTÁLSKÁ Z VRBNA *CIR 1591, ♀PO 1625.
9908. Maksimilijan I. G. Trauttmann-Weinsberg *1589, = Sofija G. Pálffy, ♀1666. Maksimilijan ♀1650.
9909. Sofija G. Pálffy ♀1666.
9910. Jaroslav Volfgang B. Sternberg = Helena Magdalena Švihovska. Jaroslav ♀1635.
9911. Helena Magdalena Švihovska
9914. Jurij B. Königsegg-Rothenfelski *CIR 1566/1568, = 1589, Kunegunda Waldburg-Wolfeska, *CIR 1570, ♀24.11.1604. Jurij ♀29.8.1622.
9915. Kunegunda Waldburg-Wolfeska *CIR 1570, ♀24.11.1604.
- 12. pra-stari starši**
19712. Krištof Windischgrätz *CIR 1492, = 1517, Ana Liechtensteinska, *CIR 1497, ♀10.8.1557. Krištof ♀24.2.1549.
19713. Ana Liechtensteinska *CIR 1497, ♀10.8.1557.
19714. Andrej UNGNAD *10.2.1499, = CIR 1520, Bohunka z PERNŠTEJNA, *CIR 1489, ♀1548. Andrej ♀21.3.1557.
19715. Bohunka z PERNŠTEJNA *CIR 1489, ♀1548.
19716. Sigismund B. Dietrichstein-Hollenburski *12.2.1480, = 12.7.1515, Barbara B. Rottal, *CIR 1500, ♀1550/1556. Sigismund ♀19.5.1533. Finkenstein, grad.
19717. Barbara B. Rottal *CIR 1500, ♀1550/1556.
19718. Erazem s Starhemberga *10.7.1503, = 1530, Ana G. Schaunberska, *1513, ♀1551. Erazem ♀8.9.1560.
19719. Ana G. Schaunberska *1513, ♀1551.
19720. Jurij III. pl. Herberstein *1469, = Marjeta pl. Rottal, ♀1518. Jurij ♀1528.
19721. Marjeta pl. Rottal ♀1518.
19728. Jurij B. Saurau = Barbara z Wildensteina, ♀1586.
19729. Barbara z Wildensteina ♀1586.
19736. Janez Wagen = Helena pl. Poetschach, ♀15.4.1553. Janez ♀6.10.1580.
19737. Helena pl. Poetschach ♀15.4.1553.
19738. Žigmund Schrott = Julijana B. Lamberg. Žigmund ♀11.6.1571.
19739. Julijana B. Lamberg
19740. Jurij V. B. Herberstein *28.1.1529, = Barbara Schindl. Jurij ♀1586.
19741. Barbara Schindl
19742. Leonardo di Valmarana = Elisabetta di Porto.
19743. Elisabetta di Porto
19752. Franc G. Thurn-Valsassina *1519, = Lavra G. Arco, ♀1566. Franc ♀1566.
19753. Lavra G. Arco ♀1566.
19754. Matej Hoffer = Lukrecija G. Arco.
19755. Lukrecija G. Arco
19756. Ludvik Mk. Gonzaga-Luzzara = Diana Passarona.
19757. Diana Passarona
19776. Avgust B. Khevenhüller *CIR 1470, = Siguna pl. Weisspriach, *CIR 1478, ♀1537. Avgust ♀1519.
19777. Siguna pl. Weisspriach *CIR 1478, ♀1537.
19778. Hans z Mansdorfa = Ursula z Rossegga.
19779. Ursula z Rossegga
19780. Vit I. G. Thurn-Valsassina *1471, = Blanka Poliksena de Simoneto et Quarto. Vit ♀1547.
19781. Blanka Poliksena de Simoneto et Quarto
19782. Jeronym II. G. Šlik *1494, = Katarina G. Gleichen-Tonnska, *CIR 1508, ♀PO 1530. Jeronym ♀1550/1551.
19783. Katarina G. Gleichen-Tonnska *CIR 1508, ♀PO 1530.
19800. Adam B. Dietrichsteinski *6.10.1527, = 1553, Margarita Folch de Cardona, *CIR 1531/1535, ♀23.2.1609. Adam ♀5.2.1590.
19801. Margarita Folch de Cardona *CIR 1531/1535, ♀23.2.1609.
19802. Johann Warmund della Scala = Elizabeta Thurn. Johann ♀24.4.1592.
19803. Elizabeta Thurn
19804. Hartman II. Liechtensteinski *1544, = Ana Marija G. Ortenburska, ♀1596. Hartman ♀1585.
19805. Ana Marija G. Ortenburska ♀1596.
19806. Jan Šembera Černohorsky z Boskovic = Ana Krajirzova, *1540/51. Jan ♀1597.
19807. Ana Krajirzova *1540/51.
19808. Žigmund B. Lamberg *28.4.1536, = 11.12.1558, Eleonora Siguna G. Fugger, *12.7.1541, ♀24.2.1576. Žigmund ♀7.2.1619.
19809. Eleonora Siguna G. Fugger *12.7.1541, ♀24.2.1576.
19812. Jindřich Hynek BRUNTÁLSKÝ Z VRBNA *CIR 1553, = CIR 1577, Rebeka BRUNTÁLSKÁ Z VRBNA, *CIR 1552, ♀21.3.1582. Jindřich ♀1594.
19813. Rebeka BRUNTÁLSKÁ Z VRBNA *CIR 1552, ♀21.3.1582.
19814. Vojtech BRUNTÁLSKÝ Z VRBNA *CIR 1554, = CIR 1591, Jana Anna z Choltic, *CIR 1570. Vojtech ♀1595.
19815. Jana Anna z Choltic *CIR 1570.
19816. Janez Friderik B. Trauttmansdorff = Eva s Trauttmansdorffa. Janez ♀14.4.1614.
19817. Eva s Trauttmansdorffa
19818. Nikolaj II. G. Pálffy *10.9.1552, = 05.6.1583, Marija Magdalena Fugger, *30.4.1566, ♀1646. Nikolaj ♀23.3.1600.
19819. Marija Magdalena Fugger *30.4.1566, ♀1646.
19820. Adam II. st. B. Sternberg *CIR 1555, = 1578, Eva z Lobkowicz. Adam ♀10.4.1623.
19821. Eva z Lobkowicz
19822. Friderik I. Švihovsky = Jana Švihovska. Friderik ♀1655.
19823. Jana Švihovska
19828. Ivan Jakob B. Königsegg *CIR 1508, = 11.5.1556, Elizabeta G. Montfortska, *CIR 1532. Ivan ♀27.7.1567.
19829. Elizabeta G. Montfortska *CIR 1532.
19830. Jakob G. Waldburg-Wolfegg-Waldsejski *6.12.1546, = Jana G. Zimmern-Mösskirška, *17.5.1548, ♀31.8.1613. Jakob ♀20.5.1589.
19831. Jana G. Zimmern-Mösskirška *17.5.1548, ♀31.8.1613.
- 13. pra-stari starši**
39424. Koloman II. Windischgrätz *CIR 1458, = 1487, Valpurga Guttensteinska. Koloman ♀CIR 1502/1506.
39425. Valpurga Guttensteinska
39428. Janez Ungnad *1473, = Margareta Lochner. Janez ♀1520.
39429. Margareta Lochner
39430. Vilém II. z PERNŠTEJNA *CIR 1434/1435, = Johanka z LIBLIC, *CIR 1445/1450, ♀1515. Vilém ♀8.4.1521, Pardubice, Češka.
39431. Johanka z LIBLIC *CIR 1445/1450, ♀1515.
39432. Pankrac z Dietrichsteina *CIR 1430, = Barbara Gössl, *CIR 1440, ♀1518. Pankrac ♀4.9.1508.
39433. Barbara Gössl *CIR 1440, ♀1518.
39434. Maksimilijan I. Avstrijski *1459, = Margareta von Rappach. Maksimilijan ♀1519.
39435. Margareta von Rappach
39436. Bartolomej s Starhemberga *1459, = 1493, Magdalena z Losensteina, *CIR 1469, ♀1523. Bartolomej ♀19.4.1531.
39437. Magdalena z Losensteina *CIR 1469, ♀1523.

39438. Jurij III. G. Schaunberski *1472, = Genovefa Arco. Jurij †1554.
39439. Genovefa Arco
39440. Leonard pl. Herberstein *1441, = 1465, Barbara Lueger, †25.7.1499, Maribor. Leonard †21.1.1511, Gradec, Štajerska.
39441. **Barbara Lueger** †25.7.1499, Maribor.
39442. Krištof pl. Rottal = Katarina Pottenbrunn.
39443. Katarina Pottenbrunn
39456. Franc B. Saurau = Marta z Guttensteina.
39457. Marta z Guttensteina
39472. Erazem Wagen = Agnes pl. Apfaltern.
39473. Agnes pl. Apfaltern
39476. Ahac Schrott = Katarina pl. Weisspriach. Ahac †1550.
39477. Katarina pl. Weisspriach
39478. Volfgang B. Lamberg *1483, = Eva Klara Gall. Volfgang †1550.
39479. Eva Klara Gall
39480. Bernardin I. B. Herberstein na Herberst = 1519, Katarina pl. Saurau. Bernardin †10.3.1554.
39481. Katarina pl. Saurau
39504. Janez Febo B. Thurn-Valsassina *1464, = Uršula pl. Orzon. Janez †1547.
39505. Uršula pl. Orzon
39506. Karel I. G. Arco = Uršula pl. Glöss.
39507. Uršula pl. Glöss
39510. Karel I. G. Arco (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 16) = Uršula pl. Glöss.
39511. Uršula pl. Glöss (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 16).
39512. Rudolf Mk. Gonzaga-Luzzara = Izabela Gonzaga.
39513. Izabela Gonzaga
39552. Janez B. Khevenhüller *CIR 1418, = Kristina pl. Zilnhart. Janez †1486.
39553. Kristina pl. Zilnhart
39554. Ulrik pl. Weisspriach = Gertruda pl. Hohenwart.
39555. Gertruda pl. Hohenwart
39560. Anton G. Thurn-Valsassina = Amoroza Landerberg.
39561. Amoroza Landerberg
39564. Kašpar II. G. Šlik *CIR 1460, = Elizabeta G. z Gutštejna. *CIR 1462. Kašpar †PRD 1516.
39565. Elizabeta G. z Gutštejna *CIR 1462.
39566. Sigismund II. G. Gleichenski = 1482, v Büdingen, Elizabeta G. Ysenburg-Büdingenska, *PRD 23.6.1460. Sigismund †1525.
39567. Elizabeta G. Ysenburg-Büdingenska *PRD 23.6.1460.
39600. Sigismund B. Dietrichstein-Hollenburški (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 15) *12.2.1480, = 12.7.1515, Barbara B. Rottal, *CIR 1500, †1550/1556. Sigismund †19.5.1533, Finkenstein, grad.
39601. Barbara B. Rottal (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 15) *CIR 1500, †1550/1556.
39602. Antonio Folch de Cardona = Maria de Requesens.
39603. Maria de Requesens
39604. Johann Christof I. della Scala = Elizabeta Hohenzollern-Hechingenska, †15.7.1573.
39605. Elizabeta Hohenzollern-Hechingenska †15.7.1573.
39608. Jurij Hartm. Liechtensteinski *1513, = 1542, Suzana Liechtensteinska, *1520, †1595. Jurij †1562.
39609. Suzana Liechtensteinska *1520, †1595.
39610. Karel I. G. Ortenburg-Neuortenburški = Maksimilijana s Fraunberga, †14.9.1559. Karel †15.10.1552.
39611. Maksimilijana s Fraunberga †14.9.1559.
39612. Venceslav z Boskovic = Ana z Ojnic. Venceslav †1554.
39613. Ana z Ojnic
39614. Albert Krajirz = Magdalena z Vrzesovic. Albert †1587.
39615. Magdalena z Vrzesovic
39616. Gašper III. B. Lamberg *1492, = Marjeta Lang. Gašper †10.1544, pokop.: Ljubljana, Kranjska.
39617. Marjeta Lang
39618. Janez Jakob G. Fugger *23.12.1516, = 21.6.1540, Uršula B. Harrach, *CIR 1519/1522, †18.9.1554. Janez †14.7.1575.
39619. Uršula B. Harrach *CIR 1519/1522, †18.9.1554.
39624. Jan BRUNTÁLSKÝ Z VRBNA *CIR 1507, = 1553, Johanka Kateřina ze ŽEROTÍNA, *CIR 1532, †1560. Jan †1572.
39625. Johanka Kateřina ze ŽEROTÍNA *CIR 1532, †1560.
39626. Stepan BRUNTÁLSKÝ Z VRBNA *CIR 1505, = CIR 1551, Anna Magdalene s Kanne-wurffa, *CIR 1527. Stepan †1567.
39627. Anna Magdalene s Kannewurffa *CIR 1527.
39628. Jan BRUNTÁLSKÝ Z VRBNA (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 16) *CIR 1507, = 1553, Johanka Kateřina ze ŽEROTÍNA, *CIR 1532, †1560. Jan †1572.
39629. Johanka Kateřina ze ŽEROTÍNA (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 16) *CIR 1532, †1560.
39632. David s Trauttmansdorffa = Amalija z Lappitza.
39633. Amalija z Lappitza
39636. Peter Pálffy *CIR 1510, = Zsafia Dersffy, *CIR 1514, †PO 1552. Peter †1568.
39637. Zsafia Dersffy *CIR 1514, †PO 1552.
39638. Marks Fugger *14.2.1529, = 01.3.1557, Sibila G. Eberst.-Neu-Ebersteinska, *10.4.1531, †6.9.1589. Marks †18.6.1597.
39639. Sibila G. Eberst.-Neu-Ebersteinska *10.4.1531, †6.9.1589.
39640. Zdenek VI. s Sternberga *CIR 1531, = Kateřina Řepicka, *CIR 1535, †CIR 1577. Zdenek †1575.
39641. Kateřina Řepicka *CIR 1535, †CIR 1577.
39642. Jan V. ml. Popel z Lobkowicz *1521, = Jana Novohradská s Kolowrat. Jan †1590.
39643. Jana Novohradská s Kolowrat
39644. Ferdinand Bretislav Švihovsky = Ana Novohradská s Kolowrat. Ferdinand †1588.
39645. Ana Novohradská s Kolowrat
39646. Jan Václav Švihovsky = Marjeta z Gutštejna. Jan †1584.
39647. Marjeta z Gutštejna
39656. Ivan B. Königsegg *CIR 1480, = 1505, Dorota Waldburška, *CIR 1484, †30.1.1513. Ivan †3.9.1544.
39657. Dorota Waldburška *CIR 1484, †30.1.1513.
39658. Hugo G. Montfortski *CIR 1500, = Magdalena G. Schwarzenberska, *1510, †1543.
39659. Magdalena G. Schwarzenberska *1510, †1543.
39660. Jurij IV. Waldburški *1523, = Jana Rappoltsteinska, *1525, †1569. Jurij †CIR 1556.
39661. Jana Rappoltsteinska *1525, †1569.
39662. Froben Krištof G. Zimmern-Mösskirski *1519, = Kunegunda G. Eberst.-Neu-Ebersteinska, *1528, †1575. Froben †1566.
39663. Kunegunda G. Eberst.-Neu-Ebersteinska *1528, †1575.

14. pra-stari starši

78848. Ruprecht I. Windischgrätz *CIR 1416, = 1450, Adela Wolfsthalska. Ruprecht †20.12.1499.
78849. Adela Wolfsthalska
78856. Janez Krištof Ungnad *CIR 1425, = Ana s Fraunberga, *1440, †1482/1498. Janez †11.1.1481.
78857. Ana s Fraunberga *1440, †1482/1498.
78860. Jan z PERNŠTEJNA = Bohunka MEZERÍČSKÁ Z LOMNICE.
78861. Bohunka MEZERÍČSKÁ Z LOMNICE
78864. Jurij I. z Dietrichsteina = Elizabeta s Hofflinga. Jurij †1446.
78865. Elizabeta s Hofflinga
78866. Hans Gössl = Barbara pl. Obritschan.
78867. Barbara pl. Obritschan
78868. Friderik III. Avstrijski *21.9.1415, Innsbruck, = 16.3.1452, v Rim, Eleonora Inf. Portugalska, *18.9.1434, Torres Vedras, †3.9.1476, Wiener Neustadt. Friderik †19.8.1493, Linz.
78869. Eleonora Inf. Portugalska *18.9.1434, Torres Vedras, †3.9.1476, Wiener Neustadt.
78870. Christoph von Rappach = Saloma z Boskovic.
78871. Saloma z Boskovic
78872. Janez Starhemberški *1412, = Elizabeta Hohenberska, †1494. Janez †1474.
78873. Elizabeta Hohenberska †1494.
78874. Viljem z Losensteina = 1476, Barbara s Parsberga. Viljem †1506.
78875. Barbara s Parsberga
78876. Ulrik III. G. Schaunberski = Marjeta s Kraiga. Ulrik †27.12.1484.
78877. Marjeta s Kraiga
78878. Andrej G. Arco = .5.1470, Barbara Martingo, *1454, †22.11.1493. Andrej †21.4.1507.
78879. Barbara Martingo *1454, †22.11.1493.
78880. Andrej pl. Herberstein na Marnfelsu = Uršula pl. Teuffenbach. Andrej †1442.
78881. Uršula pl. Teuffenbach
78882. **Nikolaj II Lueger** = PRD 1448. Marjeta s Kamna. Nikolaj †1481, Trst.
78883. Marjeta s Kamna

78956. Jurij II. pl. Lamberg = Marija Magdalena B. Thurn-Valsassina, *1464, †1538.

78957. Marija Magdalena B. Thurn-Valsassina *1464, †1538.

78960. Friderik pl. Herberstein na Herbersteinu = Barbara z Roggendorfa. Friderik †1480.

78961. Barbara z Roggendorfa

79008. Febo V. B. Thurn-Valsassina = Lucia de Arcoloniani. Febo †1478/1485.

79009. Lucia de Arcoloniani

79012. Pavel G. Arco = Laura Seratica.

79013. Laura Seratica

79014. Baltazar pl. Glöss = Regina pl. Trauttmansdorff.

79015. Regina pl. Trauttmansdorff

79024. Ivan Franc Mk. Gonzaga-Luzzara = Laura Pallavicini. Ivan †1524.

79025. Laura Pallavicini

79120. Matija II. G. Thurn-Valsassina = Magdalena Lueg.

79121. Magdalena Lueg

79128. Matej I. G. Šlik *CIR 1406, = 21.2.1437, Kunegunda B. Schwarzenberg-Saunshemska, *CIR 1420/1423, †2.9.1469. Matej †16.9.1487.

79129. Kunegunda B. Schwarzenberg-Saunshemska *CIR 1420/1423, †2.9.1469.

79130. Burjan z Gutštejna *CIR 1429/1436, = Siguna G. Ortenburška, *CIR 1433/1440.

79131. Siguna G. Ortenburška *CIR 1433/1440.

79132. Sigismund I. G. Gleichenski = Agnes Querfurtska. Sigismund †1494.

79133. Agnes Querfurtska

79134. Ludvik II G. Ysenburg-Büdingenski *CIR 1422, = 1455, Marija G. Nassau-Wiesbadenska, *1438, †1480. Ludvik †1511, Büdingen.

79135. Marija G. Nassau-Wiesbadenska *1438, †1480.

79204. Juan Ramón Folch de Cardona *1446, = Aldonza Enriquez. Juan †1513.

79205. Aldonza Enriquez

79210. Franc Volfgang G. Hohenzollern-Hechingen *1483/1484, = Rozina Mg. Badenska, *5.3.1487, †29.10.1554. Franc †16.6.1517.

79211. Rozina Mg. Badenska *5.3.1487, †29.10.1554.

79216. Hartman I. Liechtensteinski = 1511, Jana Majnber(ka). Hartman †1540.

79217. Jana Majnberška

79218. Jurij VI. Liechtensteinski = 1518, Magdalena B. Polheim, *1497. Jurij †1548.

79219. Magdalena B. Polheim *1497.

79220. Ulrik II. G. Ortenburg-Neuortenburški *CIR 1470, = Veronika Aichberška. Ulrik †1524.

79221. Veronika Aichberška

79222. Leonard s. Fraunberga = Amalija Lg. Leuchtenberška, *23.6.1469, †30.1.1538,

Rottweil. Leonard †27.9.1511, Dunaj. Avstrija.

79223. Amalija Lg. Leuchtenberška *23.6.1469, †30.1.1538, Rottweil.

79228. Volfgang Albert Krajriz = Sofija Krzinec-ka. Volfgang †1554.

79229. Sofija Krzinec-ka

79232. Jurij II. pl. Lamberg (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 17) = Marija Magdalena B. Thurn-Valsassina, *1464, †1538.

79233. Marija Magdalena B. Thurn-Valsassina (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 17) *1464, †1538.

79236. Rajmund G. Fugger *14.10.1489, = 1513, v Kraków, Poljska, Katalin Thurzó, *CIR 1492, †31.1.1535. Rajmund †3.12.1535.

79237. Katalin Thurzó *CIR 1492, †31.1.1535.

79238. Leonard III. s. Harracha = Barbara z Gleinitza. Leonard †1527.

79239. Barbara z Gleinitza

79248. Bernard BRUNTÁLSKÝ Z VRBNA *CIR 1443, = CIR 1502, Katarina Holická s. Sternberga, *1485. Bernard †28.12.1529.

79249. Katarina Holická s. Sternberga *1485.

79250. Vilém ze ŽEROTÍNA *CIR 1491, = Jitka ze ŠTERNBERKA, *CIR 1505, †PO 1548. Vilém †1582.

79251. Jitka ze ŠTERNBERKA *CIR 1505, †PO 1548.

79252. Bernard BRUNTÁLSKÝ Z VRBNA (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 17) *CIR 1443, = CIR 1502, Katarina Holická s. Sternberga, *1485. Bernard †28.12.1529.

79253. Katarina Holická s. Sternberga (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 17) *1485.

79264. Janez I. s. Trauttmansdorffa

79272. Pavel III. Pálffy *CIR 1482, = 1509, Klara Judita Bakocz, *CIR 1486.

79273. Klara Judita Bakocz *CIR 1486.

79274. Miklos Dersffy *CIR 1484, = Perpetua Batthyány, *CIR 1488.

79275. Perpetua Batthyány *CIR 1488.

79276. Anton G. Fugger *10.6.1493, Augsburg, = 25.2.1527, v Augsburg, Anna Rehlinger von Horgau, *CIR 1506, †25.3.1548, Babenhausen, pokop.: Babenhausen. Anton †14.9.1560, Augsburg, pokop.: Babenhausen.

79277. Anna Rehlinger von Horgau *CIR 1506, †25.3.1548, Babenhausen, pokop.: Babenhausen.

79278. Viljem IV. G. Eberst-Neu-Ebersteinski *3.5.1497, = 06.11.1522, Jana G. Hanau-Lichtenberška, *6.11.1513, †27.1.1572. Viljem †10.7.1562.

79279. Jana G. Hanau-Lichtenberška *6.11.1513, †27.1.1572.

79280. Adam I. st. s. Sternberga *CIR 1505, = Markéta Malovcová, *CIR 1509, †1572. Adam †CIR 06.2.1560.

79281. Markéta Malovcová *CIR 1509, †1572.

79282. Adam st. Repický = Markéta z Gutštejna.

79283. Markéta z Gutštejna

79284. Jan III. st. Popel z Lobkowicz *1490, = Ana Bezdužicka s. Kolowrat. Jan †1569.

79285. Ana Bezdužicka s. Kolowrat

79286. Purkart Novohradský s. Kolowrat *CIR 1470, = CIR 1524, Elizabeta Trčková, *CIR 1508. Purkart †1532.

79287. Elizabeta Trčková *CIR 1508.

79288. Viljem Švihovsky = Ana Janovska z Janovic. Viljem †1547.

79289. Ana Janovska z Janovic

79290. Purkart Novohradský s. Kolowrat (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 17) *CIR 1470, = CIR 1524, Elizabeta Trčková, *CIR 1508. Purkart †1532.

79291. Elizabeta Trčková (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 17) *CIR 1508.

79292. Jan Jindřich Švihovský = Uršula Pc. Münsterberk-Olesnicka, *1498, †1545. Jan †1551.

79293. Uršula Pc. Münsterberk-Olesnicka *1498, †1545.

79294. Volfgang z Gutštejna = Ana z Rupova. Volfgang †1545.

79295. Ana z Rupova

79314. Ivan Waldburški *CIR 1458, = 20.10.1484, Helena G. Hohenzollernska, *CIR 1462, †11.11.1514. Ivan †12.10.1511.

79315. Helena G. Hohenzollernska *CIR 1462, †11.11.1514.

79316. Hugo XI. G. Montfortski *CIR 1451, = 1487, Ana G. Zweibrücken-Lichtenberška, *CIR 1468. Hugo †1519.

79317. Ana G. Zweibrücken-Lichtenberška *CIR 1468.

79318. Kristof I. G. Schwarzenb.-Hohenlandsberg *28.7.1488, = Eva G. Montfort-Tettnanška, †1527. Kristof †9.1.1538.

79319. Eva G. Montfort-Tettnanška †1527.

79320. Jurij III. Waldburški *25.1.1488, = 1513, Marija G. Oettingenska, *11.4.1498, †18.8.1553. Jurij †29.5.1531.

79321. Marija G. Oettingenska *11.4.1498, †18.8.1553.

79322. Ulrik Gosp. Rappoltsteinski *1495, = Ana Aleksandra G. Fürstenberška, *1504, †1581. Ulrik †25.7.1531.

79323. Ana Aleksandra G. Fürstenberška *1504, †1581.

79324. Ivan Verner II. G. Zimmern-Mösskirski *1480, = Katarina G. Erbach-Erbaška, †1549. Ivan †1548.

79325. Katarina G. Erbach-Erbaška †1549.

79326. Viljem IV. G. Eberst-Neu-Ebersteinski (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 17) *3.5.1497, = 06.11.1522, Jana G. Hanau-Lichtenberška, *6.11.1513, †27.1.1572. Viljem †10.7.1562.

79327. Jana G. Hanau-Lichtenberška (gl. isto osebo zgoraj v generaciji 17) *6.11.1513, †27.1.1572.

Manj znani krajevni viri

Janez Toplišek

Kolega Radovan Bofulin je pregledal Vodnik po fondih Zgodovinskega arhiva Celje. Dogovorili smo se, da bo v vodniku poiskal morebitne za rodoslovce posebej zanimive vire. Našel jih je kar precej in vsi so objavljeni v zbirki Krajevni rodoslovni viri (samo na spletnem naslovu: <http://www2.arnes.si/~rzjtopl/rod/viri/krajevni.htm>). Vsak vir je naveden seveda le pri kraju, za katerega obstaja v arhivu.

Najdene zbirke oz. viri pa so zanimivi še iz enega razloga. Rodoslovci se v glavnem zanašamo na standardne vire, kot so matične knjige in statusi animarum, ne poznamo pa mnogih drugih možnosti. V nadaljevanju smo zbrali nekaj naslovov virov, za katere tudi lahko povprašamo v arhivih:

- članska knjiga (čitalnica)
- črnovojniški imenik
- domovnice, domovinske pravice, domovinski vpisnik
- evidenca stalnega prebivalstva
- imenski seznam članov (pravoslavne) cerkvene občine
- imenski seznam šolskih in pomočniških spričeval
- katalogi učencev
- knjiga gojencev (domovi)
- knjigi operacij (zdravilišče)
- ljudska štetja
- matične knjige delavcev določenega podjetja, moštvena knjiga
- matrika Gimnazije
- obrtni registri in kartoteke obrtnikov (razni)
- personalni kartoni (mape) zaposlenih v podjetju
- plačilni listi, sezname
- popis prebivalstva
- popis rekrutov, popisni listi vojaških obveznikov
- popis vojnih žrtev in vojne škode
- poročila o posameznikih, ki so odšli v partizane in njihovih družinskih članih
- pregled vojnih invalidov
- seznam članov društva
- seznam davkoplačevalcev
- seznam demobiliziranih partizanov
- seznam hišnih lastnikov
- seznam hmeljarjev
- seznam izdanih delavskih knjižic
- seznam izseljencev v nemških taboriščih
- seznam izseljenih oseb, izseljencev
- seznam kaznjencev
- seznam občinskih revežev v hiralnici
- seznam oseb, izseljenih na Hrvaško
- seznam padlih, izginulih, pogrešanih v drugi svetovni vojni
- seznam pobeglih in nasilno rekrutiranih
- seznamami delovnih obveznikov
- seznamami špitalskih oskrbovancev
- seznamami uslužbencev občine

V vsakem kraju seveda ne bomo našli vseh omenjenih virov. Pomembno pa je, da rodoslovec ve zanje in da ob pravem trenutku pomisli, kaj bi bilo koristno poiskati.

Ali še žive potomci andeških grofov?

mag. Franc Šmid

Kamniški občan je 5. oktobra letos poročal o zgodovinskem simpoziju v Frančiškanskem samostanu v Kamniku o andeških grofih. Ker bi morda nekatere zanimalo, ali še žive njihovi potomci, sem obdelal družino njihovega najbolj znanega predstavnika, Bertolda III.

Njegovi predniki so bili bavarski vojvode in grofi kot Arnulf I. in II., kralj Ludvik II. in cesar Ludvik I., cesar Karel Veliki in še naprej do prvega znanega Karolinga Arnulfa iz Metza.

Bertold III. in njegova žena Agneza, ki je bila hčer spodnje-lužiškega mejnega grofa Deda V, sta imela 8 otrok: Hedviko, Otona I., Henrika IV., Ekberta (škof v Bambergu), oglejskega patriarha Bertolda, Agnezo, Gertrudo in Matildo.

Najstarejša Hedvika se je poročila s Henrikom I. vojvodo Spodnješlezjskim. Njenih še živečih potomcev je še kar dosti, najzanimivejša povezava s sodobnostjo pa se mi zdi sledeča:

Hedvika Andechs-Meranijska		*~1170	†15.10.1243
Henrik II. vojvoda Šlezjski		*~1191	
Boleslav II. vojvoda Šlezjski			†25.12.1278
Henrik IV. vojvoda Šlezjski		*~1248	†22.02.1296
Boleslav III. vojvoda Šlezjski		*23.09.1291	†1352
Venceslav I. vojvoda Šlezjski			†02.06.1364
Ruprecht vojvoda Šlezjski			†1409
Barbara Šlezjska		*1372	†09.05.1436
Barbara Saška		*~1405	†10.10.1465
Doroteja Brandenburška		*1422	†25.11.1495
Friderik I. kralj Danski		*03.09.1471	†10.04.1533
Adolf vojvoda			
Schleswig-Holstein-Gottorp		*25.01.1526	†01.10.1586
Zofija Schleswig-Holstein-Gottorpska		*01.06.1569	†14.11.1634
Adolf Friderik I. vojvoda			
Mecklenburški	*25.12.1588		†27.02.1658
Adolf Friderik II. vojvoda			
Mecklenburški		*19.10.1658	†12.05.1708
Karel I. vojvoda Mecklenburg-Streliski		*23.02.1708	†05.06.1752
Zofija Šarlota vojvodinja Mecklenburška		*19.05.1744	†17.11.1818
Edvard Avgust vojvoda Kentski		*02.11.1767	†16.03.1820
Viktorija kraljica Velike Britanije			
in Irse		*24.05.1819	†22.01.1901
Alfred Ernest vojvoda Edinburški		*06.08.1844	†30.07.1900
Marija Aleksandra Viktorija princesa		*29.10.1875	†18.07.1938
Marija princesa Romunska		*09.01.1900	†22.06.1961

Bertoldov sin Oton I. je bil rojen med letoma 1170 in 1175. Poročen je bil z Beatrico, grofico Burgundsko, s katero je imel šest otrok. Oton je umrl leta 1234. Nasledil ga je edini sin Oton II., poročen z Elizabeto Tirolsko, s katero ni imel potomcev. Kljub temu ima Oton I. številne potomce do današnjih dni preko svojih hčera. Morda je najbolj zanimiva zveza do nizozemske kraljice Beatrice in njenih treh sinov. Tudi sedanji švedski kralj Carl Gustav in njegovi otroci so Otonovi potomci. Preko Otonove hčere Beatrice pridemo do zadnjega avstrijskega cesarja Karla I. in njegovega še živečega sina Ota Habsburškega.

Naslednji trije Bertoldovi otroci so umrli brez potomcev. Tak je bil Henrik IV., ki je bil poročen z Zofijo iz Višnje gore, ki ni imela otrok. Ekbert je bil škof v Bambergu, Bertold pa oglejski patriarh. Tako pridemo do Bertoldove hčere Agneze, ki je bila poročena s francoskim kraljem Filipom II: Agneza je umrla leta 1201, ko je bila stara nekaj več kot dvajset let. Zapustila je dva otroka, ki imata potomce do današnjih časov, vendar zaenkrat še nisem našel neke nam znane osebnosti. Pri njenih potomcih je veliko takih, ki so se popolnoma pomeščali. Nekateri nimajo več pravice do plemiških naslovov, nekateri pa jih morda pod vplivom francoske revolucije nočejo več uporabljati.

Bertoldova hčer Gertruda je bila poročena z ogrskim kraljem Andrejem II. Njeni potomci so tudi ogrski kralji, kot sin Bela IV. in vnuk Štefan V. Za Marijo Ogrsko, Eleonoro Anžusko in Izabelo Sicilsko pridemo do bavarskega vojvode Friderika in njegove hčere Elizabete in vnuka Ivana IV. Hohenzollernskega. Sedaj naletimo na Dorotejo Brandenburško, katero smo že srečali pri potomcih najstarejše hčere Hedvike.

Ostane nam še najmlajša hčer Matilda, ki je umrla leta 1254 in je bila opatinja v Kitzingenu. Seveda je ta brez potomcev.

Pri potomcih Hedvike, Otona in Gertrude najdemo med sodobniki lahko tudi popolnoma enake osebe. Pri vseh treh pridemo na primer do angleškega dvora, čeprav po različnih poteh. Zato sta angleška kraljica Elizabeta in njen sin princ Charles potomca grofov Andeških. Pravnukinja angleške kraljice Viktorije pa je tudi romunska princesa Marija, ki se je 1922 leta poročila z jugoslovanskim kraljem Aleksandrom. Imela je tri otroke: sedaj že pokojnega prestolonaslednika Petra, mlajšega sina Tomislava, ki je umrl 12. julija 2000 v Srbiji brez potomcev in je pokopan v družinski grobnici v Topoli. Najmlajši sin Andrej pa je bil rojen 27. junija 1929 na Bledu. Takrat so ta dogodek v Ljubljani počastili s topovskimi strelji, časopis Jutro je o tem poročal v članku z naslovom: Vsa država se raduje nad rojstvom slovenskega kraljeviča. Zanj so predlagali ime iz slovenske karantanske zgodovine, ko pa je bil otrok 15. avgusta 1929 krščen v vili Suvobor na Bledu, je dobil bolj sodobno slovensko ime Andrej. Krstno vodo so zajeli pri slapu Savica in ji primešali še nekaj Donave in Jadranskega morja.

Princ Andrej je bil dvakrat poročen. S prvo ženo Kristino princeso Hessensko ima hčer Tatjano (r.1957) in sina Krištofa (r.1960). Z drugo ženo Kiro Melito Leiningensko pa sina Vladimira (r.1964) in Dimitrija (r.1965). Izmed številnih še živečih potomcev grofov Andeških je edino princ Andrej rojen v Sloveniji in celo za Slovence so ga proglasili ob njegovem rojstvu.

Kdo je bil lotarinški kralj Svetopolk?

mag. Franc Šmid

Lotarinški kralj Svetopolk je bil nezakonski sin cesarja Arnulfa rojen okrog leta 870. Njegov oče je bil pravnik cesarja Karla Velikega. Zato bi bilo zanimivo, da si obnovimo razmere, ki so takrat vladale v Evropi.

O cesarju Karlu Velikemu nimamo kaj prida podatkov iz njegove mladosti. Bil je sin Pipina III. in Bertrade Laonske, rojen 2. 4. 742. V treh mestih zatrjujejo, da je bil rojen pri njih, gotovo pa je umrl 28. 1. 814 v Aachnu. Karlov oče Pipin je leta 754 sklenil pogodbo s papežem Štefanom II. o frankovskem varstvu rimske Cerkve. Takrat je papež ponovno mazilil Pipina za kralja in njegovima sinovoma Karlmanu in Karlu podelil naslov Patricius Romanorum. Po očetovi smrti sta si brata očetovo kraljestvo razdelila. Ko je Karlman leta 771 umrl, je Karl zopet očetovo kraljestvo združil in bratove sinove izključil iz nasledstva.

Za Karlovo 41 letno vladavino so bile značilne neprestane vojne. 774 si je podvrget Langobarde in si pridobil naslov kralj Frankov in Langobardov. Velike težave je imel s Sasi, ki niso hoteli sprejeti krščanske vere. Sasi so mu po prvem upor moral poslati 4500 talcev, katere je menda pobil leta 782. Po ponovnem saškem upor je Karel prodrl 785 do reke Labe. Ponovno je sledil upor zaradi cerkvene desetine. Po tem upor je Karl deportiral Sase na Frankovsko ozemlje in Franke poslal na Saško. 788 je odstavil bavarskega vojvodo Tasila in ga zaprl v samostan. Sedaj so prišli na vrsto Avari in Slovani.

Leta 799 je rimsko plemstvo hotelo odstaviti papeža Leona. Ta je zbežal iz Rima po pomoč h Karlu na osnovi pogodbe iz leta 754. Zaradi Karlove pomoči ga je papež za božič leta 800 okronal za cesarja, kar je povzročilo veliko nezadovoljstvo v Carigradu (problem dveh cesarjev). Kljub temu je Karla vzhodnorimski cesar Mihael I. priznal leta 812.

Karel Veliki je v osnovi spremenil frankovsko kraljestvo. Na osnovi svetopisemske ideje o "svetem ljudstvu", si je Karl že kot kralj predstavljal Franke kot naslednike izraelskega "izvoljenega" ljudstva in samega sebe kot novega kralja Davida in Salomona. Do njegovega še ohranjenega prestola v Aachnu vodi šest stopnic, kot jih je bilo po svetopisemskem izročilu do prestola kralja Salomona. Vsak upor proti njemu so obravnavali kot odpad od krščanske vere.

Po Karlovi smrti leta 814 ga je nasledil njegov sin Ludvik I. Pobožni, ki je po smrti svojih dveh bratov Karla in Pipina postal edini vladar. Za svojega naslednika je določil najstarejšega sina Lotarja in ga imenoval za socesarja, ostala sinova pa za kralja Bavarske in Akvitanije. Ko je Lotar po rojstvu svojega najmlajšega polbrata, Karla Plešastega, izgubil sovladarstvo, so nastali prepiri in vojne za nasledstvo. Leta 843 so frankovsko državo razdelili. Karel Plešasti je dobil zapadni del, Ludvik II. vzhodnega, Lotar pa srednjega s kraljevskima mestoma Aachen in Rim. Lotarju je pripadla tudi cesarska čast. Sinovi kralja Ludvika II., imenovanega Nemški Karlman, Ludvik III. in Karel III. so si razdelili tudi vzhodnofrankovsko kraljestvo. Karlman je bil kralj Bavarske, njegov nezakonski sin Arnulf je dobil Koroško in Panonijo. Po Karlmanovi smrti ga Arnulf ni mogel naslediti, ker ga je spodrinil njegov stric Ludvik III. in po Ludvikovi smrti Karel III. Zaradi duševne bolezni je bil Karel III. odstavljen in je 888 leta umrl. Arnulfa so že novembra 887 v Frankfurtu izvolili za kralja vzhodnega dela frankovske države. Leta 896 ga je papež Formosus kot zadnjega Karolinga kronal v Rimu za cesarja. Arnulf je umrl 8.12.899 v Regensburgu.

Svojega nezakonskega sina Svetopolka, imenovanega s staroslovenskim imenom, za katerega so uporabili idejo Karla Velikega o "svetem ljudstvu", je imenoval za kralja Lotaringije, to je osrednjega dela frankovskega cesarstva. To je pomenilo, da ga je predvidel za svojega naslednika tudi na cesarskem

prestolu. Domači vojvode so Svetopolka ubili 13.8.900 pod pretvezo, da se borijo za pravice Arnulfovega zakonitega sina Ludvika IV.

V nemški literaturi je Svetopolk imenovan Zwentibold, kar pomeni, da so to besedo v devetem stoletju izgovarjali še z nosnikom. To ni nič posebnega, saj so nosniki še v sto let mlajših brižinskih spomenikih. O Svetopolkovi materi ni znano prav nič, mislim pa, da lahko upravičeno domnevamo, da je bila slovensko govoreča Karantanka.

Svetopolk je imel dve hčeri: Benedikto in Cecilijo. Ker je njegov polbrat Ludvik IV., imenovan Otrok, umrl leta 911 star komaj 18 let, so s tem izumrli vsi moški potomci Karla Velikega v vzhodnem delu frankovske države

klasja. Za njim naj bi se vrstili smehljajoči mladci in pojoče mladenke z otročki v naročju sem in tja naj bi bilo videti še kakšno domačo žival – govedo, ovce in podobno. Orožja ali celo oboroženega spopada predstave o prihodu starih Slovencev v naše kraje ne obsegajo. Idilično predstavo prihoda Slovencev v naše kraje dopolnjuje lepo vreme in pomladna pokrajina. Resnica je bila zagotovo drugačna. Rimskega imperija, ki je vladal na tem ozemlju skoraj pol tisočletja, ni bilo več. Skoraj gotovo pa to ozemlje ni bilo brez prebivalcev. Ti prišlekov niso mogli biti posebno veseli. Proces naseljevanja gotovo ni bil miroljuben. Slovenci so si morali ozemlje pridobiti z nasiljem in agresijo nad avtohtonimi prebivalci. V aktualnem političnem jeziku bi se reklo, da so naši predniki svoje ozemlje okupirali. V primeri s staroselci so bili naši predniki civilizacijsko zaostali, materialna in ustvarjalna kultura sta bili na nizki ravni. Verovanja so bila skoraj gotovo animistična. Nekateri domnevajo, da so bili stari Slovani, Sloveni ali Slovenci še kanibali. Vitalizem in številčna premoč sta bila na strani naših prednikov. Ob zasedbi ozemlja sedanje Slovenije so zatrli in za zmeraj uničili zadnje ostanke antične kulture in antičnega prebivalstva. Kar niso pokončali, se je moralo asimilirati in prilagoditi novim gospodarjem. Eksistenca mojega naroda na sedanjem ozemlju se zdi neproblematična in logična. Slovenija je naše ozemlje in naš teritorij. Na svoji zemlji smo mi gospodar, smo radi poudarjali in še poudarjamo ob različnih priložnostih. Nekateri pripominjajo, da je Slovenija naša tudi zato, ker jo srčno ljubimo. Ob besedi "ljubimo" se moji rojaki spomnijo na Bled, Prešerna, alpske poskočnice, Heleno Blagne, nageljčke, Triglav in Kučana, v zadnjem času še na Srečka Katanca in Zlatka Zahovića. Mene bi zanimalo načelno vprašanje: koliko časa mora okupator vztrajati na zasedenem ozemlju, da to postane njegova dokončna last? Je dovolj deset, dvajset, sto, dvesto, tristo ali celo več let? Kdaj je postalo zasedeno ozemlje "naše"? Zgodovina je v teh zadevah zelo nedosledna in neprincipiela. Italijanska država je med obema vojnoma obsegala tudi Slovensko primorje in Kras. Po končani drugi svetovni vojni se nam je zdelo normalno in čisto naravno, da je postal omenjeni teritorij del LRS, kasnejše SRS v okviru DRJ, kasnejše FLRJ in še kasnejše SFRJ. Namesto Trsta so nam zavezniki dodelili Koper, Izolo in Piran z okolico. Ta mesta niso bila nikoli slovenska. Več kot 2000 let so bila naseljena z romanskim prebivalstvom. V zadnjih nekaj desletjih so postala v zavesti Slovencev integralni del Slovenije. Kakšen italijanski pledoaje po teh krajih bi se nam zdel nesramno poseganje v sveto slovensko zemljo, itn.

Za Slovence pod Italijo in fašizmom življenje ni bilo prijetno. Mnogi vsakršnega nasilja niso vzdržali in so se odselili ali prebežali v Dravsko banovino, kot se je takrat reklo matični Sloveniji, ki je bila takrat del kraljevine SHS. Največ se jih je naselilo na severu Slovenije, predvsem v Mariboru. Pozoren študij telefonskega imenika za Maribor še sedaj razkriva neverjetno veliko število primorskih priimkov. V Mariboru in drugih večjih mestih na Štajerskem je bilo namreč precej nezasedenih stanovanj, ki so jih zapustili bivši nemški prebivalci. Zdajle sem začel drezati po nekem posebnem obdobju v slovenski zgodovini, ki ni posebno raziskano in o katerem Slovenci neradi govorijo in pišejo. Nemško prebivalstvo je tvorilo večino v večjih štajerskih mestih, pa ne samo to, Nemci so obvladovali kulturno, gospodarsko in politično dogajanje v teh krajih pred prvo svetovno vojno. Po prvi svetovni vojni se je Slovincem zazdelo, da je napočil njihov čas. Nemcem

Biti slovenske krvi bodi Slovincu v ponos (6. del)

Hlapci, za hlapce rojeni... ?

Johan Galjot

V vsakdanjem zavedanju slovenstva se Slovenci oklepamo nekaterih ustaljenih zgodovinskih stereotipov in trditev. V vsej slovenski zgodovini naj bi bili kar naprej ogroženi od svojih neprijetnih in agresivnih sosedov: Nemcev, Avstrijcev, Italijanov, Madžarov, pa tudi Hrvatov in Srbov. Vsi našeti narodi naj bi nas kar naprej ogrožali; kar naprej naj bi posegali po našem ozemeljskem in narodnostnem telesu. Zmeraj naj bi popuščali pod pritiski naših sosedov, zmeraj naj bi bili oškodovani in bili sploh na strani ponižanih in razžaljenih. Značaj slovenskega naroda naj bi bil liričen in melanholično pohleven; Slovenci naj bi bili vdani v usodo, nezmožni naj bi bil resnejšega zoperstavljanja ali celo agresije. Potuhnjenost naj bi bila temeljna samoohranitvena značajska poteza, ki je ohranila skozi stoletja naš narod, jezik in tudi teritorij. To stereotipno prestavo o Slovenceh široko utrjujejo s svojimi deli mnogi slovenski literarni ustvarjalci. Ivan Cankar je v tudi v tem smislu najbolj izpostavljena osebnost. "Hlapci, za hlapce rojeni, za hlapce vzgojeni... ker so hrbti upognjeni in biča vajeni" je znani citat iz Cankarjevih del. S tem in podobnimi citati se slovenski značajski stereotipi povzdigujejo v mitske razsežnosti. Veliko slovenskega zgodovinskega in značajskega svetobolja je v delih Franceta Prešerna, Simona Gregorčiča, Srečka Kosovega, Prežihovega Voranca, Alojza Gradnika, Frana Levstika, Otona Župančiča, Toneta Pavčka...

V tem sestavku bi skušal opozoriti na nekatere sekvence v zgodovini slovenskega naroda, ki odstopajo od ustaljene predstave o milih, ponižanih in razžaljenih Slovenceh. Kaj hočem reči: tudi Slovenci so bili že zmožni nasilja, etničnega čiščenja, celo genocidnosti.

Nekaj zgodovinskih nejasnosti je že ob prihodu Slovencev na današnje ozemlje. V naših zgodovinskih predstavah ima alegorične razsežnosti. Prišli naj bi v nekakšni prvomajski slavnostni povorki. Na čelu naj bi bil starosta našega plemena v ovčjem kožuhu z vrčkom piva v roki in čebelnjakom na hrbtu. Ob njem naj bi korakal prototip slovenske žene s snopom

so dali vedeti, da so nazazeleni in da je najbolje, če se v izogib sitnostim izselijo iz Slovenije. Nemci so bili proglašeni za izkoriščevalske tujce, ki jih je treba odstraniti. Nemci naj bi bili tujek na slovenskem narodnostnem telesu. V času po prvi svetovni vojni je bilo na severu Slovenije opravljeno etnično čiščenje. Narejena je bila neke vrste "rekonkvista", če uporabim besedo, ki se je uporabljala ob izgonu Mavrov iz Španije. Avtohtono nemško prebivalstvo je bilo nagnano iz Slovenije, zato so bila na voljo prosta stanovanja, hiše in posesti. Maribor je tako postal največje "primorsko" mesto. Kljub temu je precej Nemcev še ostalo na Slovenskem. Te je po koncu druge svetovne vojne pregnala ljudska oblast. Od takrat prebivalcev nemške narodnosti na Slovenskem praktično ni več. Etnično čiščenje Nemcev na Slovenskem je bilo zaključeno. Omenil sem že, da so Nemci na Slovenskem so pogosto označeni kot tujci. Ta trditev je primerna za politične in propagandne potrebe, je pa zgodovinsko in objektivno neresnična. Nemci, nemško govoreči prebivalci so stoletja živeli na ozemlju današnje Slovenije. Lahko da so se do slovensko govorečih prebivalcev grdo obnašali, lahko da so jih zatirali, dušili v narodnostnem razvoju itn., v drugi svetovni vojni so se večinsko opredeljevali za nemški hegemonizem. Vse naštetje je lahko res, in vendar zato niso bili tujci na današnjem ozemlju Slovenije. Bili so avtohtoni prebivalci tega ozemlja. Nemci so v pretežni meri obvladovali intelektualno in gospodarsko sfero življenja na Slovenskem. Bili so pglavitni politiki, bankirji, tovarnarji, umetniki, zdravniki, pravniki, veleposelniki, da ne naštevam naprej. Prebujajočemu slovenstvu so se zdeli kot pokrov, ki duši slovenske aspiracije po prevladi na Slovenskem. Ko se je ponudila prilika, so se nemškega "pokrova" nemudoma rešili.

Slovenci so v času med obema vojnama slabo ravnali s Kočevarji. To je bila nemška manjšina, ki so jo v teh odročnih in gozdnatih krajih naselili v 14. stoletju ortemburški grofi. Kljub stoletnemu prebivanju v teh krajih so bili za Slovence v Kraljevini Jugoslaviji moteči tujci. Elementi nasilja nad Kočevarji so bili podobni, če ne kar isti, ki so jih prakticirali Italijani in Avstrijci s Slovenci na Koroškem in Primorskem, čeprav ne tako drastični in nasilni. Pa vendarle, bili so. Zato ni čudno, da so še bolj, kot bi morda sicer, simpatizirali z nemškim osvajalskim pohodom po Evropi v drugi svetovni vojni.

Ob priključitvi Kopra, Izole in Pirana se je mojim rojakom spet zazdelo, da je prišel njihov čas. Večinskemu italijanskemu prebivalstvu je nova oblast na različne načine grenila življenje: od justifikacij domnevno najbolj gorečih fašitov do pretepanj in šikaniranja vseh vrst. Večina italijanskega prebivalstva pritiska novih slovenskih oblasti ni vzdržala in se je izselila v Italijo. Moji rojaki so v Kopru, Izoli in Piranu opravili etnično čiščenje. Tudi ta zgodovinska epizoda nam ni v čast. Seveda je res, da je bil fašizem neusmiljen do primorskih Slovencev, o tem ni nobenega dvoma. In vendar je treba poudariti, da smo se do Italijanov, ko se je ponudila priložnost, na Obali obnašali na zelo podoben način, morda še celo grozovitejše. V izpraznjena mesta so se naseljevali Slovenci iz vse Slovenije, posebno s Štajerske, nova slovenska obala je bila dežela priložnosti in kraj, kjer je mogoče dobiti skoraj zastoj hišo in stanovanje. Za Slovenci so omenjena mesta poselili še priseljenci iz vseh krajev takratne FLRJ. Prebiranje telefonskih imenikov nas lahko o tem spet popolnoma prepriča.

Realiteta dogodkov, ki jih popisujem, premore precejšno mero dvoličnosti. Iz Kopra je doma skladatelj Antonio Tarsia

(1643–1722), iz Pirana sta violinist in skladatelj Giuseppe Tartini (1692–1770) ter grafik in arhitekt Giovanni Batista Piranesi (1720–1778). Vsi trije so pripadali italijanski kulturi in s Slovenci niso imeli nobene zveze. Mogoče so vedeli, da v okolici njihovih rodnih mest ne govorijo italijansko, to je najbrž tudi vse. Ker so Koper, Izola in Piran postali del Slovenije, so po neki čudni sprevrženi logiki postali neke vrste Slovenci, njihovo delo pa del slovenske glasbene in likovne preteklosti. Podobno smo poslovenili tudi umetnostne spomenike na Obali. Skratka, avtohtono prebivalstvo smo izgnali, si pa pripisujemo in se kitimo s kulturo bivšega prebivalstva na Obali.

Podobna dvoličnost velja tudi za pomembne nemške osebnosti, ki so bile rojene na ozemlju današnje Slovenije. Zadnjič sem nekje prebral, da je bil admiral Wilhelm Tegetthoff (1827–1871) Slovenec zato, ker je bil rojen v Mariboru. Prisvaja si ga slovensko vojaško zgodovinoslovje, čeprav smo po prvi vojni podrli njegov spomenik v Mariboru. Žiga Herberstein je Slovenec, ker je bil rojen v Vipavi in je znal slovensko. Če nam paše in če se nam zdi imenitno, pripišemo med Slovence še Herberta Auersperga, pa Celjske grofe, Janeza Vajkarda Valvasorja, Frideriha von Gagerna, Krištofa Lambergerja, če naštejemo le nekaj imen. Pri nemških osebnostih skoraj redno slovenimo njihova imena. Reinkarnirani Siegmund Herberstein bi bil začuden, če bi videl ali slišal, da smo ga preimenovali v Žigo! Nikoli ni bil v svojem življenju Žiga, v nobenem dokumentu ni zapisan kot Žiga. Tole ne spada čisto zraven, pa vseeno: Med Slovence radi prištevamo in smo ponosni na športne uspehe košarkarja Raša Nesteroviča. Mož je bil menda rojen nekje v Sloveniji. Spominjam se, da je nekoč, ne vem več kje, po zmagi Olimpije nad nekim moštvom, norel po igrišču s srbsko zastavo. Upam, da prizor še hranijo televizijski arhivi. To je bilo pred nekaj leti, ko se je godilo vsemogoče po Balkanu in ko je bil socialist iz Beograda na vrhu moči.

Našel sem štiri zgodovinske epizode, kjer so se moji rojaki obnašali nasilno do drugih narodov. S tem spisom sem hotel pokazati, da znamo biti tudi Slovenci neizprosni in grobi do svoje okolice, če se nam za tako ravnanje ponudi zgodovinska priložnost.

Takole pisanje ne more mimo dogajanj med drugo svetovno vojno. V tej vojni smo se Slovenci razdelili med pristaše teutonskega totalitarizma in sovjetskega boljševizma. Izid spopada med obema totalitarizmoma v državljanski vojni, ki je sledila, je znan. Zmagoviti totalitarizem je neusmiljeno obračunal s poraženim totalitarizmom. Opravljeno je bilo etnično čiščenje Slovenije na moralno politični osnovi. Hekatombe so daleč presegle vse zgodovinske zglede. Kar je ostalo od drugačemslečega, je bilo potisnjeno na rob življenja in dogajanja. Vpeljana je bila praksa drugorazrednih državljanov, v bistvu politični apartheid. V vsakdanjem slovenskem evfemističnem jeziku se je temu reklo "moralno politična neoporečnost". Neka druga sintagma se je glasila "Kdor ni z nami, je proti nam" in dobro opredeljuje možnosti posameznika in mišljenja v povojni politični konstelaciji na Slovenskem. Zanimivo je udarno geslo "Na Slovenskem smo mi gospodar". Od tod do "Tujci ven" je samo še korak.

Genocidnost mojega naroda ni primerljiva s podobnimi dogodki velikih narodov. Tudi na tem področju nas Angleži, Španci, Francozi, Nemci, Rusi, Kitajci, Japonci, Mongoli, Amerikanci itn. prekašajo. Slovenski narod je premajhen za kakšne res velike podvige. Izjema so dogodki v Kočevskem rogu po drugi svetovni vojni. Ti dogodki imajo svetovne razsežnosti

in so primerljivi, na primer, s poboji v Katynskem gozdu. Kakorkoli že, če bi bili večji in mogočnejši, bi si lahko privoščili še kakšne večje podvige. Iz naštetih primerov se da ugotoviti, da so značajske posebnosti mojih rojakov take, da lahko v posebnih zgodovinskih okoliščinah sprožajo celo genocidne akcije. V tem nismo prav nič drugačni od "velikih" narodov. Na splošni ravni ni ta ugotovitev nič posebnega, vsak posamezen primer in posamezna usoda je seveda polna žalosti in trpljenja. S tem pisanjem sem hotel omajati stereotipen mit o domnevni liričnosti in melanholičnosti slovenskega naroda, ki da naj bi nikdar ne storil nikomur nič zalega. Mili slovenski značaj, ki ne pozna nasilja in sovraštva, je zgolj zgodovinski stereotip in propagandna mitologija. Podmena je pripravna za dnevna prepričevanja in politične manipulacije. Mnogi se z njo radi okoriščajo. Mislim, da brez potrebe, resne presoje ne zdrži. Mogoče bodo nekateri bralci zmigovali z rameni: "Že spet to brskanje po preteklosti, pozabimo na vse te naše zgodovinske peripetije, pogled naj bo usmerjen naprej v prihodnost." Ko pišem o zgodovinskih izkušnjah, mislim prav na to: namreč na prihodnost našega naroda. Zavedanje o značajskih lastnostih nas bi nas lahko v kakšni preizkušnji, ki nas še čaka, odvrnilo od nepremišljenih akcij!

Kratko premišljevanje o korenincah, imenih, osebni lastnini in srednjeročnem planu

Marjan Paternoster

Vsi se pišemo po svoje, torej vsak na svoj način, kar je zelo dobro, bratje in sestre. Pomislimo na možnost, da bi se vsi pisali in imenovali enako. To bi bilo nekako tako kot na Kitajskem, kjer se nekaj milijonov ljudi piše Wang in spet nekaj drugih milijonov Čuang. Zadnje raziskave slovenskih znanstvenikov so pokazale, da je prav množica enakih priimkov in imen na Kitajskem in celo Japonskem privedla do tega, da so se tamkajšnjim ljudem oči zožile in celo postavile postrani. Za nazoren primer poskrbi tale poiskus: recimo, da živi v Sloveniji 380.000 Janezov Drnovškov in 380.000 Janezov Janš. Preprost odgovor na to uganko je sledeč: koliko Bajukov torej sploh lahko še živi v takšni hipotetični Sloveniji? Vsi bi bili skoraj enaki: bratje in sestre, poudarek je na besedi SKORAJ.

Mati narava je poskrbela, da so organizmi /govorim seveda o pasmi Homo erectus/ dovolj podobni eden drugemu. Če ne na pogled, kot denimo enojajčni dvojčki, pa vsaj funkcionalno: primer: človek, moški spol, se z Argentinko sijajno razume. Dasiravno je moški del tega sijajnega razumevanja porojen med slovenskimi vršaci in je ona, Argentinka, prišla v naše kraje pred dobre pol ure. Kaj sledi iz tega: mogočna Mati narava, tu seveda ne zanemarjam Očeta naravnika in seveda Strica naravnaka, je poskrbela, da bi bilo število sebi podobnih organizmov, ki bi jim potem lahko dali različna imena, vedno dovolj ali znosno veliko.

Imamo pa na naših tleh seveda naše drage sodruge Prekmurce. Tam so imena očetov enaka imenom sinov in ta so spet enaka imenom sinov sinov in tako dalje. Tako pride do nesrečnih zamenjav, ko razkačeni Pišta Novak premlati napačnega Miška Kranjca. Napačni Miško Kranjec pa v navalu nerazumljive jeze, zavoljo pretepenosti, nabuta povsem nedolžnega Pišto Novaka, ki se je prišel pobotat s povsem drugim Miškom Kranjcem, zavoljo nekega povsem nepomembnega ravsa, ki ga je imel z dedom Miška Kranjca, seveda Miškom Kranjcem. Iz tega preprostega primera lahko zaključimo: dobro je imeti svoje različno jasno ime, da recimo po nesreči ne deduješ težkih milijonov, samo zaradi podobnosti številke svojega žiro računa ali pa, zavoljo pomanjkanja žiro računa, deduješ recimo govorno napako, ki pa se v nekih pokrajinah spet pojavi kot svoje nasprotje, torej kot govorna vrlina.

Iskanje svojih korenin, kar naš časnik Drevesa jasno ponažarja, je davnega izvora. Povsem razumljivo je to dokazal zgodovinar Grafenauer, ko je pisal o tem, kako so naši dedje iskali in nabirali koreninice. Medtem se je naš rod močno okrepil, in koreninice so postale korenine. Torej zdaj iščemo korenine. Kako mogočno je Matej Bor dokazoval, da mi Slovenci nismo sem prišli, ampak da smo tukaj že bili: v agregatnem stanju Venetov pač. Kako prav ima, ta prodorni duh: ali naj narod s svojimi koreninami pleza čez Karpaty in plava po nečedni Donavi, ne da bi se mu pri tem njegove korenine vlekale za njim in ga ovirale na hitrem pohodu. Seveda bi se tak narod lahko celo zapletel v lastne korenine in kaj je hujšega kot narod, ki se zaplete in pade? Vsi vemo, kako nerodno je s padlimi ženskami. Še posebej, če nas z njimi zalotijo.

Iskanje korenin si nekateri olajšajo. Poglejte samo slučaj Gospoda Strgarja: omislil si je drevesnico, rekoč: kjer je drevo, je tudi korenina... Vse po znanem geslu tovariša Popita, ki je izjavil: Tovariši, probleme je treba reševati tam, kjer so... Skratka: iskanje korenin ni samo naša naloga. Prav enako počno voluharji.

Kako pa je z imeni in priimki pri voluharjih, pa bomo v tem feljtonu popisali po volitvah.

Kolikšne so naše rodoslovne zbirke?

Rezultati ankete 2000

Janez Toplišek

Za anketni odgovor so bili letos prvič naprošeni tudi številni rodoslovci, ki so prijavljeni na elektronski listi rodoslovci@list.arnes.si. Čeprav se nekateri med njimi ne štejejo za člane Slovenskega rodoslovnega društva (SRD), so se odzvali v precejšnjem številu. Zato jih je letos med 51 prejetimi odgovori kar **41 prišlo po elektronski pošti**. Takšni odgovori so tudi olajšali obdelavo ankete.

Število anketnih odgovorov se je v primerjavi s prejšnjimi leti skoraj podvojilo, kar kaže na razmah ljubiteljskega rodoslovja v Sloveniji. Po drugi strani pa je to tudi odraz večje prepoznavnosti SRD.

Približno koliko oseb imamo v rodoslovnih zbirkah:

Velikost zbirke	Število zbirk	Skupaj oseb	Povprečje v skupini	Velikost posamezne zbirke
do 200:	10	1.773	117	100, 130, 94, 179, 20, 120, 130, 200, 100, 100,
200-500:	6	2.310	385	450, 500, 250, 500, 310, 300
500-1000:	16	11.956	747	720, 600, 800, 656, 750, 620, 650, 600, 600, 750, 900, 960, 750, 1000, 1000, 600
1000-2000:	4	5.491	1373	1671, 1065, 1055, 1700
2000-5000:	7	19.341	2763	3466, 2100, 2100, 4275, 2100, 2500, 2800
5000-10000:	3	17.400	5800	6200, 7500, 3700
10000-20000:	1	12.000	-	12000
20000-30000:	1	21.000	-	21000
nad 30000:	3	137.000	-	35000, 42000, 60000
Skupaj	51	228.271		

Izjemno izstopajo že znani **rodoslovni 'bogataši'**: Drame 60.000, Hawlina 42.000 in Kobi 35.000, tem pa se pridružujeta zakonca Tomaž in Liselotte Artel z okrog 21.000 evidentiranimi osebami (nekaj več kot toliko jih imata še izven računalniške zbirke – če bi torej šteli vse njune podatke, bi bila v samem vrhu). Med omenjenimi največjimi zbirkami in med vsemi ostalimi (največja šteje 7.500 oseb), je samo en anketiranec, ki pa ima v neračunalniški obliki okrog 12.000 oseb. Ni nam jasno, kako je možno brez računalnika urejeno voditi rodovne preglede za tolikšno množico ljudi.

Skupaj je v naših zbirkah že okrog 228.000 oseb, težko pa je oceniti, koliko jih je pri tem podvojenih zaradi izmenjave podatkov med rodoslovci (domnevamo, da 10–20%). **Povprečna zbirka** med vsemi anketiranimi je okrog 4.500 oseb, če pa ne upoštevamo največjih štirih, ki izjemno izstopajo, pa rodoslovna zbirka «povprečnega» slovenskega rodoslovca leta 2000 zajema **okrog 1.500 oseb**. To povprečje je zelo podobno povprečjem prejšnjih treh let, kar pa ne pomeni, da se zbirke ne povečujejo; kaže le rezultat nekakšne statistične porazdelitve v celotnem razponu med rodoslovci začetniki (do 500 oseb) in med večjimi zbirkami.

Koliko oseb je še izven računalniškega zapisa

(Tam, kjer je anketiranec število oseb navedel v razponu števil, smo za potrebe obdelave vzeli povprečje razpona.)

Več kot polovica rodoslovcev pri vnašanju novih podatkov v računalniško obliko nima nobenega zaostanka (27). To kaže,

da privlačno, preprosto in učinkovito delo z računalniškim programom spodbuja rodoslovca, da zbrane podatke čim prej uredi. K večini brez zaostankov lahko prištejemo tudi tiste, katerih zaostanek ni omembe vreden, saj gre za največ 50–70 oseb (9 odgovorov). Štirje imajo zaostanek 100–160 oseb, pet pa jih zaostaja za 300–500 oseb.

Manj številni, vendar višji so zaostanki pri največjih zbirkah, kjer pa gre za fotokopije ali fotografije starih matičnih listin/knjig, katerih prenašanje v računalnik vzame precej časa. To so primeri, kjer učinkovito zbiranje gradiva presega zmožnost posameznega rodoslovca, da bi sproti podatke računalniško uredil. Hkrati takšno stanje sili k razmišljanju, da bi bilo treba računalniško vnašanje porazdeliti na več oseb.

Izven računalniškega zapisa so zbrani podatki seveda pri tistih redkih, ki rodoslovnega računalniškega programa še ne uporabljajo.

Kakšna je vsebina (tematika) naših zbirk?

Vsi rodoslovci zbirajo podatke za osebe, povezane z **lastno družino**. Že prejšnja leta je bilo znano, da nekateri rodoslovci ob zasebnih skrbijo tudi za drugačne zbirke in odgovori v letošnji anketi so to lepo ponazorili. S tem postaja še bolj razvidno, kako pomembno je naše delovanje tudi za narodopisje, za zgodovino, za ohranjanje izročil ali še širše. In vse to počnemo brez vsake državne podpore.

Nekateri rodoslovce vodijo tudi takšni motivi:

določeni kraji – pokrajine

- kompletne fare: Šmartno pod Šmarno goro, Smlednik, delno Mengeš, delno Vodice
- zbiram tudi podatke o družinah in hišah v Robu (pri Velikih Laščah) in Javorjah pri Turjaku
- poleg zbirke sorodnikov (>9000) gradim še datoteko oseb iz Škofje Loke in okolice (>23.500), zbirko, kjer se mi nabirajo večji ali manjši sklopi oseb, ki ne spadajo ne v prvo ne v drugo in jo imenujem RAZNO (>6300), zbirko oseb z otoka Silba (2370)
- za vas Breg ob Savi (Mavčiče) – vsi podatki iz matičnih knjig 1750–1890
- tudi celotna fara Košana (4000 oseb), vas Juršče (3500 oseb), fara Tunje
- domača imena hiš na Stari Vrhnik, ki so bili prvotno priimki; tudi najpogostejši priimki od 1645 dalje, ki so se ohranili do danes

širjenje rodbin neposrednega sorodstva

- shranim tudi druge podatke, če jih dobim in s tem pomagam drugim
- tudi za "nekrvne" sorodnike
- zbiram podatke vseh oseb, ki so krvni sorodniki ali pa tudi samo po poroki povezani z osnovnim rodovnikom moje ožje družine
- vse rodbine z očetovim/mojim priimkom (ne glede na dokazano sorodstveno povezavo)
- neposredni predniki po očetu in materi (torej obe veji enakovredno, vendar vedno samo starše); povezanost rodbin Šebati (priimek stare mame po očetu) in Prešeren
- poleg podatkov o osebah, povezanih z mojo družino, zbiram tudi podatke priložnostnih proslavcev za informacije, na primer za družini FLORJANEČ in

KALTNEKAR, ZDA; sicer pa me zanimajo zlasti sorodstvene povezave družin TORKAR v Baški grapi

- zbiram veliko rodbin (genetski rodovnik, tudi "ženske" družine)

zgodovinske teme

- zbirka oseb iz grške mitologije (>1600)
- podatki o plemiških rodbinah, ki so v zvezi z lastništvom gradu Brdo pri Kranju in Snežnik na Notranjskem
- rodbine svetopisemskih osebnosti
- krajevna zgodovina za kraje kjer so živele družine, stare razglednic in fotografije krajev, oseb, hiš, popisi prebivalcev, hišnih števil, statusi animarum, matični listi, pisma in družinske kronike, sodne razprave, katastrski izpisi, urbarji...
- kronika vasi Ravni
- družina Morato – Ravbar iz Kort nad Izolo, rodovnik skladatelj Bacha in Mozarta.

Ali pri rodoslovnem delu uporabljate računalnik?

To vprašanje utegne postati že pri naslednji anketi odveč, kajti kar **88 % vprašanih** je odgovorilo, da uporablja enega ali več računalniških programov. Izven tega kroga ostaja le nekaj starejših rodoslovcev, ki se nikakor ne morejo privaditi računalniškemu načinu dela. Morda bi jim v društvu poskusili kako pomagati (spodbujanje, nasveti...).

Med računalniškimi uporabniki se čedalje jasneje kaže naslednja slika:

Okrog tri četrtine (37) jih uporablja v slovenščino prevedeni program **BK5 (Brother's Keeper)**, med njimi sta le dva, ki še uporabljata različico za DOS. Dobra desetina vprašanih uporablja kakšne druge programe, med katerimi izstopa **Family-Tree Maker** v različnih izvedbah in verzijah (6 primerov). Vprašani omenjajo tudi druge programe, ki jih uporabljajo (GenDesigner, Legacy, Ged2htm, PAF, GenPro, Genius Family Tree). Drugi program včasih uporabljajo vzporedno z BK5 zaradi drugačnih možnosti izpisovanja ali obravnavanja fotografij ali pa zaradi omejitev pri obdelavi zelo velikih ali neobičajnih zbirk (npr. BK5 "ne prenese" zahtev, ki jih postavlja zbirka "grška mitologija", zato mora kolega Hawlina uporabiti program PAF).

Za katere kraje ste pri svojem rodoslovnem delu najbolj zainteresirani?

To so kraji, kjer je živel največ iskanih oseb. Pri zelo velikih zbirkah opažajo, da postaja izbiranje najzanimivejših krajev manj pomembno, saj je razsipanje preveliko, da bi posebej poudarili samo nekaj krajev.

Nekateri rodoslovci so posebej **dobri poznavalci "rodoslovnih razmer" v posameznih krajih**. Poznajo lokalne priimke, nahajališča gradiva ipd. Seznam krajev, ki jih rodoslovci bolje poznajo, postaja že zelo zajeten. Začenja se postavljati vprašanje, ali ne bi kazalo spodnji pregled organizirati v obliki računalniške baze, ki bi dopuščala hiter pregled po določenem kraju – torej odgovor na vprašanje, kdo pozna rodoslovne podatke določenega kraja (oz. je za te podatke posebej zainteresiran). Računalniško je takšna naloga nezahtevna, najbolje pa bi seveda bilo, če bi aplikacija tekla na internetnem

strežniku. To je seveda izvedljivo le na lastnem strežniku, ki pa ga SRD nima.

Gotovo boste med kraji, za katere so rodoslovci najbolj zainteresirani, našli tudi kraj, ki rodoslovno zanima vas:

Andrej Ambrož: Šmartno ob Savi, Polje, Ljubljana, Graz, Kozarje pri Ljubljani, Lomnica na Peplou (Češka), Gornja Radgona

Stane Arh: Bohinjska Bistrica, Srednja Vas v Bohinju, Jesenice, Kranj, Podbrdo, Znojile, Trst

Katja Arhar: Loka pri Zidanem mostu, Račica pri Loki pri Zidanem mostu, Škofjeloško hribovje, Terboje pri Smledniku, Predgrad, Sevnica, Pragersko, Ljubljana, Motnik, Maribor

Tomaž&Liselotte Artel: Mošnje pri Radovljici, Koroška Bela, Šmartno pod Šmarno goro, Tacen, Gameljne, Pirniče, Verje, Hraše, Moše, Valburga, Dragočajna, Zbilje, Žeje, Vodice, Skaručna, Rašica, Dobeno, Mengeš, Domžale, Trzin, Depala vas, Stob, Kamnik etc.

Zvone Bah: Pilštanj, Kozje, Ješovec pri Kozju, Buče, Gubno, Veternik, Virštanj, Loka pri Žusmu, Olimje in Rudnica

Milan Bajželj: Stražišče, Javornik, Pševo, Kranj

Lea Benedejčič: Krn (vas), Dolje (Tolmin), Škofja Loka, Hruševka (župnija Šmartno v Tuhinju), Graz, Žirovski vrh

Marta Berginc: Podbrdo, Bača, Porezen, Petrovo Brdo, Sorica..., Podmelec, Srpenica

Zvonimir Bohte: Ljubljana, Kamnik, Težka voda pri Novem mestu

Vasja Butina: Banja Loka, Laze, Kočevje, Ljubljana, Kranj

Andrej Čekada: Ljubljana, Šentvid, Vižmarje, Ivanje selo pri Rakeku, ZDA

Anton Čop: Bohinj, Jesenice, Plavški Rovt, Koroška Bela, Srednje Bitnje, Ljubljana, Zadar, Rijeka, Pirovac, Škofja Loka, Nova Gorica, Tolmin

Boštjan Debeljak: Škofja Loka z okolico

Valentin Erjavec: Višnja gora in okolica (20 km), Unec/Rakek in okolica (20 km)

Angelca Fajfar: Breg, Hrastje, Šenčur, Velesovo, Cerklje, Mavčiče, Prebačevo, Čatež

Robert Fonda: Lokev, Dane pri Divači, Divača, Rodik, Povir, Sežana, Nova Oselica, Sovodenj, Žiri, Otalež, Mrkonjič Grad

Danica Glavan: Krilje, Strahomer, Vrbljenje, Ig, Ihan, Cerklje, Dobrič, Kremenica, Reber

Bojan Golli: Ljubljana, Kamnik, Zalog, Postojna, Vrhnik, Plače pri Vipavskem križu, Planina pri Rakeku

Ema Goričan: Velika(Mala) Ligojna, Stara Vrhnik, Vrhnik, Unec, Blatna Brezovica, Hotedršica, Podlehnik, Vuzenica, Sv. Jurij ob Ščavnici

Danica Gošnik: Dovje, Srednja vas – Bohinj, Slovenske Konjice, Metlika, Črnomelj, Vinica, Trebnje

Milan Govekar: Godovič, Idrija, Žiri, Žalna, Stična, Govejk, Jelični Vrh, Rovte, Novi Svet

Peter Hawlina: Škofja Loka z okolico, Trzič, Kropa, Dobrova

Majda Jakše-Ujičič: Rob, Javorje, Lukovica, Rafolče, Stari Trg (Pri Ložu), Zagreb, Vele Mune, Ely Minnesota, Ljubljana, Poljubinj

Anton Janc: Vel. Trn, Leskovec, Jelševac, Krško, Sevnica, Ljubljana, Jesenice, Vojnik, Atlanta –Georgia, ZDA

Slavko Kapus: Bled, Radovljica, Mošnje, Vrbnje, Kamna Gorica, Kropa, Ribno, Gorje, Lesce, Lancovo, Ljubljana

Andrej Kerin: Ljubljana, Podbočje, Jesenice, Krško, Cerklje ob Krki, Koštanjeva na Krki, Ribnica, Celje, Poljčane, Novo mesto

Marjan Koblar: Bohinjska Bela, Srednja vas v Bohinju, Savica, Bled, Blagovica, Braslovče

Marijan Kranjc: Mala nedelja - Radoslavci, Sv. Jurij ob Ščavnici (Videm, Kraljevci, Berkovci), Sv. Gregor (Ribnica, Sodražica, Velike Lašče)

Aleksander Lavrih: Šentpavel, Žubina, Šentjurij, Vavpejla vas, Dobernič, Zaboršt, Šentvid pri Stični, Stopiče

Tone Logar: Šmartno v Tuhinjski dolini, Zagorje ob Savi, Trnovo (Ilirska Bistrica), Vipava

Janez Majzelj: Metlika, Podzemelj (Primostek, Otok, Prilozje, Kapljišče, Griblje, Mlake, Krasinec, Okljuka, Krivoglavice, Boršt, Vranoviči), Šentjernej, Črnomelj, Budanje, Žužemberk, Semie, Novo mesto, Adlešiči

Aleš Medič: Vrhnika (z okolico), Vrhnika pri Ložu, Birčna vas, Stari trg ob Kolpi (in okolica)

Evstahij Moder: Dol pri Ljubljani, Sv. Jakob ob Savi, Zasavje, Ljubljana, Dolenjska, Gorenjska, Koroška, Notranjska, Kanada, Argentina

Judita Podgornik: Vipava, Slap pri Vipavi, Col, Čepovan, Lokovec, Trst, Lozice, Podnanos, Jesenice, Celje

Marko Razpet: Cerklje, Vače, Zagorje ob Savi, Idrija, Maribor, Velenje, Celje, Trst, Johnstown (ZDA), Los Altos (ZDA)

Metka Roethel-Kovač: Kočevska - kočevski Nemci, Ljubljana, Vrhnika, Logatec, Idrija z okolico, Radomlje z okolico, Salem-Ohio (ZDA)

Aleksander Sila: Povir, Brestovica, Divača, Gorenje, Sežana, Štorje, Senožeče, Ljubljana, Ptuj

Andrej Škapin: Canada, Ohio, Trst, Vrabče, Jakovce, Tabor, Veliko polje, Ljubljana, Celje, Pivka

Lidija Slana: Idrija, Spodnja Idrija, Sv. Marjeta v Slovenskih Goricah, Ptuj, Strakonice na Češkem, Nürnberg, Regensburg

Dagmar Slekovec: Vrhpolje pri Vipavi, Kokoriči, Križevci pri Ljutomeru, Celje, Marija v Puščavi, Novo mesto, Dunaj, Graz, Češka (Pribam, Pičin, Dobriš)

Jasmina Stanojević: Stražišče-Kranj, Vodice-Gorenjska, Želimlje-Dolenjska, Beograd-Srbija

Jožef Stibilj: Žapuže, Lokavec, Ajdovščina, Ustje, Dolenje, Ljubljana, Škofja Loka, Gabrje

Janez Suhadolnik: Vrhnika, Logatec, Podpeč, Borovnica, Horjul - Vrzenec, Trst

Anton Tomažič: Bled, Rakek, Ivančna Gorica, Palovče, Griže

Janez Toplišek: Koprivnica, Kozje, Pilštanj, Rudnica-Olimje, Golek-Leškovec pri Krškem, Zdole pri Krškem, Poljčane, Laško, Buče, Dramlje, širše Kozjansko

Andrej Voje: Svibno, Podkum, Gabrovka na Dolenjskem, Trbovlje, Breznica na Gorenjskem, Sladka gora na Štajerskem, Ljubno, Trbovlje, Polšnik

Marjan Zupan: Voglje, Šenčur, Voklo, Praprotna polica, Vodice, Cerklje

Gorazd Zupančič: Brdo pri Lukovici, Ribnica na Dolenjskem, Materija, Cleveland - ZDA, Ljubljana

Marko Zupančič: Reber pri Škofljici, Sadinja vas, Gaberje pod Gorjanci, Troščine pri Polici (občina Grosuplje)

Najbolj iskani priimki pri našem rodoslovnem delu:

Nekateri rodoslovci interesa za zbiranje podatkov o posameznih priimkih ne želijo rangirati, ker so jim vsi enako pomembni. Toda iz ankete izhaja dejstvo, da se večina rodoslovcev osredotoča na omejeno število priimkov, med katerimi je praviloma na prvem mestu priimek samega rodoslovca. To je razumljivo že zaradi preobremenjenosti, če se odločimo za raziskovanje preštevilnih rodbin.

Tudi pri zbirki priimkov lahko pričnemo ugotavljati podobno kot pri zbirki krajev: tudi tukaj bi se obnesla računalniška baza za hitre poizvedbe v slogu "kdo raziskuje ta priimek?". Morda celo kombinirano z bazo krajev.

Najpogosteje iskani priimki so:

Andrej Ambrož: Ambrož, Doležal, Snel, Račič, Lončina, Hladnik...

Stane Arh: Arh, Žmitek, Hkavc, Kusterle, Piščanec, Katalan, Pajntar, Rozman, Medja, Štubelj

Katja Arhar: Jenčič, Finžgar, Arhar, Fabjan, Sušin, Konjar, Zalaznik, Slavinec, Sušnik, Korošec

Tomaž & Liselotte Artel: Artel, Medved, Knific, Sever, Pavlin, Bickel, Wymann, Eichhorn, Ryter, Ručigaj, Juvan, Čop in še mnogi

Zvone Bah: Bah, Plevnik, Jug, pa tudi še drugi

Milan Bajželj: Valančič, Bajželj, Benedik, Stanonik, Žan

Lea Benedejčič: Benedejčič, Rutar, Jarc, Jereb, Tonin, Kobal (Kobau), Pivk, Grohar

Marta Berginc: Torkar, Zgaga, Božič, Kuštrin, Bizjak, Berginc...

Zvonimir Bohte: Bohte, Matelic, Kandare, Velepik

Vasja Butina: Butina, Rebolj, Šumi, Zupančič, Batinica, Kajfež, Zdravič, Zidar, Žeže, Štor

Andrej Cekada: Cekada, Rozman, Koman

Anton Čop: Čop, Arh, Korošec, Duka, Jajaš, Bajlo, Sodja, Odar, Hiršfelder, Rožič, Markezetti, Ravnik, Žnidar, Rozman, Dijak, Dolenc, Triler, Musap, Mikelj, Dobravec, Mencinger

Boštjan Debeljak: Debeljak

Valentin Erjavec: Erjavec, Urbas, Marolt

Angelca Fajfar: Fajfar, Hvasti, Kalan, Korelc, Kadivc, Cegnar, Ropret

Robert Fonda: Fonda, Mljač, Cerkvenik, Čok, Božeglav, Kacin, Bevk, Štremfelj, Zajc, Eržen

Danica Glavan: Glavan, Pečnikar, Močnik, Tavčar, Anzeljc, Brancelj, Modic, Prunk, Pikovnik, Železnikar

Bojan Golli: Golli, Trtnik, Ušaj, Paternost, Hafner, Gradišek, Cigler, Matel, Petrič, Požar

Erna Goričan: Ogrin, Drevenšek, Goričan, Postružnik, Mesec, Zorc, Grom, Rode, Petkovšek, Jernejčič

Danica Gošnik: Gošnik, Kavalar, Mežnaršič, Jutraž, Okorn

Milan Govekar: Govekar, Zrnek, B(e)rlan, Menart(d), Rožanec, Trlej, Pivk

Peter Hawlina: Najštevilčnejši so priimki v največji zbirki LOKA, kjer so med prvimi desetimi Hafner, Jenko, Šifrer (Šifrer Schiffrer), Dolenc, Kalan, Tavčar, Jamnik, Pokorn, Kuralt in Svöljšak. Bolj me zanimajo tisti, ki se pojavljajo v raziskavah mojega sorodstva. Ti so: Pollak, Suhadolc, Ahačič, Mally, Dobrin, Lukman, Jelovšek, Theuerschuh, Zupan in Peruzzi.

Majda Jakše-Ujčič: Jakše, Kordiš, Vdovič, Ujčič, Štrukelj, Peterlin, Leban, Žužek, Breznik

SLOVENSKO RODOSLOVNO DRUŠTVO

<http://genealogy.tjp.si/>

<http://www2.arnes.si/~rzjtopl/rod/rod.htm>

Anton Janc: Janc, Pirc, Lekše, Gričar, Starc, Kerin, Dimc, Levstik
Slavko Kapus: Kapus, Žvegelj, Vogeljik, Mertelj, Potočnik, Lazar, Garbajs, Jaklič, Lah, Jemc
Andrej Kerin: Kerin, Stritar, Podboj, Banič, Malnarič, Kukec, Novosel, Didek, Rebolj, Račič
Lojze Kobi: Kobi, Pollak, Žitnik, Fogar, Grdina, Jelen, Svete, Zorman, Levstek, Peterca, Zottig
Marjan Koblar: Koblar, Stare, Hudmal, Urankar, Žvab, Ravnik
Aleksander Lavrih: Lavrih, Drobnič, Jedert, Rajar, Selan, Babič, Adamlje, Štepec, Kastelic, Brlan, Može
Tone Logar: Logar, Dekleva, Tori
Janez Majzelj: Majzelj, Kralj, Muc, Božič, Klepec, Tomc, Jaklič, Schweiger, Zaloker, Dochtarich, (tudi Keber, Buseth, Pflieger, Štukelj, Težak, Filak, Berkopec, Jurajevčič, Moravec, Pezdirc, Kambič, Starašinič, Bajuk itd.)
Aleš Medič: Medič, Dobrovoljc, Košir, Furlan, Ogrin, Metež, Palčič, Kette, Koce, Šemrov, Bradeško
Evstahij Moder: Moder, Mejač, Grad, Starin, Rode, Dimc, Jereb, Paternoster, Učakar, Kvas
Judita Podgornik: Podgornik, Ukmar, Bajec, Žgur, Mislej, Jelerčič
Marko Razpet: Razpet, Raspet, Respet, Planinc, Močnik, Golob, Kranjc, Peternelj, Peternel, Tušar
Metka Roethel-Kovač: Roethel Oz.Röthel (Kočevska), Vidmar (Idrija), Kavčič, Tešar (Vrhnika), Škerjanec (Radomlje), Kovač, Jelačin (Rakovnik) Oz. Jebačin, Križaj (Logatec-Salem-Ohio)
Aleksander Sila: Sila, Mir, Skok, Masič, Žvab, Rebec, Kariž, Štok
Lidija Slana: Kumer, Čeh, Fras (Frahs), Alt, Slana, Podržaj, Kumše, Žolgar, Zaletelj, Zavodnik
Dagmar Slekovec: Škerlj (Škrl, Škerl), Srebre, Potočin, Terdina, Gatti, Slekovec, Streinigg, Ratej, Štuhec, Pock
Jasmina Stanojevič: Hafner, Stanojevič, Centa, Grajzer/Grajzar
Jožef Stibilj: Stibilj (Stibil, Stibel, Stibel), Nabergoj, Štrancar, Slokar, Kertel
Janez Suhadolnik: Suhadolnik, Istenič, Jesenovec, Vihtelič, Zdešar, Mesec, Diva
Andrej Škapin: Škapin, Može, Vidmar, Trampuž/Trampuš
Anton Tomažič: Tomažič, Vodlan, Pirš, Pirc, Hudovernik, Soklič
Janez Toplišek: Toplišek, Jesenek, Potisk, Hojnik, Lavrinc, Bizjak, Kerin, Ipavec, Bračko, Brglez, Pirš
Andrej Voje: Voje, Prešeren, Šebat, Novak
Marjan Zupan: Bobnar, Žerovnik, Zupan, Kocelj (Kvocies), Krivec, Ovčjak, Burger, Blažič, Prestor, Tičar
Gorazd Zupančič: Arko, Gelze, Hoffern, Kersnik, Seljak, Zupančič, Žugelj
Marko Zupančič: Zupančič, Šašek, Zajc, Štravs, Škerjanc

Ali se štejete za člana Slovenskega rodoslovnega društva?

Glede na to, da so letos na anketo odgovarjali tudi udeleženci elektronske liste RODOSLOVCI, nas je pri vsakem odgovoru zanimalo, ali se vprašani šteje za člana Slovenskega rodoslovnega društva. Tega nismo spraševali zaradi številnih zamujenih članarin, ampak zato, da bi ugotovili, v kolikšni meri posamezniki čutijo, da pripadajo društveni organiziranosti. Med 51 odgovori je 38 pritrdilnih in le 9 jih je izrecno menilo, da se ne čutijo člane SRD. Nekateri se za odgovor niso mogli odločiti,

saj so pri nekaterih vprašanih objektivne ovire, da ne morejo sodelovati v društvenem življenju. Njihovi odgovori so dragocen napotek za SRD, ki naj bi kot društvo našlo oblike sodelovanja tudi za tiste, ki kot člani ne morejo sodelovati v polnem obsegu. Značilni odgovori:

- Za člana se ne štejem, ker menim, da so člani samo tisti, ki plačujejo članarino. Drugače pa sem vaš simpatizer. Za vaše društvo sem izvedel šele letos, naključno po internetu. Bil sem tudi pri gospodu Hawlini, ki me je povabil na srečanja, vendar imam v službi deljen delovni čas, tako da bi precej zamudil. Zanima me kolikšna je članarina za rodoslovno društvo?
- Zaenkrat ne morem aktivno sodelovati v društvu in z njim, ker se, razen med počitnicami, ko sta otroka pri babicah, precej ukvarjam z njima (in sem tudi zaposlena). Vsekakor pa zbiram material ob raznih srečanjih sorodnikov, imam veliko starih fotografij z njimi. Prebrala sem knjigo – priročnik Moj rodovnik in menim, da je odličen pripomoček pri rodoslovnem delu in me je navdušil še bolj za to raziskovanje. Škoda le, da sem do njega prišla šele 1 leto po očetovi smrti, saj je prav on veliko delal na tem in ni imel potrebne literature, saj bi tako prišel še mnogo dlje in še veliko časa je imel, pa tudi zanimal se je zelo. Samo on je držal vezi med sorodniki po celem svetu, zdaj sama poskušam, kolikor je v mojih močeh, držati te vezi naprej.
- Premalo časa za rodoslovno delo. Vsekakor bi še vedno rad ostal na listi za prejemanje rodoslovnih novic.
- Kljub temu, da nisem članica, se vam vseeno zahvaljujem za zaupanje in katerokoli obvestilo je dobrodošlo. Kasneje, čez nekaj let, se vam pridružim. Na vaših spletnih straneh sem našla pisano gotico in tako razvozlala že nekaj starih zapisov podatkov o vremenu (s tem se službeno ukvarjam), pa tudi spisek krajev v takratni nemščini mi velikokrat prav pride, saj imamo v našem arhivu dnevnike opazovanj vremena do 1850. Ali obstaja tudi spisek italijanskih krajev – imen, za prejšnje italijansko območje današnje Slovenije?
- NE in JA: na sestanke in predavanja ne morem hoditi, oziroma ne bi mogel hoditi, vse zaradi pomanjkanja časa. Med drugim imam kmetijo, pa moram biti vsak dan ob šestih zvečer v hlevu...
- Imam pozitivno mnenje o SRD; če bi živel v Ljubljani, bi verjetno obiskoval redna srečanja in predavanja društva.
- Rad bi pohvalil vaše društvo in veselim se sodelovanja z vami, želim vam še veliko rodoslovnih uspehov in veliko novih članov.

Predlogi, mnenja in pripombe za delo Slovenskega rodoslovnega društva:

Presenetili so številni odgovori v tej anketni rubriki. Razen enega mnenja, ko se je vprašanemu osebno zamerilo (v Drevesih ni bil objavljen njegov prispevek), so komentarji zelo spodbudni in pohvalni. Nekaj je tudi zanimivih novih predlogov (urejeni po naključnem zaporedju):

- Društvo deluje res v redu, obžalujem samo to, da se zaradi prezaposlenosti ne morem redno udeleževati sestankov in da trenutno sploh ne utegnem nadaljevati z rodovniškimi raziskavami, čeprav imam še ogromno tega pred seboj.

- Zdi se mi, da je delo društva zelo uspešno in bi bil zelo vesel, če se bo s tako intenzivno dejavnostjo lahko nadaljevalo tudi v prihodnje!
- Delo društva bi bilo uspešnejše, če bi posamezniki prevzeli odgovorno in trajno skrb za nekatera področja oz. projekte.
- Vesel sem, da društvo obstaja in vas vse lepo pozdravljam.
- Z delovanjem društva sem zadovoljen in trenutno nimam predlogov za izboljšanje delovanja.
- Menim, da društvo dobro dela in je razmeroma zelo aktivno.
- Pohvale najprej za tako krasno organiziran pristop k zbiranju podatkov, kot je tale anketa.
- Članarina se mi zdi visoka, glede na to, da letos nimam možnosti prihajati na sestanke. Bi pa z veseljem kupila kakšno revijo za nazaj, če obstajajo na zalogi.
- Članarino bi želel plačati kar na račun društva, ker nimam časa priti na sestanek.
- SRD pripravlja zanimiva predavanja in redna društvena srečanja, ki se jih udeležujem, kot mi dopušča razpoložljivi prosti čas. Morda bi bilo na mestu, da bi občasno pripravili delavnice za raziskavo posameznih rodov po začetnih črkah abecede.
- Menim, da je obveščanje članov dobro. Sama se na žalost še nisem udeležila torkovih srečanj. Pa to ni krivda organizatorja, temveč moje prezasedenosti. Pogrešam ažurirano stanje na predstavitevni strani društva na internetu – aktualen program predavanj! V preteklosti so verjetno že bila taka predavanja, vendar bi mogoče za začetnike pripravili kakšno krajše predavanje z uvajanjem v raziskovanje družinskih prednikov ali kaj podobnega.
- Želim si še več informacij in možnost poizvedovanja preko e-pošte med člani Slovenskega rodoslovnega društva.
- Ureditev statusa nekakšnih raziskovalcev, če bi nam to omogočilo lažji dostop do arhivov.
- Morda bi predlagali Teološki fakulteti, da usposablja diplomante tudi za delo na rodoslovnem področju, če tega že ne počne.
- Zbirke, ki so namenjene članom društva in se že nahajajo v računalniku na sedežu društva, bi lahko društvo izdalo na CD (in/ali s pošiljanjem gedcom verzij po e-pošti), tako da bi lahko tudi tisti, ki ne moremo prihajati na srečanja, imeli možnost "sodelovanja".
- Ogromno dela moram še opraviti, da bom lahko kaj pametnega svetoval. Zdaj sem samo vnet izpraševalec. To me tudi močno zaposluje.
- Ne morem se udeleževati sestankov drugi torek v mesecu. Pohvala posameznikom za obveščanja in za prizadevanost pri delovanju društva.
- Žal nisem med kreativnimi člani društva, oglašim se le, če kaj potrebujem, zato bi težko imela kakršnekoli pripombe. Pripomnim naj le, da delo društva spremljam in občudujem. Vedno, ko sem prosila za pomoč, mi je zlasti g. Hawlina ljubeznivo pomagal.
- Z delom SRD sem zelo zadovoljna, saj so mi člani veliko pomagali z nasveti in z njihovo pomočjo sem podatke lahko računalniško obdelala.
- Kar tako naprej! Ker po poklicu nismo zgodovinarji, nam je vsaka tema v zvezi z rodoslovjem kamenček v mozaiku; bogati naše znanje in spoznavamo možnosti uporabe gradiva.

Obveščanje po elektronski pošti

Jasmina Stanojevič

Številni rodoslovci, ki so istočasno uporabniki elektronske pošte, že več kot dve leti dobivajo občasna sporočila, največkrat so to vabila na srečanja in predavanja, pa tudi informacije, ki utegnejo biti zanimive za širši krog rodoslovcev.

Poizvedovanja za posameznimi osebami ne sodijo na našo listo, ampak raje na kakšen rodoslovni strežnik, kot je npr. <http://genealogy.iip.si/>.

Obvestila pošiljamo prek spiska naslovov, katerega skušamo imeti čimbolj ažurnega. Ta spisek šteje trenutno že več kot 220 naslovnikov, vsak teden se poveča za dva ali tri. Med temi je približno ena tretjina članov, ostali dve tretjini so taki, ki želijo samo spremljati delo društva in se do sedaj niso včlanili.

Člani našega društva, pa tudi vsi drugi zainteresirani, se lahko prijavite – brezplačno in brez obveznosti.

Postopek je preprost: svojo željo izrazite na moj naslov jasminka.stanojevic@fmf.uni-lj.si in vaš elektronski naslov bo dodan na seznam, kamor se avtomatično razpošljejo obvestila.

Običajno ne boste dobili več kot eno ali dve elektronski pismi tedensko, tako da ni prav velike nevarnosti, da bi se zapolnil vaš poštni predalček ali da bi opazno zrasel račun za uporabo interneta.

Ste morda prenehali dobivati rodoslovna obvestila, pa ne veste zakaj? Tu in tam se začne pošta s kakega naslova vračati z obrazložitvijo 'naslovnik neznan'. Utegne biti, da ste nam pozabili sporočiti spremembo svojega elektronskega naslova. Če je tako, se ponovno prijavite in spet boste obveščeni o vsem.

Če vam iz kateregakoli razloga naša obvestila postanejo odveč, se lahko vselej odjavite: povejte nam svojo željo na isti naslov, kot velja za prijave. Ni vam potrebno utemeljevati svoje odločitve, bomo pa veseli, če nam zaupate, kaj vam ni bilo všeč.

Prebivalstvo podšmarnogorskih vasi skozi stoletja

Jurij Šilec

"Tu, sredi vasi, kjer je danes speljana glavna cesta, je bila nekdaj največja tacenska kmetija, pri Pravharju," sem večkrat slišal pripovedovati svojega starega očeta. "In tam zraven, pri Gužu, je bila gostilna, v Pušavi pred Šmartnim pa je pred dvesto leti zdravil neki doktor Faustus." Želja, da bi izvrtal kar največ o zgodovini svojega rojstnega kraja, me je pripeljala tako daleč, da sem se pred nekaj leti bolj načrtno lotil raziskovanja svojega rodu in kraja.

Iskanje prednikov me je popeljalo po skoraj celotni deželi Kranjski – do sedaj že v župnije Šmartno pod Šmarno goro, Vodice, Smlednik, Mengeš, Škofja Loka, Poljane nad Škofjo Loko, Grahovo, Ribnica itd. Dokopal sem se do približno leta 1615 in mojih prednikov za dvanajst generacij nazaj. Drevo še

zdaleč ni popolno, poznam pa že prav vseh šestnajst pra-pra staršev.

Ko so se med mojimi predniki kaj kmalu pojavili Medvedi, sem stopil v tesnejši stik s svojim mladostnim znancom Tomažem Artlom, ki se je iz Tacna že pred več kot četrt stoletja preselil v Neuenhof, v bližino Zuericha v Švici, in za katerega sem slišal, da raziskuje Medvedov rod.

Tomaž in njegova žena Liselotte sta se zastrupila z rodoslovjem leta 1989. Sprva sta skupaj iskala le prednike Artel (Artelj), okrog leta 1995 sta začela še z Medvedi. Takrat pa se je Liselotte odločila, da začne s sestavljanjem "daljnega sorodstva", to je z rodoslovno obdelavo celotne današnje župnije Šmartno pod Šmarno goro (Tacna, Šmartna, Zgornjih, Srednjih in Spodnjih Gamelj ter Rašice). Kako obsežno delo si je naprtila, se ji takrat še sanjalo ni. Obdelati preko 20.000 (dvajset tisoč) oseb in nekaj nad 5.500 porok, takšna je njena trenutna zbirka, je neprecenljivo delo. Med nekajdnevnim dopustom, ki ga vsako leto preživi v Sloveniji, fotografira in izpiše na desetine matičnih knjig, ki jih nato računalniško obdelava (uporablja program Brother's Keeper). V tem času je tako poslikala 140 filmov, tj. skoraj 10.000 strani matičnih knjig (delno župnije Šmartno pod Šmarno goro in v celoti župnije Smlednik). Ali je sploh mogoče oceniti, koliko ur (pravzaprav dni, mesecev, let) je bilo porabljenih za vnos dosedanjih 20.000 oseb? Kot pravi, ji je šlo v začetku delo bolj počasi od rok. Sedem let je potrebovala za prvih 7.000 vpisov, v zadnjih treh letih pa je vnesla kar 14.000 oseb. Samo od poletja 1999 dalje je za raziskave, fotografiranje, logistiko in vnos v računalnik porabila preko 1.000 ur.

Kaj kmalu se je naše sodelovanje tako okrepilo, da smo si zastavili velikopotezni načrt: rodoslovno in krajevno-zgodovinsko obdelati celotno okolico Šmarne gore.

Liselotte se je zakopala v rodoslovje; trenutno obdeluje zapuščino pokojnega g. Toneta Ravnikarja iz Domžal (predvsem rodbino Ručigaj in Juvan), čaka pa jo še veliko neobdelanih podatkov Smlednika in Šmartna ter skoraj celotne Vodiče. Tomaž se je osredotočil na zbiranje literature, ki je povezana z rodoslovjem: zgodovinske knjige, krajevni repertoriji (slovenska in nemška imena okoliških krajev), stari običaji, župnijske in krajevne kronike. Predvsem se je osredotočil na članke, ki se nanašajo na podšmarnogorske vasi, njihove stare razglednice, fotografije, slike in poštno zgodovino. Sam pa sem se lotil obdelave župnijskih arhivov, jožefinskih in fanciscejskih katastrov ter arhivov zemljiških gospostev, ki se nanašajo predvsem na vasi Tacen, Šmartno, Gameljne in Rašica. Prvi rezultati so že tu: pred nedavnim je izšla biografska knjiga o Mateju Faustu Gradišku (1776 - 1837) iz Zgornjih Gamelj, priorju usmiljenih bratov, predstojniku ljubljanske klinike, homeopatu in Prešernovemu znanu. (Bibliografski podatki - J. Šilc: *Doktor Faustus*, KUD Tacen, 2000, ISBN 961-6353-48-9.) Že v drugi polovici prihodnjega leta bo sledila *Kronika župnije Šmartno pod Šmarno goro*. V pripravi sta tudi že prvi dve rodoslovno-zgodovinski knjigi iz serije *Prebivalstvo podšmarnogorskih vasi skozi stoletja: Tacen in Šmartno* (izšla bo leta 2002) ter *Gameljne in Rašica* (predvidoma leto kasneje), ki bosta podrobneje predstavili skoraj štiristoletno zgodovino tamkajšnjih domačij.

Ko sem Tomaža in Liselotte povprašal, na kakšne težave sta naletela pri svojem delu, sta mi odgovorila, da imata največ problemov z različnimi zapisi enakih priimkov. Namreč, v starih latinskih in nemških zapisih so ti pogosto zapisani fonetično, predvsem pa so se tekom 400 let močno spreminjali. Večkrat se zgodi, da so priimki oseb iste rodbine vneseni v računalnik

različno, kar zelo otežuje nadaljnje povezovanje sorodstva (npr. Čebašek = Cibasek, Schobachek, Tschibasheg, Zebazig, Zhebashek ipd). So primeri, ko se priimek določene osebe, ki je bil vnešen iz krstne knjige, zapiše prav šele s pomočjo poročne ali mrliške knjige iz druge župnije. Tako je celotna datoteka podvržena nenehnemu ažuriranju in se dnevno spreminja.

In še namig, ki ga je dal Tomaž: dobro je, da se pred rodoslovno obdelavo neke župnije podučimo o priimkih in domačih imenih, ki se nanašajo na te kraje. Nujno je poznati stara imena kraja v nemškem jeziku, dobrodošel je tudi spisek podružnih cerkva v tej župniji.

Tako je - tudi s pomočjo Liselottinih neprespanih noči pred računalnikom - trenutni zbirni pregled rodovnih priimkov (Tiny Tafel) mojih prednikov naslednji:

N Jurij Šilc

A Cesta Cirila Kosmača 51

A 1211 Ljubljana - Šmartno

A Slovenia

T +386 1 477 32 68

D /IBM/

F Brother's Keeper Windows 5.2

Z 40 Brother's Keeper MP

A400 1814:1814 ALEŠ\Rašica 13/Rašica 13

Č300 1773:1804 ČADEŽ\Srednja vas 6/Srednja vas 9

Č145 1777:1777 ČEPELNIK\neznano/neznano

D142 1748:1840 DEBELJAK\Kovski Vrh 1/Kovski Vrh 1

G126 1772:1772 GOVEKAR\Gorenja vas 16/Gorenja vas 16

H435 1834:1834 HLADNIK\neznano/neznano

K652 1744:1744 KERŽIŠNIK\neznano/neznano

K455 1770:1770 KLEMENC\neznano/neznano

K510 1670:1714 KNAPIČ\Tacen/Tacen

K520 1740:1740 KNEZ\Smlednik/Smlednik

K000 1739:1868 KOŽUH\Staniše 7/Staniše 3

K626 1784:1784 KREGAR\neznano/neznano

K652 1840:1879 KRŽIŠNIK\Smokuč/unknown

L230 1786:1786 LEGAT\neznano/neznano

L260 1766:1869 LESAR\Sušje 23/Jurjevica pri Ribnici 7

M313 1615:1890 MEDVED\Smlednik/Tacen

M625 1750:1805 MERCINA\neznano/Gabrak 3

N232 1770:1943 NACHTIGAL\neznano/Ljubljana

O142 1771:1809 OBLAK\Bukov Vrh 29/Bukov Vrh 29

O265 1774:1774 OGRIN\Črni Vrh/Črni Vrh

O263 1800:1836 OSREDKAR\neznano/Bukov Vrh 29

P361 1822:1822 PETROVČIČ\Begunje/Begunje

P536 1761:1761 PINTER\Zapreval/Zapreval

P326 1838:1838 PODGORŠEK\Selo pri Vodicah 27/Selo pri Vodicah 27

P264 1816:1816 POGORELEC\neznano/neznano

P352 1719:1719 POTOČNIK\neznano/neznano

R260 1736:1907 RAKAR\Zabreznica 22/Smokuč 43

S412 1902:1943 SLAVEC\Tacen 26/Ljubljana

S355 1690:1895 STANONIK\neznano/Valterski Vrh 1

Š420 1811:1997 ŠILC\Gorenji lazi/Tacen 15

Š360 1731:1850 ŠUŠTER\neznano/Tacen 29

T500 1775:1775 THONI\neznano/neznano
 T651 1808:1808 TRAMPUŽ\neznano/neznano
 V352 1742:1742 VODNIK\Valterski Vrh/Valterski Vrh
 Z200 1766:1766 ZAJC\neznano/neznano
 Z434 1768:1768 ZALETEL\neznano/neznano
 Z120 1830:1830 ZOBEC\Dane 10/Dane 10
 W 06 Nov 2000

Ali jih kdo pozna

Dagmar Slekovec

Ob ponovnem prebiranju Spominov mojega deda Milana Škerlja sem pomislila, da bi lahko bili nekateri odlomki zanimivi za rodoslovce. Mogoče bo kdo v njih spoznal svoje sorodnike. Veselilo bi me, če bi mi kdo od kolegov kaj povedal o njih, prav tako pa bo mogoče koga razveselilo, če bo izvedel kaj o svojih sorodnikih pred nekaj več kot sto leti.

Ded je pisal svoje spomine v času druge svetovne vojne. Če pomislimo, da je bil takrat že v poznih šestdesetih letih, lahko le občudujemo njegov izvrsten spomin od najnežnejših otroških let. Rojen je bil 4. septembra 1875 v Ljubljani in se s starši (njegov oče je bil sodnik) selil po raznih krajih Slovenije.

Črnomelj

Iz Črnomlja se spominjam, da smo stanovali pri Plescu in pri Haringu; dvomim, da sem si zapomnil ti imeni, najbrže sem jih slišal pozneje, vem pa, da sem si zapomnil položaj hiš, zlasti Haringove, ki sem jo spoznal, ko sem 40 let pozneje prvič zopet prišel v Črnomelj. Spomnim se, da smo bili na ljudski veselici – ali je bilo prošenje? – pri cerkvi v Vojni vasi, ki sem jo tudi spoznal po 40 letih; pekli so jance ali odojke, in vem, da smo mi šli zgodaj o mraku domov. Spomnim se potujočega cirkusa in umetnika na trapezu; ali ni bil "slavni" Tancredo Fumagalli, ki sem njega in njegovo družbo občudoval po več letih v Žužemberku in po več kot 10 letih v Novem mestu?

V Kranju

Oče gorenjskemu ljudstvu ni prišel tako blizu kakor dolenskem, je pa bil kmalu tem tesneje povezan z mestno 'inteligenco', ne samo z javnimi nameščenci, narveč tudi z nekaterimi meščani. Duša družabnega narodnega življenja je bil dr. Janez Mencinger. Kranjski 'jour fixi' so bili nekaj čisto posebnega, to sem čutil že kot solarček. Da ima oče 'jour fix', je pomenilo, da ga tisti večer ne bo doma, pa naj se zgodi, kar hoče. Dvomim, da je katerega izpustil. Člani, za katere vem po čestitki za god (21. decembra 1881), so bili razen Mencingerja in očeta po vrsti kakor so podpisani: učitelj Pezdič, slikar profesor Franke, montanist Pirc, mlinar Majdič, profesor klasične filologije Karlin, pivovarnar Mayr, profesor naravoslovja Skaberne, zdravnik Šavnik. Kaj pestra družba, ki je izključevala, da bi se dobra volja ubijala s preveč strokovnimi pogovori..

Ni bilo na 'jour fixu' drugih pravnikov kot Mencinger in moj oče. Predstojnik sodišča Potrato je bil prileten, bolehen mož, ki je stanoval v sodnem poslopju, redno uradoval v svojem stanovanju in le redko prišel v svojo uradno sobo. Tovariš očetov je bil prejšnji okrajni predstojnik Šega, kazenski sodnik, majhen, starikav, droben mož, s katerim oče ni mnogo občil in ki ga ne kot strokovnjaka ne kot moža ni posebno cenil. Omenjeni profesor Šega je bil njegov sin, hči je bila moja sošolka, blede plavolaso dekletce, jako marljiva učenka. Drugi odvetnik je bil dr. Burger, precejšen original; govorili so, da je odganjal stranke, češ "To bo pa pravda, morate h komu drugemu." Druga anekdota, ki jo je pravil ranjki oče o njem, je bila ta: Prišla je po svet žena, ki je Burgerju imponirala s svojo zgovornostjo in hudim jezikom. Nazadnje jo vpraša, kako se piše. "Neža Gavtroža", on pa: "Kaj? Gavtroža? Kopriva, Kopriva." Od pravnikov se spomnim še okrajnega glavarja Merka, pa le po videzu; okrajno glavarstvo je bilo v bližini šole in tako smo ga srečevali in seveda spoštljivo pozdravljali.

Oče je mnogokrat moral na komisijo in z njim sem prehodil in prepotoval velik del kranjskega okraja. Dobro se spominjam Cerkelj in lepega vrta nadučitelja Vavkna.

Stanovali smo najprej pri Rossovich. Tam je bilo šest otrok: tri hčere, trije sinovi. Najbolje smo se razumeli s svojimi vrstniki Ruditom in Edkom (Edmund) in Marjetico, zlasti ta je bila mnogo z nami; drugi trije so bili starejši, dasi ne mnogo. Toda bolj kot otrok se iz tistega časa spominjam hlapca "ta krevljastega Toneta", ki je imel 'v tri štuke rit', ker mu je dno hlače segalo skoraj do kolen. Ta mož je bil Rossov faktotum. Ross je tržil z deželnimi pridelki in razen tega je imel merosodni urad. Kadar so merili sode, je Tone črpal vodo, sicer je pač opravljal vsa dela v skladišču. Tam je sedela tudi stara Urša, stara žena z naočniki na koncu nosu, vedno je šivala vreče.

Ne smem izpustiti izletov v Škofjo Loko. Ali so se stariši z Guzeljevimi-Balantovimi sprijaznili tistih par mesecev, ko je oče, preden je prišel v Črnomelj, nadomestoval umorjenega okrajnega sodnika Kravsa, čigar očeta sem pozneje spoznal v Novem mestu, ali že prej, ne vem reči, gotovo pa je, da sta bili zlasti materi tesno povezani do smrti. Guzeljevi so, menda kadar sta se hoteli materi videti in pomeniti, kar poslali kočijo po nas in nas zvečer zopet postavili v Kranj. V Loku je bilo življenje za nas! Pri Guzelju je bilo menda 10 otrok, velika večina znatno starejših od nas, nekateri pa povsem odrasli, toda najmlajši trije fantje so bili precej naši vrstniki in s temi smo stikali po hiši, po vrtu nad Soro, zlasti pa po žagi v Vincarjih, kjer je imel Guzelj tovarno za parkete. V začetku smo se malo težko razumeli, toda kmalu smo se navadili gorenjsčine. Spomnim se pa, da sem komaj razumel najmlajšega Otona, ki je hodil okoli velikanske mize, pri kateri smo se mastili s kolinami, in spraševal: "A bo ta fantek kej dav min?"

V Kranju se mi je začela resnoba življenja: šolanje. Učitelj mi je bil Lahajnar vsa tri leta ljudske šole, ki sem jih opravil v Kranju, katehet pa kaplan Grčar. Mimogrede, spominjam se škofa Vidmarja, ki je živel v Kranju kot upokojenec, njegovih sester "škofel", ki so se jih ljudje menda bolj bali, kot da bi jih spoštovali – zakaj, pa ne vem, spominjam se dekana Mežnarca in drugega kaplana Mrvca, s katerimi sem se srečal še pozneje.

V Kranju sem s sošolci izhajal prav dobro. V prvem razredu smo bili še skupaj dečki in deklice, od deklic se spominjam razen že omenjene Šegove še Ide Mali (Mally?), ki je bila pravo nasprotje: visoka, za svoja leta krepka brinetka. Součencev se spominjam več. Najljubši mi je bil Klopčič iz Huj, oče je bil menda črevljar, potem neki Žnidar, sirota iz dobre hiše nekje od

Cerkelj, bister fant, ki se je moj oče, od sodnega nadvaruštva, jako zanimal zanj in ki je pozneje prišel v gimnazijo v Novo mesto, pa menda ni uspeval; potem naš poznejši **geograf Matej Potočnik** s Koroške Bele, s katerim sva se pozdravila kot dijaka na Dunaju; slednjič nekaj časa tudi **general Majster**. Poznejši **finančni delegat Šavnik** je bil leto pred menoj. Kakor sva bila pozneje intimna prijatelja, takrat mi je bil "prevelik", pa tudi preveč olikan, premesten.

Žužemberk

Žužemberk je imel še mnogo manj tzv. intelligence kot Črnomelj, meščanstvo-tržanstvo se v celoti s kranjskim ni moglo niti oddaleč meriti, kar seveda ničesar ne pove o vrednosti posameznika. Štiri – pet hiš, to je bilo vse in je imelo vse, dasi je bilo v Žužemberku z "Betlehemom" na desnem bregu Krke vred okoli 900 prebivalcev. **Dereaniji (Lahi), Pehaniji, Vehovci (Fizolnarji), Zavodniki (Bebci)**, to so bile patricijske hiše, morda še družina **Poka de Pokafalva**, ki pa je bila takrat nekako v drugi vrsti. **Dereaniji** so študirali, trije bratje so postali **zdravniki**, dva častnika, **Zavodniki** so dali dva **duhovna**, **Pehaniji** **duhovne in inženirje**, **Vehovci** so nekoliko zaostajali, en sin je bil pozneje **deželni poslanec**. Res je, da so prišli skozi srednjo šolo še drugi, npr. moja sošolca **Kramarič Alojzij** in **Hrovat Janez**, **klobučarjev in mesarjev**, toda njihove družine se z onimi magnatskimi niso mogle meriti. Jaz sem imel od njih stik samo z **Dereanijevimi** in **Vehovčevimi**. Pri **Dereaniju** smo stanovali. Sodišče – sploh uradi – so bili v Auerspergovem gradu, enem največjih in, od Krke pogledano, najslikovitejših na Kranjskem in še dalj. **Konjač** je bil **Ponikvar**, čigar sin – ali je bila hči? – je bil moj sošolec. Našo kravo **Plavko** je pasel na velikem vrtu kaznjene, **Kočevar Siegmund**, star, ves nadložen, ki mu je oče na ta način pomagal na svež zrak, da ga je, seveda za predpisano plačilo, zaposloval kot pastirja. V Žužemberku je takrat zdravnikoval stari **Poš, ranocelnik**, Nemec, ki je mater tolažil, ko je najmlajši zbolel za hudim črevesnim katarjem, češ "Nur keine Furcht und Angst nicht haben" /"Samo ne se bati"/, nakar so se starši tako preplašili, da so poklicali pravega **zdravnika** iz Trebnja, **dr. Vasića**, ki je otroka rešil... Gradu iranih zdravnikov, razen okrajnih, skoro ni bilo; ranocelniki so bili pač ranocelniki; tudi z notranjimi boleznimi so se morali baviti, in ne bi trdil, da se inteligentnejši, ki so kaj čitali, ne bi bili ob dolgoletni skušnji ničesar naučili. Nasprotno, stari **Valentin Brvar (Berver)** v Novem mestu je imel večjo prakso kot gradu irani državni **zdravnik dr. Razpet**, ki je bil često odsoten po uradnih poslih.

Pri **Dereanijevih** je bilo tudi deset, če ne dvanajst otrok iz dveh zakonov in najmlajši trije, **Žan, Ernest, Vili**, so bili vrstniki moji in prvih mojih dveh bratov. Tako nas je bilo šest podjetnih junakov! **Gospodaril** je po materini in očetovi smrti brat **Jakob**. Imovina je bila za tiste čase lepa, tri ali štiri hiše v trgu, velik lastni mlin in še v najem vzeta kneževa žaga na Krki, dokaj polja, velika podeželska mešana trgovina in še trgovina z deželnimi pridelki. **Jakob** je vladal vse to, bil je bratom in sestram oče in mati, gospodinjlji sta mu sestra, zlasti **Lina**, **Neti** je bila že zaročena s sosedovim sinom, montanistom **Ignacem Pehanijem**, očetom **pok. vseuč. prof. Pehanija**, s katerim je kmalu odšla v Topusko. Sicer je za mlajše otroke skrbela še **hišna Micka**, v kuhinji pa je vladala, mislim, **Mana**. Bil je še stalen **hlapec Jože** in v trgovini pomočnik **Varlec** in vajenec **Rudi Poš**, ranocelnikov sin. Seveda še nekaj več ali manj stalnih "taberharjev" (dninarjev) in neki **Kos**, mož **pijanček**, ki je vse znal in povsod pomagal, pa nikjer količkaj vztrajno delal. In v mali sobici na podu je imel

mizarsko delavnico neki **Grimšič**, baje prav dober delavec, ki sem ga rad obiskoval, da občudujem njegovo spretnost. Tragično je končal **hlapec Jože**, za nas najbolj ugledna oseba na dvorišču in v gospodarskih poslopih, precej ponosen mož, ki se mu paglavci nismo upali nagajati.

Seveda niso bili vsi **Dereanijevi** doma. **Najstarejši** je bil že **davkar**; o tem sem samo čul, videl ga menda nisem. **Pepca in Pavla**, nekaj starejši od mene, sta se šolali pri Uršulinkah v Ljubljani ali Škofji Loki; ti dve sta prihajali samo na počitnice. **Pepca** brunetna, mirna in tiha, **Pavla** plava, bolj živa, lepo dekletce. Obe sta ostali v **samostanu**, kjer **Pavla** še živi. Od sinov je bil eden, **Julij**, medicinec, umrl v Kamniku kot **zdravnik**, dva sta se šolala v Novem mestu, starejši **Emanuel** je moral biti v 6., **Alojz** v 4. šoli, prvi je umrl kot **zdravnik** v Celju, mlajši kot mlad **trgovec** na Reki.

Na Cviblu je bila doma naša služkinja **Johana Mrvar, Bobnarjeva**. Večkrat smo šli na njen dom. Gospodaril je že njen brat **Jože**, svoj pokoj pa je užival stari "Bobnar", visok, postaven mož.

Šola je bila mešana, dečki in deklice, seveda deklic zlasti v višjih razredih mnogo manj, morale so pomagati doma. V četrtem razredu nas je bilo dečkov morda trikrat toliko. Učil nas je **nadučitelj Koncilija**, v tretjem razredu bolehn **Kutnar**, za njim je supliral mladi **Šmorancer**, ki je bil izvrsten **botanik**, **risar** in če se prav spomnim, tudi **godec**. Napravil je več kot učiteljsko karijero, umrl je po prevratu v pokoju v Meranu, njegov sila obširni herbarij je nabavil naš botanični institut na univerzi. Moj oče se je povsod dobro razumel z učiteljstvom, bil je sam dober pedagog, mnogo je bil instruiral kot gimnazijec, kot vseučiliščnik je bil več kot eno leto domači učitelj pri **Ehrenreihu**, ki je bil takrat graščak v Ponovičah.

Posebno sprijateljil se je oče z **nadučiteljem Koncilijo**, mojim razrednim učiteljem v 4. razredu. Ta je bil mož na svojem mestu, energičen, resen, strog, pa vendar uvideven. S Koncilijo je oče ostal v prijateljskih stikih tudi po preselitvi v Novo mesto. Konec tega res odličnega moža pa je bil kaj žalosten. Ustanovili so v Žužemberku posojilnico, Koncilija je bil odbornik in – denarja je zmanjkalo. Krivili so ženo, ali njeno bolezen ali potratnost, ali oboje. Prišel je pred sodišče, bil obsojen na par let ječe in zdi se mi, da je v ječi umrl. Meni je bilo strašno hudo zanj, očetu pa še bolj, kar pobit je hodil okoli nad toliko nesrečo.

Na hruško se je ujel v jeseni, ko sem bil jaz že v gimnaziji, ne medved, ki mu očitajo, da se rad posladka s hruškami, temveč volk, namreč dvonožni bivši moj sošolec **Volk**. Pravzaprav pa ga niso ujeli, le našli so ga na nji... Njega se dobro spomnim, pa **Bradača**, pa **Hrovata**, **mesarjevega**, ki je postal **duhoven**, pa **Longarja**, krepkega kmečkega fanta iz Prapreč, ki me je enkrat precej premikastil, menda samo zato, ker sem bil trški škric. Bil je v šoli neki **Mauer**, dva **Kramaršiča**, **Julij** in **Alojzij**, bratranca, **Ponikvar** – ali ona, spominjam se dobro bratov **Hugona** in **Izidorja Bajnka**, mlajših od mene in njune starejše sestre, **davkarjevih otrok**, stanovali so poleg nas "Pri Jagru", v Nahtigalovi hiši, rojstnem domu očeta našega **slavista Rajka Nahtigala**, in večkrat smo se skupaj igrali. Spominjam se tudi **sošolke Staričeve**, jako simpatičnega dekleta, zdi se mi, da **hčere Vehovčevega mlinarja**, ki smo jo dečki jako respektirali, ne vem prav zakaj.

To je bila ena, posvetna šola. Seveda smo imeli **cateheta**, bil je **kaplan Šmidovnik**, očetov sošolec, kaj odločen mož, "manu fortis", ki me je enkrat, ko sem se mu nekaj zameril in nisem šel takoj na besedo za tablo stat, kar zvlekel tja in bi bil skoraj še klop, za katero sem se držal. Za sv. zakramente pa naše priprave župnik ali ni zaupal catehetu ali pa je hotel sam spoznati

mladino svoje färe. **Župnik** je bil gospod **Miha Tavčar**, že takrat ali vsaj pozneje tudi dekan; precej dolg, slok, postaren mož.

Oče se je seveda župniku šel predstaviti in ko je prišel birmat **škof Misija**, je bil moj oče v veliki nepriliki: povabljen je bil k župniku, doma pa je imel tri birmance s tremi botri, ki so prišli od daleč, **sodnik Golia** iz Trebnjega, **dr. Škofic** iz Mokronoga, **stric Mehle** iz Ljubljane. Kako se je stvar uredila, se ne spomnim, povedati sem le hotel, da sta bila župnik in oče sicer ne v prijateljskih, pač pa v dobrih stikih. Pa so prišle volitve, indirektno volitve, z volivnimi možmi. Kandidata sta bila **knez Windischgraetz** za, recimo, konservativno, **državni pravdnik Jakob Hren** za nasprotno stranko. Z duhovniki v okraju oče ni imel sporov. Spominjam se, da sem bil z njim na komisiji v Šmihelu in Ambrusu in obiskala sva župnika. Res dober prijatelj je bil z **župnikom Vrančičem** v Zagradcu, ki nas ni zgrešil, če je prišel v Žužemberk. Bil je stric pokojnega **predsednika stola sedmorice odd. B. Ivana Vrančiča**. Vozil je očeta na komisije redno **sodni sluga stari Ribič** s svojim bosenskim Miškotom. Ribič je bil kos originala. Bil je vojak v italijanskih vojnah, gotovo pri Custozzi, ker to je sam pravil, mislim pa, da tudi že 1. 1859. Topničar je bil, zato menda ljubezen do konj, kajti Miško mu je bil poleg žene – otrok ni bilo – vse. Pogovarjal se je z njim kakor ruski izvošček, skrbel je zanj na vse načine, in če je bila vožnja količkaj hujša, mu je kupil kos kruha in četrt vina, polil na krožnik kruh z vinom in dal konjičku. Res je šel potem še mnogo bolje. Majhen kakor je bil, je imel kratek korak, zato pa je tem bolj hitro drobil.

Med Auerspergovimi uradniki, gozdnimi in tovarniškimi, je bilo več Čehov, morda večina. Dobro se spominjam vedno veselega **Klike**, **uradnika na Dvoru**, ki nas je včasih obiskal v Žužemberku. Dobro se spominjam **Heineja**. V Žužemberku sta bila, preden je prišel moj oče za okrajnega sodnika, dva moža tega imena. Kako sta se pisala, ali tako kakor pesnik ali drugače, ne vem; tudi ne, katere narodnosti sta bila. Eden je bil očetov prednik kot **okrajni sodnik**, mož, ki ni zapustil dobrega glasu v Žužemberku, vsaj ne na sodišču, kjer je imel oče silno dela in truda, da je napravil red in spravil v tek napravljanje zemljiške knjige. Ni nikoli zabavljaj na svojega prednika, vsaj pred nami ne, pa slišali smo dovolj in pametni smo bili tudi že dovolj. Drugi Heine je bil **knežev uradnik**, menda **gozdar**.

Obtičal sem pri Ribiču. **Drugi sluga** je bil že omenjeni **Šercer** s svojimi številnimi otroci, velik siromak poleg Ribiča, ki je imel svojo hišico. Z njim sem imel le toliko stika, da sem ga včasih spremil, če je šel nadzirat zapore, kajti to je bila poleg pospravljanja po uradih njegova glavna služba in zato je stanoval v gradu. Zaporji so bili pravzaprav v najlepšem delu gradu, navpično visoko nad Krko, z razgledom na gričevje ob desnem bregu Krke. Poleg Siegmunda se dobro spominjam dveh fantov, Suhokrajnčanov, menda iz Žvirč, ki sta morala odslužiti vsak par mesecev, brez dvoma za kak tepež, ker bi ju sicer ne puščali na delo. Tako sta pa žagala in cepila drva, kosila, pomagala sicer na vrtu. Seveda sta dobila neznatno plačilo, ki jima je šlo po predpisih, toda glavno je bilo, da sta dobivala dopoldne in popoldne vsak kos kruha in kozarec vina in da sta bila na zraku. Kar sprijaznil sem se z njima, s **črnim Hrenom**, lepim, že starejšim fantom in z mlajšim **plavim Mišmašem**. Očetu ni bilo čisto prav in parkrat me je posvaril, zlasti pred Hrenom, bal se je najbrže, da me bosta hotela izrabiti za kaka pota po tobak ali pijačo.

Sodnega pisarniškega osebja se ne spominjam prav nič, pa prav nič; od davkarije razen **Bajuka** še **Nučića** in njegove družine. Oče ga ni posebno čislal; bil mu je, zdi se, presladek in

nekako vsiljiv, zato se menda tudi z dekletci nismo nikoli igrali. Pač pa se je oče v Žužemberku za življenje sprijateljil s svojim po službi, ne po rojstvu, mlajšim tovarišem **Gandinijem**. To prijateljstvo je držalo neskaljeno do Gandinijeve smrti, kar velja tem bolj ceniti, ker se ženi nista tako dobro razumeli kakor moža. **Gandinijevka** je bila poleg moje drobne matere kar postavna "fest" žena, toda bila je moji skromni materi preveč samozavestna, hotela je igrati vlogo v družbi, pa najsi bo v Žužemberku ali pozneje v Novem mestu, in – narodno se materi ni zdela zanesljiva, in res ni bila. Njen mož je bil v Žužemberku anacionalen; mislim, da je bil v glavnem vpliv mojega duševno mnogo bolj živahnega očeta, ki je pripravil mehkega, komodnega tovariša, da je kljub brezdomnemu nemškemu ali italijanskemu poreklu v Novem mestu postal in ostal zanesljiv narodnjak, še celo predsednik Čitalnice. Obe dvojici sta se sestajali, enkrat pri nas, enkrat pri Gandinijevih na tarok; hodili vsako toliko skupaj k "Steinerju" – **gostilničarju** na pivo in si pač krajšali čas, kakor se je v Žužemberku dalo. Pred pustom je bila tudi kaka veselica v Bralnem društvu; zdi se mi, da je mati poskusila spraviti skupaj mal ženski zbor, vem vsaj, da je hodila včasih pet k Gandinijevim z **Lino Dereanijevo**, ki jo je mati jako cenila, in, zdi se mi, z učiteljico **Hedvigo Rozinovo**, doma iz Novega mesta.

Besedila jezikovno nisem popravljala – po mojem mnenju naj kar ostane čar arhaizmov. Veselilo me bo, če se boste kolegi pisno ali ustno oglasili in skušali sodelovati pri opisu življenja pred dobrimi sto leti v slovenskih podeželskih mestih.

V naslednji številki Dreves pa o Novem mestu!

Anton Martin Slomšek – zbirna tabela družinskih priimkov

Janez Toplišek

Neumorni član Slovenskega rodoslovnega društva, Anton KOS z Vrhnike, je že lepo izpopolnil rodoslovne podatke za osebe, povezane s škofom A. M. Slomškom. Oktobra 2000 je bilo v zbirki 475 oseb!

Ko smo se lotili izdelave zbirne tabele priimkov (angl. TT = Tiny Tafel), se je pojavil zanimiv problem, kako v tabelo vključiti vse neponovljene primere priimkov iz rodbinskega drevesa. Rodoslovni program omogoča namreč le tabelo priimkov vseh prednikov ene osebe. To pomeni, da si smemo izbrati le eno vejo neposrednih prednikov, zanemariti pa bi morali vse ostale, ki potekajo vzporedno. Ker so nas pri Slomškovem rodu zanimali prav vsi priimki, povezani z njim, smo uporabili poseben prijem.

Najprej je bilo treba poiskati vse najmlajše potomce v drevesu. Poskusili smo z drevesom potomcev, ki ga na računalniškem zaslonu naredi program BK. Žal je pri drevesu desni zaključek (to so najmlajši potomci) zelo nazobčan in ga je na obsežnejšem drevesu težko slediti, ne da bi koga spregledali. Če je torej pred nami podobna naloga, je bolje na papirju razgrniti natisnjeno drevo potomcev.

Vzeli smo po enega najmlajšega potomca iz vsake vzporedne družinske veje (bilo jih je več kot 50) in za vsakega izdelali svoj TT. Tabele smo shranjevali v isto mapo, vsak TT je kot ime nosil računalniško številko najmlajše osebe, ki je bila izhodišče.

V Wordovem dokumentu smo vse tabele postavili eno pod drugo in, razen pri prvi, zbrisali samodejne uvodne in zaključne podatke, ki jih naredi program. Potem smo zbrane podatke sortirali in pokazali so se podvojeni zapisi; te smo zbrisali. Iz Slomškove zbirne tabele smo izločili vse kode "soundex", ki bi zmanjševale preglednost tabele, in ogledamo si lahko takšen rezultat:

N Anton KOS

A Vrhnika, Sinja Gorica

F Brother's Keeper Windows 5.2 (TT je iz zbirke A. Kosa izdelal J. Toplišek)

____:1726 APAT____/Družmirje

1862:1899 BOŠTEVC____/____

____:____. BLAŽIČ____/____

____:____. BLAGOTINŠEK\Lokovica 37/Lokovica 37

____:____. BELOGLAVEC\Breg, Polzela/Breg, Polzela

1938:1938 BRAČIČ____/____

____:____. BERGLEZ____/____

____:____. BRIŠNIK____/____

1942:1942 ČAKŠ____/____

1964:1964 ČERNOŠA\Celje/Celje

____:____. DOBROVŠEK\Škale 5/Škale 5

____:____. DELAKORDA____/____

1892:1892 DEČMAN\Spodnja Selca/Spodnja Selca

1968:1968 DROVENIK\Celje/Celje

1960:1960 FELDIN\Celje/Celje

1892:1931 FRANC\Ponkvice/Ponkvice 6

1838:1838 GOLEŽ____/____

1959:1988 GOLEŽ\Celje/Celje

____:1988 GALUF____/Celje

____:____. GEILHOFER____/____

____:1932 GOLOGRANC____/Goričica

____:____. GLINŠEK____/____

____:____. GORENJAK____/____

____:1939 HAJŠEK\Drumlažno/Drumlažno Laporje

____:____. HOSTNIKAR____/____

____:____. HRUBY____/____

1892:1931 JUG\Modraže/Modraže

____:1990 JAKOB____/____

____:____. JECL____/____

____:____. JOSIN\Ljubljana/Ljubljana

1640:1678 JOŠT\Vojnik/Vojnik

1913:1913 JAMNIK\Sv. Jernej/Sv. Jernej

____:____. KAVČIČ\Bratislava/Bratislava

____:____. KOPRIVŠEK____/____

____:____. KOCBEK____/____

____:____. KOCMUR____/____

1922:1955 KLOBASA\Žitence/Žitence

____:____. KOLENC____/____

____:____. KOMERIČKI____/____

____:____. KOROŠEC____/____

1983:1983 KRAJNC\Maribor/Maribor

1931:1931 KRAMPERŠEK____/____

1937:1976 KRAMPERŠEK\Predenca 28/Celje

____:1868 LUBEY____/Maribor

1968:1989 LOVRENČIČ\Maribor/Maribor

1933:1933 LJUBEJ\Krajnciče 5/Krajnciče 5

____:____. LESNIKA\Ponikva/Ponikva

____:____. LEMPEL\Stara vas3/Stara vas3

1710:1710 LUŽAR\Vojnik/Vojnik

____:____. MEŽA\Zabrdom Škale/Zabrdom Škale

1916:1916 MOŠKOTEVC\Jakob/Jakob

____:____. MASTNAK\Pod sv.Rozalija/Pod sv.Rozalija

1901:1977 MATUŠ\Studenice 26/Maribor

1849:1972 MLAKER\Ponikva 11/Celje

1958:1982 MLAKAR____/____

____:1972 MARČIČ____/Celje

1640:1998 NOVAK\Bele vode Šoštanj/Celje

____:1930 PETEK____/Razbor

1902:1902 PODGORŠEK\Jakob/Jakob

____:1983 PLEVČAK____/____

____:____. PLAJBA____/____

____:____. PLANK____/____

____:____. PENŠEK\Šoštanj/Šoštanj

1960:1960 PUŠNIK\Celje/Celje

1738:1738 PINTAR____/____

1907:1907 PINTER____/____

____:____. PUŠNAR\Škale 98/Škale 98

1924:1948 PIRŠ\sv. Jernej pri Loeah/Loparje

1960:1960 PIRKMAJER____/____

____:____. PRELOVŠEK\Ljubljana/Ljubljana

1930:1930 ROP____/____

____:____. RAZINGER\Ljubljana/Ljubljana

____:1951 REČNIK____/____

1931:1931 SPOLENAK\Luterje 04/Luterje 04

1965:1965 SPOLENAK\Celje/Celje

____:____. STOPAR____/____

1675:1998 SLOMŠEK\Bele vode Šoštanj/Celje

1931:1931 SENICA\Ponkvice 6/Ponkvice 6

1809:1809 ŠIBAL____/____

1921:1921 ŠPORER____/____

____:1993 ŠTANTE\Prožinska vas 7/Celje

____:____. ŠRAMEL____/____

1946:1946 VEDLIN\Lešje Majšperk/Lešje Majšperk

1875:1875 VENGUŠT\Vodruž/Vodruž

1903:1993 VANTUR\Vrhole/Maribor

____:____. VERA____/____

1892:1892 VERLE____/____

____:1919 VRANČIČ\Ljubljana/Ljubljana

1902:1902 VREČAR____/____

1964:1994 ZUPAN____/Celje

1959:1986 ZUPANC\Celje/Celje

1950:1950 ZAJTL\Mala breza/Mala breza

1870:1870 ZDOLŠEK\Zagaj 8/Zagaj 8

1951:1980 ZDOLŠEK\Celje/Celje

1690:1787 ZORKO\Kamna Gorca 1/Kamna Gorca 1

____:____. ŽLENDER____/____

Opomba: zbirna tabela priimkov zajema stanje Slomškove zbirke v oktobru 2000. V tabeli niso izključene napake, ki so morda v zbirki.

Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije (XXI. del)

Peter Hawlina

Pod pojmom arhivsko gradivo imam v mislih predvsem (stare) dokumente, zapiske. Ti so navadno na papirju. Še bolj natančno: mislim na arhivsko gradivo, ki ga pri svojem raziskovalnem delu uporabljamo rodoslovci. Takega gradiva ni malo, o njem smo že večkrat govorili. Daleč najbolj uporabno gradivo za naše raziskave so matične knjige.

Sodobni mediji so lahko marsikaj. V tej seriji prispevkov pod tem pojmom največkrat mislim na računalniški zapis. Torej tak, ki omogoča hitro preiskovanje in druge operacije z vnesenimi podatki.

Pod celim naslovom mislim torej prvenstveno na prepisovanje zapisov iz matičnih knjig v računalniško obliko. Če se za ta namen uporablja eden od mnogih računalniških programov, postanejo tako prepisani podatki med seboj povezani veliko bolj kot so v posameznih originalnih zapisih.

Če prepišemo zapis o poroki, dobimo navadno podatke o ženinu, nevesti ter njunih starših, torej za šest ljudi. V originalnem zapisu so sicer navedene tudi priče, vendar je zelo težko sklepati na njihovo morebitno sorodstveno razmerje do ženina ali neveste. Ko najdemo zapis o poroki staršev ženina ali neveste, dobimo spet podatke o njunih starših. Tako so zbrani podatki za 14 oseb. V računalniškem zapisu pride do povezave, ki je v originalnem dokumentu ni. Dobimo prikaz treh generacij. Če nadaljujemo prepisovanje še za eno generacijo, se dosedanjim štirinajstim pridruži še šestnajst novih oseb. V štirih generacijah smo torej zbrali podatke o tridesetih sorodstveno povezanih osebah. Nadaljevanje računanja je lažje kot nadaljevanje raziskovanja in prepisovanja. Saj vemo, da bi v naslednji generaciji lahko dosedanjim dodali še 32 novih....

Tako bi se stvar razvijala, če bi raziskovali samo poroke, od izhodiščne, pa do koder bi nam dopuščal čas in arhivsko gradivo. Raziskujemo pa skoraj brez izjeme ne samo starše, temveč tudi brate in sestre omenjenih ženinov in nevest. Uporabljamo tudi druge viře, zlasti zapise o rojstvih in smrtih ter popise družin (status animarum). Gradivo, ki se na ta način nabira, postaja vse bolj povezana zgradba. Prej ali slej se že vnesena oseba pojavi v enem ali večih drugih zapisih. Ženin in nevesta sta bila zapisana tudi kot otroka ob rojstvu. Zapisovana bosta ob rojstvih njunih otrok, zapisana bosta v knjigi umrlih. Zapisana bosta v popisu družin in najbrž še marsikje. Računalniški zapis posamezne osebe bo en sam. S prvim zapisom smo s pomočjo računalniškega programa nastavili 'osebni karton', ki bo služil tudi kot element 'družinskega kartona'. Govorim v prenesenem pomenu, čeprav je možno vnesene podatke o osebah in družinah tudi zares iztiskati v obliki, ki je podobna osebnemu ali družinskemu kartonu. Važno je, da se zavedamo, da je potrebno podatke o konkretni osebi vnesti samo enkrat, najbolj pogosto te podatke dobimo iz zapisov o rojstvu in/ali poroki. Kadarkoli kasneje naletimo na isto osebo, nam istih podatkov ni več potrebno prepisovati, saj nam jih ponudi sam računalniški program. Že prisotnemu podatku lahko le še kaj dodamo, dosedanje informacije razširimo ali obogatimo.

Na dejstvo, da podatkov o konkretni osebi ni potrebno ponovno vnašati ob vsakem dogodku, pri katerem je udeležena, je sicer dokajšen prihranek pri času, ki je potreben za vnašanje.

Bolj važno je tisto, kar sem že omenil. Vnesene osebe postanejo v računalniški evidenci razvidne v vseh sorodstvenih razmerjih. To je tista bistvena razlika med klasičnimi zapisi in računalniškim.

Zdaj si lahko predstavljamo, kaj bi nastalo, če bi bili na ta način prepisani vsi dogodki, ki jih hranijo matične knjige neke župnije, zlasti rojstva in poroke. Dobili bi združeni rodovnik vseh vpisanih oseb. Tako obsežen rodovnik praktično ne obstoja, zato tudi ne vemo, kako bi mu rekli. Bi mu lahko rekli rodovnik župnije?

Župnija pa ni izolirana skupnost. Res sicer prihaja pogosto do porok med posamezniki iz iste župnije, velikokrat pa ženin in nevesta nista iz iste župnije. Dosedanje delo nakazuje potrebo, da bi dosedanjim podatkom, zbranim v neki župniji, dodali še tiste, ki jih bomo morali iskati v arhivih sosednje župnije.

Kaj pa če je v sosednji župniji že kdo opravil podoben delo? Obe datoteki je treba samo združiti in že imamo nekaj, kar spet nima imena.

Tovrstno teoretiziranje lahko nadaljujemo. Praktičen konec bi bil takrat, ko bi prepisali vse dogodke iz vseh matičnih knjig. Temu bi lahko rekli rodovnik dežele, naroda, celine, človeštva.

Naj je opisano stanje še tako utopično, zametki tega so že tu. Tudi v tej seriji sem o teh zametkih že pisal. Tokrat bom opisal tovrsten poskus, pri katerem sem bil največ udeležen sam.

Odločil sem se, da poskusim, kaj nastane, če sistematično 'popišem' osebe za nek kraj za neko obdobje. Izbral sem Reteče in za začetek prepisal podatke iz popisa družin (status animarum) za 19. stoletje. Nabralo se je okrog 3000 oseb, med seboj močno sorodstveno povezanih. Vsi tisti danes živeči posamezniki, katerih predniki so pred sto leti živeli v Reteški župniji, imajo rodovnik svojih prednikov iz 19. stoletja že narejen. Vsakdo ga lahko dobi v našem društvu.

Dela s tem nisem končal. Narejeno je kar samo narekovalo nadaljevanje. Podal sem se še v nekatere sosednje župnije, zlasti obe škofjeloški – mestno in starološko. Teh dveh še zdaleč nisem obdeloval tako sistematično kot reteško, vseeno pa je v celotni zbirki zdaj že okrog 26.000 oseb. Tej zbirki sam pri sebi rečem loški rodovnik. Bolj prav bi morda bilo 'povezani rodovnik družin Loškega gospostva'.

Trdim, da je s tem Loka z okolico že dokaj dobro 'pokrita'.

Kako pa je s Slovenijo? Odgovor lahko iščemo v rezultatih letošnje ankete. Videli bomo, da opisano početje ni osamljeno. Drame, Kobi, Artel, Koblar in mnogi drugi so na podoben način obdelovali nekatera druga področja. Vsi skupaj pa naj bi trenutno imeli skoraj 230.000 rodoslovno bolj ali manj povezanih zapisov o osebah. Številka je v resnici večja, saj niso odgovorili niti vsi povabljeni, zagotovo pa je v Sloveniji še precej takih, ki se tudi ukvarjajo z rodoslovjem, pa zanje v društvu ne vemo. 230.000 je zametek, ki kliče po združevanju in nadaljevanju.

RAST - RAZiskovalski STiki

Moj ded je bil Jurij Janžekovič. Rojen je bil 31.12.1888 v Ljubljani. Njegovemu očetu naj bi bilo ime Marko ali morda Martin in naj bi bil iz Metlike. Ne vem natančno, kdaj je prišel v ZDA, vem le, da je bil leta 1819 v Illinoisu. Jurij je imel brata Marka in Petra in sestro Marijo.

Sprašuje Jan Brodie – brodie@detnet.com. Odgovor lahko posredujete tudi v uredništvo.

Kaj delamo

Anton Zvone Bah

Bahovi s Kozjanskega

Rodil sem se v vasi Virštanj, nekje med Kozjem, Pilštanjem in Podčetrtnom. Vas je že iz davnih časov znana po pridelovanju vina, saj so si tu že graščaki postavili tako imenovano Viteško klet – sedanja Banovina – gostišče Virštanj. V zadnjem času je tako vas Virštanj kakor tudi vsa okolica postala turistično zelo zanimiva. Atomske toplice, bližnji gradovi, samostan s cerkvijo v Olimju, hribi, posejani z vinogradi (Virštanj, Buče in Imenska Gorca) ter vedno bolj razvit kmečki turizem. O Virštanju je napisana tudi pesem, ki jo domačini zelo radi zapojejo ob raznih veselih priložnostih. Napisal in uglasbil jo je domačin Ivan Kajba. In če že predstavljam svoj rojstni kraj, moram napisati vsaj prvi dve kitici:

*Pozdravljen bod' domači kraj,
kjer rojstna hiša mi stoji,
po hribih gor' nad Selami
se Virštanj nam smeji.*

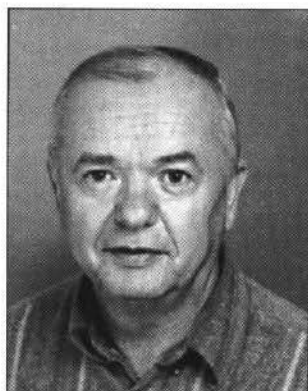
*Ta vas spomin mi še budi
na moje mlade srečne dni,
kako si lep domači kraj,
rad vrnem se nazaj.*

To je zares zelo kratek opis mojega rojstnega kraja, sedaj pa še nekaj o sebi.

Kot že povedano, sem se rodil v Virštanju leta 1940. Bahovi domačiji se reče po domače Grabenska domačija ali krajše v Grabnah. Mimo teče potok, imenovan Virštanjski potok, po domače Virštanjski graben. Domačija je imela tudi mlin za žito, v glavnem za koruzno in "zmesno" moko. Zaradi majhne količine vode, posebno ob suši, so zajezili potok. V glavnem pa je bila kmetija usmerjena na pridelavo vina in živinorejo ter poljedelstvo. Sedaj živi tu tretji rod Bahovih. To je moj brat Drago-Korl Bah. Od vseh starih objektov je ostala samo še stanovanjska hiša, ki ima številko 37. Obnovljena je z novo oblikovano streho in novo fasado. Na pročelju prejšnje fasade je bila freska s podobo sv. Marije z Jezusom v naročju, ki je bila posvečena srečno – tragičnemu dogodku. Namreč, z okna dnevne sobe je padel mlajši brat mojega očeta, star dve leti, in ostal živ.

Na to domačijo se je moj stari oče priženil okoli leta 1900 in poročil vdovo Antonijo Belina, r. Jug. Tudi sam je že bil vdovec. V tem zakonu se je rodilo pet otrok. Starejši sin Janez (Ivan oz. Anzek) – moj oče, rojen l. 1906, je prevzel kmetijo in imel 11 otrok iz dveh zakonov. Bil sem tretji po vrsti. Po končani srednji šoli s poklicem strojni tehnik sem se leta 1963 zaposlil v Ljubljani in si zgradil svoj dom na obrobju Ljubljane, v vasi Hrušica. Z ženo imava sina in hčerko.

Kaj me je spodbudilo, da začnem z raziskovanjem svojega rodu? Spominjam se, da sem kot otrok vprašal svojega strica Alojza (takrat smo otroci starejše ljudi nazivali teta oziroma stric), kje je bil doma njegov oče. Odgovoril mi je: "Veš, tam, za tistim hribom." Ker sem odšel od doma takoj po končani osnovni šoli, seveda nisem poznal rojstnega kraja, kot bi ga sicer. Vsakokrat

ko sem se vračal v domači kraj, sem obiskal kakšnega od sorodnikov in velikokrat je nanek beseda o naših prednikih, vendar si nisem nič zapisoval.

Pred nekaj leti pa smo imeli prvo srečanje Bahovih, kjer se nas je zbralo 170. Ambient na Zdolah pri Kozjem – kmečki turizem pri Pirš – je bil čudovit in razpoloženje tudi. Bil je to sončen jesenski dan na zadnjo soboto v oktobru.

Na tem srečanju sem spoznal mnogo Bahovih družin, za katere prej nisem vedel, da obstajajo oziroma kje živijo. Začel sem razmišljati, da bi bilo dobro, če bi nemudoma začeli z izdelavo rodovnika. Nekaj malega podatkov sem že imel in začel sem z delom. V tem času sem se tudi upokojil, tako da imam nekaj več časa tudi za to dejavnost. Prve izkušnje so pokazale, da so stvari vedno bolj nepregledne in da zgubljam preveč časa po nepotrebnem. Nato mi je prijatelj namignil, da deluje v Škofji Loki društvo, ki se ukvarja z rodoslovjem. Ni bilo treba dolgo iskati. Pridružil sem se kolegom v društvu in kmalu spoznal, kako koristna so srečanja z ostalimi raziskovalci. Odslej sem svoje delo opravljal veliko hitreje in bolj pregledno z manj truda. To mi omogoča tudi uporaba računalniškega programa BK. Iz razpoložljive literature, ki je na voljo v društvenih prostorih, in od bolj izkušenih članov sem pridobil že kar precej potrebnega znanja in delo me vse bolj veseli.

Začel sem, kot sem že omenil, s svojim priimkom BAH. Dosedanje raziskave kažejo, da izvira s Kozjanskega. V preteklosti je bil zapisan različno: Wah, Wach, Bach in sedaj Bah. Nekateri, ki so imeli v tujini težave z izgovorjavo, so obdržali pisavo Bach. Najstarejše do sedaj znane domačije Bahovih so bile – nekatere še obstajajo – Ješovec pri Kozjem, Buče, Gubno in Vetrnik. V seznamu imam sedaj povezanih približno 900 oseb, datumi pa segajo v sedemnajsto stoletje. Še vedno je ostalo kar zajetno število cerkvenih knjig, pa tudi knjig na matičnih uradih, ki jih bo še treba pregledati.

Vzporedno sem začel zbirati podatke še za staro mamo, rojeno Jug in za svojo mamo, rojeno Plevnik. Medtem sem se povezal še z eno večjo družino Bachovih iz Zagreba. Nekaj podatkov sem že dobil, na preostale pa bo treba še počakati, saj so potomci te družine razseljeni tudi po drugih državah.

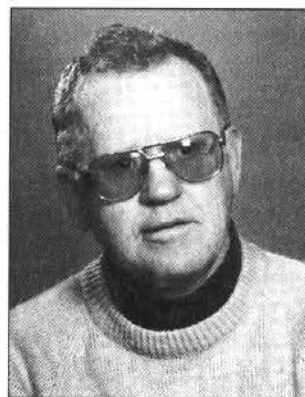
Na koncu moje predstavitve bi se rad zahvalil vsem kolegom v društvu, ki so vedno pripravljeni pomagati.

Anton Pavlovčič

Rodoslovje je zanimivo

Pod tem naslovom je bil v izolskem lokalnem časopisu Mandrač objavljen članek, s katerim je gospa Dagmar Slekovec pozivala na ustanovni sestanek vse, ki bi jih to delo zanimalo.

Tudi sam sem se udeležil tega srečanja in pričel, oziroma nadaljeval, raziskave svojih prednikov. Drug drugega smo seznanjali z načinom iskanja podatkov in ko je ga. Slekovec posredovala moje raziskave v Ljubljano, sem 12. 10. 1999 na Rodoslovnem društvu v simpatični družbi predložil svoje zbrano gradivo. Pravzaprav sem zbranim povedal, kdo sem in kdo vse so bili

moji predniki. Zato se mi zdi prav, da tudi na tem mestu povem, kdo sem in od kod prihajam.

Nosim priimek očeta, ki je bil leta 1883 rojen v prelepi kraški vasici Lipici. Njegov oče, moj ded, je pričel službovati v konjar-ni in ob dostavi konj na češki dvor je v zameno pripeljal v Lipico mlado Čehinjo, s katero sta imela pet otrok. Vendar dedov rod poteka iz vasice Goriče na Notranjskem, kjer sem v župnišču Hrenovice dobil podatke prednikov vse do pradedu Matije, rojenega 1750. leta.

Očetov priimek je torej Povlovčič, materin pa Apollonio. Ta dva tako različna priimka sta bila vzrok iskanja mojih korenin. Zanimalo me je, kdaj in kako sta se ta dva priimka združila. Spoznal sem, kako majhen je ta svet!

Mamini predniki so mnogoštevilni in segajo vse tja do leta 1201, ko je Peter Apollonio prvič vpisan v matične knjige Pirana. Rodbina se je priselila v Piran iz Grčije in ustanovila ladjedelnico v Piranu. Seveda je to takrat bilo v majhnem obsegu, toda kasneje se je razvilo v to, kar imamo danes v Izoli.

Vsi danes živeči Apolloniji, razkropljeni po celem svetu, izvirajo iz istega prednika, priseljenega v Piran. Bila je to izredno bogata družina in v minoritski cerkvi sv. Frančiška v Piranu je grobnica tega daljnega prednika, ki je med drugim bil eden od dveh konzulov Pirana. Moj praded, Rocco Apollonio, sin te dinastije, se je poročil z Lucijo Vatta iz Gorga; ta družina je prevladovala nad dejavnostjo Sečoveljske doline. Roccov sin Nicoletto, trgovec v Trstu, se je poročil z Giselo Bernarž, ki je postala moja babica. Njen oče Karel Bernarž je bil češki častnik, ki je v takratni avstroogrski državi služboval v teh krajih, kjer se je poročil z Anno Contento, hčerjo tudi zelo bogate družine iz Pirana, iz katere izvirajo lastniki nekdanje tovarne mila Salvetti.

Nicoletto Apollonio in Gisela Bernarž sta rodila njo, ki je kasneje postala moja mama. Spoznala se je z avstrijskim častnikom Antonom Pavlovčičem, ki je služboval v Trstu in se je ob propadu avstroogrške države umaknil v takratno kraljevino Jugoslavijo, ker ni želel kot častnik Maistrove vojske za severno mejo živeti pod Italijo.

Tako sta se ta dva priimka 28.11.1920 združila na takratni novi meji med državama v Cerknici.

Rojen sem tako v Ljubljani, toda morda me je domotožje po rodni krajih mojih prednikov pripeljalo v meni drage kraje, kjer za mnoge kot tujec živim v senci najstarejše primorske rodbine.

Mnogo podatkov mi je posredoval sam gospod Bonifacio, pisec kronike piranskih priimkov, mnogo sem jih zbral po kronikah župnišč, za kar se lahko zahvalim tudi sekciji rodoslovnega društva v Izoli. Ga. Slekovec mi je omogočila vse to pojasniti pred člani rodoslovnega društva Slovenije, v prijetni družbi ostalih članov, vedno pripravljenih pomagati in svetovati vsakomur, ki se zanima za korenine svojih prednikov.

RAST - RAZiskovalski STiki

Franc Pavlič 1852-1916 in Maria Pavovec 1850 - 1906 sta imela otroke: Antona 1889-1890, Ivano 1887-1967, Jerneja 1892-1911, Rozalijo 1887-1924, Marijo 1882-1969, Franciško 1894-1984, Janeza 1885-1947, Ano 1880-1987 in Franca 1879. Poizveduje Stan Pavlic stangoth@capital.net

Kaj delajo

Imamo i nemamo (*Rodoslovje na Hrvaškem*)

Nenad Labus

Poznavao sam ženu čije je četvero djece emigriralo u Ameriku još prije drugog rata. Muža je izgubila u samom ratu, tako da je živjela sama. Od djece bi, svako toliko, stizala pisma i obavezni paketi za Božić, sa slikama, koje su svjedočile da su se djeca u Americi snašla, da sve bolje žive... Osim toga, s godinama je uza jedan zid u kuhinji rasao niz kućanskih aparata, što su joj ih djeca povremeno slala na poklon. Tako je, uza veš-mašinu stajao frižider, pa još jedna, novija, veš mašina, pa štednjak, pola struja, pola plin, drugi na drva, i još jedan stroj, za koji ni danas ne znam što je bio. Svaki taj komad bio je pažljivo umotan u vreće i zatim još zašiven u stare plahte - da se ne ošteti. Ova slika duboko mi se urezala u sjećanje: stari neobojeni zid seljačke kuhinje i niz strojeva (koje je tih šezdesetih godina mnoga kuća u Jugoslaviji tek sanjala) sasvim van konteksta i van prisutnosti. Taj dio kuhinje kao da nije postojao: žena ne samo kao da ga nije primjećivala, nije čak ništa tamo niti ostavljala, ni pokraj mašina, niti na njih. Tek su znatiželjni posjetioci mogli privući ga opet u postojanje, a žena je odgovarala zbunjena, kao da se s mukom prisjeća što bi to tamo bilo.

Malo sam odužio s uvodom, zato što mi se to sjećanje čini vrlo primjereno našoj sadašnjoj situaciji u Hrvatskoj. No mi, za razliku od nje, tako držimo ono što smo naslijedili od naših starih. Van konteksta. I u biti kao da ne znamo što s tim početi...

Ne odnose se ove riječi samo na umjetnost i umjetničku baštinu. Nije problem s Eufrazijevom bazilikom, Dioklecijanovom palačom, Dubrovnikom... To svak misli da zna što je i što bi s tim. Problem je s onim manje atraktivnim stvarima, pa tako i s povjesnom gradom. Osim što političari jedan drugom sole pamet povijesnim "činjenicama" koje su sami iskonstruirali ili bog zna gdje pročitali (što ionako nije bitno, kad "činjenice" samo služe za brzi politički efekt, a već sutra će, možda, glasiti drugačije), što je IN staro i hrvatsko, stvarne povijesne činjenice gotovo da nikom ne trebaju. Ovakvo okruženje ne cijeni temeljna povijesna istraživanja, pogotovo ne ona čiji rezultati nisu već na prvi pogled spektakularni. Pronalaženje tragova pra-Hrvata u Iranu ili drugdje u bespućima Azije, to DA! Sastaviti priručnik svih imena mjesta na hrvatskom, slovenskom, njemačkom, talijanskom, latinskom i mađarskom, to već teško. Zašto bi za to trebali neki veći novci i nekoliko godina za kompiliranje iz svih dostupnih izvora. Kome to uopće treba?

Zato u Hrvatskoj još nemamo priručnik gdje bi čovjek mogao pogledati da je Mittelburg isto što i Pisino, tj. Pazin. Nemamo niti opći šematizam, gdje bismo mogli pronaći svakog tko je obnašao neku vlast u neko doba u Hrvatskoj, pa čovjek koji želi saznati tko je, na primjer, bio kapetan u Kostajnici 1527. godine ili tko je bio podestat Motovuna 1616. ili pak za vojne ili crkvene vlasti. Takav posao nije pitanje neznam kakvog istraživačkog talenta, nego strpljivog prikupljanja iz pouzdanih izvora. Ne teži ako to nemaju Slovenija ili Austrija.

Nemamo sustavne preglede plemstva u Hrvatskoj, iako je objavljen Liber aurum (Zlatna knjiga plemstva) pojedinih županija, kao i saborski zapisnici, u kojima su i potvrđivana plemstva i indigenati. Još manje imamo priručnik u kome bismo našli popisane feudalna imanja i njihove vlasnike (zakupnike) u raznim vremenima. U Hrvatskoj, doduše postoji Hrvatski

plemički zbor (Vlaška 95, 10000 Zagreb tel. ++385-1-665-097), ali oni se, kako sami kažu, bave: "okupljanjem i objedinjavanjem hrvatskog plemstva, a zalažu se za održanje nacionalnih i plemićkih tradicija, kršćanskih načela i za dobrobit domovine Hrvatske", pa nemaju kada objaviti neki almanah koji bi bio kao hrvatska Gotha. Imamo i Družbu Hrvatskog zmaja (Zagreb, Kamenita vrata, tel. ++385-1-485-1694), koja je osnovana davno pred II. svj. rat, a obnovljena je uspostavom Republike Hrvatske. Cilj njena postojanja je očuvanje, održavanje i označavanje mjesta i spomenika važnih za hrvatsku povijest. Koliko znadem, ima nekih tridesetak zmajeva, a je li što rade i kada, to samo oni znaju – ne sjećam se da sam išta o njihovom radu pročitao ili čuo zadnjih 7-8 godina.

Nemamo ni javno dostupne popise matičnih knjiga, pa se često smatra da neka knjiga ne postoji, a zapravo je imamo, samo što je pisana glagoljicom, pa je u arhivu HAZU ili u nekoj knjižnici. Uz nešto dobre volje i strpljenja, takva informacija može se dobiti u Hrvatskom državnom arhivu u Zagrebu (Marulićev trg, tel. ++385-1-4801-999).

Sve to nemamo i zato što je kod nas malo historičara, pa oni koji su u struci, imaju važnijeg (i atraktivnijeg) posla od ovakvih poduhvata.

Kad sve to nemamo, nije čudno da imamo vrlo malo literature s područja rodoslovlja. Ponajviše su to rodoslovi naših narodnih vladara, te pojedinih značajnih feudalnih obitelji, pojedinih umjetnika, političara... Kao kuriozum navodim da je i Vaš član (Stanko Južnič) objavio u Rijeci rodoslov hrvatskog povjesničara Franje Račkog.

Najsustavnije je i to baš pomoću matičnih knjiga rodoslovljem se bave Nenad Vekarić i Niko Kapetanić, koji su prošle godine izdali knjigu o stanovništvu Konavala, a u desetak prošlih godina, rodoslove splitskih, peljeških i hvaranskih obitelji, te posebno obitelji Kerse, Bizar, Fisković i Bošković. Potpun popis imate na adresi: <http://www.geocities.com/Eureka/Mine/7128/veno1.html>.

Relativno sistematski i iscrpno o riječkim obiteljima radove objavljuje Irvin Lukežić. Ja sam također sam, u izdanju riječkog časopisa "Artefakta", objavio prijepise triju pravoslavnih matiča (vjenčanih, krštenih, umrlih) za period 1781 – 1860. godine.

Druge radove i rad drugih ljudi baš i ne poznajem, pa iako vjerujem da postoji još ljudi koji manje-više samozatajno istražuju i objavljuju, što u časopisima, što na internetu.

Koliko mi je poznato, u Hrvatskoj ne postoji rodoslovno društvo, a ne primjećujem ni da ima nekog stvarnog interesa da ga se osnuje. Naravno, možda sam samo loše obaviješten.

Na koncu, onaj najbolniji dio. Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti stara je institucija s vrlo bogatom izdavačkom djelatnosti. Hrvatski leksikografski zavod također je stara i štovana institucija. Također s bogatom izdavačkom djelatnosti. Izdaje, među ostalim, i Hrvatski biografski leksikon, koji može poslužiti i rodoslovcima. Problem je, međutim, u njihovom konzervativnom pristupu i u našem siromašnom društvu. Tako, ne samo da su mnoga njihova izdanja već odavno rasprodana, neka i vrlo rijetka, nego i najnovija možete nabaviti samo u obliku knjige, obično kao hardcover, dakle samo u najskupljoj varijanti. Nema ni pomisli o elektroničkim medijima, što je jedna vrlo čudna praksa, ne samo u Hrvatskoj. Naime, danas ne postoji knjiga, a ni časopis koji nije barem u štampariji u kompjuteru, ako već i autori ne pišu tako tekstove. I, uprkos svakoj logici, kad se knjiga ili časopis otštampa, štamparija pobriše tekstove i ilustracije s diskova, pa sve opet nestane, kao da ga nije ni bilo. A ako knjiga išta vrijedi, trebat će je, kad-tad,

opet netko prepisati i snimiti na nekom CD-u ili nekom budućem mediju. Da stvar bude čudnija, većinu znanstvenih knjiga, a pogotovo časopisa, posve ili u velikoj mjeri financiraju ministarstva znanosti i kulture. Ona ista, kojima bi i te kako trebalo biti u interesu da znanstveno relevantna literatura bude što dostupnija. Predložio sam spomenutim ministarstvima da se, kad bude donesen novi zakon o knjižnicama, uz obavezne primjerke koje izdavači moraju dostaviti Nacionalnoj i sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu, propiše i dostavljanje tekstova i ilustracija u elektronskom vidu, jer se tako već za nekoliko godina može stvoriti vrlo vrijedna arhiva – servis koji će s puno manje problema nego li kad su klasične knjige u pitanju, moći dostavljati kopije literature zainteresiranima. Prijedlog je prihvaćen (imam e-mail), ali dalje od toga nismo stigli.

Akademijina izdanja, gotovo bezbrojna u sada već stoljeće i pol izdavanja, morat će biti prepisana u elektronički oblik i tek tada dobit ćemo priliku da se izrade svi oni priručnici koje sam na početku spominjao. To nije pitanje dobre volje, kako se sada može činiti, već nužnosti.

Ako se sjećate, na stranicama Drevesa bilo je riječi o zahtjevima Mormona da presnimavaju slovenske i hrvatske matice (koji su bili odbijeni!) i o tome da su ih Mormoni nabavili od bivše Istočne Njemačke. I one koje mi više nemamo, jer su propale u II. svjetskom ratu. I, sad, kad se jednog dana Slovenija i Hrvatska ipak sjete, da bi možda i same mogle biti service-provideri za takve i slične informacije, bit će kasno. Ako internet uopće ima budućnost, danas je vrijeme da se zauzmu pozicije i da se takve usluge i informacije počnu nuditi, jer vrlo skoro nudit će ih drugi bez nas. Neće nam preostati drugo nego da ih, tada više ne pod svojim uvjetima, nudimo kroz neke druge, veće providere. Znaite i sami: niste vijest dok niste na CNN-u.

Rekorderji

109 let star mož na Krajskim.

Gosp. Maksimiljan Himmer, c. k. komisijski zdravnik v Krajski gori so nam tole za Novice na znanje dali:

3. Grudna lanskiga leta je na Koroški Beli na Gorenskim umerl Jožef Kenda, 109 let star mož, ki je pod 6 cesarji in 10 papeži živel. Rojen je bil v Bolcu v letu 1737, in odrasen je v vojaški stan stopil. V tem stanu je avstrijskim cesarjem veliko let služil in tudi v turški vojski bil. Na Hrovaškim se je bil oženil in več let tam prebival. Pred nekimi leti — že práv star — se je na Hrušico blizo Jesenice preselil, pozneje pa na Javorniku živel, kjer mu je več let dobitljiva baron Čojzova rodovina potrebni živež darovala. Clo do zadnje ure je rad okoli hodil, se ravno pokonci deržal, pa tudi ni oslepil in ne oglušil. Pred smertjo ta dan ga je moč zlo zapustila, kar ga je nekoliko ostrašilo, kér ni bil svoje žive dni nikdar bolán. 3. dan Grudna zjutrej so ga mertviga našli na klopi pri peči — njegovi navadni postelji.

Objavljeno v Kmetijskih in rokodelskih novicah, leta 1847, štev. 11, 17. sušca, stran 44.

Knjige

2000

Tak je naslov knjige, ki jo je ob svoji sedemdesetletnici izdala naša članica Tita Kovač Artemis. Tita se s pisateljevanjem ukvarja že razmeroma dolgo. (Sam sem pred mnogimi leti užival v branju njene biografske pripovedi o Štefanu Dečanskem.) Pred tem je bil podobne obravnave izpod njenega peresa deležen Janez Vajkard Valvasor, za tem pa baron Žiga Zois in Janez Bleiweis. Med literarno udejstvovanje se uvršča tudi njeno delo s področja pisanja scenarijev za radijske igre.

Nemara je njeno pisateljsko delo tisto, po katerem jo bomo najbolj pomnili. Poleg svojega poklica, končala je študij kemije, so jo privlačila še mnoga druga področja.

Pripoved z naslovom 2000 je podnaslovila z *Lepljenka iz preteklih in bodočih dogajanj*. Kot se je v večini svojega literarnega delovanja ukvarjala predvsem z biografskimi pripovedmi, je to storila tudi v 2000. S to razliko, da v tem delu ne govori o življenju in delu izbrane osebe, kot je to po skrbnem proučevanju naredila za že omenjene zaslužne zgodovinske osebnosti. Tokrat izbere tri 'velike Slovence': Ivana Cankarja, Janeza Vajkarda Valvasorja in Primoža Trubarja. V pripovedi jih imenuje Mojster, Baron in Pastor. Reinkarnirane postavi v nek prihodnji čas, kjer se nič kaj zadovoljni znajdejo v svoji Kranjski deželi, ki skoraj v ničemer ne spominja na tisto Kranjsko, ki so jo doživljali v svojih časih.

Videti je, da se je pisateljica že nasitila pisanja pravih biografij in se je lotila domišljajske ekstrapolacije in opazuje sedanost in pričakovano prihodnost z očmi svojih treh izbrancev. Kljub njihovim kritičnim vtisom zaključí pripoved z mislijo: "Čas teče, toda časi so ostali isti," je končal Mojster. "Fantje, pojdimo pit!"

Peter Hawlina

Triptih 'Dolenjska trilogija'

Slavist, knjižničar in upokojeni novinar Dolenjskega lista Tone Jakše je izdal do sedaj tri knjige reportažnih zapisov, ki so izhajali pri Dolenjskem listu od leta 1980 naprej. Prva knjiga z naslovom Dolenjski obrazi je izšla leta 1996, druga knjiga z naslovom Naše korenine je izšla leta 1998 in tretja z naslovom Iz takih korenin pa decembra 1999. V knjigah vidimo celo dvajseto stoletje prikazano osebno in posebno, kot ga je doživljalo in videlo več kot petsto ljudi. Med njimi so taki, ki se skoraj niso premaknili iz svoje vasi, drugi so bili svetovni potniki, nekateri so bili ekonomski in politični izseljenci, ali pa njih potomci druge ali tretje generacije iz "velikega sveta", morda nekateri tudi posebneži, vsekakor pa vsi zanimivi pričevalci štirih generacij.

Knjiga, kot je ta, na prvi pogled ni ravno "gradivo" za rodoslovce. Skriva pa v sebi toliko najrazličnejših situacij in usod, da bralca popelje tja, kamor praviloma nikoli ne zaide. Ve pa se, da na vpeljanih potih ne najdeš kaj novega. Za zahtevnega rodoslovca pa je včasih lahko še tako rahel namig zametek novih odkritij. Morda velja to še posebej za Dolenjsko, ki je ravno z rodoslovnega stališča dokaj slabo prečesano zemljišče. Za rodoslovca s komercialno žilico pa bi bila morda knjiga zanimiva v primerih, kadar se nanj obračajo tujci, ki želijo kaj izvedeti o domovini svojih prednikov. Vemo pa, da je odšlo nekdanj na tuje največ naših rojakov ravno iz Dolenjske, Kočevske in Bele Krajine, torej iz krajev, od koder so protagonisti te knjige.

Če v prvem mahu ne najdete v teh knjigah kaj uporabnega, pa boste imeli priložnost ob branju pokukati v nek svet, ki nam hitro izginja, ki je pravzaprav že izginil, kot izginjavajo ali pa so že izginili pripovedovalci nevsakdanjih zgodb. Kot nalašč za branje kar tako.

Prva knjiga je izšla pri Dolenjskem listu, druga pri Biroju M, Novo mesto in tretja v samozaložbi pri avtorju, Škrjanče 2A, Novo mesto.

A. Pavel Florjančič

Izpolnjevanje s številčnico

Nela Urbančič

- 13 7 26 12 10 16 25 8 3 4 – genealogija
 36 28 15 35 18 33 5 – naziv časopisa, ki ga izdaja SRD
 11 19 41 2 1 9 24 21 20 – privrženec protestantske ločine; versko in
 нравно strog človek
 6 27 31 17 29 30 22 14 40 – rimska velika črka; velika črka v velikosti
 male
 42 23 43 32 39 – svinčev oksid za zaščito železa proti rji
 37 44 34 38 – pulz, utrip

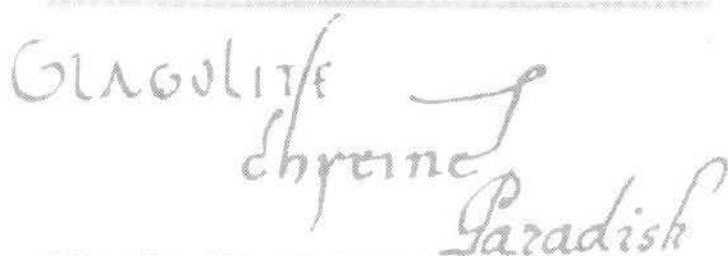
Črke uganjenih besed prenesite v oštevilčene kvadratke lika. Prenesene črke dopolnite s črkami na označenih poljih, tako da dobite skozi ves lik vodoravno deset besed, ki jih zahtevajo med seboj pomešani opisi: z makovimi zrni posut kruhek – brezvetrje; prostor, zaščiten pred vetrom – garant v bančništvu, ki prevzame garancijo z ostalimi garanti – koncil; cerkveni zbor – plastično kiparsko delo na ploskvi – moštvena igra z žogo – severnogermanska plemena; Vikingi – adverb.

Ob pravilni rešitvi dobite na označenih poljih levo, brano od zgoraj navzdol, naziv lika v škofovskem grbu, desno pa naziv mesta, kjer je sedež SRD.

1			1	2		3	4
2		5	6	7	8		9
3	10		11	12	13		14
4		15	16	17	18		
5		19	20	21	22		
6		23	24	25	26		
7		27	28	29	30		
8	31		32	33	34		35
9		36	37	38	39		40
10			41	42		43	44

Kronika župnije Reteče

Tik pred izidom je še ena od številnih krajevnih monografij. 150-letnico ustanovitve samostojne župnije Reteče pri Škofji Loki bo najbolj vidno zaznamoval izid Kronike župnije Reteče. Nastala je na osnovi arhivskih virov in številnih pričevanj. Članki priznanih avtorjev predstavljajo življenje župnije od Keltoev prek srednjega veka do današnjih dni. Gre za podroben pregled dogajanja v vaseh, ki spadajo v reteško župnijo. Za rodoslovce bo posebno zanimiv prispevek dr. Franceta Štukla, ki je podal zgodovinski pregled za vsako hišo. Načrtovana monografija je dala povod za temeljito rodoslovno obdelavo celotne župnije. Za ta namen so bili uporabljeni popisi župljanov (status animarum) za 19. stoletje, drugi arhivski viri in rezultati rodoslovnih raziskav nekaterih domačih ljubiteljskih rodoslovcev. Rezultati te obdelave so bili preobsežni, da bi mogli biti v celoti objavljeni. Podano je zgolj poročilo o opravljenem delu in nekateri vzorčni prikazi. Celotna računalniška datoteka pa je interesantom dostopna v Slovenskem rodoslovnem društvu.

Glagolite Chreine Paradish

Knjižica s tem naslovom ni neposredno zanimiva za rodoslovce. Tu jo omenjam zato, ker je letos izšla pod okriljem našega društva. V njej opozarjam na tri pomembne slovenske spomenike. Vsakega od njih simbolizira po ena beseda, vzeta iz teh dokumentov – *Glagolite* iz Brižinskih spomenikov, *Chreine* iz ohranjene podelilne listine in *Paradish* iz Loškega pasijona. Številnim strokovnim obdelavam teh simbolom dodajam tu še ljubiteljski namig: vsi trije naj bi bili tesno povezani s Škofjo Loko.

Peter Hawlina

Zamorc s krono

V Drevesih smo že poročali o projektu Zamorc s krono. Primerjalna predstavitev krajev iz današnje Slovenije, Avstrije, Italije in Nemčije, ki so nekoč tvorili posest Freisinške škofije, je bila pripravljena ob 60-letnici Muzejskega društva Škofja Loka. Kasneje je formalno pokroviteljstvo nad projektom prevzelo Slovensko rodoslovno društvo in do sedaj se je zvrstilo nekaj ponovitev v Sloveniji, ena v Avstriji in ena v Nemčiji. Zanimanje za ponovitve so izrazili še nekateri drugi kraji. Tako sta za leto 2001 načrtovani ponovitvi razstave v Novem Mestu in Isnu v Nemčiji.

Peter Hawlina

Koledar prireditev Slovenskega rodoslovnega društva za leto 2001

Vsa srečanja in predavanja bodo (če ne bo drugače objavljeno) ob 18. uri v prostorih Svetovnega slovenskega kongresa na Cankarjevi ulici 1/IV v Ljubljani.

Redna mesečna srečanja bodo vsak drugi torek v mesecu. Na srečanjih zvemo aktualnosti in s kolegi izmenjujemo izkušnje in podatke. Takrat je tudi priložnost za krajše predstavitve dela posameznikov.

9.1.2001	Redno društveno srečanje
23. 1. 2001	dr. Vladimir Batagelj: Novosti za rodoslovce v programu PAJEK
13. 2. 2001	Redno društveno srečanje
27. 2. 2001	dr. Marija Stanonik: Rodoslovni viri v etnoloških revijah
13. 3. 2001	Redno društveno srečanje
27. 3. 2001	Peter Hawlina: Pripomočki pri delu z računalnikom
11. 4. 2001	Redno društveno srečanje
18. 4. 2001	dr. Marko Razpet: Jurij Vega in koledar
8. 5. 2001	Redno društveno srečanje
22. 5. 2001	Vladimir Bohinc: Raziskave po naročilu
12. 6. 2001	Redno društveno srečanje
26. 6. 2001	še ni dogovorjeno
10. 7. 2001	Redno društveno srečanje
24. 7. 2001	še ni dogovorjeno
14. 8. 2001	Dopustniško srečanje v gostišču Livada
11. 9. 2001	Redno društveno srečanje
22. 9. 2001	Piknik za člane SRD - Vrh Korena
25. 9. 2001	še ni dogovorjeno
9. 10. 2001	Redno društveno srečanje
23. 10. 2001	še ni dogovorjeno
13. 11. 2001	Redno društveno srečanje
27. 11. 2001	še ni dogovorjeno
11. 12. 2001	Redno društveno srečanje
18. 12. 2001	še ni dogovorjeno

Novi člani

Leopold Mokotar, 4208 Šenčur, Stružnikova 28
 Jože Perc, 2000 Maribor, Štrekljeva 44
 Miran Zadnikar, 4205 Preddvor, Belska c. 15
 Andrej Ambrož, 1260 Ljubljana Polje, Ob Studencu 9
 Miloš Likar, 1000 Ljubljana, Celovška 99A
 Alojz Osrajnik, 1000 Ljubljana, Mlinska pot 8
 Lučka Bogataj, 1353 Borovnica, Miklavčičeva 12
 Marjan Zupan, 4208 Šenčur, Sveteljeva 13
 Dušan Baraga, Kožarišče 41a, 1386 Stari Trg pri Ložu

Vsem izrekamo dobrodošlico!

Pregled dosedanih predavanj za člane SRD

(pregled za prejšnja leta je bil objavljen v številki IV/4)

27.1.1998	dr. France Jakopin	Kaj priimek pove rodoslovcu
24.2.1998	dr. Vasilij Melik	Prvi popis prebivalstva na Slovenskem
24.3.1998	dr. Alfred Ogris (Avstrija)	Rodoslovni viri v Celovškem arhivu
28.4.1998	dr. Ema Umek	Gospoščinski arhivi kot rodoslovni vir
26.5.1998	dr. Marjan Drnovšek	Izseljevanje Slovencev; kdaj, od kod, kam, zakaj
23.6.1998	dr. France Dolinar	Cerkvena in civilna ozemeljska organiziranost v zadnjih stoletjih
28.7.1998	dr. Günther Junkers (Nemčija)	Rodoslovni projekti v Nemčiji
17.9.1998	dr. Tomaž Pisanski	Rodoslovje in internet
18.9.1998	Peter Hawlina	Škofjeloške družine
21.9.1998	Xavier Guyot (Francija)	Rodoslovje v Franciji
22.9.1998	dr. Andrej Hozjan	Rodoslovni viri v Škofijskem arhivu Maribor
24.9.1998	Anton Tomažič	Rodoslovje in multimedija
28.9.1998	dr. Andrej Mrvar	Predstavitel programa PAJEK
29.9.1998	Maja Hegedič	Predstavitel Centra za družinske raziskave
13.10.1998	Al Peterlin	Slovenian Genealogy Society – predstavitev
27.10.1998	dr. Janez Cvirn	Rodoslovje in študij zgodovine
15.12.1998	prof. Lucijan Bratuž	Razvoj pisave
12.1.1999	dr. Tomaž Pisanski	Grboslovje z računalnikom
23.2.1999	dr. Tatjana Tomazo-Ravnik	Matične knjige kot vir biodemografskih podatkov
20.4.1999	dr. Marija Štefančič	Rodovniki človeštva
25.5.1999	ing. Felix Gundacker (Avstrija)	Rodoslovje v Avstriji
22.6.1999	Silvo Torkar	Predkrščanska osebna imena v slovenskih priimkih
26.10.1999	dr. Marija Makarovič	Kmečka družina v času in prostoru
27.11.1999	dr. Stane Granda	Koliko družin vlada v Sloveniji
18.1.2000	dr. Vincenc Rajšp	Slovenija na starih zemljevidih
22.2.2000	Bogdan Novak	Slovenska saga
28.3.2000	dr. Andrej Vovko	Biografski leksikoni
18.4.2000	mag. Helena Ložar Podlogar	Šege ob življenjskih mejnikih
23.5.2000	dr. Zvonka Zupanič Slavec	Epikraniološka povezava družine grofov Celjskih
27.6.2000	Aleksander Lucu	Slovenske dinastije
24.10.2000	Irena Tršinar	Centralni register prebivalstva – vsebina, uporaba, možnost dostopa
19.12.2000	dr. Petra Svoljšak	Arhivi prve svetovne vojne

Pregled drugih dogodkov

(pregled za prejšnja leta je bil objavljen v številki IV/4)

28.1.1998	Peter Hawlina	Predavanje na temo Rodoslovje v seriji Izza kongresa, ki ga prireja Svetovni slovenski kongres
25.5.1998	Anton Kos	Ustanovitev sekcije SRD na Vrhniki
25.5.1998	Anton Kos	Razstava rodovnikov v Cankarjevem domu na Vrhniki
26.9.1998	Peter Hawlina s kolegi	Konferenca SRD na temo Rodovniki znanih Slovencev
nov. 1998 – maj 1899	Peter Hawlina	Celoletni rodoslovni krožek na Škofijski klasični gimnaziji v Ljubljani
2.12.1998	Peter Hawlina	Predavanje na temo Rodoslovje za Univerzo za tretje življenjsko obdobje v kulturnem domu v Stražišču
29.6. – 30.9.1998	Peter Hawlina	Nismo od včerajšnjega dne – rodoslovna razstava na Škofjeloškem gradu
25.9.1899	Peter Hawlina s kolegi	Četrta konferenca SRD
27.11.1899	Janez Toplišek s kolegi	Predavanje na temo Rodoslovje v Prosvetnem domu v Brežicah
31.1. in 1.2.2000	Janez Toplišek	Tečaj za uporabo programa Brother's Keeper
11.2.2000	Peter Hawlina	Predavanje na temo Rodoslovje za Univerzo za tretje življenjsko obdobje v Sanatoriju Emona v Lj.
26. 9.2000	Peter Hawlina s kolegi	Peta konferenca SRD
16.10. – 20.10.2000	Peter Hawlina	Rodoslovni krožek pri Univerzi za tretje življenjsko obdobje v Ljubljani
19.10.2000	Peter Hawlina	Predavanje na temo Rodoslovje v okviru Tedna vseživljenjskega učenja v Izboraževalnem centru Freising v Škofji Loki.

Poročila o delu

- 25. 7. 2000 Načrtovano predavanje dr. Svoljšakove je bilo preloženo. Namesto tega je bilo napovedano predavanje Petra Hawlina: Rodoslovje in računalnik, ki pa je bilo odpovedano. Nekateri o spremembi niso bili obveščeni, zato se je kljub temu v prostih SSK zbralo 9 udeležencev.
- 8. 8. 2000 Počitniško srečanje v gostišču Livada. 12 udeležencev.
- 12. 9. 2000 Redno srečanje. 42 udeležencev.
- 26. 9. 2000 Predavanje mag. Branka Šuštarja: Rodoslovni viri v Slovenskem šolskem muzeju. 24 udeležencev.
- 30. 9. 2000 Peta konferenca SRD s piknikom Vrh Korena.
- 10. 10. 2000 Redno srečanje. 33 udeležencev.
- 16. 10. – 20. 10. 2000 Rodoslovni krožek pri Univerzi za tretje življenjsko obdobje. 8 udeležencev.
- 19. 10. 2000 Predavanje v okviru Tedna vseživljenjskega učenja v Izboraževalnem centru Freising v Škofji Loki. 6 udeležencev.

- 24. 10. 2000 Predavanje Irene Tršinar: Centralni register prebivalstva – vsebina, uporaba, možnost dostopa. 33 udeležencev.
- 14. 11. 2000 Redno srečanje. 34 udeležencev.
- 28. 11. 2000 Predavanje dr. Pavla Merkúja je bilo zaradi zdravstvenih razlogov odloženo. Namesto tega se je 31 udeležencev zadržalo na rednem srečanju.

A..... M.....

Spoštovani

Dne 10. 11. 2000 sem prejela obvestilo o neplačani članarini za leta 1998, 1999 in 2000.

Sporočam Vam, da nisem bila še na nobenem predavanju, sestanku ali srečanju. Že večkrat sem izrazila željo, da bi rada poravnala le račune za glasila. Ker to ni možno, si bom v bodoče izposojala glasila v novomeški študijski knjižnici.

Prosim, da me z današnjim dnevom črtate iz seznama članstva.

Pripravljena sem plačati po tri tisoč SIT za leta, ko sem prejela glasilo.

Moj edini dohodek je pokojnina in nikakor ne morem prenesti tako velikih stroškov.

Lepo pozdravljeni

M.

....., 10. 11. 2000

Slovensko rodoslovno društvo Lipica, 25. 11. 2000

....

A. M.

.....

Spoštovana gospa M.

Na Vaše sporočilo Vam lahko odgovorim le tole:

Po sklepu Občnega zbora društva je letna članarina 6.000 SIT. Članom ne obljubljam ničesar. Kar uspemo narediti, je za vse člane zastoj. Prav tako časopis. Če želi kdo naročiti samo časopis in se ne želi včlaniti, ga dobi po ceni 6.600 SIT.

Vi ste se želeli včlaniti in smo Vas sprejeli. S tem ste prevzeli pravice in obveznosti člana. Najbrž je še kdo med nami, ki mu je 6.000 SIT letno strošek, ki si ga težko privoščijo. Vendar večina članov poravnava svoje obveznosti do maja meseca v tekočem letu, ko imamo občni zbor, kjer imajo pravico glasovanja samo aktivni člani. Redki so tisti, ki jih je potrebno na članske obveznosti spominjati, kar nam nalaga neprijetna opravila in dodatne stroške, ki jih ne zaračunavamo. Večina članov se zaveda, da s svojim prispevkom omogoča dejavnost, ki je v Sloveniji ne opravlja nihče drug.

Vse to ste lahko prebrali tudi v Drevesih in ni potrebno, da ponavljam. Če ste se odločili izstopiti, morate svojo željo sporočiti Lojzetu Kobiju, ki vodi člansko evidenco in administracijo.

Prosim, da o povedanem ponovno razmislite in ravnate po svoji vesti.

Lepo Vas pozdravljam

Pregled vsebine dosedanjih števil časopisa Drevesa

Peter Hawlina

Letnik I, številka 1

Hawlina Peter	Zametek
Hawlina Peter	Rodovnik in računalnik

Letnik I, številka 2

Hawlina Peter	Nova verzija programa Brother's Keeper – v prilogi naročilnica
Peterlin Albert	Predstavitev slov. rodoslov. društva iz USA – pismo

Letnik I, številka 3

Hawlina Peter	Deset let gor ali dol
Hawlina Peter	Kateri software?
Hawlina Peter	Priporočila za delo pri zbiranju rodovniških podatkov
Kocmur Majda	Moji predniki

Letnik I, številka 4

Hawlina Peter	Medsebojni stiki
Toplišek Janez	Tečaj za delo z rodoslovnim računalniškim programom

Letnik II, številka 1

Grenko Leon	Društvo, krožek ali klub?
Hawlina Peter	Kaj je genealogija? I. del
Otorepec dr. Božo	Genealogija (definicija iz Enciklopedije Slovenije)

Letnik II, številka 2

Gasparič Jože	Naučimo se branja gotice
Hawlina Peter	Biološki in zakoniti starši (oče)
Hawlina Peter	Kaj je genealogija II. del
Hawlina Peter	Prenašanje arhivskega gradiva na sodobne medije I.
Južnič mag. Stanislav	Predstavitev
Kobi ing. Lojze	Rodovnik po Bachofnu
Toplišek Janez	Sodobni pripomočki pri rodoslovnem raziskovanju

Letnik II, številka 3

Drnovšek dr. Marjan	Družinski arhivi in njihov pomen
Hawlina Peter	Krožek jemlje slovo, društvo ponuja roko
Hawlina Peter	Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije II.
Hudales Jože	Od zibel do groba; 1. O Mariji, Juriju in Heleni ter Sabini
Hudales Jože	Od zibel do groba; 2. Je ta človek na svet rojen...
Hudales Jože	Predstavitev – O moji zbirki podatkov iz matičnih knjig
Novakovič Nenad	Predstavitev – Vladarskerodbine
Švajgar ing. Rasto	Priimek, Family name, Familiennamen – odkod in zakaj I.
Toplišek Janez	Tečaj za delo s programom BK
Toplišek Janez	Uporaba skenerja pri rodoslovnem delu

Letnik II, številka 4

Hawlina Peter	Če ne boš nehal, te bom tožil
Hawlina Peter	Predsednikova vizija
Hawlina Peter	Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije III. Stanje v svetu, Dvakrat da, kdor hitro da
Hawlina Peter	Ustanovitev društva
Hudales Jože	Od zibel do groba; 3. Junij, julij, avgust, vino pij pa babe pust...

Hudales Jože	Od zibel do groba; 4. Nomen est omen – o imenih v 19. stoletju
Kobi ing. Lojze	Nekaj vrstic iz rodovnikarjeve beležnice
Rugale Mariano	Predstavitel – Nekaj o mojem rodoslovju in več o drugih stvareh okrog njega
Švajgar ing. Rasto	Priimek, Family name, Familienname – odkod in zakaj II.
Toplišek Janez	Zgodbe z interneta

Letnik II, številka 5

Drame Leon	Moje rodoslovno delo
Hawlina Peter	Iz tujega tiska
Hawlina Peter	Koliko prednikov so imeli moji predniki
Hawlina Peter	Naše društvo in društvo Slovenski Ščit
Hawlina Peter	Povej mi s kom se družiš
Hawlina Peter	Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije IV.
Hudales Jože	Od zibel do groba; 5. Domača imena in priimki
Hudales Jože	Od zibel do groba; 6. Sem se oženil...
Pisanski dr. Tomaž	Genealogyonline – recenzija
Pisanski dr. Tomaž	Postavimo podatke na ogled
Štukl mag. France	Ko smo izčrpali matične knjige...
Švajgar ing. Rasto	Priimek, Family name, Familienname – odkod in zakaj III.

Letnik II, številka 6

Gasparič Jože	Nekaj pogostih rodovniških izrazov v nemščini
Hawlina Peter	Iz tujega tiska – Genealogicko – heraldicky Hlas, Genealogical Computing
Hawlina Peter	Kako zdravo je tvoje drevo?
Hawlina Peter	Prenos arhivskega gradiva na sodobne nosilce V.
Hudales Jože	Od zibel do groba; 7. Ženi se pri pravi starosti
Hudales Jože	Od zibel do groba; 8. Starostne razlike med ženinom in nevesto
Hudales Jože	Od zibel do groba; 9. Družine v 19. stoletju
Kobi ing. Lojze	Rodoslovni viri
Pisanski dr. Tomaž	Rodoslovje v Avstraliji
Šmitek ing. Janez	Predstavitel – Rodoslovje in krajevna zgodovina
Švajgar ing. Rasto	Priimek, Family name, Familienname – odkod in zakaj IV.

Letnik II, številka 7

Butina Vasja	Pisanje družinske kronike
Hawlina Peter	Prenos arhivskega gradiva na sodobne nosilce VI.
Hawlina Peter	Slovenian Genealogical society – introduction
Hawlina Peter	Slovensko rodoslovno društvo – predstavitev
Hudales Jože	Od zibel do groba; 11. Rodnost žensk
Hudales Jože	Od zibel do groba; 12. Družinske oblike in tipi
Hudales Jože	Od zibel do groba; 10. Otrok, kolikor jih Bog da...
Šmitek ing. Janez	Rodoslovje in krajevna zgodovina
Švajgar ing. Rasto	Priimek, Family name, Familienname – odkod in zakaj V.
Tomazič-Cvetko Jana	XVI. srečanje mladih raziskovalcev zgodovine v Stični

Letnik II, številka 8, 9

Artel Tomaž	Predstavitel – Raziskovanje porekla Artel
Butina Vasja	Raziskovanje izvora rodbine Butina
Donaldson	Srečna družinica
Hawlina Peter	Pisanje družinske kronike
Hawlina Peter	Prenos arhivskega gradiva na sodobne nosilce VII.
Hudales Jože	Od zibel do groba; 13. Kar mati rodi, vse se v prah spremeni...

Južnič mag. Stanislav	Pol tisočletja stari kočevski in kostelski urbarji
Kobi ing. Lojze	Nemška rodoslovna centrala v Leipzigu
Košir Matevž	Deželna deska za Kranjsko
Pisanski dr. Tomaž	Slovenski arhivi na internetu
Švajgar ing. Rasto	Priimek, Family name, Familienname – odkod in zakaj VI.

Letnik II, številka 10

Anžič Sonja	Arhivsko gradivo, zanimivo za rodoslovne raziskave v Zgodovinskem arhivu Ljubljana
Galjot Johan	Biti slovenske krvi bodi Slovencu v ponos I. del
Hawlina Peter	Prenos arhivskega gradiva na sodobne nosilce VIII.
Hawlina Peter in prof. Janez Suhadolc	Znak društva
Hudales Jože	Od zibel do groba; 14. Smrtnost po mesecih
Hudales Jože	Od zibel do groba; 15. Smrt žensk in smrt moških
Kobi ing. Lojze	Predstavitel
Pisanski dr. Tomaž	Helmove rodoslovnadelaavnica
Pisanski dr. Tomaž	Pokrajinski arhiv v Mariboru
Šmitek ing. Janez	Rodoslovje in demografija
Toplišek Janez	Brother's Keeper za WINDOWS okolje je v Ljubljani
Umek dr. Ema	Rodoslovni viri s posebnim ozirom na matične knjige

Letnik II, številka 11

Hawlina Peter	Kakšne so naše zbirke
Hawlina Peter	Kri ni voda; Družinska srečanja
Hawlina Peter	Potomci Martina Peruzzijsa
Hawlina Peter	Prenos arhivskega gradiva na sodobne nosilce IX.
Hudales Jože	Od zibel do groba; 16. Bog ga je dal, Bog ga je vzel...
Hudales Jože	Od zibel do groba; 17. In če bom star ali pa bolan...
Kerin ing. Andrej	Kerini in Stritarji
Kobi ing. Lojze	Moja izkušnja z organiziranjem družinskega srečanja
Medved Janko	Srečanja družine Sajtl
Nadja Gartner-Lenac	Predstavitel – Tržiški muzej
Pisanski dr. Tomaž	Osebnosti viri II. del
Schlamberger Niko	Geokodirana imena in priimki
Toplišek Janez	Iskanje avtohtonih prebivalcev s pomočjo sodobnih rodoslovnih virov

Letnik II, številka 12

Galjot Johan	Biti slovenske krvi bodi Slovencu v ponos II. del
Hawlina Peter	Car Trajan ima kozja ušesa (Zaupnost podatkov)
Hawlina Peter	Poročilo o seji Upravnega odbora SRD
Hawlina Peter	Predsednikov obračun
Hawlina Peter	Pregled dosedanje vsebine
Hawlina Peter	Pregled programov za rodoslovno rabo
Hawlina Peter	Prenos arhivskega gradiva na sodobne nosilce X.
Hawlina Peter	Predstavitel
Klasinc dr. Peter P.	Družinski fondi
Kos Marjana	Osebnosti ali družinski fond – kaj je to?
Novaković Nenad	Knjižni fondi NUK-a s področja rodoslovja
Šmitek Ing. Janez	Iz rodoslovnih virov
Vovko dr. Andrej	Slovenski šolski muzej
Vovko dr. Andrej	Uvod v rodoslovje za mlade ljudi

Letnik III, številka 1

Južnič mag. Stanislav	Etnogeneza Kostelcev – Kostelski priimki v preteklosti
Južnič mag. Stanislav	Uskoki – naši predniki
Franci Rihtaršič	Slovar krajevnih in osebnih imen

Hawlina Peter	Prenos arhivskega gradiva na sodobne nosilce – XI. del
Hawlina Peter	Manj poznani raziskovalni viri ali Naši francoski predniki
Kobi ing. Lojze	Vse ob svojem času
Vasja Butina	Priročnik za rodovnikarje v 'help' datoteki
Hawlina Peter	Kako zažeti
Kos Anton	Predstavitev
Hawlina Peter	Kaj delajo? Projekti v Nemčiji
Hawlina Peter	Kratka kategorizacija rodoslovcev

Letnik III, številka 2

Adam Lucijan	Iz radovljiškega urbarja za leto 1579
Kolar dr. Bogdan	Status animarum kot arhivsko gradivo
Hawlina Peter	Žlahta, strgana plahta
Hawlina Peter	Prenos arhivskega gradiva na sodobne nosilce (XII.)
Južnič mag. Stanislav	Župniki kot rodoslovci v 19. stoletju
Kobi ing. Lojze	Župniki kot rodoslovci v 19. stoletju
Naglič Miha	Priprava za uvedbo v rodoslovje
Kranjc Marijan	Predstavitev – Rodoslovni nasveti in neznanke
Kobi ing. Lojze	O srečanju Kraigherjev
Gundacker ing. Felix	Rodoslovne raziskave v Avstriji
Kranjc Marijan	Odmev na prispevek Naši francoski predniki

Letnik III, številka 3–4

Žontar dr. Jože	Rodoslovje kot komponenta mormonske cerkve
Grasser H. Jerome	Varovanje rodoslovnega arhivskega gradiva
Kobi ing. Lojze	Delo rodoslovne družbe v državi Utah
Kos Marjana	Družinski arhiv – kako ga voditi in hraniti
Hawlina Peter	Prenos arhivskega gradiva na sodobne nosilce (XIII.)
Keber Janez	Raziskovanje priimkov v Sloveniji
Adam Lucijan	'Kranjci' iz vicedomskega urada za Kranjsko
Novakovič Nenad	Rodoslovje in varstvo osebnih podatkov
Hawlina Peter	Pravična delitev
Logar Anton	Možnosti za raziskovanje vojnih žrtev
Toplišek mag. Janez	Diskusijska lista za uporabnike programa Brother's Keeper
Toplišek mag. Janez	Varnostno kopiranje rodoslovnih podatkov
Adam Lucijan	Predstavitev
Mancini Tomaž	Obisk v knjižnici škotskega rodoslovnega društva
Slekovec Dagmar	Vtisi o delu Slovenskega rodoslovnega društva
Peter Hawlina	Pregled dosedanje vsebine
Peter Hawlina	Naslovi slovenskih arhivov

Letnik III, Posebna priloga – Gorenjske rodbine

Hawlina Peter	Gorenjske rodbine
Gašperšič Jože	Mazolli
Cvirn dr. Janez	Meščanska poroka
Gartner-Lenac Nadja	Stanovske poroke
Novakovič Nenad	Gorenjska – zibelka mogočnih rodov
Hawlina Peter	Potomci Štefana Mazolla

Letnik IV, številka 1

Štukl dr. France	Prispevki k poznavanju domačih imen v zvezi z upravnimi funkcijami
Košir mag. Matevž	Katastrski operat in zemljiška knjiga s posebnim ozirom na genealoške raziskave
Adam Lucijan	'Kranjci' iz arhiva vicedomskega urada za Kranjsko (II.)
Galjot Johan	Na Slovenskem smo mi gospodar (III. del)
Hawlina Peter	Socialna genealogija in zgodovinska demografija v sodelovanju z rodoslovnimi raziskavami
Dagmar Slekovec	Kaj je prosopografija

Hawlina Peter	Prenos arhivskega gradiva na računalniški medij (XIV.)
Hawlina Peter	Sistemi oštevilčenja
Hawlina Peter	Raziskave po naročilu
Hawlina Peter	Kolikšne so naše zbirke – Rezultati ankete za leto '96
Hawlina Peter	Črkarska zmeda
Hawlina Peter	Knjige hiš v Škofji Loki
Hawlina Peter	Koliko praprababice živijo v Sloveniji
Marta Berginc	Predstavitev
Lidija Rebolj	Predstavitev
Hawlina Peter	Kaj delajo – Eastman's Online Genealogy Newsletter
Lojze Kobi	Urejanje članskih in naročniških obveznosti

Letnik IV, številka 2–3

Drnovšek dr. Marjan	Izseljevanje Slovencev; kdaj, od kod, kam, zakaj
Silvo Torkar	O priimkih v Baški dolini
Adam Stane	Miniature iz plemiškega rodoslovja (I.) Donešek k rodovniku čušperških kastelanov v 14. stoletju
Adam Lucijan	'Kranjci' iz vicedomskega arhiva za Kranjsko (III. del)
Butina Vasja	Pradomovina kostelskih Uskokov
Hawlina Peter	Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije (XV. del)
Galjot Johan	Biti slovenske krvi, bodi Slovincu v ponos! (IV. del)
	Čez goré, polja, doni naj prek sveta
Hawlina Peter	Kaj sem videl
Catalano Virginia A.	Za koreninami
Hawlina Peter	Kaj povedo grobovi
Hawlina Peter	Manjkajoči datumi
Hawlina Peter	Ničvredna ponudba
	Druga konferenca na temo Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije
Hawlina Peter	Poročilo o konferenci
Ravnik dr. Mojca	Status animarum v nekaterih etnoloških raziskavah
Pisanski dr. Tomaž	Status animarum v računalniku
Tomažič Anton	Internet – idealen medij za rodoslovce
Hawlina Peter, Kobi ing. Lojze	Nekateri obsežnejši rodovniki
Drame Leon	Prenos status animarum na elektronski medij
Hawlina Peter	Vzorci v svetu
Theuerschuh Cerar Marija	Predstavitev
Hawlina Peter	Kaj delajo – Preslikavanje arhivskega gradiva, ki ga opravlja Mormonska cerkev v vzhodni Evropi.
Kobi ing. Lojze	Obveznosti članov

Letnik IV, številka 4

Batagelj Vladimir,	Pajek – program za analizo obsežnih omrežij. Uporaba v rodoslovju
Mrvar mag. Andrej	
Umek dr. Ema	Civilne matične knjige na slovenskem ozemlju pred letom 1946
Otorepec dr. Božo	Od kod ime Ljubljana
Matič mag. Dragan	Zgodnji rodoslovni viri
Adam Stane	Miniature iz plemiškega rodoslovja (II. del) Jamski oz. Kamenski iz Begunj do konca XIII. stoletja
Stergulec Andrej	Družinski priimki v Bovcu – 1700 – 1947
Hawlina Peter	Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije (XVI. del)
Butina Vasja	Izdelava in oblikovanje lastne rodoslovne domače strani
Hawlina Peter	17. bataljon, ki ga vid'la več ne bom
Kos Janez,	Rod Marije Javeršek, matere
Umek dr. Ema	Josipa Broza – Tita
Florjančič Pavle	Razvojno drevo človeka
Lapajne dr. Branka	Useful Tips for Conducting Genealogical Research in Slovenia; Kako se lotiti rodoslovnih raziskav v Sloveniji

Artel Tomaž, Drame Leon	Kronike slovenskih župnij (poskus bibliografije)
Slekovec Dagmar	Predstavitev
Hawlina Peter	Kaj delajo – Antonija Šifer s sodelavci
Hawlina Peter	Pregled dosedanje vsebine

Letnik V, številka 1 – 2

A. P. Florjančič	Zgodba dolga tisoč let
Johan Galjot	Biti Slovenske krvi, bodo Slovencem v ponos – Vremena bodo Kranjcem se zjasnila
Stane Adam	Miniature iz plemiškega rodoslovja – Gutenberški do konca XIII. stoletja
Lucijan Adam	“Kranjci” iz arhiva Vicedomskega urada za Kranjsko (IV del)
Janez Keber	Živalski nazivi v imenoslovju
Peter Hawlina	Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije (XVII.)
Nenad Novaković	Kdo se najraje skriva?
Lea Benedejčič	Rodovniki znamenitih Slovencev
Miroslav Košuta	Tržaška izštevanka
Peter Hawlina	Kranjska in zamorc s krono
France M. Dolinar	Cerkvena uprava in Slovenci
Dagmar Slekovec	Dva poskusa prosopografske obdelave
Janez Toplišek	Kolikšne so naše zbirke
Donat Piber	Kronike slovenskih župnij
Jill J. Johnson	Challenges Slovenian Descendants Face in Their Ancestral Research
Silvo Torkar	O priimku ČUFER/ČUFAR
France Šmid	Kaj delamo – Narečje, del rodoslovnih raziskav
Andrej Voje	Kaj delamo
Dane Zajc	Mrtve stvari
Lojze Kobi	Članske obveznosti

Letnik V, številka 3 – katalog k razstavi

dr. France Bernik	Sporočilo častnega pokrovitelja
Peter Hawlina	Uvod
Peter Hawlina	Od kdaj rodoslovje
Peter Hawlina	Loški rodovniki
Peter Hawlina	Rodoslovno delo Antonije Cegnar
Peter Hawlina	Nekateri klasični prikazi
Peter Hawlina	Rodoslovni viri
Peter Hawlina	Krajevne monografije
Peter Hawlina	Rodovniki zaradi materialnih interesov
Peter Hawlina	Družinska srečanja
Peter Hawlina	Rodoslovje v svetu
Albin Lotrič	Center za družinske raziskave
Peter Hawlina	Rodoslovje in računalnik
A. P. Florjančič	Prateta Lilith
Peter Hawlina	You Were Not Born Yesterday

Letnik V, številka 4

Adam Lucijan	Kranjci iz arhiva vicedomskega urada za Kranjsko
Benedejčič mag. Lea	Kaj delamo
Benedejčič mag. Lea	Rodovniki znamenitih Slovencev
Čop Stanko	Rodovniki literatov iz vasi pod Stolom
Dežman Jože	Gorenjski biografski leksikon
Drame Leon	Poročilo o simpoziju
Drame Leon	Rodovniki znanih Slovencev v zbirki evropskega plemstva
Galjot Johan	Biti slovenske krvi, bodi Slovencu v ponos (IV. del)
Gornick Alan Jr.	A Dream Come True
Florjančič Alojzij Pavel	A. E. I. O. U.

Hawlina Peter	Krajevne monografije
Hawlina Peter	Moj rodovnik – Priročnik za raziskovanje rodu
Hawlina Peter	Nova funkcija v programu PAJEK
Hawlina Peter	Pariški rodoslovni utrinki
Hawlina Peter	Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije (XVIII.)
Hawlina Peter	Razstava Kranjska in zamorc s krono
Hawlina Peter	Rodovniki za splošno rabo
Hawlina Peter	Zgodba z naslovne strani
Jakopin dr. Franc	Slovenska priimkovna pokrajina
Junkers dr. Günter	(Računalniški) Rodoslovni projekti v Nemčiji
Kobi Lojze	Grafični prikazi večjih rodovnikov
Kos Anton	Rodovnik škofa Slomška
Lampiž Zdenka	Kako je bil Xxxxxx v lepem gradu vzgajan in iz njega izgnan
Lapajne dr. Branka	Kaj povezuje Huga Wolfa, Herberta von Karajana in Slovenijo
Pisanski dr. Tomaž	Obisk pruskega arhiva v Berlinu
Rihtaršič Franci	Novosti v rodovniku Jurija Vege
Sinigoj Jože	Dežela – kulturnozgodovinski oris Radovljiške ravnine
Sinigoj Jože	Kaj delamo
Sinobad Jurij	Seznam hiš v Radovljici v letih 1826 in 1868
Stanojevič Jasmina	Rodoslovno delo Justine Kramar, por. Jagodič
Šmid mag. Franc	Še nekaj o prateti Lilith
Šmid mag. Franc	Zgodovina hiš južne Koroške

Letnik VI, številka 1–4

Adam Lucijan	Kranjci iz arhiva vicedomskega urada za Kranjsko, črka C, župnija Kostel, škatla XIII. II. del
Adam Stane	Miniature iz plemiškega rodoslovja
Danica Glavan	Kaj delamo
Galjot Johan	Biti slovenske krvi, bodi Slovencu v ponos (V. del)
Gundacker Felix	Naslovi avstrijskih arhivov
Gundacker Felix	Rodoslovje v Avstriji
Hawlina Peter	Četrta konferenca SRD
Hawlina Peter	Poročilo o projektu Zamorc s krono
Hawlina Peter	Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije (XIX.)
Hawlina Peter	Rodoslovni krožek na Škofijski klasični gimnaziji
Hawlina Peter	Rodoslovni vtisi iz Londona
Hawlina Peter	Sodelovanje med Slovenskim rodoslovnim društvom in Slovenian Genealogy Society
Hawlina Peter	Sodelovanje SRD s Svetovnim slovenskim kongresom
I. K.	Rodbinski priimki iz rastlinskih imen
Kos Anton	Poročilo o delu sekcije SRD na Vrhniki
Kovač Tita	Predavanje mag. Janeza Topliškega v Brežicah
Lotrič Albin	Največja rodoslovna zbirka je sedaj dostopna tudi na Internetu
Milan Govekar	Kaj delamo
Pisanski dr. Tomaž	Librairie de la Voute
Polona Dremelj, dr. Andrej Mrvar, dr. Vladimir Batagelj	Rodovnik dubrovniških plemiških družin med 12. in 16. stoletjem
Rihtaršič Franci	Prebivalci mesta Kranja leta 1754
Slekovec Dagmar	Ustanovitev obalne sekcije SRD
Šmid mag. Franc	Ana Katarina Hofstetter in Jakob Schellenburg
Šmid mag. Franc	Predniki in potomci Celjskih grofov
Toplišek Janez	Kolikšne so naše zbirke
Toplišek Janez	Prvi slovenski priročnik za rodoslovni program Brother's Keeper
Zrimšek dr. Dimitrij	Družinogram

Letnik VII, številka 1-2

Adam Stane	Miniature iz plemiškega rodoslovja
Goričan Ema	Kaj delamo
Grosel Henry, Anne	Amazing what a little information can do!
Hawlina Peter	Lost Children
Hawlina Peter	Nova verzija programa Brother's Keeper
Hawlina Peter	Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije
Hawlina Peter	Rekorderji
Hawlina Peter	Tone Ravnikar
Lampič Nina	Zakaj sovražim rodoslovje
Logar Tone	Westfalski Slovenci
Makarovič dr. Marija	Moje življenje
Megušar dr. France	Rezijani nas vodijo v predzgodovino slovenskega prostora
Plautz George	Kaj delajo
Rugale Mariano	Pokopališča in nagrobniki pri nas
Slekovec Dagmar	Prvo leto dela obalne sekcije rodoslovnega društva
Štefancić dr. Marija	Naši starodavni predniki
Toplišek Janez	Branje pisane gotice
Toplišek mag. Janez	Krajevni rodoslovni viri

Letnik VII, številka 3-4

Bah Anton Zvone	Bahovi s Kozjanskega
Galjot Johan	Biti slovenske krvi, ... Hlapci, za hlapce rojeni...?
Hawlina Peter	Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije (XXI.)
Keber Janez	Razlaganje izvora priimkov v Sloveniji
Labus Nenad	Kaj delajo
Matičevič dr. Milko	Slovenskim Orlicam pristrizene peruti
Novaković Nenad	Od Luksemburga do gradu Jama pri Postojni
Paternoster Marjan	Kratko premišljevanje o korenincah, imenih, osebni lastnini in srednjeročnem planu
Pavlovčič Anton	Rodoslovje je zanimivo
Slekovec Dagmar	Ali jih kdo pozna
Stanojević Jasmina	Obveščanje po elektronski pošti
Šilc Jurij	Prebivalstvo podšmarnogorskih vasi skozi stoletja
Šmid mag. Franc	Ali še žive potomci andeških grofov?
Šmid mag. Franc	Kdo je bil lotarinški kralj Svetopolk?
Toplišek Janez	Anton Martin Slomšek - zbirna tabela družinskih priimkov
Toplišek Janez	Kolikšne so naše rodoslovne zbirke?
Toplišek Janez	Manj znani krajevni viri
Torkar Silvo	K slovenskim priimkom na -ar
Tršinar Irena	Centralni register prebivalstva
Urbančič Nela	Izpolnjevanje s številčnico
Zupančič Marko	Rodovi na gradu Smlednik

Pregled po avtorjih

Lucijan Adam, r. 7.4.1973 na Jesenicah, študent zgodovine in bibliotekarstva.

Iz radovljiskega urbarja za leto 1579	III/2
'Kranjci' iz Vicedomskega urada za Kranjsko (I)	III/3-4
Predstavitve dela	III/3-4
'Kranjci' iz arhiva Vicedomskega urada za Kranjsko (II.)	IV/1
'Kranjci' iz arhiva Vicedomskega urada za Kranjsko (III. del, 1. oddelek)	IV/2-3
'Kranjci' iz arhiva Vicedomskega urada za Kranjsko (III. del, 2. oddelek)	V/1-2
'Kranjci' iz arhiva vicedomskega urada za Kranjsko	V/4
'Kranjci' iz arhiva vicedomskega urada za Kranjsko, črka C, župnija Kostel, škatla XIII, II. del	VI/1-4

Stanislav Adam, r. 2.4.1950 v Radovljici. Končal je srednjo šolo. Dvajset let se ukvarja z ljubiteljskim raziskovanjem rodoslovja, zlasti kranjskih srednjeveških plemiških rodbin.

Miniature iz plemiškega rodoslovja (I.) - Donesek k rodovniku Čušperških kastelanov v 14. stoletju	IV/2-3
Miniature iz plemiškega rodoslovja (II. del) Jamski oz. Kamenski iz Begunj do konca XIII. stoletja	IV/4
Miniature iz plemiškega rodoslovja (III. del)	V/1-2
Miniature iz plemiškega rodoslovja - Gutenberški do konca XIII. stoletja	
Miniature iz plemiškega rodoslovja	VI/1-4
Miniature iz plemiškega rodoslovja	VII/1-2

Sonja Anžič, r. 8. 9. 1963 v Ljubljani, diplomirala iz zgodovine na Filozofski fakulteti v Ljubljani, zaposlena v Arhivu RS na področju uprave.

Arhivsko gradivo, zanimivo za rodoslovne raziskave v Zgodovinskem arhivu Ljubljana	II/10
--	-------

Tomaž Artel, r. 1. 12. 1948 v Ljubljani, končal Srednjo elektro šolo, zaposlen kot tehnik v tovarni Miele v Švici.

Predstavitve - Raziskovanje porekla Artel	II/8,9
Kronike slovenskih župnij (poskus bibliografije)	IV/4

Vladimir Batagelj, r. 1948 v Idriji, izredni profesor za diskretno in računalniško matematiko na Univerzi v Ljubljani, FMF, Oddelek za matematiko in mehaniko. Ukvarja se predvsem s problemi analize podatkov, teorijo grafov, teoretičnimi osnovami računalništva in uporabo informacijske tehnologije v izobraževanju.

Pajek - program za analizo obsežnih omrežij. Uporaba v rodoslovju	IV/4
---	------

Lea Benedejčič, r. 1969 v Ljubljani. Diplomirala ekonomijo in magistrirala iz poslovanja in organizacije (MBA). Zaposlena kot vodja organizacije v DHL v Ljubljani.

Rodovniki znamenitih Slovencev	V/1-2
Kaj delamo	V/4
Zbirka rodovnikov znanih Slovencev	V/4

Vasja Butina, r. 10. 5. 1948 v Ljubljani, diplomiral na Višji upravni šoli v Ljubljani, absolvent na Fakulteti za organizacijske vede v Kranju.

Pisanje družinske kronike	II/7
Raziskovanje izvora rodbine Butina	II/8,9
Priročnik za rodovnikarje v 'help' datoteki	III/1
Pradomovina kostelskih Uskokov	IV/2-3
Izdelava in oblikovanje lastne rodoslovne domače strani	IV/4

Virginia A. Catalano, r. 1948 v South Carolina, diplomirana profesorica matematike, mati petih otrok in zasvojena z računalnikom.

Za koreninami	IV/2-3
---------------	--------

Dr. Janez Cvirna, r. 22. 4. 1960 v Celju, diplomiral in doktoriral na Filozofski fakulteti v Ljubljani, kjer je zaposlen kot docent za slovensko zgodovino XIX. stoletja.

Meščanska poroka III/P

Stanko Čop, r. 1925 v Žirovnici, dipl. ing. metalurgije, od 1987 upokojen, prej tehnološki jelekarni v Železarni Jesenice

Rodovniki literatov iz vasi pod Stolom V/4

Jože Dežman, r. 29. 9. 1955 v Lescah. Diplomiral je iz zgodovine na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Zaposlen je kot višji kustos v Gorenjskem muzeju v Kranju. Posebej je proučeval II. svetovno vojno (žrtve, posledice vojne, partizani, mobilizacija v nemški vojsko).

Gorenjskim elitam naproti V/4

Gorenjski biografski leksikon V/4

France M. Dolinar, r. 11. 11. 1941 v Sušinah, leta 1967 diplomiral na Teološki fakulteti in leta 1974 na Filozofski fakulteti, kjer je doktoriral iz zgodovine. Zaposlen v Arhivu Republike Slovenije in je izredni profesor zgodovine na Filozofski fakulteti v Ljubljani.

Cerkvena uprava in Slovenci V/1-2

Leon Drame, r. 20. 7. 1956 v Celju, maturiral na gimnaziji v Postojni, zaposlen kot projektni sodelavec na Institutu za raziskavo Krasa v Postojni.

Moje rodoslovno delo II/5

Prenos status animarum na elektronski medij IV/2-3

Kronike slovenskih župnij (poskus bibliografije) IV/2-3

Poročilo o simpoziju V/4

Rodovniki znanih Slovencev v zbirki evropskega plemstva V/4

Polona Dremelj, r. 13. 5. 1974 v Ljubljani. 1999 diplomirala iz sociologije (smer družboslovna informatika) na Fakulteti za družbene vede, Univerza v Ljubljani z diplomskim delom "Družinsko drevo kot primer velikega omrežja". Zaposlena na Institutu Republike Slovenije za socialno varstvo

Rodovnik duhovniških plemiških družin med 12. in 16. stol. VI/1-4

Dr. Marjan Drnovšek, r. 1948 v Ljubljani, na Filozofski fakulteti diplomiral iz zgodovine, doktorat s področja zgodovine slovenskega izseljenstva. Višji znanstveni sodelavec na Institutu za slovensko izseljenstvo na ZRC SAZU.

Družinski arhivi in njihov pomen II/3

Izseljevanje Slovencev: kdaj, od kod, kam, zakaj IV/2-3

Alojzij Pavel Florjančič, r. 10. 10. 1940 na Uršnih selih pri Dol. Toplicah. Na Ljubljanski univerzi diplomiral iz geologije. Specializiral na jedrskih surovinah. Bil glavni geolog v Rudniku urana Žirovski vrh. Zaradi 'zelene' politike predčasno upokojen. Tajnik Muzejskega društva Škofja Loka. Urejuje več glasil, sodeluje z Enciklopedijo Slovenije in drugimi institucijami na področju montanistike.

Razvojno drevo človeka IV/4

Zgodba dolga tisoč let V/1-2

Prateta Lilith V/3

A. E. I. O. U. V/4

Johan Galjot (ing. Janez Suhadolc), r. 3. 7. 1942 v Ljubljani, profesor na Fakulteti za arhitekturo v Ljubljani za predmet Prostorno risanje.

Biti slovenske krvi bodi Slovincu v ponos I. del II/10

Biti slovenske krvi bodi Slovincu v ponos II. del II/12

Biti slovenske krvi bodi Slovincu v ponos III. del

- Na Slovenskem smo mi gospodar IV/2-3

Biti slovenske krvi bodi Slovincu v ponos IV. del - Vremena bodo

Kranjcem se zjasnila V/1-2

Biti slovenske krvi bodi Slovincu v ponos V. del - Zakaj je Helena

Blagane bolj znana kot Janez Lajovic V/1-2

Biti slovenske krvi, ... Hlapci, za hlapce rojeni...? VII/3-4

Nadja Gartner - Lenac, r. 16. 6. 1965 na Jesenicah. Diplomirala etnologijo in geografijo na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Kustosinja etnologinje v Trziškem muzeju.

Predstavitev - Trziški muzej II/11

Stanovske poroke III/P

Jože Gasparič, r. 24. 2. 1920 v Mariboru, končal Grafično akademijo na Dunaju, delal kot lektor v tiskarni Delo in predaval na Višji grafični šoli v Ljubljani.

Naučimo se branja gotice II/2

Nekaj pogostih rodovniških izrazov v nemščini II/6

Jože Gasperšič, r. 1896, (u. 1964) v Kropi, diplomirani ekonomist, ravnatelj žebeljske zadrage v Kropi, vsestranski kulturni delavec, skladatelj in zborovodja, krajevni zgodovinar in rodoslovec, vodja kovaškega muzeja, umrl leta 1964 v Kropi.

Mazolli III/P

Alan Gornick, r. 1942 v New Yorku, direktor fotografije v Motion Picture and Television Industry. Specialist za fotografijo pod vodo, v zraku, pirotehniko, akcijo in posebne efekte. Članke in fotografije objavlja v časopisih in knjigah. Svoje fotografije je razstavljal samostojno in skupinsko. Objavlja jih tudi na zgoščenkah. Veseli ga streljanje, lov, ribolov, smučanje, jadrnanje in rodoslovje.

A Dream Come True V/4

Jerome H. Grasser je zaposlen pri Genealogical Society of Utah in je zadolžen za pridobivanje dovoljenj za preslikavanje arhivskega gradiva na mikrofilm. Deluje na področju Srednje Evrope.

Varovanje rodoslovnega arhivskega gradiva III/3-4

Leon Grenko, r. 11. 10. 1964 v Celju, diplomiral iz psihologije na Filozofski fakulteti v Ljubljani, zaposlen kot vodja internata in pomočnik ravnatelja v Zavodu za usposabljanje invalidne mladine v Kamniku.

Društvo, krožek ali klub? II/1

Anne Pierce Grosel, r. 1926 v Clevelandu, OH. Diplomirala kemijo. Upokojena profesorica in svetovalka.

Amazing what a little information can do! VII/1-2

Henry Grosel, r. 1926 v Clevelandu, OH. Diplomiral zgodovino, Upokojeni profesor in ravnatelj.

Amazing what a little information can do! VII/1-2

Felix Gundacker, r. 1940 na Dunaju. Leta 1979 diplomiral kot gradbeni inženir in do leta 1985 delal v gradbenem podjetju. Od leta 1989 se profesionalno ukvarja z rodoslovjem. Vzdržuje spletno stran <http://ihff.nwy.at/index.htm/>

Naslovi avstrijskih arhivov VI/1-4

Rodoslovje v Avstriji VI/1-4

Peter Hawlina, r. 9. 8. 1941 v Ljubljani, kjer je diplomiral na Ekonomski fakulteti. Delal na področju informatike. Od leta 1999 upokojen.

Rodovnik in računalnik I/1

Nova verzija programa Brother's Keeper I/2

Deset let gor ali dol I/3

Kateri software? I/3

Priporočila za delo pri zbiranju rodovniških podatkov I/3

Medsebojni stiki I/4

Kaj je genealogija? I. del II/1

Biološki in zakoniti starši II/2

Kaj je genealogija II. del II/2

Prenašanje arhivskega gradiva na sodobne medije I. II/2

Krožek jemlje slovo, društvo ponuja roko II/3

Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije II. II/3

Če ne boš nehal, te bom tožil II/4

Predsednikova vizija	II/4	Loški rodovniki	V/3
Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije III. Stanje v svetu,		Rodoslovno delo Antonije Cegnar	V/3
Dvakrat da, kdor hitro da	II/4	Nekateri klasični prikazi	V/3
Ustanovitev društva	II/4	Rodoslovni viri	V/3
Iz tujega tiska	II/5	Krajevne monografije	V/3
Koliko prednikov so imeli moji predniki	II/5	Rodovniki zaradi materialnih interesov	V/3
Naše društvo in društvo Slovenski Ščit	II/5	Družinska srečanja	V/3
Povej mi s kom se družiš	II/5	Rodoslovje v svetu	V/3
Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije IV.	II/5	Rodoslovje in računalnik	V/3
Iz tujega tiska	II/6	You Were Not Born Yesterday	V/3
Kako zdravo je tvoje drevo?	II/6	Zgodba z naslovne strani	V/4
Prenos arhivskega gradiva na sodobne nosilce V.	II/6	Moj rodovnik - Priročnik za raziskovanje rodu	V/4
Prenos arhivskega gradiva na sodobne nosilce VI.	II/7	Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije (XVIII. del)	V/4
Slovenian Genealogical society - introduction	II/7	Pariški rodoslovni utrinki	V/4
Slovensko rodoslovno društvo - predstavitev	II/7	Rodovniki za splošno rabo	V/4
Pisanje družinske kronike	II/8,9	Nova funkcija v programu PAJEK	V/4
Prenos arhivskega gradiva na sodobne nosilce VII.	II/8,9	Razstava Kranjska in zamore s krono	V/4
Prenos arhivskega gradiva na sodobne nosilce VIII.	II/10	Krajevne monografije	V/4
Znak društva (avtor prof. Janez Suhadolc)	II/10	Četrta konferenca SRD	VI/1-4
Kakšne so naše zbirke	II/11	Poročilo o projektu Zamorec s krono	VI/1-4
Kri ni voda; Družinska srečanja	II/11	Rodoslovni krožek na Škofijski klasični gimnaziji	VI/1-4
Potomci Martina Peruzija	II/11	Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije (XIX. del)	VI/1-4
Prenos arhivskega gradiva na sodobne nosilce IX.	II/11	Rodoslovni vtisi iz Londona	VI/1-4
Car Trajan ima kozja ušesa (Zaupnost podatkov)	II/12	Sodelovanje med Slovenskim rodoslovnim društvom in	
Poročilo o seji Upravnega odbora SRD	II/12	Slovenian Genealogy Society	VI/1-4
Predsednikov obračun	II/12	Sodelovanje SRD s Svetovnim slovenskim kongresom	VI/1-4
Pregled dosedanje vsebine	II/12	Nova verzija programa Brother's Keeper	VII/1-2
Pregled programov za rodoslovno rabo	II/12	Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije (XX. del)	VII/1-2
Prenos arhivskega gradiva na sodobne nosilce X.	II/12	Lost Children	VII/1-2
Profil člana	II/12	Rekorderji	VII/1-2
Prenos arhivskega gradiva na sodobne nosilce XI.	III/1	Tone Ravnikar	VII/1-2
Manj poznani raziskovalni viri ali Naši francoski predniki	III/1	Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije (XXI.)	VII/3-4
Kako začeti	III/1		
Projekti v Nemčiji	III/1	<i>Mag. Jože Hudales, r. 7. 6. 1955 v Celju, diplomiral iz zgodovine in sociologije,</i>	
Kratka kategorizacija rodoslovcev	III/1	<i>magistriral iz etnologije na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Zaposlen kot vodja</i>	
Zlahta, strgana plahta	III/2	<i>velenjskega muzeja. Glavni področji raziskovanja sta socialna zgodovina in</i>	
Prenos arhivskega gradiva na sodobne nosilce XII.	III/2	<i>etnologija, zlasti 19. stoletja.</i>	
Prenos arhivskega gradiva na sodobne nosilce XIII.	III/3-4		
Pravična delitev	III/3-4	Od zibel do groba; 1. O Mariji, Juriju in Heleni ter Sabini	II/3
Pregled dosedanje vsebine	III/3-4	Od zibel do groba; 2. Je ta človek na svet rojen...	II/3
Naslovi slovenskih arhivov	III/3-4	Predstavitev - O moji zbirki podatkov iz matičnih knjig	II/3
Gorenjske rodbine	III/P	Od zibel do groba; 3. Junij, julij, avgust, vino pij pa babe pust...	II/4
Potomci Štefana Mazolla	III/P	Od zibel do groba; 4. Nomen est omen - o imenih v 19. stoletju	II/4
Socialna genealogija in zgodovinska demografija v sodelovanju		Od zibel do groba; 5. Domača imena in priimki	II/5
z rodoslovnimi raziskavami	IV/1	Od zibel do groba; 6. Sem se oženil...	II/5
Prenos arhivskega gradiva na računalniški medij, XIV. del	IV/1	Od zibel do groba; 7. Ženi se pri pravi starosti	II/6
Sistemi oštevilčenja	IV/1	Od zibel do groba; 8. Starostne razlike med ženinom in nevesto	II/6
Raziskave po naročilu	IV/1	Od zibel do groba; 9. Družine v 19. stoletju	II/6
Kolikšne so naše zbirke - Rezultati ankete za leto 1996	IV/1	Od zibel do groba; 11. Rodnost žensk	II/7
Črkarska zmeda	IV/1	Od zibel do groba; 12. Družinske oblike in tipi	II/7
Knjige hiš v Škofji Loki	IV/1	Od zibel do groba; 10. Otroci, kolikor jih Bog da...	II/7
Koliko praprabab živijo v Sloveniji	IV/1	Od zibel do groba; 13. Kar mati rodi, vse se v prah spremeni...	II/8,9
Kaj delajo - Eastman's Online Genealogy Newsletter	IV/1	Od zibel do groba; 14. Smrtost po mesecih	II/10
Prenos arhivskega gradiva na računalniški medij, XV. del	IV/2-3	Od zibel do groba; 15. Smrt žensk in smrt moških	II/10
Kaj sem videl	IV/2-3	Od zibel do groba; 16. Bog ga je dal, Bog ga je vzel...	II/11
Kaj povedo grobovi	IV/2-3	Od zibel do groba; 17. In če bom star ali pa bolan...	II/11
Manjkajoči datumi	IV/2-3		
Poročilo o II. konferenci	IV/2-3	<i>Jill J. Johnson, r. 1958 v Minneapolisu, MN, študirala poslovne vede in</i>	
Nekateri obsežnejši rodovniki	IV/2-3	<i>diplomirala iz poslovedenja. Dela v lasni svetovni firmi na področju raziskav,</i>	
Vzorci iz tujine	IV/2-3	<i>načrtovanja in razvoja poslovne strategije. Je svetovalka predsednika in</i>	
Kaj delajo - Preslikavanje arhivskega gradiva	IV/2-3	<i>Kongresa ZDA za področje drobnega gospodarstva.</i>	
Ničvredne ponudbe	IV/2-3	Challenges Slovenian Descendants Face in Their Ancestral	
Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije (XVI. del)	IV/4	Research	V/1-2
17. bataljon, ki ga vid'la več ne bom	IV/4		
Kaj delajo - Antonija Šifer s sodelavci	IV/4	<i>Günter Junkers, r. 1943 v kraju Rheydt na Severnem Porenju. Po poklicu je</i>	
Pregled dosedanje vsebine	IV/4	<i>kemik. Je član Westdeutsche Gesellschaft für Familienkunde (podpredsednik),</i>	
Prenos arhivskega gradiva na sodobne medije (XVII. del)	V/1-2	<i>Arbeitskreis donauschwäbischer Familienforscher (urednik Donauschwäbische</i>	
Kranjska in zamorec s krono	V/1-2	<i>Familienkundliche Forschungsblätter), Verein für Computergenealogie, Lünen, in</i>	
Uvod k razstavi	V/3	<i>sourednik časopisa COMPUTERGENEALOGIE.</i>	
Od kdaj rodoslovje	V/3	(Računalniški) Rodoslovni projekti v Nemčiji	V/4

Mag. Stanislav Južnič, r. 11. 12. 1955 v San Franciscu, USA, diplomiral fiziko na FNT in magistriral zgodovino na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Zaposlen kot profesor.

Predstavitve	II/2
Pol tisočletja stari kočevski in kostelski urbarji	II/8,9
Etnogeneza Kostelcev - Kostelski priimki v preteklosti	III/1
Uskoki - naši predniki	III/1
Župniki kot rodoslovci v 19. stoletju	III/2

Prof. dr. Franc Jakopin, r. 29. 9. 1821 v Dramljah, jezikoslovec, redni član SAZU. Razprave iz vzhodnoslovanskih jezikov, zgodovine slavistike in slovenistike ter slovenskega imenoslovja. Slovnica ruskega knjižnega jezika (1968).

Slovenska priimkovna pokrajina	V/4
--------------------------------	-----

I. K.

Rodbinski priimki iz rastlinskih imen	VI/1-4
---------------------------------------	--------

Prof. Janez Keber, r. 27. 3. 1943 v Budni vasi pri Šentjanžu na Dolenjskem. Diplomiral je na Filozofski fakulteti v Ljubljani na oddelku za slovanske jezike. Je profesor slovenščine in ruščine. Zaposlen je kot raziskovalec na inštitutu za slovenski jezik na ZRC SAZU.

Raziskovanje priimkov v Sloveniji	III/3-4
Živalski nazivi v rodoslovju	V/1-2
Razlaganje izvora priimkov v Sloveniji	VII/3-4

Ing. Andrej Kerin, r. 18. 10. 1941 v Ljubljani, diplomiral iz gradbeništva na FAGG v Ljubljani in magistriral iz organizacije. Dela kot svetovalec glavnega direktorja na SCT v Ljubljani.

Kerini in Stritarji	II/11
---------------------	-------

Dr. Peter Pavel Klasinc, r. 1964 v Mariboru, diplomiral zgodovino in umetnostno zgodovino na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Magistriral in doktoriral na Vseučilišču v Zagrebu. Arhivist in direktor Mednarodnega inštituta arhivskih znanosti.

Družinski fond	II/12
----------------	-------

Ing. Lojze Kobi, r. 17. 11. 1929 v Ljubljani, diplomiral na Fakulteti za kemijo v Ljubljani. Delal v industriji, nato kot samostojni podjetnik v Avstriji.

Rodovnik po Bachofnu	II/2
Nekaj vrstic iz rodovnikarjeve beleznice	II/4
Rodoslovni viri	II/6
Nemška rodoslovna centrala v Leipzigu	II/8,9
Predstavitve	II/10
Moja izkušnja z organiziranjem družinskega srečanja	II/11
Vse ob svojem času	III/1
Župniki kot rodoslovci v 19. stoletju	III/2
O srečanju Kraigherjev	III/2
Delo rodoslovne družbe v državi Utah	III/3-4
Urejanje članskih in naročniških obveznosti	IV/1
Članske obveznosti	V/1-2
Grafični prikazi večjih rodovnikov	V/4

Majda Kocmur, r. 23. 2. 1948 v Senovem, diplomirala iz zgodovine in slovenskega jezika na Pedagoški akademiji v Ljubljani, zaposlena v Arhivu RS na področju matičnih knjig.

Moji predniki	I/3
---------------	-----

Dr. Bogdan Kolar, r. 1954 v Celju. Profesor zgodovine in angleščine. Doktoriral na Teološki fakulteti. Vodja Nadškofijskega arhiva.

Status animarum kot arhivsko gradivo	III/2
--------------------------------------	-------

Anton Kos, r. 5. 5. 1941 v Kostanjku pri Krškem, končal je srednjo tehnično šolo elektro smeri.

Predstavitve dela	III/1
Rodovnik škofa Slomška	V/4

Janez Kos, r. 1935 v Šentjanžu. Kustos v pokoju.

Rod Marije Javeršek, matere Josipa Broza - Tita	IV/4
---	------

Marjana Kos, r. 8. 1. 1968 v Ljubljani, diplomirala iz zgodovine in etnologije na Filozofski fakulteti v Ljubljani, zaposlena kot arhivist v Zgodovinskem arhivu Slovenije, dela na področju arhivskega gradiva društev in posameznikov.

Osební ali družinski fond - kaj je to?	II/12
Družinski arhiv - kako ga voditi in hraniti	III/3-4

Matevž Košir, r. 26. 11. 1964 v Kranju, diplomiral iz zgodovine in sociologije kulture na Filozofski fakulteti v Ljubljani, zaposlen v Arhivu RS.

Deželna deska za Kranjsko	II/8,9
Katastrski operat in zemljiška knjiga s posebnim ozirom na genealoške raziskave	IV/1

Tita Kovač, r. 1930 v Novem Mestu, diplomirana inženirka kemije, bibliotekarka, turistična delavka, pisateljica, scenaristka, kulturna delavka, častna meščanka Novega Mesta.

Predavanje mag. Janeza Topliške v Brežicah	VI/1-4
--	--------

Marjan Kranjc, r. 15. 1. 1935 v Kumanovem. General-major v pokoju.

Rodoslovni nasveti in neznanke	III/2
Odmev na prispevek Naši francoski predniki	III/2

Nenad Labus, r. 1953 v Zagrebu. Diplomiral splošno lingvistiko in ruski jezik in književnost na Filozofski fakulteti v Zagrebu. Delal v Državnem arhivu v Rijeki kot arhivist, zdaj zaposlen kot vodja dokumentacije v Konzervatorskem oddelku. Raziskuje zgodovino Rijeke, rodoslovje, heraldiko in epigrafiko.

Rodoslovje na Hrvaškem	VII/3-4
------------------------	---------

Nina Lampič, r. 1985 v Ljubljani, je gimnazijka.

Zakaj sovražim rodoslovje	VII/1-2
---------------------------	---------

Dr. Branka Lapajne, r. 1949 v Sloveniji, diplomirala iz zgodovine na Univerzi v Torontu in doktorirala na Londonski univerzi. Prek dvajset let se ukvarja z rodoslovjem, zadnjih šest let tudi po naročilu. Izdala je knjigo *Researching Your Slovenian Ancestors*.

Kako se lotiti rodoslovnih raziskav v Sloveniji	IV/4
Kaj povezuje Huga Wolfa, Herberta von Karajana in Slovenijo	V/4

Anton Logar, r. 26. 11. 1924 v Zagorju. Diploma Tehnične srednje šole. Delal v elektrogospodarstvu. Od leta 1985 upokojen.

Možnosti za raziskovanje vojnih žrtev	III/3-4
Westfalski Slovenci	VII/1-2

Albin Lotrič, r. 19.08.1963, na Jesenicah, diplomiral na Fakulteti za organizacijske vede v Kranju, zaposlen v službi za informacijsko tehnologijo na Ministrstvu za finance. Poznavalec področja rodoslovnih raziskav v Cerkvi Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni.

Center za družinske raziskave	V/3
Največja rodoslovna zbirka je sedaj dostopna tudi na Internetu	VI/1-4

Makarovič dr. Marija, r. 1930 v Ljubljani. Etnologinja. Diplomirala in doktorirala na Filozofski fakulteti v Lj.

Moje življenje	VII/1-2
----------------	---------

Megušar dr. France, r. 1931 v Radečah pri Zidanem mostu. 1856. diplomiral iz agronomije, 1969 doktorat znanosti, upokojeni redni profesor in predstojnik katedre mikrobiologije.

Rezijani nas vodijo v predzgodovino slovenskega prostora	VII/1-2
--	---------

Tomaž Mancini, r. 20. 8. 1950 v Ljubljani, profesor geografije in sociologije, zaposlen na Slovenskem zavarovalnem biroju.

Obisk v knjižnici škotskega rodoslovnega društva III/3-4

Dragan Matič, r. 21. 6. 1964 v Postojni, diplomiral na Filozofski fakulteti v Ljubljani iz enopredmetne zgodovine in tam magistriral. Dela v Zgodovinskem arhivu Ljubljana na resorju za starejše gradivo. Poleg službenih obveznosti se ukvarja tudi z kulturno-politično zgodovino 19. stoletja.

Zgodnji rodoslovni viri IV/4

Dr. Milko Matičetov, r. 1919 v Koprivi na Krasu. Etnograf, znanstveni svetnik, upokojeni predsednik Inštituta za slovensko narodopisje pri ZRC SAZU v Ljubljani, izredni član SAZU in drugih strokovnih združenj.

Slovenskim Orlicam pristrižene peruti VII/34

Janko Medved, r. 10. 5. 1964 v Ljubljani, diplomiral na Ekonomski fakulteti, zaposlen kot zunanjetrgovinski referent v podjetju Dom d.o.o. v Ljubljani

Srečanja družine Sajtl II/11

Mag. Andrej Mrvar, r. 8. 10. 1967 v Ljubljani, diplomiral na Fakulteti za elektrotehniko in računalništvo in tam leta 1995 magistriral iz računalništva. Zaposlen na Fakulteti za družbene vede kot asistent za področje računalništva in statistike. Trenutno pripravlja doktorat iz analize velikih omrežij.

Pajek - program za analizo obsežnih omrežij. Uporaba v rodoslovju IV/4

Miha Naglič, r. 24. 4. 1952 v Stari vasi, ki je ni več. Diplomiral iz filozofije in sociologije. Ima status samostojnega kulturnega ustvarjalca. Preživlja se pretežno s publicistiko. Ureja zbornik Žirovski občasnik.

Priprava za uvod v rodoslovje III/2

Nenad Novaković, r. 19. 6. 1967 v Ljubljani, diplomiral na Pravni fakulteti v Ljubljani, dela na področju bančništva.

Predstavitve - Vladarske rodbine II/3
Knjižni fondi NUK - a s področja rodoslovja II/12
Rodoslovje in varstvo osebnih podatkov III/3-4
Gorenjska - zibelka mogočnih rodov III/P
Kdo se najraje skriva V/1-2
Od Luksemburga do gradu Jama pri Postojni VII/34

Dr. Božo Otorepec, r. 24. 12. 1924 v Orehovcu, diplomiral in doktoriral na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Raziskoval krajevno zgodovino, zgodovino gradov, diplomatiko, sfragistiko in heraldiko.

Genealogija (definicija iz Enciklopedije Slovenije) II/1
Od kod ime Ljubljana IV/4

Marjan Paternoster, rojen v Ljubljani 5.12.1952, arhitekt, deluje v svobodnem poklicu. Osnovne dejavnosti: grafično oblikovanje, fotografija, sodelovanje s TV in radijskimi mediji.

Kratko premišljevanje o korenincah, imenih, osebnih lastninah in srednjoročnem planu VII/34

Donat Piber, r. 1. 11. 1964 v Mariboru. Končal trgovsko šolo, zaposlen kot komercialist.

Kronike slovenskih župnij V/1-2

Dr. Tomaž Pisanski, r. 24. 5. 1949 v Ljubljani, kjer je diplomiral, doktoriral in predava kot redni profesor na Fakulteti za matematiko in fiziko.

Genealogy online - recenzija II/5
Postavimo podatke na ogled II/5
Rodoslovje v Avstraliji II/6
Slovenski arhivi na internetu II/8,9
Helmova rodoslovna delavnica II/10
Pokrajinski arhiv v Mariboru II/10
Osebnosti II. del II/11

Status animarum v računalniku IV/2-3
Obisk pruskega arhiva v Berlinu V/4
Librairie de la Voute VI/1-4

George Plantz, upokojeni potomec slovenskih izseljencev, delal v državni upravi. Aktivni član Slovenian Genealogy Society. Vzdržuje spletno stran <http://www.slovenianguenealogy.org/>

Kaj delajo VII/1-2

Dr. Mojca Ravnik, r. 1947 v Ljubljani. Diplomirala etnologijo in umetnostno zgodovino na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Leta 1995 doktorirala iz etnoloških znanosti. Dela na Inštitutu za slovensko narodopisje na Znanstveno-raziskovalnem centru SAZU

Status animarum v nekaterih etnoloških raziskavah IV/2-3

Franci Rihtaršič, r. 30. 9. 1929 v Hrušici pri Jesenicah. Diploma na Visoki pedagoški šoli na Reki. Delal kot profesor strojništva. Od leta 1991 upokojen.

Slovar krajevnih in osebnih imen III/1
Novosti v rodovniku Jurija Vege V/4
Prebivalci mesta Kranja leta 1754 VI/1-4

Mariano Rugale, r. 7. 11. 1921 v Logatcu, višja izobrazba, delal na področju financ.

Nekaj o mojem rodoslovju in več o drugih stvareh okrog njega II/4
Pokopališča in nagrobniki pri nas VII/1-2

Ing. Niko Schlamberger, r. 24. 12. 1942 v Kranju, diplomiral na Fakulteti za strojništvo v Ljubljani, delal na različnih vodilnih položajih na področju informatike in informacijske tehnologije, zdaj svetovalec vlade na Statističnem uradu RS.

Geokodirana imena in priimki II/11

Mag. Jurij Sinobad, r. 4. 2. 1964 na Jesenicah. Diplomiral na Pedagoški akademiji in magistriral iz zgodovine na Filozofski fakulteti. Zaposlen kot bibliotekar v knjižnici A. T. Linharta v Radovljici.

Dežela - kulturnozgodovinski oris Radovljiške ravnine V/4
Seznam hiš v Radovljici v letih 1826 in 1868 V/4

Dagmar Slekovec, r. 28. 2. 1929 v Ljubljani. Matura na Klasični gimnaziji, diploma iz biologije. Delala kot prof biologije na Gimnaziji v Kopru. Od 1988 upokojena.

Vtisi o delu Slovenskega rodoslovnega društva III/3-4
Kaj je prosopografija IV/1
Dva poskusa prosopografske obdelave V/1-2
Prvo leto dela obalne sekcije rodoslovnega društva VII/1-2
Ustanovitev obalne sekcije SRD VI/1-4
Ali jih kdo pozna VII/34

Jasmina Stanojevič, r. 6. 11. 1966 v Ljubljani. Absolventka Visoke šole za računalništvo in informatiko, zaposlena kot operater v računalniškem centru na Fakulteti za matematiko in fiziko.

Rodoslovno delo Justine Kramar, por. Jagodič V/4
Obveščanje po elektronski pošti VII/34

Andrej Stergulec, r. 1927 v Bovcu, končal italijansko trgovsko šolo. Upokojeni bovški župan.

Družinski priimki v Bovcu - 1700 - 1947 IV/4

Jurij Šilec, roj. 8. aprila 1956 v Ljubljani, dr. elektrotehničnih znanosti, zaposlen na Inštitutu Jozef Štefan kot višji znanstveni sodelavec, ljubiteljsko se ukvarja z rodoslovjem, gledalištem (predvsem kot režiser) in krajevno zgodovino.

Prebivalstvo podšmarnogorskih vasi skozi stoletja VII/34

Franc Šmid, r. 12. 11. 1927 v Dugi Resi. Dipl. ing. elektrotehnike in mag. organizacijskih znanosti. Upok. pom. direktorja na Zavodu za hlajenje in klimatizacijo,

Narečje, del rodoslovnih raziskav	V/1-2
Ana Katarina Hofstetter in Jakob Schellenburg	VI/1-4
Predniki in potomci Celjskih grofov	VI/1-4
Še nekaj o prateti Lilith	V/4
Zgodovina hiš južne Koroške	V/4
Ali še žive potomci andeških grofov?	VII/3-4
Kdo je bil lotariški kralj Svetopolk?	VII/3-4

Ing. Janez Smitek, r. 29. 8. 1916 v Kropi, diplomiral strojništvo na Tehnični fakulteti v Zagrebu. Specializacija za študij dela v Parizu. Konstruktor in predavatelj na Višji tehniški varnostni šoli v Ljubljani.

Rodoslovje in krajevna zgodovina	II/6
Rodoslovje in krajevna zgodovina	II/7
Rodoslovje in demografija	II/10
Iz rodoslovnih virov	II/12

Dr. France Štukl, r. 5. 9. 1942 v Celovcu, maturiral v Škofji Loki. Diplomiral zgodovino in umetnostno zgodovino na Filozofski fakulteti v Ljubljani, tam tudi doktoriral. Zaposlen kot vodja škofjeloške enote Zgodovinskega arhiva Ljubljana. Ukvarja se s proučevanjem lokalne zgodovine in umetnostne zgodovine.

Ko smo izčrpali matične knjige...	II/5
Prispevki k poznavanju domačih imen v zvezi z upravnimi funkcijami	IV/1

Dr. Marija Štefancič, Doktorica biološki znanosti in izredna profesorica za antropologijo. Zaposlena na Oddelku za biologijo Biotehniške fakultete. Ukvarja se z antropološkimi raziskavami Slovencev in z demografskimi in morfološko-tipološkimi analizami populacij prazgodovinskih in zgodovinskih obdobjev v Sloveniji.

Naši starodavni predniki	VII/1-2
--------------------------	---------

Ing. Rasto Švajgar, r. 25. 3. 1919 v Ribnici, diplomiral na Elektro fakulteti v Ljubljani, deloval na področju elektrogospodarstva in kemične industrije.

Priimek, Family name, Familienname - odkod in zakaj I.	II/3
Priimek, Family name, Familienname - odkod in zakaj II.	II/4
Priimek, Family name, Familienname - odkod in zakaj III.	II/5
Priimek, Family name, Familienname - odkod in zakaj IV.	II/6
Priimek, Family name, Familienname - odkod in zakaj V.	II/7
Priimek, Family name, Familienname - odkod in zakaj VI.	II/8,9

Anton Tomažič, r. 1. 1950 v Ljubljani, leta 1974 diplomiral na Pravni fakulteti v Ljubljani, vodj arazvoja v družbi IUS SOFTWARE, d. o. o., Ljubljana

Internet - idealen medij za rodoslovce	IV/2-3
--	--------

Jana Tomažič-Cvetko, r. 1. 12. 1965 v Ljubljani, diplomirala etnologijo in sociologijo kulture na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Direktorica Slovenskega verskega muzeja v Stični.

XVI. srečanje mladih raziskovalcev zgodovine v Stični	II/7
---	------

Janez Toplišek, r. 24. 10. 1941 v Brežicah, diplomiral na pravni fakulteti v Zagrebu. Mag. organizacije dela (informacijski sistemi), pom. direktorja Kemijskega instituta.

Tečaj za delo z rodoslovnim računalniškim programom	I/4
Sodobni pripomočki pri rodoslovnem raziskovanju	II/2
Tečaj za delo s programom BK	II/3
Uporaba skenerja pri rodoslovnem delu	II/3

Zgodbe z interneta	II/4
Brother's Keeper za WINDOWS okolje je v Ljubljani	II/10
Iskanje avtohtonih prebivalcev s pomočjo sodobnih rodoslovnih virov	II/11
Diskusijska lista za uporabnike programa Brother's Keeper	III/3-4
Varnostno kopiranje rodoslovnih podatkov	III/3-4
Kolikšne so naše zbirke	V/1-2
Branje pisane gotice	VII/1-2
Kolikšne so naše zbirke	VI/1-4
Prvi slovenski priročnik za rodoslovni program Brother's Keeper	VI/1-4
Krajevni rodoslovni viri	VII/1-2
Anton Martin Slomšek - zbirna tabela družinskih priimkov	VII/3-4
Kolikšne so naše rodoslovne zbirke?	VII/3-4
Manj znani krajevni viri	VII/3-4

Silvo Torkar, r. 1. 10. 1954 v Hudajužni. Diplomiral na Filozofski fakulteti v Ljubljani ruski jezik in književnost ter sociologijo. Zaposlen je na znanstveno - raziskovalnem centru SAZU na Institutu za slovenski jezik.

O priimkih v Baški dolini	IV/2-3
O priimku ČUFER/ČUFAR	V/1-2
K slovenskim priimkom na -ar	VII/3-4

Irena Tršinar, r. 18. 11. 1951 v Ljubljani. Diplomirala umetnostno zgodovino na FF v Ljubljani. Vodja oddelka za Centralni register prebivalstva pri MNZ. Aktivna članica v strokovnih združenjih in urednica glasila Bilten Statističnega društva RS in revije Okno uprave.

Centralni register prebivalstva	VII/3-4
---------------------------------	---------

Dr. Ema Umek, r. 1929 v Ljubljani, diplomirala iz zgodovine na Filozofski fakulteti v Ljubljani, doktorirala iz arhivskih znanosti. Zaposlena v Arhivu republike Slovenije, direktorica v pokoju. V okviru Skupnosti arhivov Slovenije je v letih 1962 - 1972 vodila projekt popisa matičnih knjig in župnijskih arhivov.

Rodoslovni viri s posebnim ozirom na matične knjige	II/10
Civilne matične knjige na slovenskem ozemlju pred letom 1946	IV/4
Rod Marije Javeršek, matere Josipa Broza - Tita	IV/4

Nela Urbančič

Izpolnjevanke s številčnico	VII/3-4
-----------------------------	---------

Andrej Voje, r. 19. 12. 1969 v Ljubljani, diplomiral na Fakulteti za elektrotehniko in računalništvo, zaposlen v razvojnem oddelku Iskratel.

Kaj delamo	V/1-2
------------	-------

Dr. Andrej Vovko, r. 22. 3. 1947, Seeboden pri Spitalu, diplomiral iz zgodovine in umetnostne zgodovine na Filozofski fakulteti v Ljubljani, tam tudi magistriral in doktoriral. Direktor Slovenskega šolskega muzeja v Ljubljani.

Slovenski šolski muzej	II/12
Uvod v rodoslovje za mlade ljudi	II/12

Dr. Dimitrij Zrimšek, r. 1944. Zdravnik specialist.

Družinogram	VI/1-4
-------------	--------

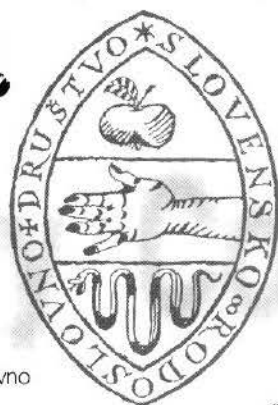
Marko Zupančič

Rodovi na gradu Smlednik	VII/3-4
--------------------------	---------

Dr. Jože Žontar, r. 15. 3. 1932 v Kranju. Diplomiral iz zgodovine na Filozofski fakulteti v Ljubljani. Dvajset let je bil direktor Zgodovinskega arhiva v Ljubljani, zdaj je svetovalec vlade v Arhivu Republike Slovenije. Je redni profesor na oddelku za zgodovino na Filozofski fakulteti v Ljubljani.

Rodoslovje kot komponenta mormonske cerkve	III/3-4
--	---------

Rodoslovna konferenca

Genealogy Conference

Slovenian Genealogy Society (SGS) in Slovensko rodoslovno društvo (SRD) pripravljata s soorganizatorji mednarodno rodoslovno konferenco.

Strokovni del bo (v angleškem jeziku) potekal 10., 11. in 12. septembra 2001 v prostorih Svetovnega slovenskega kongresa v Ljubljani. Za predavatelje bodo povabljeni številni najvidnejši strokovnjaki s področja rodoslovja, arhivistike, zgodovine, slavistike in drugih ved, iz Slovenije in tujine.

Konferenca bo v prvih mesecih prihodnjega leta objavljena v domovini in tujini. Predvideno je obveščanje v domačih in tujih medijih ter osebno po spiskih naslovov različnih društev in ustanov. Organizator (SGS) predvideva, da se bo konference udeležilo vsaj 50 oseb, s katerimi vzdržujejo stike. Poleg tega pričakujemo, da se je bodo udeležili še številni drugi posamezniki in skupine iz tujine in domovine. Predstavljeni referati bodo izšli v zborniku, ki bo spremljal konferenco.

Prihod večine udeležencev iz tujine se pričakuje v petek in soboto, 7. in 8. septembra. Pričakujemo, da bodo številni udeleženci ostali v Sloveniji vsaj en teden, nekateri pa gotovo dva ali več. Poleg strokovnega dela bo poskrbljeno še za ostale aktivnosti udeležencev. Tako bodo zanje rezervirana mesta za samostojno delo v arhivih, kjer bo poskrbljeno za strokovno pomoč, če jo bodo potrebovali. Predviden je tudi večdnevni ogled ostalih krajev in področij po Sloveniji.

V času trajanja konference načrtujemo tudi rodoslovno razstavo v prostorih Slovenskega svetovnega kongresa.

The Slovenian Genealogy Society (SGS) and Slovensko rodoslovno društvo (SRD), with co-hosts, are organizing an international genealogy conference.

The conference (in English) will be held on the 10th, 11th and 12th September 2001 at the Grand Union Hotel and at the Svetovni slovenski kongres in Ljubljana. A number of internationally renowned experts in the fields of genealogy, archiving, history, Slavic languages and others will present their research.

The conference will be publicized in Slovenia and abroad during the first months of 2001. Slovene and foreign media will be contacted; invitations will also be sent directly to various organizations and institutions. The host (SGS) expects that 50 of their members will attend the conference. In addition, individuals from Slovenia and abroad are also expected to attend. All the conference presentations will be published.

Most participants are expected to arrive in Ljubljana on the 7th and 8th of September. Most of them will stay in Slovenia for at least one week, some for two weeks or more. Places will be reserved at the archives and assistance secured for the participants wanting to do research during their stay in Slovenia. Optional tours of Slovenia will also be organized for all conference attendees.

A genealogical show is planned to be held at Svetovni slovenski kongres during the conference.

Za zainteresirani udeleženci – predavatelji ali poslušalci – bodo aktualne informacije lahko sproti spremljali na naših spletnih straneh:

All those interested in participating – lecturers and participants – will be able to receive up-to-date information on the event on the following web pages:

<http://www.slovenianguenealogy.org> - Slovenian Genealogy Society (US)

<http://feefhs.org/slovenia/frg-sgsi.html> - stran SGS / Slovene Genealogy Society (US) site

<http://genealogy.ijp.si/> - stran SRD v angleščini / Slovene Genealogy Society (SI) site in English

<http://www2.arnes.si/~rzjtopl/rod/rod.htm> - stran SRD v slovenščini / Slovene Genealogy Society (SI) site in Slovene.

Prijave in morebitna vprašanja naslavljajte na:

The following people will be happy to answer any questions you may have and provide you with registration materials for this event:

Al Peterlin - apeterlin@panetwork.com - v angleščini / in English

Patricia Walsh - walshslov@hotmail.com - v angleščini ali slovenščini / in English and Slovene

Lea Benedejčič - lbene@attglobal.net - v angleščini ali slovenščini / in English and Slovene

Peter Hawlina - srd1@guest.arnes.si - v angleščini ali slovenščini / in English and Slovene

BILTEN RODOSLOVNEGA KROŽKA

BILTEN RODOSLOVNEGA KROŽKA

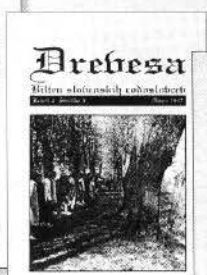
BILTEN RODOSLOVNEGA KROŽKA

Rodovnik Terezije Auersperg

Lipa v Lipici pri Škofji Loki

Drevored na vrtu škofijskega gradu

Bukev nad Bukovico pri Škofji Loki

Kostanj v Željčevu nad Škofjo

Hrost v Hrastnici pri Škofji Loki

Drevored ob križevem potu na Hrib

Javor v Javorjah

Breze v Brazniki

Bršljan v Bršlinju

Jalka ob jelki na Jelovem brodu

Praprotni v Praprotnem

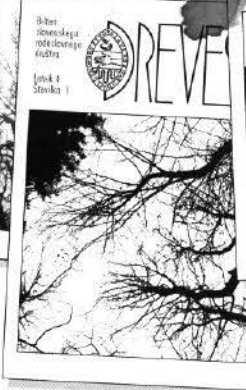
Gaber v Gabrku pri Škofji Loki

Smreka v Smrečju nad Škofjo Loko

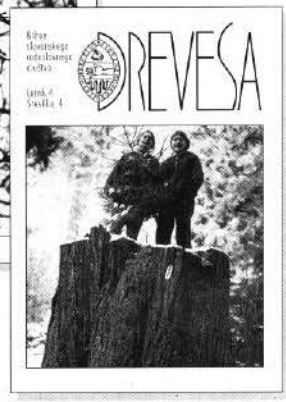
Hosta nad Hosto pri Škofji Loki

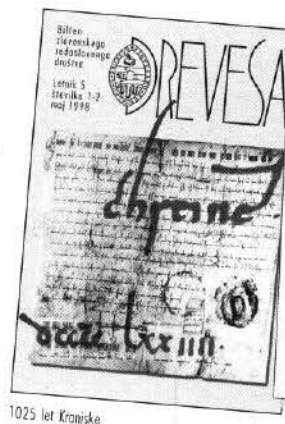
Brk v Zabrekah pri Škofji Loki

Trnje v Trnju pri Škofji Loki

Štor v Štorju pod Sv. Lenartom nad Škofjo Loko

1025 let Kranjske

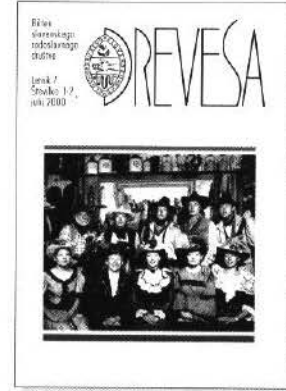
Priloga k razstavi

Adamov rodovnik

Pojek

Gold Rush 1997

NA ZALOGI IMAMO ŠE IZVODE PRETEKLIH ŠTEVILK BILTENA.

ZAINTERESIRANI JIH DOBITE NA DRUŠTVENIH SREČANJIH ALI NA UREDNIŠTVU.